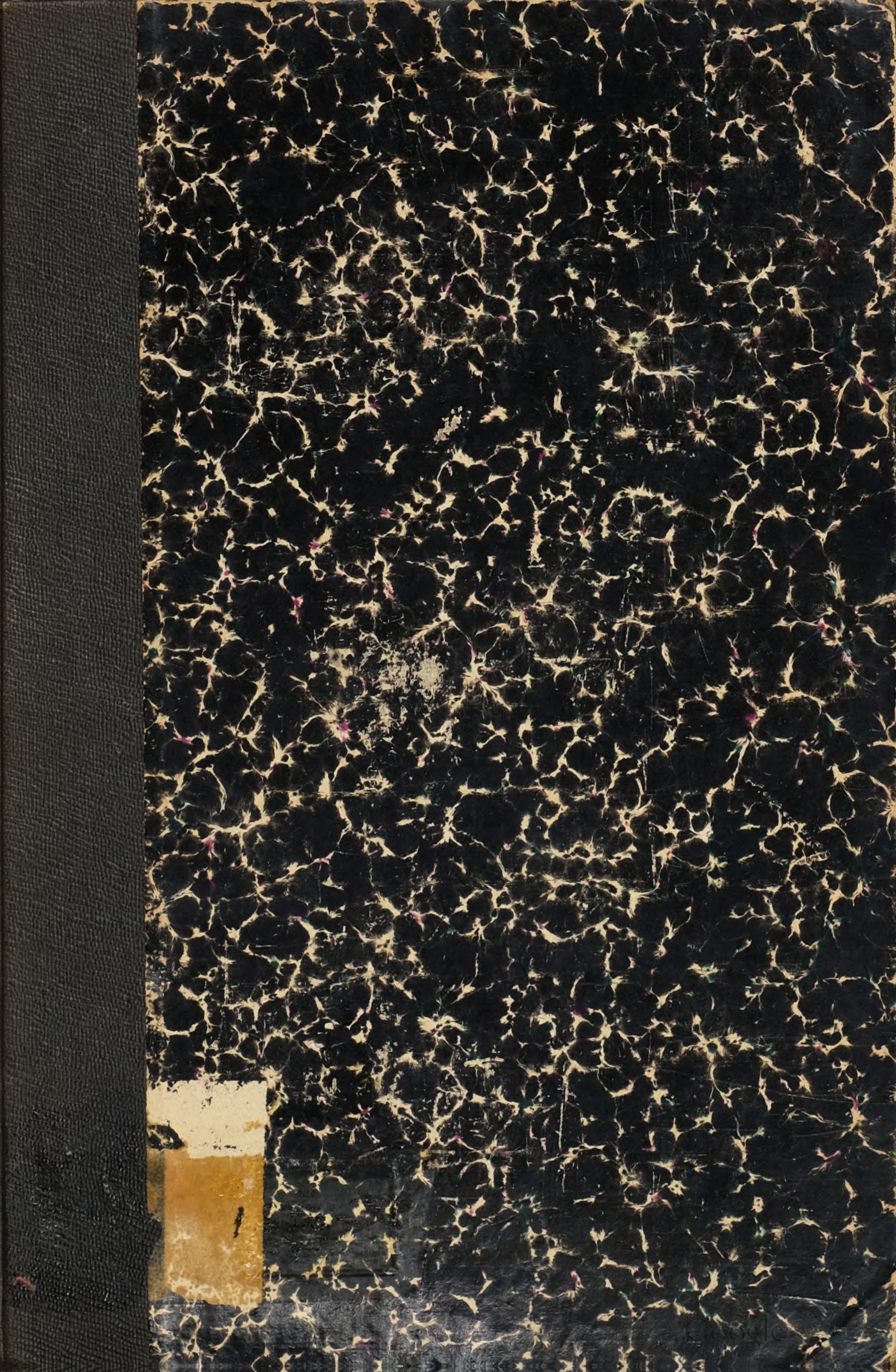

Slav. tales

C M.

ASSEMANOVO

IZBORNÔ EVANGJELJE.

NA SVĚTLO DAO

DR. IVAN ČRNČIĆ,

TAJNI DVORNIK SV. OTCA PAPE LAVA XIII,
I KANONIK SLOVĚNSKOGA SV. JEROLIMA.

V RIMU

IZ MNOGOJEZIČNE TISKARNE SV. VĚROPLODNICE

1878.

PRIPOMENAK.

I. POTRĚBA OPET IZNESTI NA SVĚTLO.

1. Va Vatikanskoj knjižnici, medju onih 25,000 vsakako i po vsačiju pisanih knjîg, dvadesetak jih je i po slovinsku, ter i po Kurilovu i po Klimentovu, i još inako, ter medju timi je i ona (III. po čislu), koju Assemanovim ili Vatikanskim evangjeljem, ili evangjelistarom zovu, kê je ono Šafarik v Pamatkah malo, ter vele shabno, iznesao na světlo, a vsu koliku dr. Rački, izpisav ju kada ovdě biaše kanonikom, ter na městu, na kojem sam ja sada. E, shabno je ono u Šafarika: v onih samo 144 redih je 550 pogrěšak! Pak učite se, učitelji i učenici, jeziku Assemanove knjige iz onoga, i sudite po onom ..... Kako je mogao zvěrovati da je onako pravo, on onakov sudac?!

2. A u Račkoga, u njega v onih istih glaviznah nije nego 50 pogrěšak. Da ih je toliko ondě, i to ja znam i još koliko ih je va vsoj onoj štampanici. Jer š njom sam bio do matice joj najprije, i to skupa sa željnim i razumnim Parčićem, 1870 lěta jednuč, pak, i to po g. Miklošića nagovoru, 1872 i 3ga do sedamdeset krat, ter negda po dvě, negda po tri ure, pak opet druge zime kolikogod krat se, prepisujuć ju latinskimi slovi, pobojah, da morda joj je još to i to shabno. Tako brže da sam joj 300 ûr razglêdao maticu. A toliko Račkomu držim da nije bilo

lazno, njemu bivšu v Rimu samo od. 1857 do 1860, a za toga napisavšu « Viek i djelovanje sv. Cyrilla i Methoda », i « Odlomke », i « Pismo slovjensko », tê tri mučne knjige, i još čudo toga, hoćeš v « Katoličkom listu », hoćeš v « Narodnih novinah », hoćeš v « Nevenu » i drugdě. Da je on naglo pročitavao i prepisivao, evo nekoliko očitih dokazov.

a) Naš slověnin (ovako ću govoriti onomu nekomu kî je spisao ona evangjelia), tako naš slověnin 1vu nedělju po vaskrsu zove, ter očito: « ⰰⱀⱅⰻⱂⰰ҃, to je: ⰰⱀⱅⰻⱂⰰⱄⰾⱀⱁⰵ. a on, na VII. s.: da ⰰⱀⰰⰾⰻⱂⰰ҃, a to da je ⰰⱀⰰⰾⰻⱂⱄⰰ, zašto grčki da je: εὐαγγέλιον τῆς ἀναλήψίμου, v evangjelistaru pod br. 351 isto ondě. No to evangjelje nije po Ivanu, nego po Luci, ter ne za onu nedělju, nego εἰς ἀνάληψιν, za ⰲⱐⰸⱀⰵⱄⰵⱀⰻ-ⰵⱀⰵ, koji praznik je totu tudije za vaskrsom, pak duhova, pak preobraženje: samo veli praznici. Takov je taj grčki evangjelistar. Da je pogledao v Εὐαγγέλια pod 781 i pod 1522 v istoj knjižnici, ili pak va Barberinovoj pod VI. 4., i pod VI. 18, bi bio vidio: κυριακὴ β̄ τοῦ ἀντίπασχα. Apak i sâm naš slověnin za onu istu nedělju i za ono isto evangjelje po Ivanu piše očitije na 6 oktobra: ⱀⰵⰴ ⱂⱁⰾ ⰰⱀⱅⰻⱂⰰ-ⱄⱈⰵ. No on, pročitav ovo pravo: ⰰⱀⱅⰻⱂⰰⱄⰾⱀⱁⰵ (na 158 s.), ne predomisli se za onu prvu. I još ono isto evangjelje rabilo je za « 9. v‘skrês‘noe utr‘nee nedêlnoe », ter je totu: ⱀⰵⰴ ⱂⱁⰾ ⰰ ⰰⱀⱅⰻ҃; ali on je ovo pročitao: ⱂⰵ ⱂⰰⱄⱈⰵ (na 207), naměsto ⰰⱀⱅⰻⱂⰰⱄⰾⱀⱁⰵ. A i u Nestora je onoj nedělji priděvak: АНТИПАСКА. A da ju još i sada grci onako zovu, to je lagko doznati. A Ostromirov, on joj je rekao prvoč НА НЕВѢРНЕ ТОМИНО, a drugoč, na 6 oktob.: НА АНТИПАСХѢ.

b) Za *petdeseti* dan po vazmu, za kojî grci: κυριακὴ τῆς πεντηκοστῆς (ἡμέρας), ili samo: τῆς Ν', a Ostromirov: КЗ

НЕД СТЖIЖ ПѦТИКОСТНЖIѦ, naš slověnin (na 31. l.) piše, ter očito: ⱂⱁⰴⰾⰴⰾ ⰴⱃⱏⱏ, to je ⱂⰵⱅⰻⰴⱁⱄⰵⱅⰻⱃⱏⱏ; a on: ⰴⱎⱐⱁⱆⱃⰻⱏⱏ (na. 42 s.). I tu istu rěč naš slověnin, redeć subote i nedělje za onom nedĕljom, ili tamo šaljuć iskat evangjelje, ponavlja trideset i šest putî: trideset i dva ovako: ⱂⱁ ⰴ, to je: ⱂⱁ ⱂⰵⱅⰻⰴⱁⱄⰵⱅⰻⱃⰾⱆ; dva: ⱆⱆⱆ ⱄⱁⱌⱎ ⰴⱃⰻⱆⱁⱌ. t. j. ⱄⱁⱌⱎⱁⱅⰻⱆ ⱂⰵⱅⰻⰴⱁⱄⰵⱅⰻⱃⰻⱆⱁⱌ; a druga dva ovako: ⱂⱁ ⰴⱅⰻ. što je opet: ⱂⱁ ⱂⰵⱅⰻⰴⱁⱄⰵⱅⰻⱃⰾⱆ; a on prvim odsudi: ⰴⱎⱄⰾ (44–69 s.), samo jednu, i to na 22 jenuara, ostavi onakovu (ⰴ), a drugima dvima, ovoj: ⰴⱎⱐⱁⱆⱃⰻⱆⱁⱌ, na 26 sept., a onu na 16 jenuara ostavi onakovu, ⰴⱃⰻⱇⱁⱌ, kako i ostâle dvě, na 17 i 27 decembra. A grci, oni negda μετὰ τὴν πεντηκοστὴν pišu, negda samo μετὰ τὴν ν' (= 50), ter i Ostromirov za njimi: ПО Н'.

c) Njemu ni prevrnuti vsih listov ne biaše lazno, kada za nje piše, da je « svaki razdieljen u dva stupca », a nije 41^{vi} na drugom ni 42^{gi} na prvom licu, a od 117^{ga} do kraja pak nijedan. A ni da je nekoliko ina ruka ter inim pravopisom, što je vrědno znati, napisala, ni toga ne biaše mu kada obličiti.

3. I po toj naglosti je v njegovoj izdanici povrh izbrojenih nakraj Uvoda, još nekoliko stotîn, a bih mogao reć i više, pogrěšak. No v njegovu prepisu morda ih nije pravo onoliko, morda su mu ih tiskari, nenavadni onakovu pismu, više skrivili. Brže da su ti krivi i što nije ondě druge polovice 126 lista, troje službe, na 1^{vi}, na 2, i na 6 novembra. I te pogrěške su vam nekoje takove, da po njih ona knjiga ne bi mogla biti pisana XI. věka, a kamo li X., koga ja držim da je. Kako nesrěće dr. Jagić, onakov sudac jeziku, našad v izdanici onoliko poznine i skorine, da nije Račkoga pitao njegov prepis? Ako bi bio i totu isto onako našao, bi bio imao prije v Rim komugod pisati, nego onako zvěrovati. No valja istinu reći: nije vsagda zvěrovao.

4. A kada je tomu tako, ko će razuman reći, da nije potrěba po drugoč ona evangjelja iznesti na světlo? Neće ni sâm Rački, on onako istini rad. No, ako je to potrěba, nije ono: da budu onakova slova. Jer, što je kresilo prama žigici, ili praća prama puški, ili brod na vesla prama brodu na paru, ili kolnik prama želěznici, to su ona slova prama latinskim.

Zato ja odabrah, ter i po slavnoga Miklošića světu, latinska slova. I ne bojim se sv. Kurila: nij' se ga Klimenat, učenik mu, bojao, kamo da ću se ga ja nakon tisuću lět! (E, ja držim za istinu, da je sv. Kuril izmislio ona slova, koja sada zovu « glagolicom », a koja « ćirilicom », da je njegov učenik Klimenat. I toj istini ja, pišuć, ne prevrědim!). No latinskim slovom pridah, ter najveć po Miklošićevu nauku, Klimentovih i Poljskih, koliko biaše pobrěba, i još nekoiiko znakov, evo ovako:

a	za	Ⰰ	n	za	Ⱀ	ъ	za	Ⱏ
b	»	Ⰱ	o	»	Ⱁ	ь	»	Ⱐ
v	»	Ⰲ	p	»	Ⱂ	ъi	»	ⰟⰋ
g	»	Ⰳ	r	»	Ⱃ	ъï	»	ⰟⰉ
d	»	Ⰴ	s	»	Ⱄ	ьï	»	ⰟⰉ
e	»	Ⰵ	t	»	Ⱅ	ê	»	Ⱑ
ž	»	Ⰶ	u	»	Ⱆ	ju	»	Ⱓ
ʒ	»	Ⰷ	f	»	ф	ę	»	Ⱔ
z	»	Ⰸ	h	»	Ⱈ	ą	»	Ⱘ
i	»	Ⰻ	ω	»	Ⱉ	ję	»	Ⱗ
ï	»	Ⰹ	št	»	шт	ją	»	Ⱙ
ĝ	»	Ⰼ	*št*	»	Ⱋ	th	»	Ⱚ
k	»	Ⰽ	c	»	Ⱌ	y	»	Ⱛ
l	»	Ⰾ	č	»	Ⱍ			
m	»	Ⰿ	š	»	ш			

Ovako sam četrdeset i tri slova izměnjao. Po ovom je vele lagko doznati, kako je v matici.

II. SLOVA.

1. Čujem pitajuć, da što je totu i [illegible], a da ga Rački ne spominje? Jest; no samo devet krat: [illegible]. [illegible] [illegible], [illegible], po jednuć, a pet krat [illegible], ter vse ovo v evangjelju « vъ sąbotą 6. nedêlę (po pascê) » (na 36 s. va mojoj izdanici), a jednuč [illegible] v evang. na 24 februara (na 160 s.). No v ovom prvom evangjelju, « vъ sąbotą 6. ned., » još je toga drugačije pisana: [illegible] malo da ne vsagdě naměsto [illegible], [illegible] naměsto [illegible] za spojicu šestkrat, a va vsoj ostaloj knjizi je to samo *trikrat*, ter jedan nadno evangjelja « vъ pjętъkъ 6. ned., » pred samim ovim *), i [illegible] naměsto [illegible]: « glagolą », trikrat, « stvorą » dvakrat, « vьzljubą », « êvlą », naměsto: glagolją, stvorją, vьzljublją, êvlją, kako i jest to v ovom istom evangjelju « vъ čїnu nošti sv. pjętka » na 109 s., kadě je, ter opet bolje, i ono evangjelje, kô je pred samim ovim. A i črnilom je drugakovim ovo oboje pisano; ter i va prvom, ako nije onoliko [illegible] za [illegible], ni [illegible] za spojicu [illegible], jest [illegible] naměsto [illegible], i [illegible] naměsto [illegible]. Pak ja, ter ne bojeć se, odsudjujem, da je ini slověnin ova dva evangjelja spisao; ter brez potrěbe, moguć reći samo: ïšťї vъ prъvêmъ na mąką hrїstovą », kako ję rekao koji je ostâlo spisao, « sąb. 3. ned., ned. 7., vъ poned., vъ vъtor., vъ srêd., vъ četvr. i vz pjęt. 7. ned po pascê » (18, 37, i 38 s.). I jošće taj stokrat šalje tamo i tamo « iskat » evangjelje, ne hoteć istoga, ili ne moguć nigděr opet pisati, akone po koji ter koji stih, i to samo pet ili šest

*) *A drugi krat v evavng. vь sąbotą 15. novaago lěta (na 80):* « [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] »; *a treči pak* « *vь sąb. 6. posta* » *(na 96):* « [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] » .....

krat. Pak i ovo kaže, da je ini slověnin ova dva evangjelja spisao. A kada? onda, ili skorije? Kako je knjiga sgibana, po tom sudim, da je onda spisao. Ona je, a toga Rački nije povêdio, od dvadeset i jedne, koje manje koje veće, knjižice, ter I[va], II., III., V., VI., VIII., IX., X., XII., XIII., XIV., XV., XVII., XVIII., XIX. i XX., tê imaju po četire, koju zdola, koju zgora, pregnute kože, to jest, po osam listov, a IV[ta]. dvě takove, t. j. četire liste, a VII. tri i pol, t. j. sedam listov, a XI. i XVI. po četire i pol. t. j. po devet listov, a XXI. pak samo prvu polovicu dviju, t. j. dva lista, a druga polovica je odpala i propala; a tako vsih kôž je cělih 77 a polovnih 5, a listov pak 159. Tèr je sám prvi pisac sbrojio te knjižice, zapisav jim navrh prvoga lica, ter va desnom kutu na sàmom kraju, lěpo po svoju: ⰲ drugoj, ⰳ tretoj, ⰴ četvrtoj, ⰵ šestoj, ⰶ sedmoj, ⰷ osmoj, ⰸ devetoj, ⰹ desetoj. ⰺⰹ (ovako) jedanajstoj, ⰲⰹ dvanajstoj, ⰳⰹ (ovako) trinajstoj, ⰴⰹ četrnajstoj, ⰵⰹ petnajstoj, ⰶⰹ šestnajstoj, ⰷⰹ (ovako) sedamnajstoj, ⰸⰹ osamnajstoj, ⰹⰹ devetnajstoj, ⰺ dvadesetoj, a ⰺⰰ dvadeset i prvoj; a prvoj i petoj, tima je, hoćeš da odrizan, hoćeš da izderan, oni kut, pak i čislo, kako je i drugoj, pak ⰲ ne ima već glave.

Pak na pričelu V[te] knjižice su ova dva evangjelja, ter, počinjuć « ⰲⱐⰺⰵ ⰺⰵⰰⰴⰰ », zasižu joj vas prvi, a to je 29[ti], list, i prvi slog iliti stupac drugoga, t. j. 30[ga]. Tako nisu po sebi. Pak po tom sudim, da nisu skorije, nego onda spisana; samo pisac je, pišuć ·ⰺⰺ naměsto ·ⰺⰺ i nam. ·ⰺⰹ, valja da inako bio naučen, ili nenaučen pravo, ili pak, kada i siko i tako piše, nepomnjiv. I tako prilici (ⰺⰹ) držim da sam našao sliku (·ⰺⰺ), ter onako davnu.

2. A kako sam po petoj ovo, tako po sedmoj knjižici mogu ono odsuditi: da je jedan list za 49[tim] odpao, kako Šafarik sudi, a ne tri, kako Rački. Jer v ovoj su knjižici, kako rekoh, tri cěle kože i jedne pol, t. j. sedam listov; a

to: 1vi, 2, 3, 4, 5, 7 i 8, a za spredanjimi: 45ti, 46, 47, 48, 49, 51 i 52. Tako 6ga mu nije lista, druge polovice 3ga, a onako 50ga, druge polovice 47ga. I domišljati Rački držim da je jur uganao, kako mogaše biti na jednom listu onoga onoliko. Ne biaše totu nego samo svršetak « sąb. 16. po 50. » i početak « sąb. 1. novaago lêta » i još kratkô evangjelje za « ned. 17. po 50. », a za « ned. 16. » i za « sąb. 17. po 50. » (v. 61. i 62. s.) biaše: « ĭštĭ vъ vъtor. svętъïję ned. », kako je i na 24. sept. měseca za ono drugo evangjelje, samo piše « velĭkъïję » naměsto « svętъïję », kako li na 30. A jur sam rekao, da nije pisac ponavljao istoga evangjelja. Pak ni ja nisam hoteo ponoviti onoga; a ni za onu « ned. 17. » posuditi u Ostromira. Jer onakove i ondanje knjige grkinje za onu nedělju imaju, koja ono evangjelje, koja: « λέγεις οἶον ἂν θέλεις. » I tomu Josip Simonij Asseman daje razlog: « *Nam* quae a Dominica Pentecostes usque ad Exaltationem sanctae Crucis, hoc est, usque ad 14. Septembris, excurrunt, non semper sunt XVII. Dominicae, sed aliquando XV., vel XVI. Earum tamen ultima nuncupatur Dominica ante Exaltationem, qua ex Ioannis Evangelio legitur, quemadmodum et quae sequitur, Dominica post Exaltationem, et legitur ex Evangelio Marci. » (Kalendaria Ecclesiae Slavicae, Tom. VI. Romae, MDCCLV.)

3. Slovo ⱋ je u našega Slověnina, ter povsuda, takovo, da je va njem lagko poznati dvoje, ter ne ⱋ i ⱋ, kako Rački pověda i kaže, nego pravo ⱋ i ⱋ, kako on sám, sudeć mu po onoj va Pismu Slovjenskom na 142 strani, želi; samo je ovo drugo naslonjeno na prvo, pak ne ima onoliko svojega koliko ne potrěbuje, ali svoj rep ima, i vse ostâlo onako, kako po sebi; a repata ⱋ, toga ne najdeš nigděr. I taj rep slovu ⱋ, da opet istu rečem, nije proteg dolěnjega zavratka, kako bukvari nekoji kažu, nego se srědine drži, pravo onako kako se i slovu ⱋ, kojega opet ti bukvari, ako i jest kadě ter kadě malo

različno, ne kažu povse onakova: srědina ima mu biti veća, ovako: ⱋ. A i va Kločevoj knjizi, i v onoj kurilovici, ili hoćete, ćirilici, za ⱑ da je ⰵ i još nekakovo slovo: ⰵ po Brčićevu, a ⰵ po Miklošićevu; no i on držim da će se predomisliti, ako nij' se jur, onako razborit. Zašt' *obraćati* ⰵ i *prenačinjati*, a brez potrěbe? Tà to i Pražka krati kurilovica, i još Pariška. Ako je sv. Kuril mudar bio, nije premudar: ⱑ nije ino nego prilika grčkomu ευ.

4. No za ⱋ ne ću reći da nije dvoje ⰵ, samo je prvo obrnjeno, a kolca obojemu skupna. I to slovo glagolu ⱋⱆⰲⰰⰾⱑⱅⰻⰵ na 149. listu, na drugom licu, tako vam je udělano, da je lěpo poznati, da mu je prije bilo udělano samo ⰵ a potla s prěda pridano ⱄ, da bude ⱄⰵ. Pak bih ja rekao, da su je tako i udělivali: prije drugu nego prvu polovicu. Nu malo rabi ono našemu ćurilovcu: samo za uzklik, kako i Kločevu, kad ter kad za ⱋⱆ naměsto ⰵⱆ, i za ⱋⱆⰲⱑ nekoliko krat, a jednuč za ⰵⱆ ⱋⱆⰲⰻ. On ga ni ovdě ne piše: Ἰωσαφάτ, Ἰωράμ, Ἰωσήφ, ... εἰς Ἱεριχώ, ⰺⱁⱄⰰⱇⰰⱅⱏ, ⰺⱁⱃⰰⰿⱏ, ⰺⱁⱄⰻⱇⱏ, ... ⰲⱏ ⰵⱃⰻⱈⱁ. (Luc. X. 30, XVIII. 35, XIX. 1.), a Ostromirov klimentovac dà: ıѡсафатъ, ıѡрамъ, ıѡсифъ, ... въ ıерихѡ. A kada ovoj, Ἱεριχώ, govori, ter trikrat, ⰵⱃⰻⱈⱆ, morda mu je ⱆ i raztegnjeni ώ bio isti glas? Prvi padež mu ne biaše ⰵⱃⰻⱈⱁ, kada za ἀπὸ Ἱεριχώ (Mat. XX. 29.) ne piše ⱋⱆ ⰵⱃⰻⱈⱆ, nego ⱋⱆ ⰵⱃⰻⱈⱁⱀⰰ; a tako još i klimentovac: отъ ıерихо́на. Ovâ, ako još nije, hoće dati komugod misliti.

5. ⱇ, i ⱚ, ovakova su povsuda, samo na 11 julija: « ⰵⰲⱚⰻⰿⰻⰵ », ter prvo kolce je ovomu slovu (ⱚ) zgoru zavrnjeno. I nije lagko odsuditi, jel ovo ⱇ, ili ⱚ. Jer ovu istu sveticu on na 16. sept. piše: « ⰵⱇⰻⰿⰻⰵ », a klimentovac ondě: « евѳимие ». Ja, za Račkim, zapisah f; no, ako i kažu bukvari, da je va Kločevoi ⱚ za ф, jošte se bojim. A kako se ne ću, kada je ⱚ priličnije

onomu, ꙻ? A što Rački za ꙿ, povĕda i za ꙽. ja ono potvrdjujem.

6. A nisu našoj knjizi ćurilovici povsuda jednaka slova. Što joj je na čelu napisano, osamnaest rĕčî, to je vse većimi slovi, ter Naš, Pokoj i Reci ovako: ⰝⰓ, ⰝⰓ, ⰓⰤ, kakova i jesu velâ va mnogoj ovakovoj knjizi, ako toga i ne kažu bukvari. A i druga kazala su joj vsa većimi slovi napisana, ter često tako visokimi a tankimi i uzkimi, da se piščevoj štednji moraš načuditi: pomisli ꙿ, ꙽, ꙽, ꙽, trikrat viša a kolca im samo ovolika. A najveće je pak prvo slovo vsakomu evangjelju, ter se to vsako zdolu do petoga a gdĕgod i do šestoga reda proteže. A i posrĕd evangjelja, kadĕ ina rečenica, bila ta povse svoja ili ne, počinje, i totu je, ako i ne vsagdĕ, veće slovo, a još veće kadĕ ono počinje dĕl, koji ima i za drugda rabiti, ter ga « začelo », ta zamĕrka isto ondĕ na ovih ili na onih uvratih, kaže. Pak sam i ja većimi slovi napisao vsa ta kazala ; a i « začelo » iliti počelo vsakomu, i ovoliku i onoliku, evangjelju; a rečenicam nisam nijednoj; no razlučio jesam je vsaku (*interpunxi*), ter po našu. I za to moj razumni čatac držim da mi ne će zamĕriti, kako ni za što sam vsako evangjelje na stihove po sadanjem zakonu razdĕlio, a na kraju pridao kazalo.

7. I ta njegova kazala i lučila nisu samo črnilom, kako je ostâlo, nego i črvljenilom napisana i zelenilom, a brzĕ da još i modrilom i njadilom. A vse je pismo dosta lĕpo; no, kako je od davna, kadĕ ter kadĕ je opùstilo. Na tretom listu (Vъ vъtor. svêt. ned.) trideset i šest rĕčì je, koja povse koja napol, ponovljenih, i to klementovimi slovi, kako i ja kažem (na 3. s.) No poda timi još je poznati prvanjâ. I to mora biti z davni ponovljeno: za ꙽ ne možeš veće razabrati, jel єꙋ, ili єю, ili єѡ; no, da nije « нꙋꙁ », to možeš; kako i da nije « людьмн », nego людьмн, ni « кнѧꙁьı », nego кнѧꙁн (zadnja

ovakova), ni « [Glagolitic text] », nego ЄГО *) [Glagolitic text]. Na 33. listu: [Glagolitic text]; na 44.: [Glagolitic text]; na 57.: [Glagolitic text]; na 74.: [Glagolitic text]; na 145.: [Glagolitic text]; na 146. listu: [Glagolitic text]: ova ovako ( ) zatvorena slova opustila su, ili su nekako zatarena. No još je možeš, koje bolje, koje gore, poznati, kako i ove rěči na 105.: [Glagolitic text], koje su napol zatarene. Na 38. listu: [Glagolitic text]; no medju [Glagolitic letter] i [Glagolitic letter] jedno je ostrgano: najbrže [Glagolitic letter]. A najveć na prvom listu je opustilo pismo; no to ćemo potla.

8. A začrćivao je nečim naš Slověnin, kuda je imao pisati, ter po koliko je na vsakom licu črt, po toliko i redov, po 28–30. A i medju stupcima su od vrha do dna po dvě črte, centimetar i pol na daleko. A listi su pak po m. 0:23 visoki, a po m. 0:18 široki. I ti nisu vsi čitovati: mnogi je škuljast, ili pak proparan. No te škulje, koja veća, koja manja, jur s prvine, kako je po pismu viděti, biahu, ako i ne dojedna, a propare su bělim koncem, kako i knjižice sašivene, ter brže da još onda.

9. A i korice ima, dašto, naša slověnka: tri drvene ter debelom a sivom kožom pokrivene i omotane daščice, jednu na lěvu a dvě na desnu tako, da gorěnja, na vrhu nekoliko zašiljena, pokriva joj vas otvor i još presiže do pet centimetâr. No, kako joj je na prvoj kožici, najliše sprěda, pismo opùstilo, a na kraju ono nekoliko kožic odpalo, ja bih rekao, da je doneklě bila brez tih koric, brez te brane **).

---

*) *Kako je i pravo po zakonu: da nedajuči glagol hoće genitiv. I tomu zakonu naš slověnim se je podložio 307 krat, a samo 3 ili 4 prevrědio mu. No za to bržeda mudroga Kurila imamo pohvaliti.*

**) *No 1875 lěta te korice su joj zneli, pak inako ju zagrnuli.*

10. Kardinal Maj piše, da joj je na prvom listu zapisano, da je bila Josipa Simonija Assemana: « Folio 1. legitur, codicem pertinuisse ad J. S. Assemanum » (Catalogus Codicum Bibliothecae Vaticanae. 105.), a zapisano je: « Ex Libris Stephani Evodii Arch. (— Archiepiscopi) Apameae ». A i na papiru pridanu joj sprěda zapisano je: « Ex Libris Stephani Evodii Assemani, Evangelia Illyrice (!) Anno Domini 1741. » No « Stephani Evodii », ove dvě su, a to je još poznati, zapisane *na* « Josephi Simonii ». Oba ova Assemana biahu Maronovca iz Tripolja, ter svoja. Josip Stipanu biaše ujac. I on to sâm svědoči: « Acta Syriaca (SS. Cosmae et Damiani) edita sunt nuper a *meo ex sorore nepote* Stephano Archiepiscopo Apameae » (Kalendaria, V. 382.) A oba su mnogo lět živěla v Rimu. ter su bila, najprě Josip, pak Stipan, nad Vatikanskom knjižnicom. Josip je još i Svetopetarskim kanonikom bio i posvećenim Tyrskim nadbiskupom. a Stipan tumačem iztočnih jezîk. Josip je umro 1768 lěta. a Stipan 1782. Pak ona knjiga bila je obiju; no najprě Josipova, sudeć po onoj proměni na papiru. a još bolje po ovom: « Codex NOSTER slavicus », kako je za nju on sâm trideset i devet krat rekao (no pet krat: « Slavonicus ». Kalendaria. IV. 52, V. od 217 do 382, VI. Romae 1755.) Kupio ju je bio, 1736 l., v Jerusolimu u nekakovih koludar slověnskoga jezika, po Zadarskoga nadbiskupa Karamana besědah zapisanih 1753 v razpravi: « Identità della lingua letterale slava », na 95. §. Karaman je š njim drugovao, ter mu je i koledar one knjige na latinski preveo *).

*) *No nije vsega: nije onoga što je na 2 okt., ni što je na 13 novem., ni što je od 12 decem. do 11 januara. A dviju pak nije pravo preveo:* « ⱄⰲⱔⱋⰵⱀⰻⰵ ⱄⰲⱅⰰⰳⱁ ⰳⰵⱁⱃⰳⰻⰰ » *(na 26 novem.) nije* « *Sanctificatio S. Georgii* », *nego: Consecratio, ili dedicatio S. G., a* « ⰱⰰⰱⰻⱑ » *(na 15 jun.) nije* « *nutricis* », *nego: aviae.*

pak je mogao to doznati. A kada je umro Josip, knjiga osta Stipanu, pak on držim da ju je prodao Vatikanskoj knjižnici. Jer Maj ondě na IV. piše: « ..... hi (arabici codices) ex bibliotheca Josephi Simonii Assemani Tyri Archiepiscopi, itemque Stephani Evodii Assemanii, cum *aliis diversarum* linguarum codicibus, iussu Clementis XIII. P. M. *coempti fuerunt*, ut in Syngrapha aestimationis apud nos superstite lego ».

Ako Assemanu za onu « illyrice » zaměram, ne za « evangelia », va množini. Jer mnogi pisac je onakovoj knjizi onako rekao, n. p.: Bernardin iz Splita, Bandulović, Petretić, Knežević, Iveković, Voršak, i sto drugih. A i sâm naš slověnin je rekao: [illegible] [illegible] [illegible], onim 11 evangjeljem (na 173 s.).

III. ZNACI I NEDOZAPISANICE.

1. Osamnaest samoglasov biš rekao da je dosta i za kratko izricanje i za dugo, i za tanko i za debelo, i za němo i za očito. No naš Slověnin je, hoćeš da sâm po sebi, hoćeš da po drugom, inako sudio. On jim je nekojim i nekakovih znakov pridavao, kada ovakov ̀, a kada ovakov ̔. Nisam mu vse knjige za to po tanku razviděo, no jesam od petoga do osamnaestoga lista. A na to me navede ona Šafarikova: « A však o pravé moci znaku tohoto ..... teprvé po prehlédnutí celého rukopisu (t. j. Assemanova) dokonale souditi bude možné » (v Pamatkah na 24.) No i po onih dvanaest samo listov držim da ćemo moći tim znakom pravo suditi i odsuditi, a doliš ako još i drugdě pogledamo. Evo znamenanih rěčì vsakakovih po nekoliko, ter nekakovim redom.

(glag.) (spojica), [illegible] (drugi znak je slovu (glag.) nada drugom polovicom. nad (glag.)),

[glagolitic] (*id*) — [glagolitic] . . . .

[glagolitic] (naměstnica 3. osobe srědnjega spola v akuzativu jed.), [glagolitic] (i za: *nae*), [glagolitic] itd., [glagolitic] (i ovdě je drugi znak nada drugom polovicom. nad є), [glagolitic] itd., [glagolitic] (srědnji spol), — [glagolitic] (i ovdě drugi onako) [glagolitic] (aorist). . . .

[glagolitic] (naměstnica 3. o. m. sp. v akuzat. jed., no malokadě znamenana), [glagolitic] . . . .

[glagolitic] (spojica i naměstnica), [glagolitic] itd. [glagolitic] — [glagolitic] . . . . . [glagolitic] . . . . . [glagolitic], na 11. l., a na 80. [glagolitic] . . . . . [glagolitic] . . . .

[glagolitic] (sprědnjica, veće krat znamenana), [glagolitic] . . . .

[glagolitic] (sprědnjica), [glagolitic] (*nondum*), [glagolitic] . . . .

[illegible], ovo je negdě ovako znamenano, negdě, kadě mu nije [illegible] zgora, ovako [illegible], kako je i [illegible] v onoj klimentovici, a najveć nikakor.

[illegible] (naměstnica, kadě ter kadě znamenana, bila po sebi, ili pridana), [illegible] . . . .

[illegible] ter i ovomu je slovu zlamen nada drugom polovicom;

[illegible] . . . .

[illegible] . . . .

2. A [illegible] ovih nije znamenjivao. Na onih dvanaest listov je samo [illegible] znamenano, [illegible] vsako po jednuč, i dvakrat [illegible]; no i ovo držim da je po nekakovi smutnji (a da se je, pišuć, smućivao, to ću potla pokazati). A [illegible], ovoga pak nije nijednoga na onom prostoru; no « [illegible] » ova je ovako znamenana, a to na 2. « nojebra ».

3. A tako znakov je na tisuće. Znamenanih glasov iliti slogov držim da je samo šestkrat manje nego neznamenanih, t. j. 1 : 6: malo manje nego u grka. Pak da je naš ćurilovac onoliko znamenjivao, onoliko zastajao, onoliko se mučio, brez kogagod razloga? Toga nigdor pametan ne će reći! A za koji razlog je grk, susěd mu, znamenjivao, za taj držim da je i on: da mu budu tako i tako izricali i čitali. No, kako je hoteo da izriču, to pak nije lagko uganati. Jer znak, koji mu najveć rabi (ʽ), ono ne može biti ni što je *spiritus asper*, ni što je *accentus gravis* u grka, ako i spodablja tima, doliš drugomu. Da

nije prvo, to zvěruješ kako začuješ: *h*az, *h*ego, *h*emu, *h*ej, *h*ih, *h*im, *h*učenik . . . . ., tu i takovu nepodobu. Da nije drugo, to pak spoznaš, promisliv zakon za ono. No za što grku *spiritus lenis* rabi i za što *accentus acutus*, za ono oboje brže da i njemu oni znak, ako i nije povse priličan ni ovomu ni onomu. Za oboje ono, rekoh, zašto, ako bi za drugo, za *accentus acutus*, mogao rabiti na pričelu ovim: « ášte, ábie, égo, íže, íti, ískati, ó m'nê. ósta (pract.), óblast, ú boga, účenik, úbiti, úbo, úže, jáko, júnoša . . . . . », ne bi ovim: « Áraám (Ἀράμ), Áviád (Ἀβιά), Áviúd (Ἀβιούδ), Áhína (τὸν Ἀχείμ), Éliákim (Ἐλιακείμ), Éliúd (Ἐλιούδ), Éliézora (τὸν Ἐλεάζαρ), Íóásafat (Ἰωσαφάτ), Íóarama (τὸν Ἰωράμ), Ózijá (Ὀζίας), Íóátama (τὸν Ἰωάθαμ), Íezekijá (Ἐζεκίας), Íohonijá (Ἰεχονίας) »: ovako bi bile po dva puta *zaoštrene;* a to ne može biti. A da nije prvi slog ovim imenom zaoštren, to svědoči eno grk: on jim nekomu drugi *dviže*, nekomu treti, a nekomu zadnji. Što im u našega slověnina nije vsim znak nad istim slogom, tomu je ili njegova nepomnja kriva, ili drugakovo, hoćešda njegovo, hoćešda inoga grka, izricanje. No po volji držim da je po trikrat znamenao: [illegible], [illegible], [illegible], [illegible], i još, malo da ne vsagdě, [illegible], [illegible], ako i ne znam pravo, zašto je on tako, ako daj nije, da ne sadružimo, da ne smutimo ovih samoglasov, nego da je po sebi izrecěmo, kako je ono i grk, po čiji način je on i dvojke ѕ, зє i ѕє znamenjivao: drugo slovo, kako sam ono pokazao.

4. Čujem prigovarajuć, d'ako bi na moju, d'ako bi oni znak rabio za što i *accentus acutus*, da mnogoj bi *zadnji* slog zaoštren, ili po grěku, ὀξύτονος. No toga prigovora ja se ne bojim. Moji domorodci nisu ne manje Slověni, nego je on bio: a oni zadnji slog mnogoj ter mnogoj zaoštruju, ὀξυτονοῦσι. Hoću ih nekoliko reći, ter najprvo onakovih, kakovim je i u njega zadnjica znamenana: sestrà, mojà, tvojá, svojá (žen. nom. jed.), moé,

tvoé, svoé (sred. nom. i akuz.), mojú, tvojú, svojú, (ž. ak. jed.), moém, tvoém, svoém (m. lok.), moím, tvoím, (m. i s. soc. jed. a vsačiji dativ mn.), moí, tvoí, svoí (m. nom. mn.), moíh, tvoíh, svoíh (vs. gen. mn. Kadě ne pišem *j*, tote ga oni negda izreku a negda ne, kak'ono *ih* i *jih*, *im* i *jim*), — žená, tetá, nogá, petá, vodá, ovcá, kozá, trāvá, brāzdá, seló, sedló, suknó, vinó, čeló, stegnó, rebró, prirúč (ralica za desnu ruku – *stiva dextera*), boščíć (božčíć – *parva theca metallica formae ovalis reliquiis includendis*), dobrá–ó, mokrá–ó, golá–ó, zelená–ó, (adjectiva indeterminata); oré, peré, tečé, sičé, rové (rûti), pleté, rečé (futur., a « réče » praet.). . . . .

Na stotine ih je, koje oni ovako izriču; i ne samo oni, nego i susědi jim Vinodolci, Istrani, i Cresani, i još ti i ti slověni. A i περισπωμένως moji otočani i oni njihovi susědi mnogu ter mnogu izriču: zadnji slog zaoštruju i još raztežu. Slušajte malo: klobâk, zvonîk, junâk, postôl, — mojê, tvojê, svojê (ž. genit. jed.) — (genitiv. množ.): otâc, ovâc, prijatêl, misêc, pinêz, ljudî, mužî, – (adjectiva determinata, pronominalia): dobrî, dobrâ, dobrô, mokr–î –â–ô, gol–î–â–ô, nov–î–â–ô, Tostî ([illegible]), Brestovî, Glabrovâ, Črišnjevâ, Vetrnâ, Golô *). — Ne samo raztežuć izriču ove samoglase, nego i *udarajuć*, kako grk περισπώμενον, prav'onako. Pak njegovi [illegible] i [illegible] ili [illegible] ili [illegible] ili [illegible] na kraju držim da su mnogi krat naměsto *â*, *î*; i to ne samo na kraju, nego i na sredi. Ne vsaki krat, zašto kadě ter kadě ne mogu ovo biti; pak totu držim da su samo dugi, samo *ā*, *ī*, kak'ono: stvári (genit. mn.), debélī, debélā, debélō. [illegible] nakraj genit. mn. nekoj rěči je *î* a ne-

---

*) *Pišem velimi slovi, zašt'ovako zovemo ta i ta města. I koliko je měst s pridavnim imenom! Na tisuće ih je, i ne samo u nas, nego i u drugih slověnác. I v takovih imenih puno je nauka.*

koj ī, ili, ako voliš onakov znak, *i̧*, a najbrže nijednoj *ij̧*, ni *iji*. A i to najveć po našem izricanju sudim.

5. Za [illegible], [illegible], [illegible], [illegible], [illegible], [illegible], za ove ono rekoh, da ih nije znamenjivao. No ni [illegible] ni [illegible] nije znamenjivao ondě kadě su ili naměsto [illegible] ili naměsto [illegible], kako v ovih: « den', ven', silen', vêren', istinen', prišelec', bliznec', agnec', vo, ko, von', krêpok', krotok', lakot, sov'kup'šę, ubiêmo, itd. Ali, kadě bi ili [illegible] imao biti ili [illegible], a nije, to on većkrat kaže znamenjem, negdě isto onakovim (`), a negdě ovakovim ‘. Evo ih nekoliko i siko i tako znamenanih, ter iz onih dvanaest listov: [illegible], [illegible], [illegible], [illegible], [illegible], [illegible], [illegible], [illegible] . . . .

6. Sada ganajmo, zašto nij' onih slôv znamenjivao. Zašto nije [illegible] ni [illegible], to je lagko uganati: ona, onako malo glasovita, ne mogu drugih glasovitih *premoći*: [illegible], [illegible], [illegible] . . . . . ovih moji otočani ne izriču: dóska, mógla, stóklo, ni: déska, mégla, stéklo, nego: doská, moglá, stokló, Dobrinjci, a Vrbničani: deská, meglá, stekló. No nije ovako lagko uganati, zašto nij' on onih drugih, [illegible], [illegible], [illegible], [illegible]. Ali je vrědno ganati! Najprvo, izrecimo po *svoju* [illegible] (*tu*) i [illegible] (*nos*): ov glas, kako ja čujem, nije kakov je [illegible] (*tibi*) i [illegible] (*mihi*), nego kakov je ili τῦ i μῦ grčki, ili τύ i μύ. Sada poslušajmo moje otočane i njihove susěde ovako izričuć: sîn, pastîr, korîto, pustínja, sikíra, crikí, lokí, koríst, — vodí, sestrí, žení, tetí (genit. jed. a množ. nom. i ak.), — pítat (*interrogare*), umívat (*lavare*), rasípat, nadímat . . . . (pišem *i̧*, no *y* bi bolje prîstalo), a on to piše, ili bi pisao: [illegible], [illegible], [illegible], [illegible], [illegible], [illegible], [illegible], [illegible], — [illegible], [illegible], [illegible], [illegible], — [illegible], [illegible], [illegible], [illegible] . . . . . I još njih poslušajmo: « brmêč (*hanthium spinosum̧ Lin.*), mêso, - zemljê, ovcê (genitiv), - mêsti (*miscere*), ležêć, lovêć, mûž, - mûdrost, mûtiti, rekûć, ovûda, tûda, onûda . . . . . »: izriču kako da bi nad ovim *e* i nad ovim *u accentus cir-*

cumflexus. Nu ovima odgovara, prvomu [glagolitic], a drugomu [glagolitic]. Pak je vsa prilika, da one dvojnice nisu potrěbovale da je znamena: da su same po sebi premagale. No ovo sam preveć na tudje posegao.

7. Rački, kako je ono [glagolitic], [glagolitic], i [glagolitic] [glagolitic] ne pravo razrěšio, tako je i mnogu inu. Na pričelu jest zapisano ⰵⰲⰰⰳⰳⰵⰾⰻⰵ [glagolitic] ovako, no nije [glagolitic] [glagolitic] [glagolitic], nego: [glagolitic] [glagolitic] [glagolitic]; i očita su slova, samo nije [glagolitic] ovoj drugoj; no prostora nije za dva. Viděv ja to, i još da za onu [glagolitic] bi imalo biti [glagolitic], po samoga pisca zakonu, i da nije *toga* « čina » va njegovoj knjizi, odsudih, da onako ne može biti pravo. A pak [glagolitic] [glagolitic] [glagolitic], kako je pravo, to mi čuveni koludar Cozza, ondě pisac, pomože uganati, pošaptav mi, da grčki onakove knjige od onda počinju, ili: σὺν Θεῷ, ili: σὺν Θεῷ ἁγίῳ, pak sâm viděh, da je istina. Jer 781va (ako sam joj čislo dobro zapametio) ovako počinje: CYN ΘΩ (= Θεῷ) 'ЄΚΛΟΓΆΔΗΝ; a kojoj je ono Stipan Anton Morcelli zadnij děl (« Kalendarium Ecclesiae Constantinopolitanae ») 1788 lěta v Rimu dao na světlo, ona da: Ευαγγελιον συν Θεω εκλογαδην (kašnje: εκλογάδιν); a Μηνολογιον συν ΘΕΩ 'ΑΓΙΩ, ovako pak da dvě u našěga cesara, piše isti Morcelli, va svojoj Ivoj na 108 s. Komu nije dosta, vidj isusovca Ivana Martinova knjigu « Annus Ecclesiasticus Graeco-Slavicus », na 337 s. i na 344, i jošće znaj, da i drugdě naš slověnin pišć [glagolitic] naměsto [glagolitic], i [glagolitic], [glagolitic], [glagolitic], [glagolitic], naměsto [glagolitic], [glagolitic], [glagolitic], [glagolitic]; a i [glagolitic], [glagolitic], [glagolitic], naměsto [glagolitic], a [glagolitic], [glagolitic], ili [glagolitic], [glagolitic], [glagolitic], ili [glagolitic], [glagolitic] ili [glagolitic], i ovako naprěd po vsih měnah, nam. [glagolitic], [glagolitic], [glagolitic], [glagolitic], [glagolitic]. Pak [glagolitic] [glagolitic], kako je na 149 l., ono nije [glagolitic], nego [glagolitic], kako je i grku pravo. A da on [glagolitic], ili [glagolitic], onako naměsto [glagolitic], to sam jur pripomenuo. A blagoslova su i pomoći pitali, onako počinjući.

8. A ni [Glagolitic] [Glagolitic] [Glagolitic], ni ovako nije na pričelu, nego [Glagolitic] [Glagolitic] [Glagolitic], pak ovo drugo je: [Glagolitic], kako i jest isto ondě niže zapisano, a prama ovomu ono: [Glagolitic] [Glagolitic] [Glagolitic] (na 87 listu), i [Glagolitic] [Glagolitic] [Glagolitic] (na 101 l.). Pak [Glagolitic] [Glagolitic] [Glagolitic] (na 87 l.), [Glagolitic] [Glagolitic] [Glagolitic] (na 103, na 104 i na 106), i [Glagolitic] [Glagolitic] [Glagolitic] (na 111 l.), ovoga ne imamo čitati: [Glagolitic] [Glagolitic] [Glagolitic], [Glagolitic] [Glagolitic] [Glagolitic], [Glagolitic] [Glagolitic] [Glagolitic], nego: [Glagolitic] [Glagolitic] ..... [Glagolitic]. Da je ovako pravo, kaže i drugi priděvak onoj nedělji: [Glagolitic] (= [Glagolitic]) [Glagolitic] (trikrat, na 82, na 84, i na 87 l.), [Glagolitic] (= [Glagolitic]) [Glagolitic] (na 92): nije [Glagolitic] ni [Glagolitic] ..... Hoćete da ovoga on nije uměo? Apak ni grk onoj nedělji (ἑβδομάς) nije samo ἁγία, μεγάλη govorio, nego ἡ ἁγία, ἡ μεγάλη.

A [Glagolitic], ono može biti [Glagolitic], zašto [Glagolitic], ovako je na 5 i na 106 listu, a [Glagolitic], ovako nigděr, ako i jest [Glagolitic], ovako, ter isto ondě, za nominativ. A za akuzativ nigděr ova rěč nije dozapisana; no, sudeć po drugih onakovih, imao ju je onako, [Glagolitic], izricati. A pak [Glagolitic], ovako bi ondě imalo biti dvakrat; no drugoč je, ter nadno, [Glagolitic] i još, ter do samoga [Glagolitic], ili slovo [Glagolitic], ili križ (✝). Više je prilike, da je križ, kako je i navrh pričela, i još indě.

9. Na 2 l. za onimi: [Glagolitic] [Glagolitic] [Glagolitic] [Glagolitic], jesu ove dvě: [Glagolitic] [Glagolitic] (= [Glagolitic] [Glagolitic]; no slova [Glagolitic] nije veće poznati. A po kojem pravu su « apostoli » ondě, ja ne znam. No i v Ostromirovu je na istom městu: СТЪІѦЪ АПЛЪ.

10. Vsagdě je [Glagolitic] (infinitiv), i [Glagolitic] (supin), samo na 104 l. [Glagolitic] a na 109 [Glagolitic]. No baš po ovom odsudih onomu: da nije [Glagolitic] ni [Glagolitic], nego [Glagolitic] i [Glagolitic]: da nije ov glagol pod IV. red, nego pod I. A i [Glagolitic] (aorist) i [Glagolitic] (futur), i ovo mi potvrdjuje;

nigděr nije [illegible] ni [illegible]. Apak [illegible], ovu mi potvrdjuju i druge njegove: [illegible], [illegible], [illegible], [illegible], [illegible], [illegible] itd.

[illegible] (na 37 l.), [illegible] (na 122), [illegible] (na 135), [illegible] (na 139), [illegible] (na 143), [illegible] (na 152), [illegible] (na 153), ovako je. I ovoga ne imamo izricati [illegible]. . . . ., kako Rački pet krat, nego, ili [illegible]. . . . . ili [illegible]. . . . ., kako on samo dvakrat. Kako je [illegible] skorína, tako je i [illegible]. . . . . Ni [illegible] moj slověnin držim da nije izricao: [illegible], kako on, nego: [illegible]. Jer grk: [illegible], a ti i ti slověni po klimentovu: [illegible], ovako izriču. No [illegible], ovu Rački pravo: [illegible]; samo běše mu koji krat i: [illegible].

11. Zaman Jagić sudi (na LIV.) onoj čudnovatoj: [illegible]. Jer moj slověnin vsagdě, ter i na 137 i na 138 listu, piše očito, ili [illegible], ili [illegible], a samo na 77mom, na 155, i na 158, ter po jednuč: [illegible], ovako, a [illegible] na 68, i na 148, kako još [illegible] na 141vom. Pak ovo nije ne: [illegible], nego: [illegible], i [illegible], kako je i sâm Rački jednuč, a to prvoč (na 68 l.), dozapisao. Jer, kak'ono [illegible] nije [illegible], nego [illegible], ni [illegible] [illegible], nego [illegible], ni [illegible] [illegible], nego [illegible], ni [illegible] [illegible], nego [illegible], ni [illegible] [illegible], nego [illegible], ni [illegible] [illegible], nego [illegible], ni [illegible] [illegible], nego [illegible], ni [illegible] [illegible], nego [illegible], ni [illegible] [illegible], nego [illegible]: tako ni ono nije [illegible]. Da bi se i gorinje suglasno slovo imalo nasloniti na dolinje samoglasno, to težko najdeš. Ako bi to istina, ono ne bi [illegible] bilo ni [illegible], nego [illegible] i [illegible]! Nedozapisanu ne možeš pravo odsuditi nego po dozapisanu. No [illegible] je dozapisano i [illegible], ter onoliko krat. Tako i ono je [illegible] i [illegible]. Pak ni [illegible], kako je v poznijih pisanicah

kad ter kad skraćeno, ni ono nije [illegible], nego [illegible]. Kad ter kad, rekoh, zašto v onih istih pisanicah po sto krat je očito dozapisano: [illegible]. Slověni nigdar i nigděr nisu slovili: [illegible]. Što v matici biaše [illegible], to netko, hoćeš da po nepomnji hoćeš da po neuměštini, dozapisa: [illegible], i tako vam je počela ova čudnovata. A kada i po kom, to, ako je vrědno doznati, nije lagko. Ja samo znam da je ona desetak krat v onom misalu, ki je 1370 lěta, ter po vsoj prilici v Omišlju, pisan a sada ovdě v Propagandi, i još, ter mnogo krat veće, v onih, koji su 1483, 1528, 1531 i 1631 štampani; a v onom jednom listu u Kukuljevića, je li: [illegible], kako Jagić v Priměrih starohèrvatskoga jezika na 4 s. piše, ili: [illegible], kako Brčić v Čitanki na 35 s., toga ne znam. Ako je Jagić pravo prepisao, ova shaba je mnogo prije 1370 počela. No se ja bojim, da je on, držeć da se ona «već u vatikanskom evangj. nahodi», [illegible] dozapisao [illegible], naměsto [illegible], kako je isto ondě niže («V'oni d'ni [illegible]»), ili našao dozapisano, ili sâm dozapisao. Meni je laglje zvěrovati, da je ondě [illegible], nego da je Brčić, ili njegov prepisač, od [illegible] učèlao [illegible].

Što sam našega slověnina oprostio ove *poznine*, za to valja da mi ne će ni Rački zamèriti ni Jagić!

12. I još mi je odvětovati za njegove pravice. [illegible], kako je u Račkoga trikrat na 45, a po jednuč na 61 i na 159 s., u njega je: [illegible]. A ovo je: [illegible], sudeć po [illegible], kako je u njega osam krat: dva na 32 listu a po jedan na 47, na 60, na 113, na 121, na 125 i na 130, po čem je i sâm Rački [illegible] pet krat pravo dozapisao: dva na 44 a po jedan na 84, na 98 i na 160 strani. A ni [illegible], brez [illegible] ili [illegible] medju [illegible] i [illegible] kako R. do trinaest krat (v. 6, 44, 45, 48, 49, 57, 58, 59, 144, 153, 158 i 159 s.), ni ovako on, nego [illegible]-

[illegible]. A ovo je dozapisati, ili po [illegible], kako je na 37, na 45 i na 137 listu, ili po [illegible], kako je na 59, na 113 i na 124. Tako, ili [illegible], ili [illegible], kako je i prama [illegible] pravo i prama mnogoj drugoj ovakovoj. No [illegible] na 43, a [illegible] na 123 l., ovoga nisam dozapisao, zašt' i [illegible] može biti i [illegible], kako je dvakrat oboje.

13. Rački negdě [illegible], negdě [illegible] (na 59, na 64, na 99, na 174, na 177. . . . .), a on vsagdě [illegible], ili [illegible], [illegible], ili [illegible] (jednuč), [illegible], ili [illegible] (dvakrat), [illegible], ili [illegible], [illegible] (dvakrat), [illegible], i vse ovako; a to za βασιλεύς, βασιλικός, βασιλίς (= Constantinopolis), βασιλεῦσαι, βασιλεύει, βασιλεύσει. . . . . Pak, ako je « cêsar » ono, nije « car », ili, ako je « car », nije « cêsar ». Da je i ovako i onako govorio, to ne može biti! No za Καῖσαρ, ako jednoč, i to prvoč, smutiv se: [illegible] (« [illegible] », na 46 l. a u mene na 57 s.), osam krat *očito* piše [illegible], ili [illegible], na tom istom listu i na 103 (u mene na 117) po tri, a na 119 i na 139 po jedan (na 132 i na 154). Pak, više je više prilike, da je [illegible], ovako govorio, nego da je: [illegible]. . . . . Ja držim, da je govorio: *car*. A tko mi reče, da je više prilike za [illegible], tomu ću ja: da je još više za [illegible], prama ovoj [illegible], i prama [illegible], [illegible]), na 128 i na 136 l. (143 i 152 s.) za (Neo –) Caesariensis, i još prama mnogoj inoj, kadě za gr̀ko *αι* nije [illegible] nego [illegible]. No itako nisam hotěo dozapisati: car, nego sam ostavio onako skraćeno i znamenano.

14. Za Ἰησοῦς, za ovo blagoslovljeno ime, piše: [illegible]. [illegible] (genitiv), [illegible] (dat.), [illegible] (possessiv), i vse ovako; a za ὁ Χριστός, ne kako Šafařik kaže, [illegible], [illegible], [illegible], nego, ili [illegible], ili, ter samo pet krat, [illegible], a naprěd, [illegible], [illegible], [illegible], [illegible], [illegible], [illegible], [illegible], [illegible], [illegible] ili [illegible] (žen. poss. v akuz. jed.), i vse ovako brez [illegible] i brez [illegible], po vsih měnah. Pak

u Račkoga, ako je po pravu [illegible] (kakov je ondě nominativ) i [illegible], nije [illegible], [illegible], [illegible], [illegible], [illegible], ni [illegible]; ili, ako je ovako po pravu, nije onako. No Πέτρος [illegible], Παῦλος [illegible], Φίλιππος [illegible], Μάλχος [illegible], ἄγγελος [illegible], ovako je moj slověnin krnjao grčko ος vsakomu imenu, pak hoćete da nije i ovomu, Χριστός? Ne može biti ne da je on [illegible] govorio i [illegible] (a tako bi imao po onom), nego, ili [illegible] i [illegible], ili, [illegible] i [illegible], kako je veće po našu a prama samoj njegovoj: [illegible] (na 148 l. 166) za *Crescentia* *). Pak [illegible], kako je na 147 listu (165) za Χριστοφόρου, ovo i [illegible] može bit i [illegible] **). — A ni ono nije po pravu u Račkoga: ([illegible]) [illegible] [illegible] (na 169), ([illegible]) [illegible] [illegible] (na 178, dvakrat), [illegible], [illegible] [illegible] ([illegible], na 170 i na 210 s.): kako da mi rečeš: Ivanovo Črnčićevo dělo, ili, Ivan Črnčićevo, ili, Ivana Črnčićevo! . . . . .; nije, rekoh, po pravu, zač u našega je slověnina prvo: [illegible], a drugo i treto: [illegible], a četvrto i peto: [illegible]; prav' ovako i ovoliko; a ovo nije ono, nego, ili: [illegible], [illegible], ili: [illegible], [illegible]. No za « Isuhristov–a–o » (ili pak « Isuhrstov–a–o »), za ovo je već prilike, sudeć po ovom i još po jednom [illegible]: [illegible] [illegible] [illegible] (na 152 listu). Ovo je druga polovica slovu [illegible], pak: [illegible], vsakako, ter lěpo prama grčkoj: Ἰησοῦ Χριστοῦ. Pak i [illegible], kako je na 134, na 136 i na 140 l. za genitiv a na 98 za akuz., i ovo držim da je: [illegible], a [illegible] ono [illegible], na 2. Hoćete li da je ovo dvoje samo onda jedno kada je possessiv? Hoćete li da je ovdě za ini razlog li onako *zajedno* zapisano i po *jednuč*

*) *No, tko je prvi rekao « hristianin », taj, ili grčki nije umeo po tanku, ili slověnski: imao je reći:* [illegible]!

**) [illegible] *u Jagića ondě na 7 s., ono v matici držim da je skraćeno, pak da je:* [illegible], ili [illegible].

znamenano? (a kadě su dvě rěči, totu je po dvakrat, ovako: [glagolitic] = [glagolitic].) Ako je jednuč dvakrat znamenano ovdě, jest i ondě, ter je drugi znamen i ovdě i ondě nad [glagolitic]: a tako za nekoj'ini razlog; morda na grčku. A i Miklošić potvrdjuje: ІСОУ, ІСОУХРЪСТЪ, v Lexiconu na 273 s. Apak i mi govorimo, koji: *Isuhrst*, koji, ter gore, na vlašku: *Isukrst*, i *Isukrstov-a-o*.

15. A je li govorio [glagolitic], kako Rački, poslušajuć opet Šafařika, piše, ili [glagolitic]? Po pravu pitam, zašt'on piše [glagolitic], ili [glagolitic] (dvakrat), ili [glagolitic] (dvakrat, na 14 i na 19 l.), a u grka je i Ἱερουσαλήμ i Ἱεροσόλυμα–ων–οις (va množ), ter više ovako nego onako; a i mi, ako nekoji *Ierusalim*, nekoji govorimo *Ierusólim*. Pak one nedozapisanice držim da su kojagod [glagolitic] ili [glagolitic], a najliše [glagolitic] za ἐν τοῖς Ἱεροσολύμοις ono da nije [glagolitic], nego [glagolitic] *).

16. A [glagolitic] i [glagolitic] jel' izricao ovo [glagolitic] i [glagolitic], ili [glagolitic] i [glagolitic]? Ne znam. A [glagolitic], [glagolitic] (na 158 l.: [glagolitic]), [glagolitic], [glagolitic] i [glagolitic], je li . . . . . [glagolitic], za genitiv, izricao, ili . . . . . [glagolitic]? ili pak i siko i tako, kako Rački? Nu brže da je . . . . . [glagolitic] izricao, sudeć mu po « [glagolitic] », kako je jednuč, i to na 151 l., zapisao. A ni [glagolitic] nije [glagolitic], ni [glagolitic] [glagolitic], zašto prva je samo jednuč dozapisana, ter [glagolitic] (na 147), a druga samo dvakrat, ter [glagolitic] (na 133 i na 142 listu). A brže da ni ovako, [glagolitic], nije pravo, zač on vsagdě [glagolitic] piše, a ovo može liepo i [glagolitic] biti. Ne bojim se onoga: [glagolitic] [glagolitic] (na 133 l. = 149). Jer on slovu [glagolitic], a to ću potla pokazati, do petnajst krat je pozabio napisati drugu po-

---

*) [glagolitic], *kako je dvakrat ondě u Jagića na 6 s., v matici držim da je:* [glagolitic], *a to:* [glagolitic]. *Jer i grčki je za ono:* Ἱεροσόλυμα.

lovicu (ⰰ), pak najbrže da je i ondě. On je i slovu ⰶ nekoliko krat pozabio napisati drugu polovicu (ⰶ); ali ovdě ne ću pokazati nego ⱄⰵ̄, kako je na 137 i na 153 listu po jedan a na 147 dvakrat skraćena ova: ⱄⰶⰵⱎⰵⰿⰰ. A ⱋⰰⰸ i ⱋⰰⰴ piše, ter samo po jednuč, kako i ⱋⰰⱐⰿⰰ i ⰸⱃⰾⰴ.

17. Glagol « iskati » hoće, ne akuzativ, nego genitiv. Evo: « čko ĭskaahą *ego* » (na 15 l. = 20 s.), « glagolęĭ o sebê, *slavьi svoeję* ĭštetь, a ĭštęĭ *slavьi* » na (16 = 21), « *česo* ĭšteši? » (na 20 = 25), « ĭšti ĭ *sego* » (na 30 = 38), *vsêhь* bo *sihь* językĭcĭ ĭštątъ..... ĭštête *crstva božiê* ĭ *pravdьi* ego » (na 36 = 45), podobьno est crstvo nebesьnoe člku kupcu ĭštąštu *dobrь biserь* » (na 123 = 137), « hoštetъ bo ĭrodъ ĭskati *otročjęte* » (na 135 = 151), « ĭzmrêšę bo ĭskąštiĭ *dušę* otročęte » (na 136 listu = 151), i vse ovako. Pak ⰲⱄⰲ ⱄⰶ̄ kako je 24, ⰲⱄⰲ ⰳⰵ̄, kako je 14, ⰲⱄⰲ ⱃⱐⰴ̄, kako je jedan krat zapisano, onih držim da ne imamo dočeti: ⱄⰶⰵⱎⰵⰿⰶ, ⰳⰵⰾⰴⰾⰶ, ⱃⱐⰴⰾⰶ, kako je Rački dočeo, nego: ⱄⰶⰵⱎⰵⰿⰲⱑ, ⰳⰵⰾⰴⰾⰶ, ⱄⱐⰴⰾⰲⱑ, kako je sâm slověnin jednuč ovu drugu na 166 l.: « ⰲⱄⰲ ⰲ̄ ⰳⰵⰾ̄ⰶ ⰳⰵ ⰳⰰⱄⰿⰴ » (na 120 s.); a i Rački prvu dvakrat, na 183 i na 204 s. Ako meni Rački pokaže: « ⰲⱄⰲ ⰳⰶ » (na 147), « ⰲⱄⰲ ⰲⰵ » (na 156 listu), ja ću njemu: « ⰲⱄⰲ ⰲ(ⰵ) ⰲⰵⰾⰲⰲ ⰲⰵⰿ » (na 101), « ..... ⰲ(ⰲ) ⰳⰶⰿ » (na 104 i na 152), « ..... ⰲ(ⰵ) ⰲⰲⰿ ..... » (na 116, na 117, na 123, na 129, na 142 i na 143) « ..... ⰲ(ⰲ) ⰳⰵⰳ ..... » (na 116), « ..... ⰲⰲ ⱃⱐⰴ̄ ..... » (na 123 i na 128 listu). Ondě je pozabio zapisati sprednjicu ⰲⰲ, kako je on i drugdě.

18. Čujem željno pitajuć, da piše li za genitiv i ⱄⰲⰶⰿⰰⰰⰳⰵ i ⱄⰲⰶⰿⰰⰳⰵ, i kako je davnije i kako je skorije? Ni ovako ni onako, nego 46 krat: ⱄⰿⰰⰰⰳⰵ, a 51: ⱄⰿⰰⰳⰵ; ali

ovako više na zadnjih nego na prvih listih (1:30). Pak se ja ne bojim odsuditi, da je on oboje izricao: ⱄⰲⰵⱅⰹⰰ-ⰰⱀⰵ; a ⱃⱐⰴⰳⰵⰾⰵⱅⰺⱂⰰⰰⱀⰵ ne samo ⱃⱐⱂⰰⰰⱀⰵ, kako je sedam, nego i ⱃⱐⱂⰰⱀⰵ, kako je pet krat zapisano. Hoćete li, da je *samo* ove dvě i ovako izricao i onako? Nedozapisane imamo po dozapisanih dozapisati, iti pak onakove ostaviti.

19. ⰺⰾⰺ, ili ⰺⰾⰾⰺ, ovu sam dozapisao, ne: *ïzraelь*, nego: *ïzraïlь*, i to po njegovih dozapisanicah: ⱂⰰⱚⰰⱂⰰⰺⰾⰺ, ⱃⱅⱇⰰ, ⱂⱅⱃⰵⰾⱅⱎⰺ, ⱎⰺⱃⰰⰺⰾⰺ, ⱎⱅⱂⰰ, ⱇⰺⰾⰺⱎⰵⱂⰺ, ⰺⰵⱄⱅⱇⰺ, i po sto drugih. Nigděr za grčko ι nisam mogao naći ⰵ, nego, ili ⰺ, ili ⱅ. A poss. ⰺⰾⰲⰺ, ne: *ïzrailovь*, nego: *ïzraïlevь*, kako je sâm dvakrat pokazao: ⰺⰾⰵⰲⰺ (na 104), ⰺⰾⰵⰲⰵ (na 136 l.). No i da nije ovoga, ja bih ovako izrekao, po onoj mehkoći (- ⰾⰺ, - ⰾⰴ, - ⰾⱁ).

20. ⱄⰲⰴ ⱂⰵ, kako je na pričelu šest krat za genitiv, ovu prvu sam dočeo: *svêtъlъiję*, po kako je ona zapisana na 123 i na 128 l.: ⱄⰲⰴⰾⰺⰺⰵⱔ. Ali nije znamenano ⱉ, pak ne znam, jesam li mu po pravu pridao ъ. A Διακαινήσιμος, ovoj odgovara ona.

21. On: ⱃⱐⱄⱉ..... (po vsih měnah), a ja: *krъst*....., po ⱃⱐⰺⱋⰰⰰⱎⰵ, ⱃⱐⰺⱄⱉⰵ, i ⱃⱐⰺⱄⱉⰺⱉ, kako je na 6 i na 140 l. On: ⰵⰲⰺ, ⰳⰾⰺ, ⰳⱂⰺ, ⱋⰾⱃⰺ, ⱃⱐⱃⰺ, ⱎⱋⱃⰺ, ⰲ, ⱎⰴ, ⰵⱃⱃⰰ, ⰳⰾⰰⱉⱅ, i to po vsih granah, a ja: *otьcь*, *gospodь*, *gospodïnъ* (jednuč i on: ⰳⰵⱄⱃⰵⰾⰺⱂⰺ), *člověkъ*, *prorokъ*, *mąčenikъ*, *vrêmę*, *mêsęcь*, *episkopa*, *glagolati*. On, a to na 1. oktobra: ..... ⱃⰰⱎⰵⱉ ⱃⱐⱂⰰⰰⰳⰵ ⱃⰵⱎⰰⱂⰰ ⱄⰺⱉⰲⰵⱃⱎⰰⰰⰳⰵ ⱃⰴⱄⱂⰺ ⰲⰺⱋⱂⰰⰰ, a ja: «..... *vïtïčьnaa*»; i morda po pravu. Jer za ovoga svetca Grci, ako nekoji τοῦ μελῳδοῦ, drugi, ter onih lět, pišu τοῦ ποιητοῦ τῶν κοντακίων (ili κονδακίων); a za ovu rěč Morcelli («Kalendarium Ecclesiae Cñopolitanae cɪɔ annorum insigne») 1788 l.: «Nam κοντακια appellabant hymnos, qui post psalmos canebantur, in pergamena scriptos, quae

bacillo *obvoluta* esset, sive parvo *conto:* inde enim, opinor, nomen. Κοντακιον huiusmodi vidi Romae apud monachos Basilianos..... Horum hymnorum Romanus in Ecclesia Graeca praecipuus auctor habetur, et ad mille, ut est in Menologio Basiliano, scripsisse fertur, a Natali Dominico exorsus.....», ovako, a Du Fresne « Glossarium ad scriptores mediae et infimae graecitatis »: Κοντακιον..... presbyteri graeci vocant tenuem membranam, *rotundo* ligno, quasi jaculi fragmento (κοντῷ) *circumvolvi* ab antiquis solitam.....» Pak možemo pomisliti: [Glagolitic], [Glagolitic], [Glagolitic], kako je i Josip Assemani, hoćeš da sâm, hoćeš da skupa s Karamanom, pomislio, rekši ono po svoju ovako: « ..... *memoria s. Romani, qui composuit Cantica* VOLUMINOSA » (Kalendaria Ecclesiae Slavicae, V, 269). I slâže « vïtïčьnaa » (srěd. akuz. množ.) bolje sa onom « τα κοντάκια », nego sa ovom « [Glagolitic] » (žen. akuz. jed.). Morda je hotěo ili imao reći moj slověnin: [Glagolitic] [Glagolitic]?

22. I ono držim da sam po pravu dozapisao: [Glagolitic] [Glagolitic] [Glagolitic] [Glagolitic] (na 8 l.) = « *Za mrъtvъiję ..... pokoïna* » (na 10 s.). Istina, slovo [Glagolitic] nad [Glagolitic] nije povse očito; no, ako nije to ondě, jest na 13^{om} listu, ter trikrat: pokraj evang. [Glagolitic] [Glagolitic], [Glagolitic] [Glagolitic] i [Glagolitic] [Glagolitic] [Glagolitic] [Glagolitic] [Glagolitic] [Glagolitic]; a grk za ona evangjelja kaže, ter isto onako pri kraju: ЄIC KOIMH (= κοιμηθέντας); a to je: za pokojnъiję = *mrъtvъiję;* ter ona još i sada rabe na *mrtvačkih* službah, koje na kojoj. Pak i « pokoïna », i ovako pristoji; no, ako je mislio, a držim da jest, evangjelja, bolje bi pristojalo: pokoïnaa, po onom: [Glagolitic] [Glagolitic] [Glagolitic] [Glagolitic], na 154 l.

23. A i [Glagolitic], i [Glagolitic], ili samo [Glagolitic], i ovako je pokraj mnogoga evangjelja, negdě po jednuč, negdě po veće krat, zapisano, naměsto: [Glagolitic], [Glagolitic]; zašto vsako ono

evangjelje imalo je rabiti još i za ine te i te službe; ali ne vse za vsaku, nego samo od neklě ter do neklě, t. j. od « začęla » do « konca ». I u grka je često, ter isto onako pri kraju: $\overset{\chi}{\alpha\rho}$ = ἀρχή, i $\overset{\varsigma}{\tau\varepsilon\lambda}$ = τέλος.

24. No nije ovako lagko ono: [illegible], na 111 l. (u mene na 124 s.) Doreci ju tko umě bolje nego ja; samo ako je pravo zapisana; indě je: [illegible]; a u grka je samo: πρωΐ. [illegible], kako je Rački dorekao, brže da ne pristoji. On je i [illegible] (Matth. XXVI. 26), dorekao: [illegible], a ne pristoji prama: εὐλογήσας.

25. I kako broji naš slověnin držim da je vrědno pokazati: [illegible] = 1, [illegible] = 24, [illegible] — 213, [illegible] = pęt' desęt' naà, [illegible] — 11 po 50[nei], [illegible] = 12, [illegible] = v' pr' vêm, [illegible] — 38, [illegible]..... Ovako su slova znamenana, vsako po sebi, ter kaděgod i po dvakrat; samo kadě ih je po veće skupa a napored, totu im je gornje znamenje negdě opet vsakomu svoje, a negdě jedno skupno, ter dugo prama skupnoj jim širini. Napored, rekoh, jer sam našao i drugako: [illegible] = 11, [illegible] (dvakrat) = 12, [illegible] — 17. A piknje, tê nije ni spreda ni zada, nigděr. Ovo povědam, da im ne odsudiš na vlas po Račkoga štampanici, a još manje po Šafaříkovu sudu: « písmena ..... kladou se mezi punkty ..... a zhora znamenají čárou, kterážto však ve mnohých památkách se i *opouští* a v skutku vedlé punktův docela *zbytečná* jest » (na 25 s.). Ovo je samo za poznije pismo istina.

Na kraju očitujem, da kojih njegovih skraćenic nisam dozapisao, da tê sam ili po njegovu črtom zgora znamenao, ili po našu piknjom za zadnjim slovom.

IV. NJEGOVA NEPOMNJA.

1. Da je nepomnjivo pisao naš slověnin, to je lagko dokazati; a držim da je i potrěba: da mu budemo mogli pravo suditi. Zato ću ovdě vse njegove pogrěške pokazati, ter trojim čislom: rednim, pak na kom listu su one u njega, a na kojoj strani u mene.

			Krivo:	Pravo:
1.	1.	1.	[illegible]	[illegible]
2.	—	—	[illegible]	[illegible]
3.	2.	2.	[illegible]	[illegible]
4.	—	—	[illegible]	[illegible]
5.	—	3.	[illegible]	[illegible]
6.	3.	—	[illegible]	[illegible]
7.	—	—	[illegible]	[illegible]
8.	—	4.	[illegible] (ovako zgora) [illegible]	[illegible] (ondé je [illegible] pridano nam. [illegible]) [illegible]
9.	—	—	[illegible]	[illegible]
10.	4.	—	[illegible]	[illegible]
11.	—	5.	[illegible]	[illegible]
12.	5.	6.	[illegible] (na drugom městu)	[illegible]
13.	—	—	[illegible]	[illegible]
14.	6.	8.	[illegible]	[illegible]
15.	—	—	[illegible]	[illegible]
16.	7.	9.	[illegible]	[illegible]
17.	8.	—	[illegible]	[illegible]
18.	—	10.	[illegible]	[illegible]
19.	—	11.	[illegible]	[illegible]

			Krivo:	Pravo:
20.	9.	11.	[illegible]	[illegible]
21.	10.	12.	[illegible]	[illegible]
22.	—	—	[illegible]	[illegible]
23.	—	13.	[illegible]	[illegible], ili [illegible]
24.	—	—	[illegible]	[illegible]
25.	—	—	[illegible]	[illegible]
26.	11.	—	[illegible]	[illegible]
27.	—	—	[illegible]	[illegible]
28.	—	—	[illegible]	[illegible]
29.	—	—	[illegible]	[illegible]
30.	—	14.	[illegible]	[illegible]
31.	—	—	[illegible]	[illegible]
32.	—	—	[illegible]	[illegible], ili [illegible]
33.	12.	—	[illegible]	[illegible]
34.	—	15.	[illegible]	[illegible]
35.	—	—	[illegible]	[illegible]
36.	—	—	[illegible]	[illegible] (?)
37.	—	—	[illegible]	[illegible]
38.	13.	16.	[illegible]	[illegible] (A : [illegible], isto to-tu, potla je pridano; no pismo priliči.)
39.	—	—	[illegible]	[illegible]
40.	—	—	[illegible]	[illegible]
41.	—	—	[illegible]	[illegible]
42.	—	—	[illegible]	[illegible]
43.	14.	17.	[illegible]	[illegible]
44.	—	18.	[illegible]	[illegible]

			Krivo:	Pravo:
45.	14.	18.	[glagolitic]	[glagolitic] (Što je ovdě na kraju rěč kakova je i onde, to je krivo, da je ili naš slověnin preskočio, ili s koga je on prepisao. To isto je krivo, a i jednak samo svršetak zadnje rěči, da je još i drugdě, ili ov ili on, preskočio. A to ću ja ovako pokazati: presk.)
46.	15.	19.	[glagolitic] ..... (nekoliko je ostrgano) [glagolitic]	[glagolitic] ([glagolitic] sudim da je bilo, ter preveć, što je zatrto)
47.	—	—	[glagolitic] (Ovakova znamenja hoće još biti)	[glagolitic]
48.	—	—	[glagolitic]	[glagolitic]
49.	—	—	[glagolitic]	[glagolitic]
50.	—	20.	[glagolitic]	[glagolitic]
51.	—	—	[glagolitic]	(prva obiluje)
52.	—	—	[glagolitic]	[glagolitic]
53.	—	—	[glagolitic]	(ili [glagolitic] je preveć, ili zadnje [glagolitic])
54.	16.	—	[glagolitic]	[glagolitic]
55.	—	21.	[glagolitic]	[glagolitic]? [glagolitic] (preskočio)
56.	17.	22.	[glagolitic]	[glagolitic]
57.	18.	23.	[glagolitic]	(jednuč)

			Krivo:	Pravo:
58.	18.	23.	ⰴⰽⰵ ⰸⱌⰰ ⰹⱄⰰⱄⰻ ⰳⱁⰰⱎⰵ ⱈⰰ (ali ova je poznije izvan črte zapisana)	ⰴ. ⰸ. ⰹⱄⰻ ⰳⱁⰰⰳⰸⱁⰰⰰⱎⰵ
59.	—	—	ⰹ ⰾⱅⰹ ⰳⱁⱍⱏ	ⰾⱅⰹ ⰳ. Isto totu: ⰾⱂⰻ ⰶⰵ ⱃⰱⰴⱈⰻⱅⰲⰰⰵⰿⰻ ⰲⰻ ⱁⰸⱄⱐ ⰲⰻ ⰲⰴⰽⰻ, poslě je pridano; no je isto pismo.)
60.	—	—	ⰴⰶⰵ ⰲⰹⱁⰴⰱⰻ ⱐ ⰸⱌⰰ	ⰴ. ⰲ. ⱐ ⰸ. ⱄⰸⰵⰳⰸ
61.	19.	25.	ⱃⰸⰽⱁⰸⱂⰹⱎⱏ	ⱃ. ⰾⱏ
62.	—	—	ⰽⱁⰰⱂⰴⰿⰵ	ⰽⱁⰰⱂⰴⰵⰿⰵ
63.	20.	—	ⰾⰻ ⱂⰹⱄⰻ	ⰾⰻ ⱂⰵⱍⱏ (ⰶⰵⱂⰵⱍⱏ)
64.	—	—	ⱃⰸⰾⰻⱃⰸⰾⰻⱁⰰⰲⰻⱎⰰⰰⰳⰸ	ⱃⰸⰾⰻⱁⰰⰲⰻⱎⰰⰰⰳⰸ (Nakraj toga istoga lista: ⱂⰵ ⰸ ⰾⰵⱈⰴ ⱃⰱⰹⱁⰻ, potla je pridano; no je isto pismo.)
65.	21.	26.	ⱁⰻⰶⱏ	ⱁⰻⰶⰸⱏ
66.	—	27.	ⰰⱋⰵ ⰾⱁⰸⰲⰸ ⱄⰸⰵ ⰾⰻⱈⱁⱂⱁⰵⰿⰵ ⱂⰵ ⰹⱄⰰⰿⰵ	ⰰ. ⰽⰻⰿⰸ ⰾ. ⱄ. ⰾⰻⱈⱁⱂⱁⰵⰿⰻ ⱂⰵ ⰹⱄⰰⰿⰻ
67.	—	—	ⰱⰵⰽⰵⱏ ⱂⰵ ⰲⰴⱄ	ⰱ. ⰴⰽⰸ ⱂ. ⰲ.
68.	22.	—	ⰳⰱⱏⱁⰵⰿⰻ ⱂⰵⱄⱐ	ⰳ. ⰽⰻ ⱂ.
69.	—	28.	ⰱⰴ ⰵⱄⱐ	ⰱⰴⱎⱏ ⰵ.
70.	—	—	ⰵⱁⰰ ⱄⰻⰹ	ⰵ. ⰹ ⱄ.
71.	—	—	ⰵⰳⱁⰰ	ⰹ ⰵ.
72.	—	29.	ⱈⰴⱎⱏⰿⰻ ⰸⰿ ⱂⰵⰳⰸ	ⱈⰴⰶⱏⰿⰻ ⰸ. ⱂ.
73.	23.	—	ⱂⰵⱄⰸ	ⱂⰵⱄⱐ
74.	—	—	ⰸⱈⱁⰰⰾⰿⰻ ⰹⱄⰰⱄⰻ (na 2. mĕstu.)	ⰹ ⰸ. ⰹ.
75.	—	—	ⱃⰱⱅⰵⱏⰿⱅ	ⱃⰰⰽⰻⱅ ⱃ.
76.	—	—	ⰱⰰⰾⱃⰻⰱⰴ ⰶⰵ ⱈⰻⱅⰾⰿⰻ	ⰱ. ⰶ. ⱃⰰⰽⰻⱅ ⱈ.
77.	—	30.	ⱄⰵⰿⰵⰿⰵ	ⱄⰵⰿⰰⰵⰿⰵ
78.	24.	31.	ⱄⰸⰿⰻ	ⱄⰸⰶⰵⰿⰻ
79.	—	—	ⰹ ⱅ ⱈⰴⰰⰱⰵⱏ ⰲⰹⱁⰴⱁⱅ ⰹ	ⰹ ⱅⰶⰵ ⱈ. ⰲ. ⰹ

			Krivo:	Pravo:
80.	24.	31.	[glagolitic]	[glagolitic]
81.	—	—	[glagolitic]	[glagolitic]
82.	25.	—	[glagolitic]	[glagolitic]
83.	—	32.	[glagolitic]	[glagolitic]
84.	—	—	[glagolitic]	[glagolitic]
85.	26.	—	[glagolitic]	[glagolitic]
86.	—	—	[glagolitic]	[glagolitic]
87.	27.	33.	[glagolitic]	[glagolitic] (Nekoliko sprěda: [glagolitic], no je potla na [glagolitic] napisao [glagolitic].)
88.	—	34.	[glagolitic]	[glagolitic] (presk.)
89.	28.	35.	[glagolitic]	[glagolitic]
90.	—	—	[glagolitic]	[glagolitic]
91.	—	36.	[glagolitic]	[glagolitic] (A što je ina ruka na 19 listu napisala, onomu sam v II. gl. odsudio)
92.	30.	37.	[glagolitic]	[glagolitic] (kako na 123 l.)
93.	31.	39.	[glagolitic]	[glagolitic]
94.	—	40.	[glagolitic]	[glagolitic]
95.	32.	—	[glagolitic]	[glagolitic]
96.	—	—	. . (do dva slova zatarena) [glagolitic]	[glagolitic]
97.	—	41.	[glagolitic] (i na 71)	[glagolitic] (kako drugdě)
98.	—	—	[glagolitic]	[glagolitic]
99.	—	—	[glagolitic]	[glagolitic] ([glagolitic])
100.	33.	—	[glagolitic]	[glagolitic] ([glagolitic])
101.	—	—	[glagolitic]	[glagolitic]
102.	—	42.	[glagolitic]	[glagolitic]
103.	—	—	[glagolitic]	[glagolitic]

			Krivo:	Pravo:
104.	34.	43.	[illegible]	[illegible] (presk.) [illegible] (kako na 39 l.)
105.	35.	44.	[illegible]	[illegible] (ili [illegible])
106.	—	—	[illegible] (na 2 městu)	[illegible] (Ovdě je [illegible] = [illegible], iliti [illegible] = [illegible])
107.	36.	45.	[illegible]	[illegible]
108.	—	—	[illegible]	[illegible]
109.	—	—	[illegible]	[illegible]
110.	—	—	[illegible]	[illegible]
111.	—	—	[illegible]	[illegible]
112.	—	—	[illegible]	[illegible]
113.	37.	46.	[illegible]	[illegible]
114.	—	47.	[illegible]	[illegible]
115.	38.	—	[illegible] (i na 99 l.)	[illegible]
116.	—	48.	[illegible]	[illegible] (No [illegible] s prěda, to je potla pridano.)
117.	—	—	[illegible]	[illegible]
118.	—	—	[illegible]	[illegible]
119.	39.	49.	[illegible]	[illegible] (presk.)
120.	—	—	[illegible]	[illegible]
121.	—	—	[illegible]	[illegible]
122.	40.	—	[illegible]	[illegible]
123.	—	50.	[illegible]	[illegible]
124.	—	51.	[illegible]	[illegible]
125.	41.	51.	[illegible]	[illegible]
126.	42.	52.	[illegible]	[illegible] (presk.) [illegible]
127.	—	—	[illegible]	[illegible]

			Krivo:	Pravo:
128.	42.	52.	ⱃⰽⰸⱃⰽⱅⱁⰽⰰⰻⰹ	ⱃⰽⱅⱁⰽⰰⰻⰹ
129.	—	—	ⱃⰵⰻⰾⰵⱀⱅⰲⱑ ⱄⱑ	ⱃ. ⱄ. ⰵⰿⱎ
130.	—	53.	ⱃⰽⱅⰵⰿⰾⱑⰿⰹ	ⱃⰽⱅⰵⰿⰾⱑⱑⰿⰹ
131.	43.	54.	ⰸⰸⱄⱃⱃⰽⰹⰴⰰ (potla pridano izvan reda)	ⰸ ⰸⱄⱃⰽⰹⰴⰰ
132.	—	—	ⰶⰵⱀⱂ ⱄⰴⰵⰸ	ⰶ. ⱄⰴⰵⰵⰸ
133.	44.	—	ⰳⰾⰰ	ⰳⰾⰰⰲⱑ
134.	—	—	ⰸ ⱈⰽⱂⰴⰰ	ⰸⰲ ⱈ.
135.	—	—	ⰸⱄⰻⰰⰾⱅⰲⱑ ⱄⰰⰿⰸ	ⰸ. ⱄⱑ ⱄ.
136.	—	55.	ⰴⰵⰾⰹ	ⰲⰵⰾⰹ
137.	45.	56.	ⱀⰵ ⱎⰻⰽⰰⰾⰵⰲⱅ	ⱀ. ⱎ., ⱀⰵ ⰾⰹⰶⰵⱄⰹⰴⱂⰾⱂ-ⰿⰵⰾⰹ ⱋⰵⱑⰾⱅ
138.	—	—	ⰰⱈⰵ ⰲⱅ	ⰰ. ⰽⰵⰲⰿⰵⰲⱅ
139.	46.	58.	ⰳⰾⰰ	ⰳⰾⰰⰲⱑ
140.	47.	—	ⱃⰵⰾⰹⰿⰵⰿⰹⱅ ⰴⰹⱄⰻⰽⱅⰾⱅⱂ	(obiluje)
141.	—	—	ⱃⰽⱂⰶⰾⰵ ⱄⱂⰾⰰⱀⰸⱂ ⱀⰰ ⱄⰹ-ⱀⰹⰿⰸⱈⰸⰸⰽⰹ	ⱃ. ⱄ. ⱀ. ⱄ. ⰸ ⰷⱂⰾⰵⰴⰰⱀⰸⱂ ⱀⰰ ⰿⰽⰹⰶⰸⱈⰸⰸⰽⰹ(presk.)
142.	—	59.	ⰸⱄⰻⰵⰾⰵⱀⰰⰰ	ⰸⱄⰻⰵⰾⰵⱀⰰ
143.	48.	—	ⱀⰰ ⰽⰰⱄⱃⰵⱑⰿⱅⱂ ⱃⰵⱑⰿⰸ	(obiluje)
144.	—	—	ⰴⰹⰾⰹⰿⱂⰿⰵ	ⰴⰹⰾⰹⰿⱂⰿⰵ
145.	—	60.	ⱋⰽⰰⱀⰸ ⰸ ⱄⰾⰹⱅⰲⰰⱀⱅⰸ	ⱋ. ⰸ ⱄⰾⰹⱅⰲⰰⱀⰸⱂ ⱋⰽⰰⱀⱅⰸ (kako na 83 l.)
146.	50.	63.	ⰴⰹⱂⰾⱅ	ⰴⰹⰾⱂⰾⱅ
147.	—	—	ⱄⰸⱀⱎ	ⱄⰸⰿⰵⱀⱎ
148.	51.	—	ⰸⰾⰴⰵⰾⰹⰲⰵ	ⰸ ⰸ.
149.	—	64.	ⰽⰵⱈⰵ. ⱈⰾⱈⰵ	ⰽ. ⰵⰿⱎ. ⱈ.
150.	—	—	ⰵⱄⰾⰰⱋⰵⱀⱎⰿⱎ	ⰵⱄⰾⰰⱋⰾⰵⱀⱎⰿⱎ (kako niže)
151.	52.	65.	ⱈⰽⱂⰶⰾⱀⰸⰵ	ⱈⰽⱂⰶⰾⰵⱀⰸⰵ
152.	—	—	ⰿⰹⰸⰿⰰⰽⰹ ⰸⱀⱂⰽⰹ	ⰿ. ⰸ ⰸ.
153.	—	—	ⱀⰰⱈⱑⰿ ⰳⰾⰰⰿⱅ	ⱀ. ⰳ. ⰸ ⰴⰹⰾⰰⱄⰿⰹ ⰸ ⰿⰰ-ⰿⰵⰽⱅ ⰵⰳⰵ
154.	53.	66.	ⰻⰰⰻⰵ ⰴⰹ ⰾⰵⰿⰹ	ⰻ. ⰴⰹⱀⰸⰾⰵ ⰴ. ⰾ.
155.	—	—	ⱀⰵ ⰾⰵⱂⰲⰵ	ⱀⰵ ⰾⰵⱄⰿⰵⱂⰲⰵ

			Krivo:	Pravo:
156.	53.	66.	ⱂⱁⰸⱅⱁⰸⱅⱁⰺⱅⰹ	ⱂⱁⰸⱅⱁⰺⱅⰹ
157.	—	67.	ⰺ ⰽⱁ ⱃⰰⰲⰿⰾⰴⰵⱅⰹ	ⰺ ⰸⱂⰹⰺⱎⰵⰲⱁ ⰽ. ⱃ.
158.	54.	—	ⱂⰽⱂⰺⱀⰹⰺⱁⰵ	ⰺⰽⱂⱁⰺⰸⱀⰹⰺⱁⰵ
159.	—	—	ⰴⱀⱁ ⰸⱅⱁⰺⰽⰹ	ⰴ. ⱂⱁⰸⱅⱁⰺⰽⰹ
160.	—	—	ⰺⱌⰴⱂⰴⱁⱅⰹ	ⰺ ⰺ.
161.	55.	68.	ⰽⰹⰽⰴ	ⰽⰹⱍⰽⰴ
162.	—	—	ⰿⱁⰶⱂⰽ ⰲⰰⰿⱍ ⰺ ⰽⰰⰿⰺ	(naopako)
163.	—	—	ⰿⱍⰽⱁⰵⱅⱍ ⰽⱁ ⰲⰹⱂⰿⰰⰳⰰ-ⱁⰵⱅⰹ	ⰿ. ⱁⱅⰹ ⰸⱁⰵⱂⰴ ⱀⰹ ⰲⰰⰿⰹ ⰽ. ⰲ.
164.	—	69.	ⰸⰸⱁⰵⱂⱁⰿⰹ	ⰸⰹⰸⱁⰵⱂⱁⰿⰹ
165.	56.	—	ⰱⱃⰰⱅ	ⰱⱃⰰⱅⱍⰴ
166.	—	70.	ⱚⰱⱁⰴⱎⰵ ⰸⰵ.	ⱚ. ⰸ. ⰲⰹⱂⰲⰴⰸⱅⱍⱎⰵ ⰶⱁ ⰺⰿⰹ ⰲⱍⱂⰴⰲⰹⱎⱁⰺ, ⱀⰰⱀⱁ ⰸⰹⰳⰰⰸⱁ ⰸⰵ ⰱⰴⰸⰹⰽⱁⰲⰰ-ⰲⰹⱍⰺ. ⰺ ⰿⱁⱂⱍⱎⰵ ⱍ ⰲⰹⰸⰸⰹ ⰽⰰⱃⱁⱂⰹ ⱁⰱⱂⰰ ⰸⱅⱍ ⰿⱁⱃⰿⱁⰸⰺⰽⰹⰸⱀ ⰹⱍⱁⰵ ⱁⱅⰹⰺⰺ-ⱅⰺ ⱁⱅⰹ ⰽⰺⱃⰹ, ⰴⱀⱁ ⰸⱅⱃⰰ-ⱃⰹⰿⰹ ⰲⱁⱂⱍⱁⰿⰹ ⱁⱂⱃⰹ-ⰶⱍⰿⱍ ⰱⰴⰰⱃⱁⰵ. ⱁⰽⰹ ⰶⱁ ⰲⰹⱂⰴⰲⰹ ⰲⰹ ⱀⱁⱃⰰⰱⱂⰹ ⰲⰹⰲⰲⱃⰰⱅⱍ ⰸⰵ (presk.)
167.	57.	—	ⱌⰴⱂⰵⰲⰵⱁⰵ	ⱌⰴⱂⱍⱅⰹ ⰱⱁⱂⰵⰲⰵⱁⰵ
168.	58.	71.	ⰸⰹⰽⰰⰳⱁⰳⰰ (i na 59 l.)	ⰰⱃⱃⱍⰸ.
169.	—	—	ⰲⰹ	ⰲⰹⰽⰹ
170.	—	72.	ⰲⰹⰲⰹⰳⰺⰺ (i na 145 l.)	ⰲⰹⰲⰹⰳⰺ (? kako na 65 l.)
171.	—	—	ⰿⰰⱅⱁⱃⰺ	ⱁⱅⰹⱌⰽ
172.	59.	—	ⱂⰽⰱⱍ ⰺ	(obiluje)
173.	—	73.	ⰳⱁⱅⱍ	ⰳⱁⰳⱃⱁⱅⱍ
174.	60.	—	ⰲⱀⱚ ⱁⱅⱁⱃⱚ ⱚⰳⱁⰱⰹⰺⰲⱍ	ⰲ. ⱁ. ⰱⱁⰳⰰⱅⱚ ⱚ.
175.	—	74.	ⰲⰹⰸⰴⱀⰹ ⰸⰹⰱⱍⱃⰰⱁⰵⰺ ⰲⰹ ⰸⱁⰱⰴ	ⰸ. ⰸⱁⰱⰴ
176.	61.	75.	ⰳⱃⱁⱅⱍⰲⱂⰴⰲⱍⰺ	ⰳⱃⰽⱅⱍⰲⱂⰴⰵⰵⰲⱍⰺ (kako na 123 l.)

			Krivo:	Pravo:
177.	61.	75.	[illegible]	[illegible] (?)
178.	—	—	[illegible]	[illegible]
179.	—	—	[illegible]	[illegible] (?) [illegible]
180.	62.	76.	[illegible]	[illegible]
181.	—	77.	[illegible]	[illegible], ili [illegible]
182.	—	—	[illegible]	[illegible]
183.	63.	—	[illegible]	[illegible]
184.	—	78.	[illegible]	[illegible]
185.	—	—	[illegible]	[illegible] (presk.)
186.	64.	—	[illegible]	[illegible]
187.	—	79.	[illegible]	[illegible]
188.	65.	—	[illegible]	[illegible]
189.	—	80.	[illegible]	[illegible]
190.	—	—	[illegible]	[illegible]
191.	66.	81.	[illegible]	[illegible]
192.	67.	82.	[illegible]	[illegible]
193.	68.	—	[illegible]	[illegible]
194.	—	—	[illegible]	[illegible]
195.	—	83.	[illegible]	[illegible]
196.	70.	85.	[illegible]	[illegible]
197.	—	—	[illegible]	(obiluje, na drugom městu)
198.	—	—	[illegible]	[illegible]
199.	71.	—	[illegible]	[illegible]
200.	—	86.	[illegible]	[illegible]
201.	—	—	[illegible]	[illegible]
202.	—	—	[illegible]	[illegible] (?)
203.	72.	—	[illegible]	[illegible]
204.	—	—	[illegible]	[illegible] (kako s prěda, i na 149 l.)

			Krivo:	Pravo:
205.	72.	87.	ⰴⰰⰳⰵⰺⰸⰿⰵ ⱄⱔ. ⰴⰰⰹⰺ	ⰴ. ⱄ. ⰸⰿⰾⰰⰴⰵⰴⰺ ⰾⱑⰾⰺ ⰺ ⰲⰺⰲⱑⰸⰿⰵ ⱄⱔ, ⰴ.
206.	—	—	ⰵⰿⰺⰲⱑⰶⰰⱎⰿⰰⰲⰺ	(ili ⰶⰰ je preveć ili ⱎⰿⰰ)
207.	—	—	ⰵⰾⱅⰴⰵⱄⰵ ⱉⰿⰺ ⰸⰺⰾⰺ	ⰵⰾⱅⰴⰵⱄⰵ ⱉ. ⰸ.
208.	73.	—	ⰲⰰⱎⱔ	ⰲⰰⱎⰵⰵⱔ
209.	74.	89.	ⰴⰰⰶⱔ	ⰴⰰⰶⱔⱎⱔ
210.	—	—	ⰶⰾⰶⰺ ⰸⰵⱔⱑⰵⰿⱑ	ⰶ. ⰺ ⰸ.
211.	75.	—	ⰲⰺⰾⰹⰾⱔ	ⰲⰺⰾⰹⰾⰰⰹⰵⰾⱔⰿⰺ
212.	—	90.	ⰳⰾⰵⰳⰵⰲⱑⰾⱑ	ⰳⰾⰵⰳⰵⰲⱑⱄⰺ (?)
213.	—	—	ⰹⰵⰸⰳⰵⰾⰺ	(obiluje)
214.	—	—	ⰰⱑⰺⰵ ⰺ ⰺⰾⰹⰺⰴⰰ ⰺ	ⰰ. ⰺⰾ. ⰺ
215.	76.	91.	ⰵⰾⰾⰺ ⰿⰲⰵⰺ. ⰺ ⰺⰾⱅⰾⰵ	ⰵ. ⰿ. ⰺ ⰺⰾⰺ ⰲⰺ, ⰾⰵⱄⰺ ⰿⰲⰵⰺ. ⰺ ⰲⰺⰸⰿⰰ ⰰⱑⰺⰵ, ⰺ ⰲⰺⰾⰺⱄⰺ ⰵⰾⰾⰺ, ⰺⰾⱅⰾⰵ
216.	77.	92.	ⰴⰺⱄⰶⰵ	ⰴⰺⰾⰵⱄⰶⰵ
217.	—	93.	ⰺⱄⰵⰿⰺ ⰺ. ⰳⱑⰴⰺⰺ ⰿⱑ- ⰶⰺⰿⰺ	ⰺ. ⰺ, ⰾⰰⰾⱑⰺⱑⰵⰿⰺ ⱅ, ⰺ ⰳ. ⰿ.
218.	78.	94.	ⰹⰾⰰ	ⰹⰾⰰⰿⱅ
219.	—	—	ⰹⰾⱔⰶⰵ	ⰹⰾⱔⰶⰰ
220.	79.	—	ⰾⰾⰸⰿⱅ	ⰾⰾⰸⰿⰺⰿⱅ
221.	—	95.	ⰵⰿⰵⰾⰺⱎⰺ	ⰵⰿⰵⰾⰺⱎⰺⱑ
222.	—	—	ⰾⰴⱑⱑⰰⱎⰵ	ⰾⰴⱑⰾⱑⰰⱎⰵ (kako niže)
223.	80.	—	ⱄⰶⰵⰴⰺⰲⰺ ⰵ ⰹⰾⱅ	ⱄ. ⰵⰹⰵ: ⰹⰵⰸⰳⰵⰾⱅ
224.	—	96.	ⰴⰺⱅⰴⱑ	ⰴⰺ ⰺ ⰴ. (presk.)
225.	82.	97.	ⱔ (I v Ostromirovu!)	ⰵ (ⱄⰺⰾⰵ)
226.	—	98.	ⰿⰲⰵⰵ ⰳⰾⱅⱎⰵⰸⰿⰲⱅⱑ	ⰿⰲⰵⰵⰹⰵ ⰳ.
227.	83.	99.	ⰴⰰ ⱄⱑⰸⰿⱑ	ⰴ. ⱄ. ⰸⰲⱔⰿⱑ
228.	—	—	ⱅⰶⰵ ⰵⰸⰿⰺ ⰲⰺ ⰾⰵⱄⱄ ⰵⰹⰵ	ⰵⰶⰵ ⰵ. ⰲ. ⰾ. ⰵ.
229.	—	—	ⱑⱑⰸⰸⰿⰲⰵ	ⱑⱑⰶⰺⰸⰿⰲⰵ
230.	—	—	ⰰⱎⰿⰵ ⰴⰵ ⱑⱅⱎⱔ ⰳⰾⱑⰾⰾⰰ- ⰿⱅⰾⱅ ⰸⱔ ⰾⰵⰴⱅⰵ ⰿⱅ	ⰰ. ⰴ. ⱑ. ⰳ. ⰸ. ⰾ. ⰿ. ⰴⰵ ⱑⱅ. ⱄⱑⰵ ⰸⰺⰳⰰⰸⰾⰰ ⰸⱔ ⰲⰺⰸⱑⰾⰰ ⰳⰾⰺⰿⰺ
231.	84.	—	ⰲⰺⰸⰳⰾⰰⰶⱔⰿⰺ	ⰲⰺⰸⰳⰾⰰⰶⰵⱔⰿⰺ

			Krivo:	Pravo:
232.	85.	100.	ⰱⰻⱄⱏⱄⱏⱅⰵ	ⰱⰻⱄⱏⱅⰵ
233.	86.	101.	ⰴⰲⱁ	ⰴⰲⱁⰵ
234.	—	—	ⱄⱁⰱⱐⰻⱏ ⱐⰰⰱⰵ ⰲⰾⱐⰻⱀⰻⱏ (na 2 mĕstu)	ⱄ. ⱐ. ⰱⱄⰰⰳⰻⰹ ⰹ ⰲ.
235.	—	102.	ⰴⰾⰰⰲⰻ	ⰴⰾⰰⱈⰻ
236.	88.	103.	ⰲⰻ ⱃⱐⰻⰲⰻⱏⰹ ⰶⰵ ⱄⰵⱀⰻ ⰵⱃⱐⰾⰴⱀⰻⱌⰻⱏ	ⰲ. ⱃ. ⰶ. ⱄ. ⰵⱃⱐⰾⰴⱀⰻⱌⰻ, ili morda: ⰵ ⱃⱐⰾⰴⱀⰻ-ⱌⰻⱏ, akuz.?
237.	—	104.	ⰰⱎⱅⰵ ⱀⰵ ⱆⰿⰻⰹⱔ ⱅⰵⰱⰾ	ⰰ. ⱀ. ⱆ. ⱅⰵⰱⰵ, ako nije mislio ⱀⰵⰳⰾ
238.	89.	105.	ⰲⰰⱐⱔ ⰲⰻⱏ ⰲⰻⱏ	ⰲ. ⰲⰻⱏ
239.	90.	—	ⰲⰻⰸⰿⱁⰶⰵ	ⰲⰻⰸⰿⱁⰶⰵⱅⰵ
240.	—	106.	ⰹⱂⱄⰰ ⱉⱅⰻ ⱁⰱⱁⱂ.....	ⰹ. ⱁⱄⱏⱀⰻ ⱉ. ⱁ.
241.	—	—	ⱃⱐⰾⱄⰰⱔⰹ ⰶⰵ ⱄⰰⰴⱅⰻ	ⱃ. ⰶ. ⰹ ⱄ.
242.	—	—	ⱀⰰ ⱀⱁⰶⰵ ⱁⰴⱏ ⱃⱐⱏⱎⱁⱄⰻ ⱅⰲⱁⱐⱏ	(zadnja obiluje)
243.	91.	107.	ⰴⱀⰻ ⰱⱁⰳⰰ ⰶⱏⰲⰰⰰⰳⱁ	ⰴ. ⰱⱁⰶⱏⰹ
244.	92.	108.	ⱃⱐⱁⰲⱏⱅⰻ	ⱃⱐⱁⰴⱄⰰⰲⱏⱅⰻ
245.	93.	—	ⰾⱌⱁ ⰹⱄⱔ ⱆⰳⱁⱅⱁⰲⰰⱅⱏ ⰿⰾⰴⱅⱁ ⰲⰰⰿⰻ	ⰾ. ⰹ. ⱆ. ⰿ. ⰲ. ⰹ ⰰⱎⱅⰵ ⰹⱄⱔ ⰹ ⱆⰳⱁⱅⱁⰲⰰⱔ ⰿⰾ-ⰴⱅⱁ ⰲⰰⰿⰻ (presk.)
246.	—	109.	ⰲⰾⰴⱅⰵ	ⰲⱏⱄⰾⰴⱅⰵ
247.	—	—	ⰲⰻ ⰿⰻⱀⰾ	ⰲⰻ ⰿ. ⰵⰴⱅⰻ (kako na 29 l.)
248.	—	—	ⰾ	ⰾⱌⱁ
249.	94.	—	ⰲⰻⰸⱄⱂⰱⰵⱀⰻ	ⰲⰻⰸⱄⱂⰱⱄⰵⱀⰻ
250.	—	—	ⰴⱏ ⰳⱄⰰⱈⰻ	ⰴ. ⰳ. ⰲⰰⰿⰻ
251.	95.	110.	ⰲⰻⰸⰲⰻⰸⱄⱂⰱⱏⱈⰻ	ⰲⰻⰸⱄⱂⰱⱏⱈⰻ
252.	—	—	ⰱⱔⱄⰾⱅⰵ ⰲⰻ ⱄⱂⰱⰻⰲⱏ ⰿⱁⰵⰹ	ⰱ. ⰲ. ⱄ. ⰿ. ⰰⱋⰵ ⱆⰰⱃⱁ-ⰲⰾⱄⱏ ⰿⱁⱔ ⰴⰻⰱⱄⱂ-ⱄⰵⱅⰵ, ⱃⱐⰾⰱⱔⱄⰵⱅⰵ ⰲⰻ ⱄⱂⰱⰻⰲⱏ ⰿⱁⰵⰹ (presk.)
253.	—	111.	ⱋⰻ ⱅⰲⱁⱐⱏⱅⰻ	ⱋⰻⱅⱁ ⱅ.

			Krivo:	Pravo:
254.	96.	111.	[illegible]	[illegible]
255.	—	—	[illegible]	[illegible]
256.	—	112.	[illegible]	[illegible]
257.	—	—	[illegible]	[illegible]
258.	97.	—	[illegible]	[illegible]
259.	—	—	[illegible]	[illegible]
260.	98.	113.	[illegible]	[illegible]
261.	—	—	[illegible]	[illegible]
262.	99.	114.	[illegible]	[illegible]
263.	—	—	[illegible]	[illegible]
264.	—	—	[illegible]	[illegible] (kako niže)
265.	—	—	[illegible]	[illegible]
266.	—	—	[illegible]	[illegible]
267.	101.	116.	[illegible]	[illegible]
268.	102.	—	[illegible]	[illegible]
269.	—	—	[illegible]	[illegible]
270.	103.	117.	[illegible]	[illegible] (kako, ter 4 krat, na 101 l.)
271.	104.	119.	[illegible]	(prva obiluje)
272.	105.	—	[illegible]	[illegible]
273.	106.	120.	[illegible] (i na 110 l.)	[illegible] (?)
274.	—	—	[illegible]	[illegible] (presk.)

			Krivo:	Pravo:
275.	108.	123.	ⰾⰰ	ⰾⰰⱎⱐ
276.	109.	—	ⰵⱆⰵⱂ	ⰵⱆⰴⱎⰵⱂⰲⱂ (Luc. XXIII. 39.)
277.	—	—	ⰵⰾⰾⰺ ⰵⰾⰾⰺ ⰾⰵⰿⰰ	ⰵⰾⰺ ⰵⰾⰺ ⰾⰰⰿⰰ
278.	110.	124.	ⱀⰵⱄⱏⱀⰵⱄⱏⰸⱃⰽⱏⰸⰵⱂⰻ	ⱀⰵ ⱄⱏⰸⱃⰽⱏⰸⰵⱂⰻⰻ
279.	—	—	ⱀⰽⰺⰾⱏⱎⰵ	ⱀⰽⰺⱎⰵⰾⱏⱎⰵ
280.	—	—	ⰻ ⰵⰸⰺⰻ ⰿⰰⱅⰺ ⰸⱂⰲ	ⰻ ⰵⰸⰺⰻⱂⰰ ⰿⰰⱅⰺ ⰻ ⰿⰰ-ⱅⰺ ⰸ.
281.	111.	—	ⱄⱏ ⰲⱅⰽⰴ ⰺⰶⰵ ⰵⰸⱅⱏ	ⱄ. ⰲⱅⰽⰴⰻ ⰺ. ⰵ.
282.	—	125.	ⰲⱈⰵⱂⰺⱍⰺ ⰵⰳⰵ ⰲⱃⰽⰰ-ⰾⰵⱐⱅⱏ ⰻ	ⰲ. ⰵ. ⱂⰵⱎⱅⰻⱈⱐ ⰲ. ⰻ
283.	112.	—	ⱅⰴⰸⱅⰵ ⱄⱏⰾⱄⰴⰸⱅⰻⱅⱏ ⰲⱈⰵⱂⰺⱃⰵⰿⱏ ⰵⰳⰵ	ⱅ. ⱄ. ⰲ. ⰵ. ⰴⱃⰵⰶⰵ ⰻⰾⰴⰰ-ⰸⱅⰵ ⱄⱏⰾⱄⰴⰸⱅⰻⱅⱏ ⰲⱈⰵ-ⱂⰺⱃⰵⰿⱏ ⰵⰳⰵ (presk.)
284.	—	—	ⱄⰻⰾⱐⰾⱐⱅⱏ	ⱄⰻⰾⱐⱅⱏ
285.	—	126.	ⱄⰺⰾⰴⱄⱄⰺⰾⰴⱄⱏⱎⰵ	ⱄⰺⰾⰴⱄⱏⱎⰵ
286.	—	—	ⱀⰰⰿⰵⱐⱅⱏ . . . . . ⰻ ⱄⰵ-ⰾⰻⱃⰲⰿⰲ ⱀⰽⰻⰸⰿⰲ	ⱀ. . . . . ⰻ ⱄ. ⰵⰿⱀⰽⰺⰸⰿⰲ (ἐμπρησμός)
287.	113.	—	ⰻⱍⰴⰾⰺⱅⱏ ⰸⱏⱃⰽⰲⱎⰵ-ⱂⱏⰺⰽⱏ	ⰻ. ⰸⱏⱃⰽⰲⱎⰵⱂⱏⰺⰵⱐ (kako niže)
288.	—	127.	ⰻ ⰻⱂⰾⰵⱐ ⰸⱏ ⰵⱂⰵⰳⰵ ⱀⰵⰾⰲ	ⰻ ⰻ. ⰻ ⰸⱏ ⰵ. ⱀ.
289.	—	—	ⱀⰾⰰⱈⱐⱎⱅⰻⰻ (i na 121 listu)	ⱀⰾⰰⱈⰵⱐⱎⱅⰻⰻ (kako na 136 i na 157 l.)
290.	—	—	ⰴⱃⰵ ⱅⰴ ⰵⰸⱅⱏ	ⰴ. ⱅⰴⰽⱏ ⰵ.
291.	—	—	ⰸⱅⰿⱏ ⰵⱍⰵⰿⱏ ⱂⰰⱎⰻⰿⱏ	ⰸⱄⱐⱅⱏⰻⰿⰰ ⰵⱅⱏⱍⰵⰿⰰ ⱂⰰ-ⱎⰻⰿⰰ
292.	114.	128.	ⱂⰵⰾⰻⱅⱏ (ⰽⰵ above the line; ⰽⰵ pridano)	ⱂⰵ ⰽⰵⰾⰻⱅⱏ
293.	—	—	ⱄⰰⰸⰻⰾⰻⰵⱐ	ⱄⰰⰸⰻⰾⰺⰸⱏⰺ
294.	—	—	ⰸⱅⰽⱏ ⰿⱈⱃⱏ ⱄⱏⰰⱄⰻⰾⰴ ⰻ ⰵⰽⰵⰿⰻⰵⱂⰺ ⰻ ⱅⰵⰵ-ⰾⰵⰽⰴ	ⰸ. ⰿ. ⱄⰰⱄⰻⰾⱏⰺ (ako ne: ⱄⰰⱄⰻⰾⰴ ?) ⰻ ⰵⰽⰵⰿⰻⰵ-ⱂⱏⰺ, ⰻ ⱅⰵⰵⰾⰵⰽⰰ (?)
295.	—	—	ⰿⰻⰸⰵⰵⱅⰻ (!!)	ⰿⰵⰸⰵⰵⱄⰻ
296.	115.	129.	ⰵⰳⰵ ⰲⱆⰺⰸⱅⰵ	ⰵⰳⰵⰶⰵ ⰲ.

			Krivo:	Pravo:
297.	115.	129.	[illegible]	(dvakrat, kako je držim da i bilo s početka: drugoč je nešto zatareno)
298.	—	—	[illegible]	(jednuč)
299.	—	—	[illegible]	[illegible]
300.	—	—	[illegible]	[illegible]
301.	116.	130.	[illegible]	[illegible]
302.	—	—	[illegible]	[illegible]
303.	—	—	[illegible]	[illegible]
304.	—	—	[illegible]	[illegible]
305.	—	131.	[illegible]	[illegible]
306.	—	—	[illegible]	[illegible]
307.	117.	—	[illegible]	[illegible] (kako na 5 i na 8 l.)
308.	—	—	[illegible]	(zadnja obiluje; i ne ima je na 8 l.)
309.	119.	132.	[illegible] (jednuč)	[illegible]
310.	—	—	[illegible]	[illegible]
311.	120.	133.	[illegible]	[illegible]
312.	122.	134.	[illegible]	[illegible]
313.	—	—	[illegible]	[illegible]
314.	—	135.	[illegible]	[illegible]
315.	—	—	[illegible]	[illegible]
316.	—	—	[illegible]	[illegible]
317.	—	—	[illegible]	[illegible]
318.	—	136.	[illegible]	[illegible]
319.	—	—	[illegible]	[illegible] (Pak je nad [illegible] poznije pridano: [illegible]: No moj slagar smutio se: [illegible])
320.	123.	137.	[illegible]	[illegible], a bolje: [illegible]

			Krivo:	Pravo:
321.	123.	138.	ⰻⰹⰹⰻⱀⰰ	ⰻ ⰹⰹⰻⱀⰰ
322.	—	—	ⱃⰰⰹⱂⰰ	ⱄⰰⱃⱂⰰ
323.	—	—	ⱂⱃⰵⰹⱅⱃⰰⱀⰰⰰⰰ ⰲⱃⰰⱅⰰ	ⱂⱃⰵⰹⱅⱃⰰⱀⰰ ⰲ.
324.	124.	139.	ⱂⰵⱄⰰⱁⰵⱅⰻ ⰵ	ⱂⰵⰹⰾⱄⰰⱁⰵⱅⰻ ⰵ ⰻ ⰲⰻ ⰵⰳⱀⰻ ⰲⰻⱎⰾⱅⰰⱁⰵⱅⰻ
325.	—	—	ⱀⰵ ⰲⰻⱀⰻⱄⰵⱅ	ⰲⰻⱀⰻⱄⰵⱅ
326.	—	—	ⰳⰰⰹⱎⰾ	ⱄⰰⰻⰾ
327.	—	—	ⰻⱌⰾⱌⰾⱄⰾⰲⰰⰰⱎⰵ	ⰻⱌⰾⱄⰾⰲⰰⰰⱎⰵ
328.	125.	—	ⱄⰵⰲⰻⱄⰵⱅ	ⱄⰵⰲⰻⱄⰾⰵⱅ
329.	—	140.	ⰲⰵⱄⰻⱄⰾⰲⰵⱀⰰ	ⰲⰵⱄⰻⱄⰵⰲⰴⱄⰰ
330.	—	—	ⱀⰵ ⰴⰲⰾⱄⰾⱀⰵ ⱍⰵⰵ	ⱀ. ⰴ. ⱍⰵⰵⱄⰵⱅⰻ
331.	—	—	ⰵⱅⰻ ⱍⰻⰲⰰⱁⰵⰽⱎⰻⱃⰻ	ⰵ. ⰴⱍⰻⰲⰰⱁⰵⰽⱎⰻⱃⰻ
332.	—	—	ⰿⰰⱃⱅⰴⱃⰻⰰ	ⰿⰰⱃⱅⰻⱃⰻⰰ
333.	—	—	ⰴⰰⱃⰰ	ⰲⰰⱃⰰ
334.	126.	141.	ⰻⰹⱂⰵⰲⰾⰿⰻ ⱎ ⱂⱃⰾⱄⰻ ⰰⱀⰽⱄⰻⱎ	ⰻ. ⱎ ⰻ ⰰⱄⰻ ⱂ. ⰰ.
335.	127.	—	ⰻ ⰲⰻⰹⰾⱄⰵⰵ ⰵⰵⱄⰵⰵ ⰲⰻ ⱄⰳⱀⱄⰵⱃⰻ	(zadnja obiluje)
336.	—	—	ⰿⱃⰻⱅⰲⰻⱎⰵⰵ ⰲⰻⰹⱄⱃⰾ-ⱎⰰⰻⱅⰵ.ⱂⱃⰵⱄⰰⰶⰵⱀⰻⱎⰵⰵ ⰵⰽⱎⱎⱅⰰⰻⱅⰵ	(naopako)
337.	—	142.	ⰽⰵ	ⱃⰵⰽⰵ
338.	—	—	ⰶⰵⰵⱅⰵⱄⰾⱀⰵⰿⰻ	ⰶⰵⰵⱅⰵⱄⰾⱀⰵⰿⰻ (?)
339.	—	143.	ⰲⰻ ⱂⰵⱎⱅⰻ ⰵⰳⱀⰻⱀⰵⰵ	ⰲ. ⱂ. ⰵⰳⱀⰻⱀⰵⰵⰵ
340.	128.	—	ⰲⰻ ⱌⱃⰹⱅⰲⱎ ⰵⱌⰰ	ⰲ. ⱌ. ⰵ. ⰻⱃⰻ
341.	—	—	ⰻⰽⰻ ⰰⰿⰻ	ⰻ. ⰲⰻ ⰰⰿⰻ (= pr'vêm')
342.	129.	—	ⰿⰰⱄⰹⰻⰿⰻⱀⰰ	ⰿⰰⱄⰹⰻⰿⰻⰰⱀⰰ
343.	—	—	ⰰⱀⰰⱅⰵⱀⱄⰾ	ⰰⱀⰰⱅⰵⱄⰾ
344.	130.	146.	ⰻ ⰵⱍⱃⰰⱎⱅⰻ ⰹⰵ ⱄⰻ ⰴⰽⰵ-ⱀⰻⱄⰵⰿⰻ· ⱃⰵⰽⰵ (na 1 městu)	(obiluje)
345.	—	—	ⰵⰲⰹⰵⰹⱀ'ⱅⰰ	ⰰⰲⰹⰵⱀⱅⰰ *(Auxentii)*
346.	—	—	ⱅⰲⰵⱃⰵⱅⰻ	ⰹⰻⱅⰲⰵⱃⰵⱅⰻ
347.	131.	—	ⱅⱃⰻⰹⱅⱎ ⰹⰻⱄⱃⰴⱎⰵⱀⰻⰻ	ⱅ. ⰹ. ⱀⰵ ⱂⱃⰾⱄⰵⰿⱎⱅⰻ

			Krivo:	Pravo:
348.	131.	147.	[illegible] (no slovu [illegible] zadnja polovica je zatarena)	[illegible]
349.	—	—	[illegible]	[illegible]
350.	—	—	[illegible] . . . . . [illegible]	[illegible] . . . . . [illegible]
351.	—	—	[illegible]	[illegible]
352.	—	—	[illegible]	[illegible]
353.	—	—	[illegible]	[illegible]
354.	132.	148.	[illegible]	[illegible]
355.	133.	—	[illegible]	[illegible]
356.	—	—	[illegible]	[illegible]
357.	—	149.	[illegible]	[illegible]
358.	—	—	[illegible] (!!)	[illegible]
359.	—	—	[illegible]	[illegible]
360.	—	—	[illegible]	[illegible]
361.	134.	—	[illegible]	[illegible]
362.	—	—	[illegible]	[illegible]
363.	—	—	[illegible]	[illegible]
364.	—	150.	[illegible]	[illegible]
365.	135.	—	[illegible]	[illegible]
366.	—	—	[illegible]	(jednuč)
367.	—	—	[illegible]	[illegible]
368.	136.	151.	[illegible]	[illegible]
369.	—	152.	[illegible]	[illegible]
370.	137.	153.	[illegible]	[illegible]
371.	—	—	[illegible]	[illegible]
372.	138.	—	[illegible]	[illegible]
373.	—	—	[illegible]	[illegible]
374.	—	154.	[illegible]	[illegible]
375.	—	—	[illegible]	[illegible]
376.	—	—	[illegible]	[illegible], ili [illegible]
377.	—	—	[illegible]	[illegible]

			Krivo:	Pravo:
378.	139.	154.	[Glagolitic]	[Glagolitic]
379.	—	—	[Glagolitic]	[Glagolitic]
380.	—	—	[Glagolitic]	[Glagolitic]
381.	—	—	[Glagolitic]	[Glagolitic]
382.	—	—	[Glagolitic]	[Glagolitic] (A malo niže bi imalo biti: [Glagolitic], no naměsto [Glagolitic] je nekakovo kolce zgora i zdola rasohato, tako, da je to prilično, ne Kurilovu [Glagolitic], kako je Rački (na VI. s.) odsudio, nego Klementovu χ. Valja da je prvanje slovo bilo nekako shabno, pak to kojigod klimentovac poznije ovako ponačinio)
383.	—	155.	[Glagolitic]	[Glagolitic] (kako na 138)
384.	—	—	[Glagolitic]	[Glagolitic]
385.	140.	—	[Glagolitic]	[Glagolitic]
386.	141.	156.	[Glagolitic]	[Glagolitic]
387.	142.	157.	[Glagolitic]	[Glagolitic]
388.	—	—	[Glagolitic]	[Glagolitic]
389.	—	—	[Glagolitic]	[Glagolitic] *(Helladius)*
390.	—	158.	[Glagolitic]	[Glagolitic]
391.	—	—	[Glagolitic]	[Glagolitic]
392.	—	—	[Glagolitic] (i na 150 l.)	[Glagolitic]
393.	—	159.	[Glagolitic]	[Glagolitic]
394.	—	—	[Glagolitic]	[Glagolitic] (?) [Glagolitic]
395.	143.	—	[Glagolitic]	[Glagolitic]

			Krivo:	Pravo:
396.	143.	160.	[illegible]	[illegible]
397.	—	—	[illegible]	[illegible]
398.	144.	—	[illegible]	[illegible]
399.	—	—	[illegible]	[illegible]
400.	—	161.	[illegible]	[illegible]
401.	—	—	[illegible]	[illegible]
402.	—	—	[illegible] (na 2 městu)	[illegible]
403.	145.	—	[illegible]	[illegible]
404.	146.	162.	[illegible]	[illegible]
405.	—	163.	[illegible]	[illegible]
406.	—	—	[illegible]	[illegible]
407.	—	164.	[illegible]	[illegible]
408.	147.	—	[illegible]	[illegible]
409.	—	—	[illegible]	[illegible]
410.	—	—	[illegible]	[illegible]
411.	—	165.	[illegible]	[illegible]
412.	—	—	[illegible]	[illegible]
413.	—	—	[illegible]	[illegible] (pak je totu zgora poznije zapisano: Kl.)
414.	—	—	[illegible]	[illegible]
415.	—	—	[illegible]	[illegible]
416.	—	—	[illegible]	[illegible], ili [illegible]
417.	—	—	[illegible]	[illegible]
418.	—	166.	[illegible]	[illegible]
419.	148.	—	[illegible]	(preveć)
420.	—	—	[illegible]	[illegible]
421.	—	—	[illegible]	[illegible] (?)
422.	—	—	[illegible]	[illegible]
423.	—	167.	[illegible]	[illegible]
424.	—	—	[illegible]	[illegible]
425.	—	—	[illegible]	[illegible] (?)

			Krivo:	Pravo:
426.	149.	167.	ⰸⱁⰱⰶⰵⱍⰱ ⰵⱄⰵ	Ⰸ. ⰵⱄⰱ
427.	—	—	ⰲⰺⱎⰵⱁⰺⱎⰱ ⰶⰵ ⰲⰺ ⱌⱃ-ⱀⰲⰺ	Ⰲ. Ⰲ. Ⱌ.
428.	—	—	ⱅⰵⰵⱁⰵⱅⰺ ⱃⰰⱁⰵⰸⱅⰺ ⱅⰵ-ⱅⱑ ⰲⰵⱁⱂⱑ	Ⱅ. Ⱃ. Ⱅ. Ⰺ ⰲⰵⰸⰵⱁⰺⰵ
429.	—	—	ⱀⱃⱑⱁⰺ ⱅⱄⰺ	Ⱀ. ⰳⰵⰸⱀⰵⱁⰵⱄⰺ
430.	—	—	Ⰺ ⱍⱃⱑⰲⰰ (a na 158 l.: ⱂ ⱍⱃⱑⰲⰰ)	Ⰺⱎ ⱍ.
431.	—	—	ⰱⰳⰵⱅⰵⰲⰰⱅⱂ ⱁⱂⱁⰺ	Ⰱ. ⰳⰲⱂ (= ⰳⰵⰸⱀⰵⱁⰵⰲⱂ) ⱁ.
432.	—	168.	ⱀⰵⱄⰰⰵⰵ	ⱀⰵⱄⰰⰲⰰⰵⰵ (? kako na 150 l.)
433.	150.	—	ⱃⰵ	ⱃⰵⱍⰵ
434.	—	—	ⱅⱁⰲⱍⰵ ⱅⰰ	ⱅⱁⰰⰳⰵⰸⱁⰵⰲⰵⰵ ⱅ.
435.	—	—	ⱂⰰ ⰸⱃⱁⱌⰺⰺⱃⰺ ⰸⰲⰵⰺⱃⰺ	Ⱂ. Ⰸ. Ⰸ. ⰳⱁⰰⰳⰵⱁⱍⰵⱎⱅⰵ
436.	151.	169.	ⰳⱁⱍⰵ	ⰳⱁⱍⰵⱅⰺ
437.	—	—	ⱂⰵ ⰰⰲⰺ ⱅⰵⱅⰵ	Ⱂ. Ⰰ. ⱅⰵⱅⱑ
438.	—	—	ⱄⱑⱌⰰ ⰺⱂⱁ ⰸⱅⱃⰺ ⱄⱍ-ⱂⰺⱀⰺ ⰵⰱⰸⱅⰰⱅⰰ ⱀⰵⱁⱋ-ⱀⰰⱃⱀⰰ Ⰺ ⰵⰱⰲⰰⰿⱑ	Ⱄ. Ⰺ. Ⰶ Ⰸ. Ⱄ. Ⰵ. Ⱀ. Ⰺ ⰵⰲⰰⱂⰿⰵⱁⱑ (? Pak je za drugom rěčju poznije pridano: Ꙃ; a to je = ⰶ = 7, a ne = ⰸ = 9, kako je u Račkoga.)
439.	—	—	ⱄⰰⰵⰶⰺⰸⱅⰲⰵ ⱄⱂⰵⰳⰺ ⱁⱂⱁⰵⰺ	Ⱄ. ⱄⱂⰵⰳⰵ ⱁ. (kako na 124 l.)
440.	—	—	ⰺⱂⱁⰵⰵ Ⰺ ⰵⱃⰸⱁⱄⰰ	Ⰺ. Ⰺ ⰺⰵⱃⰸⱁⱄⰰ
441.	—	—	ⰸⱅⱃⰰⰶⱁⰵⱎⱅⱂⰺ ⰵⱅⰺ ⱂⰵⱁⰵⰳⰺ ⰸⰲⰵⰺⱃⰺ	Ⰸ. Ⰵ. ⱁⰱⱃⰺ ⱂⰵⱍⱂⰸⱅⰺ (kako na 124 l.)
442.	—	170.	ⱀⱋⱃⰺⱀⰰ. ⰺⰱⱁⰺⱅⰺⰺ	Ⱀ. Ⰺ Ⰺ.
443.	152.	—	ⰲⰵⱁⰺⱍⰸⱀⰰⰳⰵ	ⰲⰵⱁⰺⱍ ⰸⱀⰰⰰⰳⰵ
444.	—	—	ⱂⰰ ⰸⰺⱂⰺⱄⰺⱍⰺⰺⱃⰺ ⰲⰰ-ⱎⰺⱃⰺ	Ⱂ. Ⰸ. ⰸⰲⰵⰺⱃⰺ
445.	—	—	ⱑⱀⰵⰶⰵ ⰲⰵⱁⰵⱄⰺ ⱅⰵⰵⱁⰵ-ⱅⰵ	ⰵⰳⱁⰰⰶⰵ ⱀⱃⱑⱁⰰⱍⰵⱅⰺ ⰲⰺⰺ

D

			Krivo:	Pravo:
446.	152.	171.	[illegible]	[illegible]
447.	—	—	[illegible]	[illegible]
448.	—	—	[illegible]	[illegible] (?) [illegible]
449.	—	—	[illegible]	[illegible]
450.	153.	—	[illegible]	[illegible]
451.	—	173.	[illegible]	[illegible]
452.	154.	—	[illegible]	[illegible]
453.	—	—	[illegible]	[illegible]
454.	—	—	[illegible]	[illegible]
455.	155.	174.	[illegible]	[illegible]
156.	—	—	[illegible]	[illegible]
457.	156.	175.	[illegible]	[illegible]
458.	—	176.	[illegible]	[illegible]
459.	—	—	[illegible]	[illegible]
460.	—	—	[illegible]	[illegible]
461.	157.	—	[illegible]	[illegible]
462.	—	—	[illegible]	(obiluje)
463.	—	—	[illegible]	[illegible]
464.	—	—	[illegible]	[illegible]
465.	—	—	[illegible]	[illegible]
466.	—	—	[illegible]	[illegible]
467.	—	177.	[illegible]	[illegible]
468.	—	—	[illegible]	[illegible]
469.	158.	178.	[illegible]	[illegible]
470.	159.	179.	[illegible]	[illegible]
471.	—	—	[illegible]	[illegible]
472.	—	—	[illegible]	(prva obiluje)
473.	—	—	[illegible]	[illegible]
474.	—	180.	[illegible]	[illegible]

2. Ovako je krivo i shabno spisao naš slověnin. Pak mu je doneklě pravo odsudio, nekoliko poznije, neki klimentovac: ѕѣло кривы книгы из нихже се сътажаⷮ сиа книгы. да мꙋка ми *) ѥ, zapisav mu ovako, i to črnilom, na 39 listu, krajem, ter na zdolu. Nije ѧ uděllano, nego а, kak' ono va Suprasalskom sborniku; samo ovo ꙋ nije povse očito. Rekoh, da mu je doneklě pravo odsudio. Jer koji to sudac može zvěrovati, da što je god izopačena i shabna i kriva v njegovoj, da je to vse bilo i v onoj knjizi, iz koje je on сътажал, ilili prepisao? Ja, ako to mogu zvěrovati za pogrěške kojim je prva grčka matica kriva, kako 99loj, 100 i 107, ne mogu za one kojim je njegov drěmež kriv, ili zaborav, ili smutnja, kako je to očito za 14, 15, 16, 17, 18, 19, 25, 26, 27, 29, 30, 31, 34, 36, 37, 38, i za mnogu ter mnogu drugu.

A ovoga istoga sudca držim da je i ono znamenje ∷ (četire piknje) nad 47, nad 174, nad 175, nad 196, nad 257, nad 271, nad 324, i nad 445om pogrěškom, i još nad inih više šestdeset rěčî, pak opet pri kraju prama vsakoj onako znamenanoj; i da im je ono posebni sud. No mnoga brže da je samo za to onako znamenana, što nije kakova je v inih onakovih knjigah: kako [illegible] (na 16 i na 53 l.) za što nije [illegible], a [illegible] (na 18) za što nije [illegible], a [illegible] (na 59) za što nije [illegible], a [illegible] (na 51) za što nije [illegible], a [illegible] (na 59) za što nije [illegible], a [illegible] (na 67 l.) za što nije [illegible]. Po krivu je i ova znamenana: [illegible] [illegible] (na 82 l.); no pod skrajnim znamenjem zapisana je, i to črnilom, kako je vsako to znamenje, porečnica: Ne. A i što je po Klimentovu na 3 l. ponovljeno a na 123, na

*) *No ova dva slova su svezana.*

147 i na 151 pridano (vidj 319, 413 i 438 pogr.), i ono držim da je isti sudac ponovio i pridao. To i pismo odaje. Isto valja reći za pridavke: за҄ (= зачѧло), за҄ло, вонин, koji su zapisani, prvi na 90om listu pri kraju prama rěči: ⰴⱆⱈ ⰶⰵ ⰸⰵ (na 105 u mene); drugi na 108om li pri kraju prama: ⰲ ⱃⱏⱂⱎⰵⰾⱆⱎⰵ (u m. nadno 122); a tretji, ter po krivu, za ovim glagolom; no nad črtom.

Za 99 pogrěšku, za 100, i za 107 rekao sam, da im je kriva grčka matica; zač totu je srědnji spol: ἑκατὸν πρόβατα, καὶ πλανηθῇ ἓν ἐξ αὐτῶν, — ζητεῖ τὸ πλανώμενον, — τὸ δῶρον, ὃ προσέταξε Μωσῆς. No imao sam reći, da je kriv tko je ovo prvi preveo. Toga je kriviti i što je ἔβαλον (Matt. XXVII. 35), preveo, ne ⰿⰵⱅⰰⱎⰵ, kako bi pravo, nego: ⰿⰵⱅⰰⰰⱎⰵ, pomisliv: ἔβαλλον. A i preskok jo ondě.

No ja se ovim pogrěškam radujem: one kažu da je naše evangjelje starije, nego Ostromirovo. No za to imamo jošće sto dokazov.

Što je na 179 broja, ono brže da nije pogrěška, sudeć po ovoj: ⰲⱆⰸⰴⰰⱅⱆ, ili ⰲⱆⰸⰰⱅⱆ; a nekoliko i po ovih: *vač*, *vat*, *vanj*, *nač*, *nat*, *nanj*, *poč*, *pot*, *ponj*, *zač*, *zat*, *zanj*, kako govorimo, naměsto ⰲⱆ ⱍⱆⱄⰵ, ⰲⱆ ⱅⱆ, ⰲⱆ ⱀⱆ, ⱀⰰ ⱍⱆⱄⰵ, ⱀⰰ ⱅⱆ, ⱀⰰ ⱀⱆ, ⱂⰵ ⱍⱆⱄⰵ, ⱂⰵ ⱅⱆ, ⱂⰵ ⱀⱆ, ⰸⰰ ⱍⱆⱄⰵ, ⰸⰰ ⱅⱆ, ⰸⰰ ⱀⱆ.

A ni ⱃⱏⰵⱃⰵⰲⰰⰾⰰ (212), sudeć po zakonu glagola ⰲⰰⰾⰰⱅⰺ (ⰲⰰⰾⱆ i ⰲⰰⰾⰰ), držim da nije pogrěška. A ⱃⱏⰵⱃⰵⰲⰰⰾⰰⰾⱆ, kako je Rački načinio, onako ne može biti pravo. I nije zapro pridavka.

Ⱃⱏⰸⰴⱆⱄⱆ na 286 br., onoj je Rački na CI. s. odsudio, da je pokvarena, naměsto: Prisku; no, da je on to po krivu, evo dokaza: μνήμη..... καὶ τοῦ μεγάλου ΕΜΡΙΣΜΟΥ, ovako je, ter i ι naměsto η, na 1. měseca sept. v evangjelistaru v Barberinovoj knjižnici, znamenanu VI. 4, koji da je XI. věka pisan; a što je ono Morcelli dao na světlo (« Kalendarium Ecclesiae Constantinopolitanae cıɔ anno-

rum vetustate insigne »), ondě ovako na isti dan: τη αυτη ημερα συναξης (*sic*) της αγιας Θεοτοκου εν τοις χαλκοπρατιοις; pak on, na 114 s., pridaje: « At quae huius Synaxis instituendae causa fuerit, minus liquet. Quia tamen *alia* Kalendaria aut Menologia *incendii* meminere, quod hoc die ad vesperum Constantinopoli excitatum est Leonis Aug. principatu, anno CCCCLXII, sic enim ad hanc diem legimus: και αναμνησις του μεγαλου ΕΜΠΡΗΣΜΟΥ: idcirco factum crediderim, ut ad eius calamitatis memoriam retinendam, et periculum eiusmodi avertendum Synaxis illa quotannis ageretur. » Pak je očito, da ona grčka okrnjenica odgovara našoj: požar, kojoj i pridanâ ⰲⰵⰾⰻⰽⰰⰳⱁ, lěpo pristoji, a nikakor svetomu Prisku. Ako Ostromirov koledar ne požara, spominje, a to na 17 marta, *potres*, ovako: памѧть стаго алеѯа наричемааго чловѣка божиꙗ. и великоумоу троусоу; a i Carigradski u Morcella; no ne tada, nego na 25 sept., ovako: εις την μνημην του σεισμου εν τω καμπω. A taj trus da je bio 446 l.

ⰵⰰⰲⱅⰿⰾⰰ na 438 br., za ono ime, kako je Rački na CI. s., tako sam i ja odsudio, da ima biti: ⰵⰲⱅⱃⰿⰵⰾⰰ; no bojeć se. Jer, prvo, ne ima znamenja, da je skraćeno, a drugo: ako je: ..... τῶν ἁγίων μαρ. ἰσαύρου, εὐστατίου, πολυκάρπου καὶ ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ v evangjelaru VI. 18. va Barberinovoj knjižnici, nije v onom u Morcellia ovako, nego: ..... των αγιων ευσταθιου, πολυκαρπου, και ΕΥΛΑΜΠΙΟΥ; a v Ostromirovu pak: памѧть свѧтоуоумоу еустаѳию. поликарпоу, samo, a za ovim: евⷢа (= еваггелиѥ) отъ иоана. Da nije kojigod prepisač za « evangjelje » pomislio, da je i to svetac? No čujmo kako se i Morcelli tuži: « Nihil minus notum quam horum historia martyrum: nec Pinius, qui de his commentariolum scripsit, vix aliud praeter nomina invenit, quae ipsa in Menaeis, quae vidit, singula hisce nostris non respondent. Nam in illis pro

Eulampio est *Evangelus:* qui rursum in codice Slavico (*To vam je naš Slověnin*) *Evagius* (*Po Assemanovu, ili bolje, Karamanovu prevodu; no po matici: Euvagius*) dicitur, et martyr enunciatur *cum aliis* praeter Eustathium et Polycarpum, quibus tertius est additus. In Menologio autem Basiliano et Sirletino omnes plane desiderantur. »

A ni « novo(e) lêto », ako Morcelli pravo uči, nije po pravu na 23 septemb., nego bi imalo biti, a Rački drži, na CI. s., da jest, na 24. V Ostromirovu je to samo na prvi septemb.

3. No i pomnju našega slověnina hoću pokazati. Samo dvakrat je zapisao ⰵ naměsto ⱑ: ⰳⰵⱈⰵⱅⱏⰺⱅⰵ (na 35 l. = 43 s. u mene), ⱅⰵⰱⰵ (na 151 = 169); a naměsto ⱔ samo jednuč ⰵ: ⰱⰵⰴⱏⱎⰵ ⱄⰵⱗ ⰴⱃⰱⱏⰲⰵ (na 95 = 110), naměsto: ⰱⰵⰴⱏⱎⱔ ⱄ. ⰴ. (no morda je pomislio da je prislov?); a jednuč pak ⱑ; ⰳⰵⱈⱑⱃⰻ (na 55 = 68); a naměsto ⰵ samo jednuč ⱗ: ⰵⰱⱐⱗⰲⰵⱃⱗⱔ (na 133 = 149), naměsto: ⰵⰱⱐⱗ-ⰲⰵⱃⰵⱔ; a ni jednuč ⱘ naměsto ⱗ, ni naopako (358 pogrěška ne dodija; mislio je, a to je po onoj ⰺ viděti, da je ono, kako i « Surija », krajina, pak je, tako misleć, pravo onako rekao); a ni ⱏ naměsto ⱔ, ni naopako; a ni ⰺ, ⰻ, nam. ⱏⰺ, ⱏⰻ, ni naopako. Istina, piše, i to vsagdê: ⰱⰻⱈⱏ, ⰱⰻ, ⰱⰻⱈⱏ, ⰱⰻⱄⱅⰵ, ⰱⰻⱎⱔ (negdě ⰻ, negdě ⰺ); no samo *in modo conditionali* (za naše: *bim, bi, biš, bimo, bite, bi*), a za indicativ: ⰱⱏⰻⱄⱅⰺ, ⰱⱏⰻⱄⱅⰵ, ⰱⱏⰻⱎⱔ: ili sa ⱏⰻ, ili sa ⱏⰺ; a tako i za vse druge načine. Pak, ako je Jagić imao razloga pomisliti (na XIX. i na LIV.–LV.) da je onako pravo, ja ga imam još i više!

A tako slovoma ⱔ i ⱗ naš Slověnin je čudo manje prevrědio nego, a to sam sâm viděo, Ostromirov, i nego Kločev i Suprasalski, što je pak slovući Miklošić viděo (« Lautlehre » od 60 do 62 s.). Ako je pet krat ⱔ naměsto ⱗ zapisao (33, 130, 231 i 289 pogr.), jest po nepomnji, preskočiv prvu polovicu toga slova, kako mu to sto drugih pogrěšak oddaje, a ne po neuměći.

Pak se ja ne bojim reći, da je našega Slověnina jezik čudo stariji nego Ostromirova.

4. Sada ću pověděti kako sam prepisao onu shabu. Veći děl sam jê ponapravio. No to je lagko poznati. Jer, što sam pridao, to sam (a i ona tri čisla po Klimentovu) ovako ( ) zapro; a što držim da je zališno to sam pak ovako [ ], kako je Rački ono što je pridao. No njemu tiskari nisu zaprli do šestdeset pridavâk, ter ni onih dvadesetak stihov v evang. na 14 sept., kê je, brzě da brez potrěbe, pridao iz « čina nošti sv. pjętka », iz « 4 evang. » Ja volim njih kriviti, nego prigovoriti onoj njegovoj: « Gdje je trebalo što dopuniti stavio sam u zapor tako, da se znade za *svaki* moj dopunjak » (na CXVII.). A što je po vsačijem sudu zališno, kako n. p. 16, 19, 26, 57, 64, toga pak nisam prepisao, kako nije ni on, akone samo 19, 127, 128 i 302.

V. KRIŽI I SLIKE, PAK PISMO IM.

1. Navrh prve strani medju črtama po duljini, totu je, kako sam v III. gl. pripomenuo, križ, do centimetar i pol po duljini a nekoliko manje po širini, ter ne napisan, nego začrtan, i to, po vsoj prilici, onim istim oštrilom, kojim su i druge črte. Pak sam ja odsudio, da ga je sâm pisac, i to najprě, udělao. A pokraj toga križa je, na lěvu: ї͞с, a na dešnu: х͞с. A to ja držim da nije po Klimentovu: їсоусъ христъ, nego po grčku: Ἰησοῦς Χριστός. Jer njihovi nekoji evangjelistari, ter od onih lět, viděo sam, da ovim častnim imenom, isto ovako napisanim i skraćenim, počinju. Pak i ovim četirim slovom sam odsudio, da jê je sâm pisac zapisao, ter najbrže po svojoj matici, po kojoj držim da je on i ⰵⰲⰰⰳⰳⰵⰾⰹⰵ, kako je po grčku (εὐαγγέλιον), naměsto: ⰵⰲⰰⱀⰳⰵⰾⰹⰵ, kako je on vsagdě drugdě.

2. I još je na mnogo měst križ, navlastito na začelih, ovako: Ⰲ (s križem). No ti križi nisu začrtani, nego napisani. A je li jê isti pisac napisao ili drugi, toga nisam razviděo.

3. A slîk je dvadeset, i to:

jedna v kolcu slova Ⱄ na začelu evang. 1ve ned. po vaskrsu,
dvě v kolcih sl. Ⰲ na zač. evang. 5te ned. po vas.,
jedna v kolcu sl. Ⱃ na zač. evang. v'pon. 5 ned. po vas.,
dvě v kolcih sl. Ⰲ na zač. evang. 6 ned. po vas.,
» v » sl. Ⰲ na zač. evang. 50ne ned.,
» v » sl. Ⰲ na zač. evang. 4 ned. po 50nej,
jedna v kolcu sl. Ⱃ na zač. evang. ned. prêžde mję̨sop.,
dvě v kolcih sl. Ⰲ na zač. evang. 6 sǫb. posta,
jedna v kolcu sl. Ⱂ na zač. evang. cvět. ned.,
dvě v kolcih sl. Ⰲ na zač. evang. na 1 novem.,
jedna v kolcu sl. Ⰻ na zač. evang. na 25 decem.,
» v » sl. Ⱂ na zač. evang. na 24 junija,
dvě v kolcih sl. Ⰲ na zač. evang. na 29 »

1va, 2, 4, 5, 7, 9, 12, 14 i 17a, tê su, po prilici, Isuhristov obraz; 3a: Samarjankin; 6a: Slěpčev; 8a: Nikodemov; 10a: Stotnikov; 11a: Razmetnikov; 13a: Lazarev; 15a: Kuzmin; 16a: Damjanov; 18a: Ivanov; 19a: Petrov; 20a: Pavlov. Jer samo obraz su te slike, ter nekim je ime zapisano. Nad prvim Ⰲ je, ter malimi slovi, zapisano: ї̃с х̃с :: самарıа, i još jedno neočito slovo, najbrže н, za: самарıанꙁıнн; a nad drugim Ⰲ: ı̃с х̃с :: слѣпец. Pokraj petoga Ⰲ je: ı̃с х̃с л а з а р

t. j. Λάζαρ; a nad šestim, ter očito: КОЗМАС КЕ ДАМН$\overset{\text{н}}{\text{А}}$; a to je po grčku: Κόσμας κε Δαμιάνος: « κε » je po sadanju, naměsto: καὶ. Po grčku je i: ї ω а нн с = Ἰωάννης, a to pokraj 18te slike, ter sprěda.

4. No ista ruka je zapisala, a to je po pismu poznati, vsih devet imen. A kada to? Šafařík ondě v Památkách na VIII. ovako sudi: « . . . . . než slova a písmena cyrillská *(Za grčka valja da nije znao.)*, u obrázkův a jiných ozdůbek v květovaných literách začátečnych se naskýtající, *zdají se býti souvěká* ». No meni, a morda i Račkomu (na IX.), *ne* « zdají se býti souvěká », nego pozdnija. Kako je onih jedanaest obrazov, ter i prvi, brez pisma, tako držim da je i onih devet s početka bilo brez njega. Onakovi obrazi ne potrěbuju pisma. A napokon bi moglo biti, da su i obrazi pozdnije napisani.

VI. JOŠTE ZAPISANA POZDNIJE.

1. НСКОНН БЕ СЛВО Н СЛВО БЕ Ѿ БА, ovako je na prvoga lista prvoj strani, na kraju. Prva i druga skraćenica je: СЛОВО, a zadnja: БОГА. I v Ostromirovu je: ОТЪ; no drugoč: ОУ.

2. Na 12 l., pokraj evang. ned. 3: ЕВ$\overset{\text{г}}{\text{А}}$ЛЕ: НА ЕВТАС ПАПАДО: В:; na 38, pokraj evang. sąb. 5: ЕВ$\overset{\text{г}}{\text{А}}$ЛНЕ: НА ЕВТАПАПАДО: Є:; na 43, pokraj evang. ned. 10 po 50: ЕВ$\overset{\text{г}}{\text{А}}$ЛЕ НА ЕВ$\overset{\text{т}}{\text{А}}$ПАПАДО: З:; a na 57, pokraj

evang. ned. 7 nov. l.: євалє : на ͑єѳтаппадо (ѳ jest): ꙁ : . Prva je: єбаггєлнє, a tretu razuměti pomogao mi je, ne Miklošićev Lexicon, nego Du-Cangev Glossarium med. et inf. graecitatis: « Ἑπταπάπαδον, sacrum Oleum, quod a septem sacerdotibus in Ecclesia Graecanica, ut olim in Latina, consecratur, ad Extremam Unctionem ». Ona evangjelja valja da su i za takovu službu rabila.

3. Pokraj evang. ned. 1 po 50: на всѧстѧ : (всѧ сватѧ?) нє : а : свѣ (= свѣтнльна) : а : а гла (= гласꙋ): н : ; pokraj evang. ned. 2 po 50: нє : в : свѣ : в : а гла : а : ; a pokraj onoga ned. 3 po 50: нє : г : свѣ : г : а гла : в :

4. Na 46 l., va razdvoju, od zdola zgoru, i to črvljenilom: опапасꙋнванникравоноснпнсаєванꙋгєлнєснє, t. j.: о папасꙋ (= ὁ παπας) нванн (= нванꙋ) кравоносн (= кравоносꙋін? prama: доброносꙋ, длꙋгоносꙋ, коусконосꙋ, тѫпоносꙋ) пнса єванꙋгєлнє снє. Da je prva po grčku, to je očito; samo ne znam, jel': πάπας, kako su oni, a to Du-Cange svědoči, govorili *papi*, ili: παπᾶς, kako su *popu*. Jel' papu mislio kî je ovo zapisao, ili popa? Suminjati, da je papu mislio, i to Ivana VIII., koji ono « Litteras denique sclaviniscas a Constantino quondam philosopho repertas..... iure laudavit », toga ne krati ova: кравоносн: jer može biti da je načinjena po grčkoj: « βούβαλος » i « βουβαλοπάπας », « βουβαλοπαπᾶς », pak da nije pridčvak, nego rug. Ovakov pisac lagko da je bio neprijatelj papi. I ako bi istina, da je mislio papu Ivana VIII., to bi bio još jedan dokaz, da je Ćurilovo pismo glagolica. No više je prilike da je mislio παπᾶν,

popa; ako je li šta mislio, ako se nije samo zabavljao, ili rugao.

Za slovo Ꙃ imam reći, da je prvoč ovako udělano, a drugoč nekako čudnovato.

5. Nakraj 49 l.: нѣсть ꙃдє : ꙅї (= 16) нє҃ (= нє- дѣлꙗ) : ꙅї : свѣ҃ : є : а гла҃ : ꙅ : и : ꙅї єваꙉє (= єванꙉє- гєлиє) нє҃ : ꙅї : свѣ҃ : ꙅ : а гла҃ : и :. Kada je ovo zapisano, veće ne biaše 50ga lista. A ovako je naopako ꙅ udělano slovo s, kako je jednuč i v onoj novini na 3 l. (V. s prěda II. gl. 7; pak v Šafaříkovih Pamatkah na 17, i va Brčićevu Bukvaru na 70 i na 74 s.)

6. Pokraj ned. 1 nov. lêta: нє҃ : и҃ι :. •

7. Nadno 68 l., pod evang. ned. 17 nov. l.: нє҃ : л҃ : д҃ : (= 34, a to po 50). свѣ҃ : а҃ : а гла҃ : а҃ : ꙃдє начинаєтсѧ : свѣ҃мь (= свѣтильнамь ?) : д҃ : рѧ҃ (= рѧдꙃ = stih?) гла- совомь начинаєтсѧ : є҃ : рѧ҃ :.

8. Nadno 69 l., pod evang. sab. prěžde mjesopusta: до ꙃдє кончаваѫтсѧ апостоли : апо҃тни (= а пос- тьни ?). прѣмаѫть (= прѣємаѭть, succedunt ?). Da je: а постьни, sudim po onoj: « prěžde mjesopusta », i još po grčkoj: « τῆς ἀποκρέω ». No « апостоли », ova ne znam po kom pravu je ovdě, ako se daj ne obzira na onu: [glagolitic text] (III. 9).

9. Na 76 l., pokraj evang. ned. 3 posta: нє҃ на срѣдокрєстиє аꙃь пп҃ь (= попь) стань писахь, črnilom, a črvljenilom, ter na samom dnu: и крєстꙃ (= крꙃ- стꙃ) да цѣлꙋ – (jedno neočito) та (ѧ zdola zaprto, kako i v Bolonjskom psaltiru, po Chodzkovu fac-similu, va

Grammaire Paléoslave. Pak morda: цѣлѹетсѧ?) чес- тѕи – (jedno neočito) срѣдопостие. Pak « срѣдокре- стие » (bolje: срѣдокрѕстие) najbrže da je što i срѣ- допостие, a to 3 postna iliti korizmena nedělja. No Vuk četvrtu zove средопосном, a Miklošić ne kaže, koja je ono: срѣдокрьстнаꙗ. A što je nad кре črta, tomu držim da je kojagod smutnja kriva.

Za črvljeni zapis valja znati da je priličan onomu na 46 l. (na 4 č.), ter i slovo *jer* je onakovo.

10. Na 93 l.: гн҃ (= господи) ѵ҃ї҃х҃е (= ісоухристе) сн҃е (= сѕіне) бж҃ні помагаи рабоу своіемоу.

11. Nasrěd 94 l., po duljini, zelenilom: † вори бла- гослови б҃ѕ (= богѕ) и сиѧ книгѕі аминѕ..... (jedne nije veće poznati) ⰲⰾⰴ ⰳⱃⱁⰵⱎⰴ ⰲⱁⰾⱁⱁ ⱍⱃⱏⱂⰻⰾⱁ ⱎⱃⰰⱅⱁ: i po Klimentovu i po Ćurilovu, ter slovo ⱏ nije ovakovo, nego kako da bi ɷ naopako (σθ), kakovo je ono, po Chodz- kovu pokazu, i v Bolonjskom psaltiru v onih pet rěčî: ⱂⱁⰻⱁⰵⱅⱏ ⱆⰻⰴⰵⱏ ⰳ҃ⱏ ⱎ҃ⱏ ⰻⰻⱅⰻⱂⱁⱂⱏ, i još, ako i ne pravo na dlaku, va Krčkih zaklesih. A ista je ruka oboje za- pisala. « вори », ovo ne znam što je, ako daj nije ono što i давори u Miklošića nadno 1129 s.: nekakov uzklik. A « и сиѧ книгѕі », ovo « и » držim da odaje, da kada i kadě je ovo zapisano, da tada i totu ona onako po Ćurilovu pisana knjiga nije veće rabila, nego da su po Klimentovu pisali.

12. *a*) Na 112 l.: ter naprama mês. sept.: роуенѕ има҃т : л҃ : днеи : де҃н : има҃т : годи҃н : ві҃ : а нощ : ві҃ : де҃н ег҃о (= его) ѕл҃оѕ (= ѕолѕ) : к҃ : (no, kako je udělano, može bit i drugo slovo) ин҃ѕ : ка҃ : . Zadnjih šest rěčî nije lagko razuměti, ako daj ne kažu vrěme, ili kakovugod kob.

b) Nakraj 122 l., naprama mês. oktob.: ЛИСТОГО(Н) : (= ЛИСТОГОНЪ; no Г nije povse očito) НИМА(Т) ДНЕ(Н) : Л : А : ДЕ(Н) : НИМА(Т) ГОДИ(Н) : АI : А НОЩИ : ГI : ДЕ(Н) : ЗОЛЪ : Н : ИНЪ : К : — « Listogon », ovako nisam ja nigdðr drugdě našao; no može biti pravo.

c) Na 126 l., naprama mês. novemb.: ГРОУДЕН : НИМА(Т) : ДНЕ(Н) : Л : ДЕ(Н) : НИМА(Т) ГОДИ(Н) : I : А НОЩИ : ДI : ДЕН ЗОЛ : В : (ni ovo slovo nije očito) ИНЪ : КА :

d) Nakraj 128 l., naprama mês. dek.: СТОУДЕ(Н) НИМА(Т) : (ДНЕН) : ЛА : ДЕ(Н) НИМА(Т) ГОДИ(Н) : Ѳ : А НОЩИ : ЕI : ДЕ(Н) : З(О)ЛЪ : В : ИНЪ : К : А :

e) Na 137 l., naprama mês. jenuar.: ПРОСИНЕЦЪ НИМА(Т) ДНЕН : ЛА : ДЕ(Н) : НИМА(Т) : ГОДИ(Н) : I : А НОЩИ : ДI : ДЕ(Н) : ЗОЛЪ : В : ИНЪ : КЗ : .

f) Na 142 l., naprama mês. fervar.: СѢЧЕНЪ НИМА(Т), i ostalo. Nekim Slověnom je i sada, a to i nàm, « prosinʻc » januar a « sěčʻnj » februar.

g) Na 144 l., naprama mês. martu: СО(Ѵ)ХЪI (= СОѴХЪI) НИМА(Т) ДНЕ(Н) : ЛА : ДЕ(Н) : НИМА : ЧА(С) (= ЧАСЪ, a s prěda je: ГОДИНЪ) : ВI : А НОЩИ : ВI : .

h) Na 146 l., naprama mês. april.: ТРѢВЕНЪ (no prvih četirih slov nije veće poznati) НИМА(Т), i ostalo.

i) Naprama maju: МАИ, i ostalo; naprama juniju: НОI(Н), i ost.; a naprama jul.: НОI(Л) i ost. Nije Ю udělano, nego naopako: OI, kak' ono i na 3 l. (II. 7), i još kaděgod je ono zapisano. A tako je i Šafařík negdě viděo

(V. na XXVII. i na 17 s.). A naprama zadnjemu měsecu pridano je: авго^{су} (= авгоустꙋ), i ostalo.

13. Pokraj 6 sept.: Михаила архангла. I ovomu je drugi razlog, nego onomu: [Glagolitic text], na 8 novemb., po Assemanovu: « Mei libri dant talem huic festo (na 6 septem.) titulum: Commemoratio miraculi facti ab Archangelo Michaele Chonis, quae prius Colossa dicebatur in Phrygia. »

14. Na 117 l., krajem po duljini ..... (desetak rěči nije veće poznati: črnilo je opustilo; a zadnja je): де-нотъ, t. j.: день тꙋ, po prilici.

15. Nadno istoga lista: але^{ѣ} (= алелоуѣ) помани снемꙋ: тви^{о}: (=твои) ст^{х} (=стихꙋ): в: бꙋже (= богꙋ-же) црꙋ (= царꙋ) на^{ш} (Psalm. LXXIII.).

16. Na 121 l., pokraj evang. na 15 septemb.: а (?) ниже глетꙋ. (= глаголетꙋ) анеднинаїта. їтабоїмать единѧ (чр?)ьтѫ. No ja ne razuměm.

17. Na 127 l., pokraj 1 novemb.: але^{ѣ}: се колꙋ до^{б}: (= добро) и красно (Psalm. CXXXII.).

18. Na istom l., pokraj Mat. evang. gl. 131: мца (= мѣсѧца) ноіа^{б}: ѳ. днꙋ стѫ (= свѧтѫ) параскев-гнѫ. (jest г) пѧткѫ; а: мѣ^{ц}: нои^{л}: к: г: (= 26) сѫ^{т} (= свѧтѫ) мѫ^{чц} (= мѫченицѫ) пѧтѫ^{к}, ovako je pak na 152 l., naprama 25 i 27 měs. julja, samo je pismo drugakovo. Ovo nije ista svetica. Josip Asseman pověda da su četire svete « Pętky »: « Testem advoco Culcinium, qui ..... *quatuor* Parascevias distinguit in haec verba: Quatuor sanctas Parascevias, seu Praxedes, colunt Ru-

theni. Primam Siculam, alio nomine Veneram, monialem et martyrem, die 26 iulii *(To je ova druga.)* ..... Secundam Ternoviensem olim, hodie vero Iassensem patronam, monialem tantum, et non martyrem, die 14 praesentis mensis (octobris. *A to je ova prva, ako i ne slaže měsec ni dan.)* ..... Tertiam Iconiensem, virg. ac mart..... Quartam demum Polocensium Ducis filiam monialem, abbatissam ..... » (Kalendaria, V. 288.)

19. Na 129 l., pokraj mês. dek. 5: алѣе : праведник (= праведьникꙋ).

20. Na 131 l., pokraj ned. prêžde roždstva hristova: алѣе : ба оушима нашима (Psalm. XLIII., no pravo: бе = боже).

21. Na 132 l., pokraj dek. 20: алѣ : праве : (= праведьникꙋ ?).

22. Na 133 listu, pokraj dek. 23: алѣ : е : рече гꙋ (= господꙋ) гви (= господеви) мое (моу, Ps. CIX).

23. Na istom i na 134 l.: † азь юсмь. сть (свѣть) мироу. ходеи по мне неимать ходити вь тьме. нь имать свѣ и животь (Iz evang. po Iv. VIII. 12). а си вса древьнаꙗ бише и мноуше и сиꙗ те (= хте) бити и мноути. No slova su po Bosansku.

24. Na 144 l.: алѣе : и : всклики́ѣте.

25. Naprama 2 mês. maja: мѣца маѣ : к : стаго атанасиѣ; valjada nije uměo pročitati one: ⰀⰕⰀⰐⰀⰔⰋⰀ.

26. Naprama 12 i 14 mês. maja: мца маѣ : гі : (= 13) стаго алексдра (= александра), ter ovo slaže sa Basiljevim menologijem.

27. Naprama 15 i 21 istoga měseca: мц҃а маѣ : к҃ : (= 20) ст҃аго николѫ. Ovako je, a ne kako Asseman pověda: « Slavicus noster (codex), charactere Cyrilliano recentiori: *Мис. Thalalea*, martyris Thalalaei » (Kalendaria, VI.). A « никола », ne znam jel' ovo Carigradski patriarha, koji da je umro na 15, a ne na 20, maja 925 l., ili Myrski biskup, koga na 9 maja da spominju za što mu je tělo preneseno, 1087, iz Myre v Bar.

28. мц҃ѣ : ноинѣ : а : (= 1) ден ст҃аго ѡц҃а еразма, ovako pokraj mês. jun. 2, kadě jur jest: [glagolitic].

29. мц҃ѣ : ноинѣ : з҃і : (= 17) сг҃о (= свѧтааго) исавра, ovako na 148 l., pokraj mês. jun. 15 i 19. I na 150 l. bilo je nešto zapisano; no črnilo je opustilo, kako je i na 24 l., i još na nekoliko měst.

Opet ne pravo Asseman: « Codex noster Slavicus habet ad hanc diem VII. Iulii, sed recentiore manu, et charactere, ut vocant, Cyrilliano: Sanctorum martyrum Eustathii, Polycarpi et Evagii, et aliorum ». Samo čislo je po Klimentovu pozdnije pridano (v. 438 pogr.).

30. Na 151 l., pokraj mês. jul. 8: мц҃ѣ : нол҃и : з : ден҃ : стѫ : неда҃ѧ; no ove dvě ne slažu. A ѫ, ono nije ovakovo, nego je i zdola zaprto (ѫ), kako je kadě ter kadě, sudeć po Chodzkovu pokazu, i v Bolonjskom psaltiru.

31. Na istom listu niže: мц҃ѣ : нол҃и : з҃і : (= 17) мч҃цѫ : (= мѫченицѫ. I ovdě je ѫ zdola zaprto). марен҃— (jedno slovo neočito; no držim da je mišljeno: маринѫ).

32. Nadno 158 l.: азь попь стань пишѫ : кир..... (četirih ili pet slov nije veće poznati) иболѣ рѣкѫмоу. (zadnjoj rěči drugo slovo nije očito; no više je prilike

da je ѣ, nego ь) да есꙉ простн ѿ б҃а (= бога) н · в · і · (= 12) апостоль ѿ д (a za ovim slovom još ili і ili є) всѣхь ст҃ꙁіхь (= свѧтꙁіхь) ѿ мене грѣшнка, ovako je, a ne: азь попь стань пишꙉ монаст(нроу вꙁ де̑) волѣ рыкꙉмоу. да есꙉ прост(асоѡва.....) апостоль ѿ дево(ьст...) ѿ мене грѣшнка, kako Rački na IX. s. kaže a na CVIII. spominje. « кнр », ovo držim da je bilo: кнрь, kako su (a i: куръ) iztočni Slověni govorili, a to po grčkoj « κύρ », za: gospodin. Pak... « нволѣ », ovo držim da je drugi i to veći děl nekakova imena v jedn. dativu, va kom je i priděvak, « рѣкꙉмь ». Više je prilike da je ovo priděvak, nego da je naměsto: рѣкомꙁ, λεγόμενος. A « д » sa svojim neočitim slovom, ovo brže da je nekakova skraćenica, ako joj i nije veće poznati znamenja. No « да есꙉ простн », ko to? A kako je moći, « byti prostu ot Boga, ot XII. apostol..... »? Što je « попь стань » mislio? Meni se ne hće ganati. A pismo je prilično onomu črnomu na 76 l. (na 9 č.), pak možemo odsuditi, da je isti « pop Stan » oboje zapisao.

33. A da je vse ovo pozdnije zapisano, to je očito. No nije vse v isto doba. Kadě je ѧ na svojem městu, kako je na 7, na 11 (kadě je još i ѥ i ѩ), i na 15, ili ꙉ, kako na 16, na 18, na 27, na 31 i 32 čisla, onomu možemo odsuditi, da je nekoliko prě XIII. v. zapisano. To možemo i onim Klimentovim slovom na Ćurilovih na 3 l. (v. II. 7): i ondě je šest krat ѧ, ter na svojem, a dvakrat ꙉ, jednuč na svojem a jednuč naměsto ѧ; a jednuč pak з, ter lěpo za Ćurilovo: ѕ: кнѧзн. A i onomu zapisu na 39 l. (v. IV. 2) sudim, a to po onakovu ѳ, da je od davna. Malo se bojim onoga « се », naměsto сѧ.

A što je na 1 i na 23 čisla, ono brže da je skorije zapisano, morda kada veće ne biaše ona knjiga u Bugar, nego v Jerusolimu, kadě ju je Asseman našao.

34. Da je bila u Bugar ona knjiga, to oddaju slova ѧ, ѫ, ꙗ, ѳ, i još ѣ po onom, što i za ѩ rabi (19–22, 24–29), i ѻ, što je naopako udělano, kako Šafařík na XXVII. i na 17 svědoči da je po njihovu. Što je nekojim slikam ime zapisano po grčku (V. 2), ono ne dodija; Bugari su dosta s Grki drugovali, toliko, da sam ja mogao pomisliti, da je tim za ljubav njihov biskup Klimenat zamrzio ne samo na papu, nego još i na ono, što je papa pohvalio, na pismo sv. Ćurila, svojega učitelia, pak tih pismo obljubio i onako načinio za Slověnski jezik. To pomislih čitajuć o njem u Assemana: «..... idemque a S. R. E. (= Sancta Romana Ecclesia) in communionem *nequaquam* admissus eo quod tunc temporis Graecos inter et Latinos disceptatio vigeret de Iurisdictione Bulgariae... *Schismaticum* autem fuisse hunc Clementem ex eius vita constat, quam ex graeco ms. Codice 1409, a fol. 348, pag. 2, legere est». (Kalendaria Eccl. Slav. VI. 505). Mržnja mržnja, ter nepravična i luda, držim ja da je izmislila, « ἐσοφίσατο », onu Slověnsku pečal i nesrěću, a ne oni razlog: « πρὸς τὸ σαφέστερον ἢ οὗς (χαρακτῆρας) ἐξεῦρεν ὁ σοφὸς Κύριλλος ».

A da je i pisana naša knjiga u Bugar, to joj je Kopitar i Šafařík i Miklošić i Rački i Jagić odsudio. Što joj je onakov jezik, i što ima onakove blagdane i svetce, po tom su joj oni tako odsudili; a ja bih još po nečem: što su joj oni pozniji pridavci po Klimentovu pisani, po tom; zašto samo Bugari su najprě po Ćurilovu pisali, pak po Klimentovu; a i po onom, što ona za sv. Methodija kaže, na 6 aprila, da je « VЪIŠNĘJĘ *Moravъї* » bio arhibiskupom; ono oddaje da je negdě blizu *niže*, blizu Bugarske Morave rěke pisana. A što ima « sv. mč. Nestora v' *Solunê* » (na 25 oktob.), « sv. mč. Dimitria iže v' *Solunê* »

(na 26 oktob.), « sv. svętitelê ot'ca *našego* Klimenta episkopa *Veličskago* » *) (na 27 jul. **), « pamęt' svętym' iže na *Strumici* Timoteu, Teodoru, Evseviju, i družinê ih ***), i svętêj Theodorê *Solunênyni* » ****) (na 29 avg.), po tom možemo pomisliti, kako je i Rački (na CIV. i na CVII.), da je pisana u onih Bugar od juga na zapad. Ne bimo mogli toga pomisliti ako bi ovi svetci potlě pridani, zašto tako bi moglo biti, da je ona z druguda tamo prinešena. No su, a to im je po pismu i po městu viděti, zapisani kada je i drugo, ter vsi, i « Kliment », za kojega sam se bio najveć pobojao, videć « *veličskago* », naměsto: *velič'skaago*, prama drugim takovim oblikom, a držeć, da v onom, što je moj Slověnin spisao, nije ništa skorijega nego je taj Velički biskup Klimenat, koji da je umro 916 lěta.

VII. KADA JE PISANA KNJIGA.

Da je iz ine isto onako po Slověnsku pisane knjige prepisana, to joj očituju oni preskoci: na 45, na 119, na 166, na 185 i na 224 broja, na XXXIII., na XXXVI., na XXXVIII., na XXXIX. i na XL. strani; a da nije

---

*) « . . . . . *episcopi* Velegradensis » *prevedeno je ovo ondě u Assemana, naměsto: Tiberiopolitani.*

**) *Pak:* « *κζ' ιουλιου* », *kako mu je v* « *legendi* » *(u Šafařika na LVII.), ono brže da je shaba, naměsto: ιουλιου.*

***) *811 lěta Bugari, jošte nekršćeni, da su umorili nekoliko hristovác, pak Asseman sudi, da su to ovi, a isusovac Martinov piše za nje, da su pri caru Julijanu odmetniku za věru umoreni. – Va Miklošićevu lexiconu po krivu:* Strumnici.

****) *U Račkoga po krivu:* Solinênyni.

prije 916 lěta, to pak znamo, ne mogući zvěrovati da su ga za živa onako častili, po « svetom svetitelju biskupu Veličkom ». A kako naučeni Rački nije mogao v njoj ništa skorijega naći nego je taj biskup, tako nisam ni ja, a razviděo sam joj i blagdane i prazdnike i « pameti » i « sneme » i « službe » i vse; a to po inih onakovih knjigah i grčki pisanih i latinski i slověnski, i po rimskom Martirologiju, i još po crkvenoj pověsti. Vse joj je ono ili davnije nego 916 lěto, ili malo skorije. « Svęštenïe svętaago Gjeorgjia » na 26 novemb., i « Začętię svętyję Anny Bogorodicą » na 9 decemb., ako onoga i nije v Ostromirovu, ne dodija. Jer « sv. Gjeorgjij » da je bila crkva v Carigradu v Kyparissu po Assemanovu *) a v Kypressetu po Martinovljevu **), i na onoliko onoga měseca da su joj spominjali « svęštenïe », pak ja držim da je ono ta crkva bila, i da je prije 916 lěta bila « posvećena ». Ako je ondě moj slověnin zabio zapisati město, nije na 31 julija: « Svęštenïe cr'kve svętyję Bogorodīcę jaže v' *Vlahernah* », a to je v Carigradu; a Ostromirov jest zabio: « сщенне црквн стЗіа бца ». A za ono blaženo « začetje » pak Asseman svědoči, da su je počeli slaviti prije VIII. věka ***). Da nije Ostromirov pisac, ili sâm

---

*) « .... *propter Encaenia in Cyparisso* ». — « ..... *juxta aedem S. Magni Georgii in Cyparisio* ». (*Kalend. V. VI.*).

**) « *In hunc eumdem diem* (t. j. na 26 novemb.) *incidit festum ecclesiae, quae exstabat Constantinopoli in loco Cypresseto dicto, ut liquet ex Synaxario Syrmundi* » (*Annus Eccles. 290*).

***) « *Iam vero si quaeras, quo tempore Conceptae Deiparae Festum apud Orientales caeperit, et qua occasione; certum quidem tempus definiri nequit: at* constat, *eam*

Ostromir bio protivan tomu slavljenju? A ni ono ne dodija, što moj Slověnin Bogorodici ne samo « *svętaa* », kako je davnije, govori (na 8 sept., na 21 nov., na 26 decemb., na 25 mart., na 2 i na 31 jul., i još na zadnjem listu), nego i « *prêsvętaa* » (na 15 i na 31 avg.), kako je skorije. Jer ova odgovara grčkoj: ὑπεράγια, a za tu piše Morcelli da su ju x. v. jur pisali, i da je veće krat va Basilijevu menologiju zapisana *). I jest pet krat zapisana v tom menologiju, ako i nije v Ostromirovu nego jednuč, na 14 avgusta.

No i što ima moj Slověnin od stotinu lět prije 916, i toga je malo: « sv. Nikifora patriarha Crjagrada » (na 2 jun.), « obrětenie čest' nyh' moštii sv. Klimenta papeža rimska » (na 30 jan.), « sv. ot'ca našego Kyrila filosofa » (na 14 febr.), « pamęt' us'penič prěpodob. ot'ca našego Methodia arhieppa vyšnęję Moravy, brata prěpodob. Kyrila filosofa » (na 6 april.), samo ovo. No ovi Carigradski patriarh Nikifor (ima ga i Ostromirov) umro je 828 lěta, a ovo drugo nije ni Grčke crkve ni Latinske, nego, a to samo doneklě, Slověnske, ter negdě od 868, od 869 i od 885. Doneklě, rekoh, zašt' ovoga ne imaju dvě onakove, ter po Klimentovu pisane, knjige va Vatikanskoj

---

festivitatem esse antiquissimam. Etenim in Menologiis vetustissimis inseritur ad IX. Decembris: item in codicibus Evangeliorum ante *annum Christi* octigentesimum *exaratis, diserta fit eius mentio in Catalogo Festorum per anni circulum* ».

*) « *Sero enim sancta Dei Mater* ὑπεραγια *appellari coepta est; in Kalendario nostro quinquies scriptum invenies* τῆς ἁγίας Θεοτόκου, bis τῆς παναγίας Θεοτόκου, *nusquam* τῆς ὑπεραγίας . . . . . *Saeculo tamen* decimo *in usu erat (ea vox), in Menologio Basiliano* non semel *occurrit* ». *(Kalend. Eccles. Constantinop. I. 117).*

knjižnici *), ni M'stislavov, a za to Rački na CIII. s. svědoči, měsecеslov; a ni Ostromirov ove « pamęti ». A tako moj slověnin ne ima ništa Grčkoga ni Latinskoga od 828 l.

Pak, tko može zvěrovati onu: da je XI. věka pisao, mora i ovu: da Bugarska crkva, ako ne vsa, ona i onudnja, ne samo nije znala ili marila za blagdane i svetce, koje Rimska za onih više 200 lět biaše zastavila, nego ni za koje Carigradska, suseda joj i, donekle, zapovědnica, i s kuda joj biahu oni blagdani i svetci, malo da ne vsi, do sv. Nicefora patriarha. A da je Carigradska crkva za onih lět bila zastavila novih blagdân i svetâc, to je očito po onom Menologiju, koji su po zapovědi cara Basilija II. (976–1025) spisali, i to, po Assemanovu (Kalend. V. 280, 382), 980 lěta, po Morcellovu nakraj X. věka **), a po Račkoga (na CIII.) XI. v.: va njem je za *vsaki dan* kojigod, ili blagdan, ili svetac, a v onom našega slověnina *nije nego za 158 dân*. Pak kako je to moći zvěrovati, da je naša knjiga, s onako malo blagdân i svetâc, mogla rabiti XI. věka, kojega jur jih biaše za vsaki dan? A onakovih knjig nisu ne onda pisali ni prepisivali za što drugo, nego za porabu va crkvi! Tko bi to *sada* dao na světlo Rimski misal kakov biaše 1750 lěta? A ni kakov 1850! Ako bi bila pisana naša knjiga

---

*) *Ta jedna ovako počinje:* « Єѵгєлие всєдневное *(ne: izbornoe)* починаєть се сь [illegible] = [illegible], *kako u našega Slověnina (v. na XX.). A ta knjiga, sudeć joj po jeziku, skorije je pisana nego joj odsudio Asseman:* « *Codex, ut videtur, exaratus saeculo* undecimo. . . . . » *(Kalend. I. 109.)*

**) « *Ipsum Menologium Basilianum, quod omnium antiquissimum habetur saeculo X. scriptum fuit, eoque* extremo. . . . . » *Ondě.*

XI. v., držim da bi konči za onoliko dân imala blagdân i svetâc, za koliko ih ima onakova Ostromirova *), pisana 1056–57 lěta: ima ih za 202 dana, ako i jest pisana za Rusku crkvu, onoliko mladju i dalje Carigrada, nego biaše Bugarska. I baš Carigradskoga je mnogo v onom česa ne naša a ima Ostromirova. Evo:

..... и с҃щеньѥ ст҃лаго мнн꙽зи, na 21 septemb.,

с҃щеньѥ б҃цн въ мѣстѣ рекомѣмь ран, na 17 okt.,

въ тъ҇ дьнь архангла҃оу михаилоу въ овьчни, na 27 okt.,

въ тъ҇ с҃щние ст҃моу ѳеодороу въ споракин, na 5 nov.,

събьмъ архангл҃оу михаилоу въ ар҆вадинѣх, na 8 nov.,

..... и памать благовѣрьнъима цр҃ема костан= тиноу и маврикианоу и чад[illegible], na 28 nov.,

и пат҇ ѳеодосия цр҃я, na 31 jul.,

с҃вщение црькви ст҃ъия б҃ця с҆кща҆а близъ ве= ликъия црькве въ хал҆копратиих, na 18 decemb.,

---

*) *No kako je to da ona na pričelu ne ima nikakova naslova? Ja bih prije zvěrovao, da joj je prvi list odpao, nego da nije nikad imala naslova. A naslov:* « [illegible] » *(na 112 l. –* [illegible] *na pričelu), ona ima ovakov:* « събориникъ цьркъвьнъи. начинаѥть са отъ м҃ца септабра. до м҃ца авгоста рекомаага зарева. » *No* μηνολόγιον *nije* συναξάριον; *a ni naopako. . . . .*

паⷮ..... и великоумоу троусоу, na 17 mart.,

паⷮ стмоу генетлию и мнозѣхъ, na 11 maja.

I ovo zadnje je Carigradsko: v matici ne biaše: ἡ μνήμη τοῦ ἁγίου γενεθλίου καὶ τῶν πολλῶν, kako je, ter preludo, Ostromirov slověnin pomislio, nego, a to je jur Rački, na CI. s., opazio: ἡ μνήμη τοῦ γενεθλίου τῆς πόλεως, t. j.: pamet, iliti spomen početu grada Carigrada. No u Morcella je: εις το γενεσιον της πολεως.

I ne samo blagdân i svetâc, nego i věstî o njih ima manje naš nego Ostromirov slověnin. Da vidimo:

Ⱖ ⰼⰵⱃⱅⰲⱆ = стъıхъ. м. женъ чрьниць, na 1 sept.,

ⱂⱃⰵⱄⱅⰰⰲⰾⰵⱀⰻⰵ ⱄⰲⰵⱅⰰⰳⱁ ⰹⰲⰰⱀⰰ ⰵⰲⰰⱀⰳⰵⰾⰻⱄⱅⰰ = прѣставленне стаго иоана еуанглиста и бословьца въ отоцѣ патмѣ, na 26 sept.,

ⱂⱁⰽⱁⱀ ⱄⰲⰵⱅⰰⰳⱁ ⱁⱌⰰ ⱀⰰⱎⰵⰳⱁ ⰹⰲⰰⱀⰰ ⰸⰾⰰⱅⱁⱆⱄⱅⰰⰳⱁ = покон стааго оца нашего иоана златооустаго архиеппа костантиниа града, *) na 13 novemb.,

ⱁⰱⱃⰵⱅⰵⱀⰻⰵ ⰿⱁⱋⰻⱙ ⱄⰲⰵⱅⰰⰳⱁ ⰽⰾⰵⰿⰵⱀⱅⰰ ⱂⰰⱂⰵ ⱃⰻⰿⱄⰽⰰⰳⱁ = обрѣтение чьстьныхъ мощи стааго климента папежа римска д по аплѣ (= апостолѣ) петрѣ, na 30 januar.

A pak « strast », naš ovu ima, a to za grčku « ἄθλησις », samo 4 krat, a to: ⱄⱅⱃⰰⱄⱅⱐ ⱄⰲⰵⱅⰰⰳⱁ ⰵⰲⱅⰰⰿⰻⰰ ⰹⰲⰰⱀⰰ (na 24 sept.), ⱄⱅⱃⰰⱄⱅⱐ ⱄⰲⰵⱅⰰⰳⱁ ⰿⰵⱃⰽⱆⱃⰻⰰ ⰻ ⰰⰲⰻ (pravo: ⱄⰲⰵⱅⰰⰳⱁ ⰿⰵⱃⰽⱆⱃⰻⰰ) (na 27 novemb.), ⱄⱅⱃⰰⱄⱅⱐ ⱄⰲⰵⱅⰰⰳⱁ ⰿⰵⱃⰽⱆⱃⰻⰰ ⱅⰵⱁⱇⰻⰾⰰ ⰰⰲⰻⰵⱃⰰ ⰻ ⰵⰰⰰ (na 8 jan.), ⱄⱅⱃⰰⱄⱅⱐ

---

*) *I još dvakrat, na 24 oktob. i na 6 mart. on piše:* костантинь градъ; *no drugdě:* црь градъ; *a naš vsagdě, t. j., devet krat:* ⱌⱃⰻ ⰳⱃⰰⰴⰰ.

ⱄⱅ҃ⰰⰳⰵ ⰿⱍ҃ⱀⰹⰽⰰ ⱅⱃⱛⱇⰵⱀⰰ (na 1 febr., a na 6 oktob. je: ⰿⱘ-ⱍⰵⱀⰹⰵ), a Ostromirov više *50 krat*, malo da ne za vsakoga mučenika, kako i Basilijev menologij.

Po ovih razlozih sudim ja da je naša knjiga pisana, ne negdě od 916 do 1050 l., kako Rački na CXII. s., nego baš X. věka; i brže da ne mnogo za 916. I tomu mojemu sudu ništa se ondě ne protivi: ne kvěr, ne črnilo, ne pismo, ne jezik (v. IV. 3), ne prevod; dapače vse to je zanj, i jošte one pogrěške, što ih je onoliko i onakovih, i oni propravci i pridavci, što nisu isto onako po Ćurilovu pisani, nego po Klimentovu, ili hoćeš, Klementovu. kako *pozdnije* Bugari, Grkom za volju, počeše pisati.

Pak razboriti dr. Jagić, odsudiv *onda* (na XCVII.), « da Assem evangelistar spada medju najstarije književne starine, što ih imadu Slovjeni iz one prve dobe, kada su Ciril i Metod svojim uspješnim i bogougodnim djelovanjem zametnuli kršćanstvo i prosvjetu slovjenskih naroda . . . . . » – « da Assemanovo evangjelje nigdje neukazuje ni najmanjega traga, po kojem bi se moglo doslutiti, da je kasnije ili manje vriedno od ostromira », držim da će *sada*, ako je i tvrd sudac, odsuditi ovomu evangjelju: da je mnogo starije nego Ostromirovo: da je X. věka pisano.

VIII. PRIDAVAK KA II. I KA III. GLAVI.

Da moji razboriti čitaoci sâmi vide, kako moj Slověnin rěči luči, znamenuje i krati, evo im dva evangjelja po njegovu:

:: ⱀⰵ҃ⰴ ⱎ҃ ⰰⱀⱅⰹⱂⱈⰰ ::

:: ⰵⰲⰰ҃ ⱁ҃ ⰸⰵⰰ҃ ⰳⰾⰰ҃ ⰽⰲⰸ҃ ::

ⰽⰵⱔⱋⱍⰽⰵⱁⰾⰾⰴⰲ ⰹⱅⰹⰾⰹⱀⰹⰲ ⰹⰵⰾⱍⱀ ⰹⰽⰵⱔⱎⰵⱅⰹ. ⰴⰾⰲ ⰹⱃⰵⰿⰹⱁⰰⱅⰲⰵⱃⰵ-ⱀⰵⰿⰹ. ⰴⰾⰵⰶⰵⱎⰴⰰⱃⰵⱔⰴⰲⰵⱀⱍⰲⱍⰵⰳⰵⰽⰹⱎⰹⱃⰰⱀⱍⰾⰰⰽⱅⱃⰰⰹ ⰹⰴⱅⰾⰵⰴⰽⱃⰹ. ⰽⱃ-ⰸⰾⰵⰴⰽⰹⰴⰽⱅⰰⰽⰵⰽⱃⰴⰾⰴⰴⰲⰵⱀⱍⱃⰹⰽⰲⰵⰴⱃⰹ. ⰴⰳⰾⰰⰴⰿⰹⰿⱍⱃⰹⰲⰰⰿⰹ. ⰴⰽⰵⱃ-

[illegible] :: *) [illegible] **). [illegible] :: . .

[illegible]

[illegible]

*) *Ove tri rěči su nadno lista, pak pod ovimi četirimi piknjami je:* [illegible] = [illegible] *(v. III. 23). No tu pozabih prepisati. A* [illegible] *ne ima znamenja.*

**) *Ako je ovdě, a još i drugdě:* moj, *naměsto:* svoj, *nije vsagdě, kako nije ni:* tvoj, naš, vaš. *Koliko krat na Grčku, toliko držim da je i na Slovénsku. A po tom je viděti, da je naš Slověnin bolje uměo* onda, *nego mnogi* sada. *A tomu se moraš čuditi. . . .*

[illegible]

TISKARSKE POGRĚŠKE.

Prvo čislo kaže stranu a drugo red.

VII.	24.	vz	naměsto:	vъ	
—	28. 29.	vь	»	vъ	
IX.	1.	sprędnjimi	»	sprednjimi	
XI.	26.	brzě	»	brže	
—	34.	ЛЮДЬМИ	»	ЛОꙇДЬМИ	
XII.	9.	[illegible]	»	[illegible]	
—	20.	knjižice	»	knjižice,	
—	30.	slovénim	»	slověnin	
XVI.	7.	[illegible]	»	[illegible]	
XX.	18.	zadnij	»	zadnji	
XXI.	24.	[illegible]	»	[illegible]	
XXVIII.	12.	[illegible]	»	[illegible]	
—	22.	[illegible]	»	[illegible]	
XXX.	9.	[illegible]	»	[illegible]	
XXXVIII.	10.	— [illegible]	»	— [illegible]	
XLII.	10.	[illegible]	»	[illegible]	
XLIV.	2.	[illegible]	»	[illegible]	
XLV.	4.	[illegible]	»	[illegible]	
XLVI.	23.	[illegible]	»	[illegible]	

8.	9.	glas ;	naměsto :	glas
9.	1.	druiʒï	»	druʒï
—	3.	gvozdiïnaję	»	gvozdiïnąję
—	25.	ijudeïsku	»	ïjudeïsku
10.	21.	grjędeta	»	grjędetъ
11.	26.	uslъïsętъ	»	uslъïšętъ
13.	11.	glagolaahę.	»	glagolaahą :
15.	23.	ïsusъ ;	»	ïsusъ :
21.	8.	umêětъ	»	umêetъ
23.	2.	este	»	este,
28.	1.	petra.	»	petra :
—	9.	nicьtože	»	ničьtože
35.	19.	nïmï.	»	nïmï,
38.	23.	reče.	»	reče :
48.	14.	12.	»	12
52.	23.	ąšte	»	ašte
54.	13.	i	»	ï
62.	17.	tê	»	tę
70.	20.	bolęšteję	»	bolęštęję
73.	4.	milosrdova	»	milosrdova
91.	16.	predъ	»	prêdъ
98.	22.	otъveštavъ	»	otъvêštavъ
104.	14.	i	»	ï
—	24.	čtovêku	»	člověku
111.	17.	grêhъ	»	grêha
114.	28.	tomo	»	tamo
131.	20.	člověčьskъi ;	»	člověčьskъi ,
133.	14.	vьselenstêma	»	vьselenstêmъ
136.	18.	(К3)	»	(К8)
—	28.	hïepïskopa	»	arhïepïskopa
138.	15.	raspa,	»	raspa
—	16.	(karpa)	»	(karpa),
144.	19.	tečenii	»	točenii
147.	29.	Ishvo	»	ïshvo
155.	23.	pšeničą	»	pšenicą
156.	20.	prosvêstenïïh	»	prosvêštenïïh
166.	7.	zê	»	že
170.	7.	mačenïka	»	mąčenïka
110.	13.	ne tvoręštąją	naměsto :	ne tvorjąštąją

EVAGGELÏE ÏZBORNOE,

SЪ BOGOMЪ SVĘTOMЪ, VЪ SĄBOT(ЪI) Ï NEDÊL(Ę) ѠTЪ VELIKЪÏJĘ NEDÊLĘ PASHЪI, SЪ MÊSĘCESLOVESLЬNIKOMЪ.

NEDÊLÊ VELIKЪÏJĘ PASH(ЪI) †

Evangelïe ѡtъ ïoana, glava 1. (I, 1–17.)

1 Ïskoni bê slovo, ï slovo bê u boga, ï bogъ bê
slovo. 2 se bê ïskonï u boga. 3 vьsê têmъ bъïšę, ï bež
nego ničesože ne bъïstъ, eže bъistъ. 4 vъ tomъ životъ
bê, ï životъ bê svêtъ člověkomъ; 5 ï svêtъ vъ tьmê svъ-
titъ sę, ï tьma ego ne obęt. 6 bъistъ člověkъ posъlanъ
otъ boga, ïmę emu ïoanъ. 7 sь pride vъ sъvêdêtelstvo, da
sъvêdêtelьstvuetъ o svêtê, da vsï vêrą ïmątъ emu. 8 ne
bê tь svêtъ, nъ da sьvêdêtelьstvuetъ o svêtê. 9 bê svêtъ
ïstinъnъ, iže prosvêštaetъ vъsêkogo člověka ïdąštaago vъ
mirъ. 10 vъ mirê bê, ï mirъ têmъ bъistъ, ï vesь mirъ
ego *(ne pozna. 11 vъ svoja pride, i svoi jego)* ne prijętъ.
12 elikože ïhъ prijętъ i, dastъ ïmъ oblastь čędomъ bo-
žiemъ bъiti, vêrujaštiimъ vъ ïmę ego. 13 iže ne ot krъve
nï ot pohoti plъtьskъiję nï ot pohotï mąžьskъï(ję), nъ
otъ boga rodišę sę. 14 ï slovo plъtь bъïstъ, ï vъseli sę
v nъï, ï vidêhomъ slavą ego, slavą êko ïnočędaago otъ
otьca, ¹splъnь blagodêtï ï ïstïnъi. 15 ïoanъ sъvêdêtelь-

stvuetь o nemъ, ï vъzъva glagolję: sь bê, egože rêhъ; grjędъi po mъnê prêdъ mъnoją bъistъ, êko prъvêï mene bê. [16] ï otъ ïsplъnenïê ego mъi vsi prijęsomъ blagodêtь vъz blagodêtь. [17] êko moseomъ zakonъ danъ bъistь, blagodêtь ï ïstina ïshomъ bъistъ.

V PONE SVÊTЪLЪÏJĘ NEDÊLĘ. SVĘTЪÏHЪ APOSTOLЪ.

Aleluê, glasъ 1. ispovêdętъ nebesa čju(desa)... bogъ proslavlêjęï sę vъ. do: okrъstъ sątъ ego (ps. LXXXVIII, 6-8)

Evangelïe ωtъ ïoana, glava 1. (I, 18–28.)

[18] Boga niktože ne vidê nïkьdeže, nъ tъkьmo ïnočjędъi sъinъ sъiï vъ lonê očï *) tъ ïspovêdá. [19] ï se estъ sъvêdêtelьstvo ïoanovo, egda posъlašję ïjudeï otъ ïerlma ïereję ï levgitъi, da vъprosętъ ïi: tъi kto esi? [20] ï ïspovêda, ï ne otvrъže sę, ï povêda: êko nêsmъ azь hъ. [21] ï vъprosïšę ï: čьto ubo tъi esi? ilïa li esi? ï glagola: nêsmъ. prorokъ li ubo esi tъi? ï otvê: ni. [22] rêšę emu: k'to esi? da otъvêtъ da(mъ) posъlavъšiimъ nъï. čьto glagolеši o tebê samomъ? [23] reče: azь glasъ vъpïjąštaago vъ pustъini: ispravïte pątь gospodьnъ, êko že reče ïsaïa prorokъ. [24] ï posъlanï bêahą otъ fariseï, [25] ï vъprosïšę ï, ï rêšę emu: čьto ubo krъštaeši, ašte tъi nêsi hъ, ni ïlïa, ni prorokъ? [26] otъvêšta. ïmъ ïoanъ glagolę: azь krъštają vъi vъ vodê, po srêdê že vasъ stoïtъ, egože vъi ne vêste, [27] grędъi po mnê, êko prêdъ mnoją estъ, emuže azь nêsmъ dostoïnъ otrêšiti reme(ne) sapogu ego. [28] siï vъ vithanïï bъišę ob onъ polъ ïerdana, ïde bê ïoanъ krъstę.

---

*) *Ako nije: oči, kako mês. sept. 17; zadnje slovo nije povse očito.*

V VЪ̄ SVÊTЪLЪÏJĘ NEDÊLĘ

Aleluê, glasъ 6. vъskrъsnï gospodi vъ pokoï t(voï) (ps. CXXXI, 8.)

Evangelïe ωtъ ïoana, (gla)va. (Lu. XXIV, 12–35.)

[12] Vъ ono vrêmę petrъ vъstavъ teče kъ grobu, ï pri-
nikъ vidê rizъi ležęštję edinъi, ï ïde vъ sebê divę sę bъi-
vъšuumu. [13] ï se dъva otъ nihъ bъiste ïdąšta vъ tъžde
denь vъ vesь otъstojąštąją stadiï šestьdesętъ otъ ïerlma,
eiže ïmę emausъ. [14] ï ta besêdovaasta kъ sebê o vsêhъ
priključьšiihъ sę sihъ. [15] ï bъistъ besêdująštema ïma, ï
sъtęzająštema sę ïma, и се самь ïsusъ прнблнжн сѧ
ндѣаше с нима, [16] oči же ею (?) дрꙃжaste sę, da его
не poznaete. [17] reče že kъ nima: čto sątъ slovesa sï,
о нихъže sꙃtѧзaeta sę kъ sebê нdąšta, н esta dręsela?
[18] otъvêštavъ že edinъ emuže ïmę kleopa, reče kъ nemu:
tъï li edinъ prišelecъ esi vъ ïerlmъ, ï ne čju bъivъšiihъ
vъ nemъ vъ dьni sïję? [19] ï reče kъ nima: kъïihъ? ona
že rêste emu: êže o ïsusê nazareï, iže bъïstъ mąžь pro-
rokъ sïlenъ dêlom ï slovomъ prêdъ bogomь ï vsêmi
людьмн, [20] н како н прѣдашѧ архнерен н кнѧꙃн
нашн na осѫжденне сьмрьтн, н распѧшѧ н. [21] mъï
že nadêahomъ sę, êko sь estъ hotęï ïzbavïti ïzrailê, nъ
ï nadъ vьsêmï *) tretiï se denь dъnesь ïmatъ otъneliže
si bъišę. [22] ï ženъi eterъï otъ nasъ užasïšę nъi bъivъšę
rano u groba, [23] ï ne obrêtšę têlese ego prïdą glagoljąštę
ï avlenie angela (angelъ) vidêvъšę, ïže ï glagoljątъ i ži-
va. [24] ï ïdą eteri otъ nasъ kъ grobu, ï obrêtą tako, êkože
ï ženъï rêšę, samogo že ne vidêšę. [25] ï tъ reče kъ nima:

*) *No ï nije povse očito.*

ѡ nerazumъnaê ï mudъnaa srdcemъ vêrovati o vъsêhъ
êže glagolašę proroci. [26] ne tako li podobaaše postradati
hu ï vъskrъsnąti otъ mrъtvъiïhъ ï vъnïti vъ slavą svoją?
[27] ï načenъ otъ mosea ï otъ v'sêhъ prorokъ sъkazaaše ïma
kьnigъi, êže bêaho *) o nemъ pïsana. [28] ï približišę sę
vъ vesъ, vъ nją že ïdêašete, ï tъ tvorêaše sę dale ïti.
[29] ï nąždaaste ï glagoljąšta: oblęzï sь nama, êko pri ve-
čerê estъ, ï prêklonïlъ sę estъ jūže den. ï vъnide sь nima
oblešть. [30] ï bъistъ êko vъzleže sь nima, priemъ hlêbъ,
blagoslovi, ï prêlomъ daêše ïma. [31] onêma že otvrъzoste
sę oči, ï poznasta ï. tь ïšteze otъ neju. [32] ï rêste kь sebê:
ne srdce li naju gorję bê vъ naju, egda glagola(aše) kь
nama na pąti, ï êko sъkazaaše nama kьnigъi? [33] ï vъ-
stavъša vъ tь časъ vъzvratiste sę vъ ïerlmъ, ï obrêtoste
sovъkupьšę sę edïnogo na desęte ï iže bêahą sь nïmi,
[34] glagoljąšte: êko vъ ïstiną vъsta hъ ï êvi sę simonu.
[35] ï ta povêdaaste êže bъïšę na pąti ï êko sę pozna ïma
vъ prêlomlenie **) hlêba.

VЪ SRÊDĄ SVÊTЪLЪÏJĘ NEDÊLĘ.

Aleluê, glasъ 4. vъskrъsnï gospodï vъ pokoï t(voï)
(ps. CXXXI, 8.)

Evangelie ѡtъ ïoana, glava (I, 35–52.)

[35] Vъ ono vrêmę stoêaše ïoanъ ï otъ učenikъ ego dъ-
va, [36] uzьrê že ïsusa hodęšta ï glagola: se agnecь boži.
[37] ï uslъïšasta ï oba učenika glagoljąšta, ï po isusê ïdo-
ste. [38] ï obrašть sę ïsusъ ï vidêvъ ê po sebê idąšta gla-
gola ïma: [39] čьto hošteta? ona že rêste emu: ravvï, eže

*) *Nesvršeno.*

**) *No v 5. vъskr. utrъnjem nedêl. evan. pravo: « vъ prêlomlenïï. »*

glagoletъ sę sъkazaemo, učitelju, kьde živeši? 40 glagola
ïma: pridêta, vidita. pridoste že ï vidêsta kьde živêaše,
ï bъïste u nego denet; godina že bê êko devętaê. 41 bê
že andrea bratrъ simona petra edinъ otъ oboju slъïšavъ-
šjuju otъ ïoana, ï po nemъ šedъšjuju. 42 obrête sь prêžde
brata svoego simona, ï glagola emu: obrêtomъ mesiją,
eže estъ sьkazaemъ ïhь *) 43 ï prïvede ï kь ïsusovi. vъ-
zьrêvъ že na nь ïsusъ ï reče: tъï esi sïmonъ sъinъ ïo-
nïnъ, tъï narečeši sę kifa, eže sъkazaet sę petrъ. 44 Vъ *Začęlo*
utrêi že deñ vъshotê ïsusъ izïtï vъ galileją, ï obrête filipa,
ï glagola emu: grjędi po mъnê. 45 bê že filipь otъ vid-
saïdъi, gradьca andreova ï petrova. 46 ï obrête fïlipь na-
thanaïlê ï glagola emu: egozě pisa mosï vъ zakonê ï pro-
rocï, obrêtomъ, ïsusa sъina ïosïfova, iže otъ nazareta. 47 ï
glagola emu nathanaïlъ: ωtъ nazareta možetъ li čto do-
bro bъitï? glagola emu filïp: pridi ï viždь. 48 vidêvъ že
ïsusъ nathanaïlê grędąšta kь sebê ï glagola emu: se vъ
ïstiną ïzraïlitênïnъ, vъ nemъže lьsti nêstъ. 49 glagola
emu nathanaïlь: kako mę znaeši? otъvêštavъ ïsusъ reče
emu: prêžde dažc ne vъzglasi tebe filipъ, sąšta podъ smo-
kovъniceją, vidêhъ tę. 50 ωtъvêšta emu nathanaïlь ï gla-
gola: ravvï, tъi esi sъinъ božii, tъi crъ esi ïzraïlevъ. 51 ω-
tъvêštavъ ïsusъ reče emu: zane rêhъ ti, êko vidêhъ tę
sąšta podь smokovъniceją vêrueši. bolьša uzьriši. 52 ï gla-
gola emu: amïnъ amïnъ glagolją vam, otъ seli **) uzьrïte
nebesa otъvrъsta ï angelъi božiję vъshodęštę ï nïzьho-
dęštę nadъ sъina člověča.

Se že 1. ned. posta.

---

*) *Pravo: szkazaemzï hъ == hristъ.*

**) *Ako nije: selê, kako je drugdê.*

VЪ ČETVRЪTЪKЪ SVÊTЪLЪÏJE NEDÊLE.

Aleluê, glasъ 4. Nalęci ï spêï. do: desnïca ego, (ps. XLIV, 5).

Evangelïe ωtъ ïoana, glava (III, 1–15.)

1 Vъ ono vrême člověkь eterъ ot fariseï, nikodimь ïmę
emu, kьnęzь ïjudeïskъ; 2 sь pride kь ïsusu noštija ï
reče: ravvi, vêmъ, êko otъ boga prišelъ esi učitelь. nïk-
tože bo znamenii sihъ ne možetъ tvoriti êže tъï tvoriši,
ašte ne badetъ bogъ sь nim. 3 ï otъvêštavъ ïsusъ reče
emu: amïnъ aminъ glagolja tebê, ašte kto ne rodit sę
sъvъiše, ne možetъ vidêti crьstviê božia. 4 glagola kь ne-
mu nïkodimъ: kako možetъ člověkъ roditi sę starъ sъi?
eda možetъ vъtoriceja vъlêsti vъ črêvo matere svoejç ï
rodïti sę? 5 ωtъvêšta ïsusъ: aminъ aminъ glagolja tebê,
ašte kto ne rodit sę vodoja ï duhomъ, ne možetъ vъnïti
vъ crьstvo božie. 6 roždenoe otъ plъti, plъt estъ, ï ro-
ždenoe otъ duha, duhъ estъ. 7 ne divi sę, êko rêhъ ti:
podobaetъ vamъ roditi sę sъvъiše. 8 duhъ ïždeže hoštetъ,
dъišetъ, ï glasъ ego slъišiši, nъ ne vêsi otъ kadê pri-
hoditъ, ï kamo ïdetъ. tako estъ vsêko roždenoe otъ duha.
9 ωtъvêšta nekodimъ ï reče emu: kako mogatъ sï bъiti?
10 ï otъvêšta ïsusъ ï reče emu: tъi esi učitelь ïzraïlevъ
ï sih li ne vêsi? 11 amïnъ amïnъ glagolja tebê, êko (e)že
vêmъ, glagolemъ, ï eže vidêhomъ, sъvêdêtelьstvuemъ, ï
sъvêdêtelьstva našego niktože ne priemletъ, 12 ašte zemъ-
naa rêhomъ vamъ, ï ne vêruete, kako ašte reka vamъ
nebesъnaa, vêruete? 13 ï nïktože vъzïde na nebo, tьkmo
sъšedъi sъ nebese sъinъ člověčь, sъiï na nebesi. 14 ï êkože
mosi vъznese zmija vъ pustъïni, tako podobaetъ vъznesti
sę sъinu člověčьskumu, 15 da vsêk vêrujęï vъnь, ne po-
gъibnetъ, nъ ïmatъ živoтъ věčnъï.

VЪ PJĘTЪKЪ SVÊTЪLЪÏJĘ NEDÊLĘ.

Aleluê, glasъ 4. blago estъ ïspovêdati (ps. XCI).

Evangelïe ωtъ ïoana, glava (II, 12-22.)

12 Vъ ono (*vrêmę*) vъnide ïsusъ vь kaper'naumъ samъ
ï mati ego ï bratia ego ï učenici ego, ï tu u nego mno-
gъi dьni prêbъišę. 13 ï blizь bê pasha ïjudeïska, ï vъ-
nide ïsusъ vъ ïerlmъ. 14 ï obrête vъ crkvi prodająštę volъi
ï ovcę ï golębi, ï pênęžьnikъi sêdęštę. 15 ï sъtvori êko bičь
otъ vrъvïi, ï vsę ïzgьna ï(zъ) crkve, ovcę že ï volъi, ï
prodająštiimъ rasъipa sьrebro, ï dъskъi ïsprovrьže, 16 ï
prodająštiimъ golębi reče: vьzьmête sę otъ sędu, ï ne tvo-
rïte domu otьca moego domu kuplьnaago. 17 ï pomęnęšę
učenicï ego, êko pisano estъ: žalostь domu tvoego sьnêstь
mę. 18 ï otъvêštašę ïjudeï ï rêšę emu: koe znamenie av-
lêeši namъ, êko si tvoriši? 19 ï otъvêšta ïsusъ ï reče ïmъ:
razorite crkvь siję, ï trьmi denьmi sьziždą ję. 20 rêšę že
ïjudeï: četъirmidesjętъi ï šestiję lêtъ sъzьda sę crkъi si,
to tъi li trьmi denьmi sьziždeši ję? 20 onъ že glagolaaše o
crkvi têla svoego. 21 egdaže vъskrьse otъ mrъtvъiihъ, po-
męnęšę že učenïci ego, êkože se glagolaaše, ï vêrę jęšę
kьnigam ï slovu, eže glagola ïsusъ.

VЪ SĄBOTĄ SVÊTЪLЪÏJĘ NEDÊLĘ.

Evangelïe ωtъ ïoana, glava 24. (III, 22-33.)

22 Vъ ono (*vrêmę*) vъnide ïsusъ ï učenïci ego vъ ze-
mlją ïjudeïską, ï tu živêaše sь nimi ï krъštaaše. 23 bê že
ïoanъ krъstę vъ enъnonê blïzь salïma, êko vodъi m'no-
gъi bêahą tu. ï prihoždaahą ï krъštaahą sę. 24 ne ubo
bê vъsaždenъ vъ temьnïcą ïoanъ. 25 bъïstь že sъtęzanïe

ot učenïkъ ïoanovъ sъ ïjudeï o očištenii. [26] ï prïdą kь
ïoanu, ï rêšę emu: ravʿvi, ïže bê sъ toboją na onomъ
polu ïerdana, emuže tъi poslušьstvova, sь ubo krъšťaetъ,
ï vъsi grędąt kь nemu. [27] ωtъvêšťavъ ïoanъ reče: ne
možetъ človêkъ priemati nïčeso, ašťe nêstъ dano emu sъ
vъiše sь nebese. [28] vъï samï mʿnê sъvêdêtelstvuete, êko
rêhъ: nêsmъ azь hъ, nъ êko posьlanъ esmъ prêdъ ni-
mь. [29] ïmêjęï nevêstą, ženihъ estъ; a drogь *) ženihovъ
stoję ï poslušaję ego, radostiją raduetъ sę za glasъ; že-
nihovъ. si ubo radostь moê ïsplъnï sę. [30] onomu podo-
baetъ rastï, a mʿnê nizitï sę. [31] grjędъi sъvъiše, nadъ
vъsêmï estъ, ï sąï otъ zemlę, ωtъ zemlę estъ, ï otъ
zemlę glagoletъ. grjędjęï ot nebese, nadъ vsêmi estъ.
[32] eže vidê ï slъiša, se poslušьtvuetъ; ï sъvêdêtelьstva
ego nïktože ne priemletъ. [33] priemъi emu sьvêdêtelьstvo
zapečatьlê, ê(ko) bogъ ïstinenъ estъ.

NEDÊLÊ 2. ANTIPAS(HЪI).

Ev. ωtъ ïoana, glava 213. (XX, 19-31.)

[19] Sąšťi pozdê vъ tь dьnь vъ edinъ sąbotъ, ï dvъremъ
zatvorenomъ ïdeže bêahą učenici ego sьbьrani za strahъ
ïjudeïskъ, prïde ïsusъ, ï sta po srêdê učenikъ svoïhъ ï
glagola ïmъ: mirъ vamъ. [20] ï se rekь pokaza ïmъ rącê
ï nozê ï rebra svoê. vъzdradovašę že sę učenïcï vidêvъše
gospoda. [21] reče že ïmъ pakъï: mïrъ vamъ: êkože po-
sъla mę otьcь, ï azь sьlją vъï. [22] ï se rekъ duną, ï gla-
gola ïmъ: p ïimête duhъ svętъ. [23] ï ïmьže otъpustite grê-
hъi, otъpustętъ sę ïmъ, ï ïmъže drъžïte, drъžętъ sę ïmъ.
[24] thoma že edinъ otъ oboju na desęte, naricaemъï bliz-
necь, ne bê tu sь nimi egda pride ïsusъ. [25] glagolašę

---

*) *drugъ.*

emu druizî učenïci: vidêhomъ gospoda. onъ že reče:
ašte ne viždą na ręku ego êzvъi gvozdiïnъiję, ï vъložą
prъsta moego vъ êzvą gvozdiïnąja, ï vъložją rąką moją
vъ rebra ego, ne ïmą vêrъi. 26 ï po osmi denь pakъi
bêahą učenïcï ego ï thoma sь nimi. pride že ïsusъ dvь-
remъ zatvorenomъ ï sta po srêdê ïhъ, ï glagola ïm pa-
kъi: mirъ vamъ. 27 po tom že glagola thomê: prinesi
prъstъ tvoï sêmo, ï vïždъ rącê moï, ï prïnesi rąką tvoją
ï vъložï vъ rebra moê, ï ne bądi nevêrenъ, nъ vêrenъ.
28 ωtъvêštavъ že thoma reče emu: gospodь moï ï bogъ
moï. 29 glagola emu ïsusъ: êko vidêvъ mę vêrova. bla-
ženi ne vidêvšiï ï vêrovavšiï. 30 mnoga že znamenië sъ-
tvori ïsusъ prêdъ učenikъi svoïmi, êže ne sątъ pisana vъ
kьnïgahъ sihъ. 31 si že pisana bъišę, da vêrą ïmete, êko
ïsusъ estъ hrъ sъinъ božii, ï da vêrująšte životъ vêčъnъi
imate vъ ïmę ego.

V PO[k] 2. NEDÊLĘ.

Ev. ωtъ ïoana, glava (II, 1-11.)

1 Vъ ono vrêmę brakъi bъišę vъ kana galileï, ï bê
mati ïsusova tu. 2 zьvanъ že bê ïsusъ ï učenicï ego na
brakъ. ï ne dostavъšu vinu, glagola mati ïsusova kь ne-
mu: vina ne ïmątъ. 4 glagola eï ïsusъ: čto estъ mьnê ï
tebê, ženo? ne u pride godina moê. 5 glagola mati ego
kь slugamъ: eže ašte glagoletъ vamъ, sъtvorïte. 6 bê že
tu vodonosъ kamênъ šestь ležęštъ po očišteniju ïjudeïsku
vъmêstęštъ po dьvêma li po tremъ mêramъ. 7 glagola ïmъ
ïsusъ: naplъnite vodonosъi vodъï. ï naplъnïšę do vrъha.
8 glagola ïmъ: počrъpête nъinê ï prinesête arhïtriklinu.
onï že prinêsę. 9 ï êko vъkosi *) arhïtrïklinъ vina bъïvъ-

*) *vъkusi.*

šaago otъ vodъï, ï ne vêdêaše otъ kądu estъ, a slugъi
vêdêahą počrъpъšęję vodą, prïglasi ženiha arhïtriklinъ,
[10] ï glagola emu: v'sêkъ člověkъ dobroe vino prъvoe po-
daetъ, ï egda upijątъ sę, tu tačae. tъï že sъbljude do-
broe vino do selê. [11] se sътvorï načętokъ znameniemъ
ïsusъ vъ kana galileïstêï. ï avï slavą svoją, ï vêrovašę
učenicï ego.

V VЪ^k 2. NEDÊLĘ PO PASCÊ.

Ev. otъ ïoana, glava (III, 16–21.)

[16] Reče gospodь svoïmъ učenïkomъ: tako vъzlju(bi)
bogъ mira, êko sъina svoego vъzljublenaago dastъ, da
vьsêkъ vêrujęï vъ nь nepogъïbnetъ, nъ ïmatъ životъ
vêčьnъi. [17] ne posъla bo bogъ sъina svoègo vъ mirъ, da
sąditъ miru, nъ da sъpasetь sę mirъ ïmъ. [18] sego radi
vêrujęï vъ nь, ne bądetъ osąždenъ, ï ne vêrujęï juže
osąždenъ estъ, êko ne vêrova vъ ïmę sъina božiê ïno-
čędaago. [19] sь estъ sądъ, êko svêtъ pride vъ mirъ, ï vъz-
ljubišę člověcï pače tъmą neže svêtъ; bêšę bo dêla ïhъ
zъla. [20] vъšêkъ bo dêlajęï zъla, nenavidïtъ svêta, ï ne pri-
hoditь kъ svêtu, da ne obličętъ sę dêla ego, êko zъla
sątъ, [21] a tvoręï ïstïną, grjędeta kь svêtu, da avęt sę
dêla ego, êko o bozê sątъ sьdêlana.

Za(mrъtvъïję) se sątъ pokoïna. otъ sądê.

VЪ SRÊDĄ 2. NEDÊLĘ PO PASCÊ.

Ev. otъ ïoana, glava 39 (V, 17-24.)

[17] Reče gospodь kь prišedъšiïmъ kъ nemu ïjudeom:
otьсъ moï do selê dêlaetъ, ï azь dêlają. [18] sego radi pače
ïskaahą ubiti ï, êko ne tьk'mo razarêaše sąbotъi, nъ ï
otьca svoego glagolaaše boga, ravenъ sę tvorę bogu. [19] ω-

tъvêšta že ïsusъ ï reče ïmъ : aminъ amïnъ glagolją vamъ,
ne možetъ tvoriti sъinъ o sebê ničesože, ašte ne eže vi-
ditъ otьca tvoręšta. êže bo onъ tvoritъ, si ï sъinъ takožde
tvoritъ. [20] otьcь bo ljubitъ sъina, ï vsê pokazaetъ emu,
êže samъ tvoritъ; ï bolьša sihъ pokazaetъ emu dêla, da
vъï čjudite sę. [21] êkože bo otьcь vъskrêšaetъ mrъtvъïję
ï živïtъ, tako ï sъinъ jęže hoštetъ, živiti. *) [22] otьcъ bo
ne ądítъ nikomuže, nъ sądъ vesь dastъ sъinovï, [23] da
vsi čьtąt sъina, êkože čьtątъ otьca. iže ne čьtetъ sъina,
ne čьtetъ otьca, ïže ï posъla. [24] aminъ aminъ glagolją
vam, êko slušajęï slovese moego, ï vêrą emlę posъlavšu-
mu mę, ïmat životъ vêčъnъï, ï na sądъ ne pridetъ, nъ
prêïdetъ otъ sьmrъtï vь život.

VЪ ČETVRЪTЪKЪ 2. NEDÊLÊ PO PASCÊ.

Ev. otъ ïoana, glava 41 (V, 24-30.)

Recê gospodь kъ prišedъšiïmъ kь nemu ïjudeomъ :
amïnъ amïnъ glagolją vamъ, êko slušajęï slovese moego,
ï vêrą emlę posъlavъšumu mę, ïmatъ životъ vêč'nъiï, ï na
sądъ ne pridetъ, nъ prêïdetъ otъ sъmrъti vъ životъ.
[25] aminъ aminъ glagolją vam, êko grędetъ godina, ï nъinê
estъ, egda mrъtviï uslъišętъ glasъ sъina božia, ï uslъïša-
vъšeï oživątъ. [26] êkože bo otьcь životъ ïmatъ vъ sebê,
tako dastъ ï sъinovi životъ ïmêti vъ sebê, [27] ï oblastь
dastъ emu sądъ tvoriti, êko sъinъ člověčъ estъ. [28] ne di-
vite sę semu, êko gredet godina vъ nją že vъsï sąštïi vъ
grobêhъ uslъïšętъ glasъ sъina božia, [29] ï izïdątъ sъtvo-
rьšeï blagaa vo vъskrêšenïe života, a sъtvorьšeï zьlaa vъ
vъskrêšenïe sąda. [30] ne mogą azъ o sebê tvorïti ničesože.
êkože slъišą, sąždą, ï sądъ moï pravъden estъ, êko ne
ïštą volę moeję, nъ volją posъlavšaago mę otьca.

---

*) *živitъ.*

VЪ PJĘTЪKЪ 2. NEDÊLĘ PO PASCÊ.

Ev. ωtъ ïoana, glava (V, 30–47. VI, 1–2.)

30 Reče gospodь kъ vêrovavъšiim kь nemu ïjudeomъ:
êkože slъišą, sąždą, ï sądъ moï pravьdenъ estъ, êko ne
ïštą volę moeję, nъ volę posъlavъšaago mę otьca. 31 ašte
azъ sъvêdêtelьstvują o mьnê, sъvêdêtelъstvo moe nêstъ
ïstin'no. 32 ïnъ estъ iže sъvêdêtelьstvuetъ o mьnê, ï vêmъ
êko istin'no estъ sъvêdêtelьstvo eže sъvêdêtelьstvuetъ
o mьnê. 33 ï vъi posъlaste kь ïoanu, ï sъvêdêtelьstvova
o ïstinê. 34 azь že ne otъ človêkъ sъvêdêtelъstva priemlją,
nъ si glagolją, da vъi sъpasenï bądete. 35 onъ bê svêti-
lьnikъ gorę ï svêtę, vъï že hotêste vъzdradovati sę vъ
godiną svьtênïê ego. 36 azь že ïmamъ sьvêdêtelstvo bole
ïoanova, dêla *(bo, jaže dastь mъnê ocь, ta)* sъvrъšają, ta
dêla azъ tvorją, êže *) sъvêdêtelьstvujątъ o mъnê, êko
otьcь mę posъla. 37 ï posьlavъi mę otьcь, ï tъ sьvêdête-
lьstvova o m'nê. nï glasa ego nïk'to ne slъïšitъ, ni vidê-
nïê ego vidêste; 38 ï slovese ego ne ïmate prêbъïvająšta
vъ vasъ, zane egože tъ posъla, semu vъï vêrъi ne emle-
te. 39 ïspъitaïte kьnigъi, ï êko vъï mьnite ïmêtï v nïh
životъ vêčьnъiï; ï tьi sątъ sьvêdêtelъstvująštę o mьnê.
40 ï ne hoštete prilï kь m'nê, da života ïmate. 41 slavъi
otъ človêkъ ne prïemlją, 42 nъ razumêhъ vъi, êko božiję
ljubьve ne ïmate vъ sebê. 43 azь pridъ vъ ïmę otьca moe-
go, ï ne priemlete mene. ašte ïnъ prïdetъ vъ ïmę svoe,
togo priemlete vъï. 44 kako vъi možete vêrovati, slavą
drugь otъ druga priemljąšte, ï slavъi, êže otъ ïnočędaago
sъina božiê, ne ïštete? 45 ne mьnïte, êko azь na vъi reką

---

*) *Bolje: ta dêla, êže azъ tvorją...*

kь otьcju; estъ i(že) na vъi glagole(tъ), mosĭ, na negože
vъi upьvaste. 46 *ašte* bo biste vêrą ïmali moseovi, vêrą biste
ïmêli ï mьnê. o m'nê bo tъ sьpisa. 47 *ašte* li ï togo kьnï-
gamъ vêrъi ne emlete, kako moïmъ glagolomъ vêrą ïme-
te? 1 po sihъ ïde ïsusъ na onь polъ morê tiveriêdьska;
2 *(i po njemь idjaaše narodъ mъnogъ),* êko vidêahą zna-
meniê, êže tvorêaše na nedąžьnъiïhъ.

SĄBOTA 2. NEDÊLĘ PO PASCÊ.

Ev. otъ ïoana, glava 50 (VI, 14-27.)

14 Vъ ono vrêmę vidêvъše člověci znameniê, ê(*že*) tvo-
rêaše ïsusъ, glagolaahą. êko sь estь vъ ïstinę prorokъ
grjędъiï vь mirъ. 15 ïsusъ že razumêvъ, êko hotêahą priti,
da vьshъitętъ i, ï sъtvorętь i crê, otide pakъi vъ gorą
edinъ. 16 ï êko pozdê bъist, sьnidą učenïcï ego na more,
17 ï vъlêzъše vъ korabь ïdêahą na onъ polъ morê vъ ka-
pernaumъ. ï tьma abie bъistъ, ï ne u bê kь nimъ prï-
šelъ ïsusъ, 18 more že, vêtru veliju dъihająštju, vъstaaše.
19 grebъše že êko 20 ï pjętь stadiï li 30tï uzьrêšę že
ïsusa hodęšta po morju blizь korablê bъivъša, uboêšę
sę. 20 onъ že glagola ïmъ: azь esmъ, ne boïte sę. 21 ho-
têahą bo prijęti ï vъ korabь, ï abïe bъistъ korablь na
zemli, vъ njąže ïdêahą. 22 vъ utrêï že denь narodъ, iže
stoêaše ob onъ polъ morê, vidêvъše, êko korablê ïnogo
ne bê tu, tъk'mo edinъ tъ, vъ nьže vъnïdą učenïci ego,(*i*)
êko ne vъni(de) sъ učenikъi svoïmï ïsusъ vъ korabъ, nъ
edinï učenici ego ïdą. 23 ïnï že pridą korabi otъ tïveriję
blizь mêsta, ïdeže êšę hlêbъi hvalą vъzdająšte bogovi.
24 egda že vidêšę narodi êko ïsusъ ne bъistъ tu ni uče-
nïci ego, vъlêzą sami vъ korablę ï pridą vъ kaper(n)aumъ
ïskąšte ïsusa. 25 ï obrêtъše ï ob onъ polъ morê, rêšę emu:
učitelju, kogda sêmo pride? 26 ωtъvêšta ïsusъ ï reče ïmъ:

amïnъ aminъ glagolją vamъ, ïštete mę ne êko vidêste znamenie, nъ êko êli este hlêbъi ï nasъitiste sę. [27] dêlaïte ne brašno gъibnąštee, nъ brašno prêbъivająštee vъ životê vêčnêamъ, egože sъinъ člověčь vamъ dastъ. sego bo otьcь znamena bogъ.

NEDÊLÊ 3.

v nјąže bъïvaet pamęt ïosifu iže ωt arimatheję, ï magdalъïnï, ï pročïm učenïkomъ ï učenïcam gospodnêm. aleluê, glasъ 1... Pomęnï gospodi davъida ï vsją krotost. do: bogu ïakovlju (ps. CXXXI).

Ev. ωtь ïoana, glava (Mar. XV, 43-47, XVI, 1-8.)

[43] Vъ ono (vrêmę) prišedъ ïosifъ iže ωt arimatheję, blagoobrazenъ sьvêtьnïk, êko ï tъ bê (ča)ję crьstvïa božia, ï drъznąvъ vъnïde kъ pïlatu, ï prosï têla ïsusova. [44] pilatъ že divi sę ašte uže umьrêtъ, ï prizьvavъ sьtьnika vъprosi i, ašte uže mьrêtъ. [45] ï uvêdêvъ ot sьtьnika, dastъ têlo ïosifovi. [46] ï koplь *) plaštênicą, ï sъnemъ e obitъ vъ plaštanïcą, ï vъloži e vъ grobъ, iže bê ïsêčenъ vъ kamene, ï privali kamenь na dvьri groba. [47] maria že magdalъini ï marïa ïosifova zьrêasta kьde ï polagaahą. [1] ï mïnąvъši sąbotê, maria magdalъini ï maria ïakovlê ï salomi kupišę aromatъi, da prišedъšę pomažętъ **) ïsusa. [2] (ï) ʒêlo za utra vъ ediną sąbot pridą na grobъ, vъsiêvъšju slъnьcju. [3] ï glagolaahą kь sebê: k'to otъvalitъ namъ kamenь otъ dvьrii groba? [4] ï vъzьrêvъšę vidêšę êko otъvalen bê kamenъ; bê bo velcï ʒêlo. [5] ï vъlêzьšę vъ

---

*) *kuplь.*
**) *pomažątъ.*

grobъ, vïdêšję junošą sêdęšta o desnąją, odêna vъ odeždą bêlą, ï u(ža)są sę. [6] ï reče ïmъ: ne užasaïte sę; ïsusa ïštete nazarênïna raspjętaago; vъsta, nêstь sьde. se mêsto ïdeže bê položenъ. [7] nъ ïdête ï rьcête učenïkomъ ego ï petrovï, êko varêetъ vъï vъ galileï; tu ï vidite, êko že reče vamъ. [8] ï ïšedъšę bêžašę otъ groba. ïmêaše že ję trepetъ ï užasъ, ï nïkomuže nïčesože ne rêšę; boêahą bo sę.

V PONk 3. NEDÊLĘ PO PASCÊ.

Ev. otъ ïoana, glava (IV, 46-54.)

[46] Vъ ono (vrêmę) bê eterъ crь mąžь, egože sъinъ bolêaše vъ kapernaumê. [47] sь slъïšavъ êko ïsusъ pride otъ ïjudeję vъ galileją, ïde kь nemu, ï molêaše ï, da sьnïdetъ ï ï(s)cêlitъ sъina ego; bê bo umïraję. [48] ï reče kь nemu ïsusъ: ašte znameni(ï) ï čjudesъ ne vidite, ne ïmate vêrъi jęti. [49] glagola kь nemu crь mążь: gospodi, sьnïdi prêžde, da ne umьretъ otroče moe. [50] glagola kь nemu ïsusъ: ïdi, sъinъ tvoï živъ estъ. ï vêrą emъ slovesi člověkъ, eže reče emu ïsusъ, ïdêaše. [51] abie že sъhodęštju emu, se rabï ego sьrêtošę ï glagoljąšte, êko sъinъ tï živъ estъ. [52] vъprašaaše že vinъi *) otъ nïhъ, vъ kąją godiną sulêe emu bъistъ. rêšę že emu, êko včera vъ godïną sedmąją ostavi ï ognь. [53] razumê že otьcъ ego, êko ta bê godina, vъ njąže reče emu ïsusъ; živъ estъ sъinъ tvoï. ï vêrova samъ ï domъ ego vesь. [54] se pakъi vьtoriceją ïsusъ čjudo sъtvori priše(dъ) otъ ïjudeję vъ galileją.

---

*) *godinъi.*

V VЪ^k 3. NEDÊLĘ PO PASCÊ.

Ev. otъ ïoana, glava (VI, 27-33.)

[27] Reče gospodь kь prišedъšimъ kь nemu ïjudeomъ:
dêlaïte ne brašno gъibąštee, nъ brašno prêbъivająštee vъ
životê vêčьnêam, egože sъinъ člověčь vamъ dastъ. sego
bo otьcь znamena, bogъ. [28] rêšę že kь nemu: čьto sьt-
vorimъ da dêlaemъ dêla božïa? [29] ωtъvêšta ïmъ ïsusъ ï
reče: se estъ dêlo božie, da vêruete vъ tь, egože onъ
posьla. [30] rêšę že kь nemu: koe ubo tъi tvoriši zname-
nie, da vidïmъ ï vêrą ïmemъ tebê. čьto dêlaeši? [31] otьcï
našï êsę man'ną vъ pustъinï, êko že estь pïsano; hlêb
s nebese dastъ ïmъ êstï. [32] re(če) že ïmъ ïsusъ: amïnъ
aminъ glagolją vamъ, ne mosï dast vam hlêb s nebese,
nь otьcь moï dast vam hlêb ïstïn'nъï sъ nebese. [33] hlêbъ
bo božii estъ sъhodęï sъ nebese ï dajęï život v'semu mïru.

VЪ SRÊDĄ 3. NEDÊLĘ PO PASCÊ.

Ev. ωtъ ïoana, glava (VI, 35-39.)

Za m(rъ-tvъiję)

[35] Reče gospodь kь vêrovavъšim kь nemu ïjudeomъ:
az esmъ hlêbъ životъnъïï, grjędъi kъ mъnê ne ïmatъ
vъzьalkati sę, ï vêrujęï vъ mę ne ïmatь vъždędati sę
nïkoliže. [36] nъ rêhъ vamъ, êko vidêste mę, ï ne vêruete.
[37] vse eže dastъ mi otьcъ kь mnê pridetъ, ï grędoštaa-
go *) kъ mnê ne ïždeną vonъ, [38] êko sъnïdъ sъ nebese,
da ne tvorją volę moeję, nъ volją posъlavъšaago mę. [39] se
že estъ volê posъlavъšaago mę otьca, da vъse, eže das(tъ)
mï, ne pogublją otъ nego, nъ vьskrêšą ï vъ poslêdь-
nïï denь.

---

*) *grędą.....*

VЪ ČETVRЪTЪKЪ 3. NEDÊLĘ PO PASCÊ.

Ev. otъ ïoana, glava (VI, 40–44.)

[40] Reče gospodь kь prišedъšimъ kь nemu ïjudeom : Za m(rъ-
se estъ volê otьca moego, da vsêkъ vidęï sъina ï vêrujęï tvъiję)
v(ъ) nь, ïmatъ životъ vêčьnъï ; ï azь vъskrêšą ï vъ po-
slêdьnï denь. [41] rъpъtaahą že ïjudeï o nemь, êko reče :
azь esmъ hlêbъ sъšedъï sъ nebese, [42] ï glagolaahą : ne
sь li est ïsusъ sъinъ ïosifovъ, emuže mъi znaemь otьca
ï materь? kako ubo sь glagoletъ : êko sъ nebese sьnï-
dъ? [43] ωtъvêštavъ že ïsusъ reče ïmъ : ne rъpьštite meždu
soboją. [44] nïk'tože ne možetъ prïti kь mьnê, ašte ne otьcь
posъlavъï mę privlêčetъ ego, ï azь vъskrêšą ï vъ poslê-
dьnïi denъ.

VЪ PJĘTЪKЪ 3. NEDÊLĘ PO PASCÊ.

Ev. otъ ïoana, glava 65 (VI, 48–54.)

[48] Reče gospodь kь prišedъšiimъ kь nemu ïjudeomь : Za m(rъ-
azь esmъ hlêbъ životьnъï, [49] otьci vaši êšę man'ną vъ tvъiję)
pustъinï ï umьrêšę. [50] sь estъ hlêbъ sьhodęï sь nebese,
da ašte k'to otъ nego êstъ, ne umьretъ. [51] azь esmъ hlêbъ
živъiï sъšedъï sь nebese : ašte k'to sьnêstъ otъ hlêba
sego, živъ bądetъ vъ vêkъï. hlêbъ bo, egože damъ azъ,
plъtь moê estъ, jąže azь damъ za životъ v'sego mira.
[52] pьrêahą že sę ïjudeï meždją soboją glagoljąšte : kako
sь možetъ plъtь svoją dati namъ êsti? [53] reče že ïmъ
ïsusъ : amïnъ amïnъ glagolją vamъ, ašte ne sьnêste plъti
sъina člověča ni piete krъve ego, života ne ïmate vъ
sebê. [54] êdъiï plъtь moją ï pijęï krъvь moją, ïmatъ životъ
věčьnъiï, ï azь vъskrêšą ï vъ poslêdьnii denь.

SĄBOTA 3. NEDÊLĘ PO PASCÊ.

Ev. otъ ïoana, glava 138 (XV. 17-27, XVI, 1-2.)

Reče gospodь svoïmъ učenïkomъ: sï zapovêdają vamъ, da ljubïte drugь druga. aš*te* vesь mirъ vasь nenavidilъ. *konьcь:* mьnïtъ sę služьbą prïnosïti bogu. ïš*ti* vъ 1m *) na mąką hą **).

NEDÊLÊ 4.

Ev. ωtъ ïoana, glava 38 (V, 1-15.)

[1] Vъ ono vrêmę vъnide ïsusъ vъ ïerlmъ. [2] estъ že vъ
ïerlmêhъ na ovčiï kąpêli, êže naricaetь (sę) vitezda, pjętь
prïtvorъ ïmąšti. [3] vъ têhъže ležaaše množьstvo bolęštiïhъ,
slêpъ, hromъ, suhъ, čająš*t*iïhъ d'viženiê vъ vodê. [4] an-
ĝelъ bo gospodьnъ na vsêko vrêmę mъiêše sę vъ kąpêli
ï vъzmąštaaše vodą ï ohoždaaše, ï iže prêžde vъlažaaše
po vъzmąš*t*eniï vodъi, sъdravъ bъivaaše *(jacêmь že ne-
dągъmь odъržimъ bъïvaaše).* [5] bê že tu eterъ človêkь,
30 i 8 lêtъ ïmъi vъ nedązê svoemъ. [6] sego vidêvъ ïsusъ
ležęš*t*a, ï razumêvъ, êko mnoga lêta juže ïmêaše, glagola
emu: hoš*t*eši li cêlъ bъïti? [7] otъvêš*t*a emu nedąžьnъi:
eï gospodï, človêka že ne ïmamъ, da egda vъzmątitъ sę
voda, vъvrъžet mę vъ kąpêlь; egdaže prihoždą azь, ïnъ
prêžde mene vъlazit. [8] glagola emu ïsusъ: vъstanï ï vъ-
zьmï odrъ tvoï ï ïdi vъ domъ tvoï. [9] ï abie cêlь bъistъ
človêkъ, ï vъzęt odrъ svoï ï hoždaaše. bê že sąbota vъ tъ

---

*) *prъvêmъ.*
**) *hristovą.*

denь. [10] glagolaahą že ïjudeï ï(s)cêlêvъšumu: sąbota estъ, ï ne dostoïtъ ti vъzęti odra svoego. [11] onъ že otvêšta ïmъ: iže mę sъtvori cêla, tъ m'nê reče: vъzьmi òdrъ svoï ï hodi. [12] vъprosišę že ï: k'to estь človêkь rekъi tebê: vъzьmi odrъ tvoï ï hodi? [13] ï(s)cêlêvъi že ne vêdêaše kto estъ; ïsusъ bo uklonï sę narodu sąštju na mêstê. [14] po tomъže obrête ï ïsusъ vъ crkvï ï reče emo *): se cêlъ esi, k tomu ne sъgrêšaï, da ne gore ti čьto bądetъ. [15] ïde že človêkъ ï povêda ïjudeomъ: êko ïsusъ estъ, iže mę sъtvori cêla.

V PON^k 4. NEDÊLĘ PO PASCÊ.

Ev. ѡtъ ïoana, glava 68 (VI, 56-69.)

[56] Reče gospodь kъ prišedъsiïmъ kь nemu ïjudeomъ: êdъi plъtь moją ï pijęï krъv moją vъ mnê prêbъivaetъ ï azь vъ nemъ. [57] êko že posьla mę živъï otьcъ ï azь živą otьca radi, ï êdъiï mę, ï tь živъ bądetъ mene radi. [58] sь estъ hlêbъ sъšedъi sь nebese; ne êkože êsę otьci vaši man'ną, ï umьrêšę; êdъiï hlêbь sь, živъ bądetъ vъ vêkь. [59] si reče vъ sьnъmišti, učę vъ kapernaumê. [60] m'nozï že slъišavъše otъ učenikь ego, rêšę: žestoko estъ slovo se; kьto možetъ ego slušati? [61] vêdъi že ïsusъ vъ sebê, êko rъpъštątъ učenïci ego, reče ïmъ: se li vъi blaznïtъ? [62] ašte ubo uzьrite sъina človêča vъshodęšta, ïdeže bê ï prêžde. [63] duhъ estъ iže živet **) a otъ plъti nêstъ polьzę nïkoejęže. glagolъi jęže azъ glagolahъ vam duhъ sątъ ï život sątъ. [64] nъ sątь otъ vasь eteri, iže ne vêrują(tъ). vêdêaše bo ïskoni ïsusъ k'to sątъ nevêrująšti(ï), ï kto estъ

*) *emu.*
**) *živit.*

hotęï prêdati ï. [65] (ï) glagolaaše: sego radi rêhъ vamъ,
êko nïktože možetъ priti kь mnê, ašte ne bądetъ dano
emu sъ vъiše ot ωtьca moego. [66] ωtъ sego m'nozi ot uče-
nikъ ego ïdą vьspjętь ï kь tomu ne hoždaahą sь nïmъ.
[67] reče že ïsus obêma na desęte: eda ï vъi hoštete ïti?
[68] ωtъvêšta emu sïmonъ petrъ: gospodï, kь komu ïdemъ?
glagolъi životа vêčьnaago ïmaši, [69] ï mъi vêrovahomъ ï
poznahomъ êko tъï esi hъ sъinъ boga vъišьnêago.

V VЪ 4. NEDÊLĘ PO PASCÊ.

Ev. otъ ïoana, glava 75. (VII, 1-13.)

[1] Vъ ono (vrêmę) ïdêaše ïsusъ vъ galileją, ne hotêaše
bo vъ ïjudeïhъ hoditi, êko ïskaahą ego ubiti ï. [2] bê že
blizь prazdъnikь ïjudeïskъ skïnopigïa. [3] rêšę že kь nemu
bratiê ego: prêïdi otъ sądu ï ïdi vъ ïjudeją, da učenïcï
tvoï vïdętъ dêla tvoê, êže tvoriši: [4] nïk'tože bo vъ taïnê
nïčesože ne tvoritъ, ï ïštetъ samъ êvê bъiti. ašte si tvo-
riši, avi sę vъsemu miru. [5] ni bratiê bo ego vêrovaahą
vь nь. [6] glagola ïmъ ïsusъ: vrêmę moe ne u prïde, a
vrêmę vaše vьsegda gotovo estъ. [7] ne možetъ mirъ nena-
vidêti vasь; mene že nenaviditъ, êko azь (sъ)vêdêtelь-
stvują o nem, êko dêla ego zьla sątъ. [8] vъi vъzïdête vъ
prazdьnikь sь, azь ne vъzidą vъ prazdьnikь sь, êko vrêmę
moe ne u ïsplъni sę. [9] si rekь ïmъ osta vъ galilеï. [10] egda
že vъzïdą bratiê ego vъ prazdьnikь, togda ï sam vzïde,
ne avê, nъ êko taï. [11] ïjudeï že ïskaahą ego vъ prazdь-
nïkъ ï glagolaahą: kьde estь onъ? [12] ï rьpьtъ bê m'nogь
o nemъ vъ narodê. ovi glagolaahą, êko blagь 'estъ; ïnï
že glagolaahą: ni, nъ lьstitъ narodъi. [13] ï nïkotorъi že
avê glagolaaše o nemь straha radi ïjudeïska.

VЪ SRÊDĄ 4. NEDÊLĘ,

prêpolovlenïe prazdьnïk(a). aleluê, glasъ 1.
pomęnï sьnem tvoï, iže sъtęža ïsprъva. ïzbavilъ
esi žezlь dostoênïê tvoego (ps. LXXIII, 2-3).

Ev. ωtъ ïoana, glava. (VII. 14-30.)

[14] Vъ prêpolovlenïe prazdьnika vъzïde ïsusъ vъ crkvъ
ï učaaše. [15] ï divlêahą sę ïjudeï glagoljąšte: kako sь
kьnigъi umêčtъ ne učь sę? [16] ωtъvêštavъ ïsusъ reče
ïmъ: moe učenie nêstъ moe nъ posъlavъšaago mę, [17] ašte
kьto hoštetъ volją ego tvoriti, razumêetъ o učenii, koe otъ
boga estь, li azъ o sebê glagolją? [18] glagoleï o sebę, sla-
vъi svoeję ïštetъ, a ïštęï slavъï posъlavъšaago ï, sь ïsti-
nenъ estь ï nêstъ nepravъdъi vь nemъ. [19] ne mosï li da-
stъ vam *(zakona i nikъtože otъ vasъ tvoritъ)* zakona. čьto
mene ïštete ubitï? [20] ωtъvêštavъ narodъ reče: bêsa li
ïmaši; kьto tebe ïštetъ ubiti? [21] ωtъvêšta ïsusъ ï reče
ïmъ: edino dêlo sъtvorihъ ï vьsi divite sę. [22] sego radi
mosiï dastъ vamъ obrêzanïe, ne êko otъ mosea estъ, nъ
otъ otecь, ï vъ sąbotą obrêzaete človêka. [23] ašte obrêza-
nïe človêkъ priemletъ vъ sąbotą, da ne razoritъ sę za-
konъ moseovъ, na mę li gnêvaete sę êko vъsego človêka
sъdrava sъtvorihъ vъ sąbotъ? [24] ne sądite na lïca, nъ
pravedъnъi sądъ sądite. [25] glagolaahą že eteriï otъ ïer-
slmlênъ: ne sь li estъ egože ïskaahą ubiti? [26] ï se ne
obinuję sę glagoletъ, ï ničesože emu ne glagoljąt. eda
kako razumêšę kьnęzi, êko sь estъ hъ? [27] nъ sego vêmъ
otъ kądu estъ, a hъ egda prïdetъ, nïkъtože ne vêstъ otъ
kądu bądetъ. [28] vьzьva že ïsusъ vъ crkvï učę ï glagolę:
ï mene vêste, ï vêste otъ kądu esmъ, ï o sebê ne pridъ,
nъ estъ ïstinenъ posъlavъïï mę, egože vъi ne vêste. [29] ï

azь ï vêm, êko ωtъ nego esmъ, ï tъ mę posъla.
[30] ïskaahą že jętï ï, ï nïktože ne vъzloži rąku na nъ, êko ne u bê
prišьla godina ego.

VЪ ČETVRЪTЪKЪ 4. NEDÊLĘ PO PASCÊ.

Ev. ωtъ ïoana, glava 86. (VIII, 12-20.)

[12] Reče gospodь kь prišedъšimъ kь nemu ïjudeomъ :
azь esmь svêt mïru. hodę(ï) po mъnê, ne ïmatъ vъ tьmê
hoditi, nъ ïmatъ svêtъ vêčьnъïï.
[13] rêšę že emu fariseï :
tъï o sebê samъ sъvêdêtelьstvueši ; [ï] sъvêdêtelьstvo tvoe
nêstъ ïstin'no.
[14] ωtъvêšta ïsusъ ï reče ïmъ : ašte azъ
sъvêdêtelьstvują o m'nê samomъ, sьvêdêtelъstvo moe
ïstin'no estъ, êko vêmь otъ kądu pridъ ï kamo gręda.
vъi že ne vêste otъ kądu pridь ï kamo grjęda.
[15] vъi po
plъti sądite, az že ne sąždą nikomuže.
[16] ašte li sąždą
azъ, sądъ moï ïstinenъ estъ, êko edinъ nêsmъ, nъ azь
ï posъlavъiï mę otьcь.
[17] ï vъ zakonê vašemъ pisano estъ,
êko dьvoju člověku sъvêdêtelьstvo estъ ïstin'no.
[18] azь
esmъ sъvêdêtelьstvujęï o mьnê samomь, ï sъvêdêtelь-
stvuetъ o mnê posьlavъi mę otьcъ.
[19] ï glagolaahą emu :
kьde estъ otьcь tvoï? ωtъvêšta ïmъ ïsusъ : ni mene vê-
ste, nï otьca moego. ašte mę biste vêdêli, ï otьca moego
biste vêdêli.
[20] siję glagolъi glagola ïsusъ vъ gazofïlakiï,
učę vъ cьrkvi ; ï nïk'tože ne jętъ ego, êko ne u bê prïšъla
godina ego.

VЪ PJĘTЪKЪ 4. NEDÊLĘ PO PASCÊ.

Ev. ωtъ ïoana, glava 89. (VIII, 21-30.)

[21] Reče gospodь kъ prišedъšiïmъ kъ nemu ïjudeomъ :
azь ïdą ï vъzištete mene, ï vъ grêsê vašemъ umьrete ;
êmože azь ïdą vъi ne možete priti.
[22] glagolaahą že ïju-
deï : eda sę samъ ubïetъ, êko že glagoletъ : êmože azь

īdą vъї ne možete priti? [23] ï glagolaaše ïmъ: vъï otъ
nïžьnïhъ este azь otъ vъїšьnïïhъ esmъ; vъï otъ sego mïra
este, azь nêsmъ otъ sego mira. [24] rêhъ ubo vamъ, êko
umьrete vъ grêsêhъ vašihъ, ašte bo vêrъi ne ïmete êko
azъ esmъ, umьrete vъ grêsêhъ vašihъ. [25] glagolaahą že
emu: tъï k'to esi? ï reče ïmъ ïsusъ: nacętokь, êko ï
glagolją vam. [26] m'nogo ïmamъ o vasъ glagolati ï sądïti,
nъ posъlavъї mę ïstinenъ estъ, ï azь, êže slъišahъ otъ
nego, si glagolją vъ mirê vsem. [27] ï ne razumêšę, êko
otьca ïm[am]ъ glagolaaše [boga]. [28] reče ïmъ ïsusъ: egda
vъznesete sъina člověčьskaago, togda razumêete, êko azъ
esmъ, ï o sebê ničesože ne tvorją, nъ êkože nauči mę
otьcь,[ï] sïï glagolją. [29] ï posъlavъї mę sъ mnoją estъ, ï
ne ostavï mene edïnogo, êko azь ugodna tvorją emu vъ-
segda. [30] sïi glagoljąštu emu mnozi vêrovašę vonь.

SĄBOTA 4. PO PASCÊ.

Ev. ωtъ ïoana, glava 89. (VIII, 31–42.)

[31] Reče gospodь kь vêrovavъšiïmъ kъ nemu ïjudeo-
mъ: ašte vъi prêbądete vъ slovesi moemъ, vъ ïstiną uče-
nïci moï bądete, [32] ï razumêete ïstiną, ï ïstina svobodïtъ
vъï. [33] ωtъvêštašę emu ïjudeï: sêmę avraamle esmъ ï
nikomuže rabotahomъ nïkolïže; ï kako tъi glagolešі, êko
svobodь bądete? [34] ωtъvêšta ïmъ ïsusъ: aminъ amïnъ
glagolją vam, êko v'sêkъ tvoręï grêhъ, rabь estь grêhu,
[35] a rabъ ne prêbъivaetъ vъ domu vъ vêkъ; sъinъ že
prêbъivaetъ vъ domu vъ vêkъ. [36] ašte ubo sъinъ svobo-
ditъ vъї, vъ ïstiną svobod bądete. [37] vêmь, êko sêmę
avraamle este, nъ ïštete mene ubïti, êko slovo moe ne
vъmêštaetъ sę vъ vъї. [38] azь, êže vïdêhъ u otьca (moego),
glagolją; ï vъї ubo êže vidêste u otьca vašego, tvorite.
[39] otъvêštašę ï rêšę emu: otьcь našь avraamъ estъ. gla-
gola ïmъ ïsusъ: ašte čęda avraamlê biste bъili, dêla

avraamlê tvorili biste. [40] nъinê že ištete mene ubiti, človêka, iže istinǫ glagolahъ vamъ jǫže slъšahъ otъ boga. sego avraamъ nêstъ tvorilъ. [41] vъi tvorite dêla otьca vašego. rêšę že emu: mъi otъ ljubodêanïê nêsmъ roždenï, mъi edinogo otьca ïmamъ boga. [42] reče že ïmъ ïsusъ: ašte bogъ otьcь vašь bi bъilъ, ljubili mę biste, azь bo otъ boga ïzidъ ï pridъ.

NEDÊLÊ 5.

Ev. otъ ïoana, glava 35. (IV, 5-42.)

[5] Vъ ono (vrêmę) vъnïde ïsusъ vъ gradь samareïskь naricaemъï suharь, ïskrь vьsi, jǫže dastъ ïakovь ïosifu sъinu svoemu. [6] bê že tu studenecь ïakovlь. ïsusъ že truždь sę otъ pǫti sêdêaše tako na studenьci. godina že bê êko šestaa. [7] ï pride žena otъ samarije počrъpatъ vodъi. glagola eï ïsusъ: daždъ mï piti. [8] učenïci bo ego ošьli bêahǫ vъ gradъ, da brašьna kupętъ. [9] glagola emu žena samarênъinï: kako tъi ïjudeï sъi prosiši u mene piti ženъi samarênъinę sǫštę? ne prikasajǫtъ bo sę ïjudeï samarêneh. [10] otъvêšta ïsusъ ï reče eï: ašte bï vêdêla darъ božiï, ï kto estъ glagolęï ti: daždъ mi piti, tъi bi prosila u nego, ï dalъ tï bi vodǫ živǫ. [11] glagola emu žena: gospodï, nï počrъpalnïka ïmaši, ï studenecь estь glǫbokъ: otъ kǫdê ubo ïmaši vodǫ živǫ? [12] eda tъï bolïï esï otьca našego ïakova, iže dastъ namъ studenecь sь, ï tь z nego pitъ ï sъinove ego ï skoti ego? [13] otъvêštavъ ïsusъ reče eï: vsêkъ pijęï otъ vodъi seję vъždjęždet sę pakъi, [14] a iže pietъ otъ vodъi, jǫže azь damъ emu, ne ïmatъ vъždędati sę vь vêkъ; nъ voda jǫže azь damъ emu, bǫdetъ vъ nemъ ïstočьnïkъ vodъï vъslêpljǫštęję vъ životъ vêčъnъiï. [15] glagola kь nemu žena: gospodï, daždъ mi sijǫ vodǫ, da ni žjęždǫ ni prihoždǫ sêmo počrъpatъ. [16] glagola eï ïsusъ: ïdi ï priglasi mǫža svoego, ï

prīdī sêmo. [17] ωtъvêšta žena ï reče emu: ne ïmam mąža.
glagola eï ïsusъ: dobrê reče, êko mąža ne ïmamъ. [18] pjętь
bo mąžь ïmêla esi, ï nъinê egože ïmaši, nêstь tï mąžь.
se vъ ïstiną reče. [19] glagola emu žena: gospodï, vïždą
êko prorokъ esi tъi. [20] otьci naši pokloniše (sę) vъ gorê
seï, ï vъi glagolete êko vъ erlmê estъ mêsto ïdeže kla-
nêti sę podobaetъ. [21] glagola eï ïsusъ: ženo, vêrą mï ïmi,
êko grjędetъ godina egda nï vъ gorê seï nï vъ erlmêhъ
poklonïte sę otьcju. [22] vъi klanê(e)te sę egože ne vêste;
mъi že klanêemъ sę egože vêmъ, êko sъpasenïe otъ ïju-
deï estъ. [23] nъ grędetъ godïna, ï nъinê estъ, egda ïstïnïï
poklonnïcï poklonętь sę otьcju duhomъ ï ïstïnoją; ï bo
otьcь tacêhъ ïštetъ klanêjąštïïhъ sę emu. [24] duhъ estъ
bogъ. iže klanêetъ sę emu, duhomъ ï ïstinoją dostoïtъ
klanêti sę. [25] glagola emu žena: vêmь êko mesia prïdet,
glagolemъi hъ, ï egda tъ pridetъ, vъzvêstitъ namъ vъsê.
[26] glagola eï ïsusъ: azь esmъ, glagolęï sъ toboją. [27] ï
togdaže pridą učenïci ego, ï čjuždaahą sę êko sъ ženoją
glagolaaše; ï nïktože ne reče: česo ïšteši, li čьto glago-
leši sь nïmъ? *) [28] ostavi že vodonosъ svoï žena, ï ïde
vъ gradъ, ï glagola člověkomъ: [29] pridête vidite člověka,
iže reče mьnê vsê eliko sъtvorihъ: eda tъ estъ hъ? [30] ïzidą
že ïz grada ï grjędêahą kь nemu. [31] meždju že simъ mo-
lêahą ï učenicï ego glagoljąšte: učïtelju, êždь. [32] onъ že
reče kь nimъ: azь brašno ïmamъ êsti egože vъi ne vêste.
[33] glagolaahą že učenïcï ego kь sebê: eda kьto prïnese
emu êsti? [34] glagola ïmъ ïsusъ: moe brašno estъ da
tvorją volją posьlavъšaago mę ï sъvrъšą dêlo ego. [35] ne
vъï li glagolete, êko ešte 4. mêsęcï sątъ, ï žętva pridetъ?
se glagolją vamъ: vъzvedête očï vašï, ï vidite nïvъï, êko
plavъï sąt kь žętvê juže. [36] ï žьnęï mьzdą prïemletъ ï
sьbïraetъ plodъ vъ životъ vêčьnъï, da sêjęï vъ kupê ra-

*) *neją.*

duetъ sę, ï žьnęï. [37] o semь bo slovo estъ ïstinъnoe, êko
ïnъ estъ sêjęï ï ïnъ estъ žьnęï. [38] azь že vъï posьlahъ
žętъ ïdeže vъi ne trudiste sę: ïnï trudišę sę, ï vъ trudъ
ïhъ vъnïdete. [39] ωt grada že togo mnozi vêrovašę vь nь
otь samarên za slovo ženê sъvêdêtelьstvująšti êko reče
mï vьsê elïko sъtvorihъ. [40] egda že prïdą kъ nemu samarêne,
molêahą i, da bï prêbъïlъ u nihъ. ï prêbъistъ tu
dьva dьni. [41] ï mnozï pače vêrovašę za slovo ego; [42] ženê
že glagolaahą: êko uže ne za tvoją besêdą vêruemъ. samï
bo slъišahomъ, ï vêmъ êko sь estъ vъ ïstïną sъpasъ
vsego mïra, hъ.

VЪ PONk 5. NEDÊLĘ PO PASCÊ.

Ev. otъ ïoana, glava 29. (VIII, 42–51.)

[42] Reče gospodь kь prišedъšiïmъ kь nemu ïjudeomъ:
ašte bogъ otьcъ vašь bi bъilъ, ljubili mę bïste; azь bo
otъ boga ïzidъ ï pridъ. ï ne o sebê prïdъ, nъ tъ mę
posъla. [43] po čьto besêdъï moeję ne razumêete? êko ne
možete slъišatï slovese moego. [44] vъi otъ otьca dïavola
este ï pohotï otьca vašego hoštete tvoritï. onъ človêkoubïïca
bê ïskonï ï vъ ïstïnê ne stoïtъ, êko nêstъ ïstinъi
vъ nemъ, egda glagoletъ lьžę, otъ svoïhъ glagoletъ, êko
lьžь estъ otьcъ ego. [45] az že zane ïstiną glagolją, ne emlete
vêrъi mnê. [46] kto ot vasъ oblïčaet mę? ašte ïstiną glagolją,
po čto vъï vêrъi ne emlete mъnê? [47] iže estъ ot
boga, glagolъ božii poslušaetъ. sego radi vъi ne poslušaete,
êko nêste ot boga. [48] ωtъvêšę ïjudeï ï rêšę emu:
ne dobrê li glagolemъ mъï êko samarêninъ esi tъi ï bêsъ
ïmašï? [49] ωtъvêšta ïsusъ: azь bêsa ne ïmamъ, nъ čьtą
otьca moego; ï vъï ne čьtete mene. [50] azь že ne ïštą slavъï
moeję: estъ ïštęï ï sądęï. [51] amïnъ amïnъ glagolją
vamъ, ašte kto sъbljudetъ slovo moe, sъmrъtï ne ïmatъ
vidêti vъ vêkъ.

V VЪk 5. NEDÊLĘ PO PASCÊ.

Ev. otъ ïoana, glava 89. (VIII, 51–58.)

[51] Reče gospodь: aminъ amïnъ glagolją vamъ, ašte
kto sъbljudetъ slovo moe, sъmrъti ne ïmatъ vidêti vъ
vêkъ. [52] rêšę že emu ïjudeï: nъinê razumêhomъ êko bêsъ
ïmaši. avraamъ umьrêtъ ï proroci, ï tъi glagoleši: ašte
slovo moe sъbljudete, ne ïmate vъkusiti sъmrъti vъ vêkъ.
[53] eda tъi boleï esi otьca našego avraama, iže umьrêtъ?
ï proroci umъrêšę. kogo sę samъ tъï tvoriši? [54] otъvêšta
ïsusъ: ašte azь slavlją sę samъ, slava moê ničtože estъ.
estъ otьcь moï slavęï mę, egože vъï glagolete, êko bogъ
našъ estъ. [55] ï ne poznaste ego, azь že vêmъ ïï. ï ašte
reką (êko) ne vêm ego, bądą podobenъ vamъ ložь. nъ
vêmъ ïï, ï slovo ego sъbljudają. [56] avraamъ otьcь vašъ
radъ bi bъilъ, da bi vidêlъ denъ moï. ï vidêvъ ï vъz-
dradova sę. [57] rêšę že ïjudeï kъ nemu: pjętïdesętъ lêt
ne ïmaši, ï avraama li esi vidêlъ? [58] ï reče ïmъ ïsusъ:
aminъ amïnъ glagolją vamъ, prêžde daže ne bъistъ avraa-
mъ, azь esmъ. [59] vъzęsę že kamenïe da vrъgątъ na nь;
ïsusъ že sъkrъi sę. ï ïzide otъ crkve. ï prošedъ po srêdê
ïhъ ïdêaše ï hoždaaše tako.

VЪ SRÊDĄ 5. NEDÊLĘ PO PASCÊ.

Ev. otъ ïoana, glava 49. (VI, 5–14.)

[5] Vъ ono vrêmę vъzvedъ ïsusъ oči svoï ï vidêvъ êko
mъnogъ narodъ grędetъ (kъ) nemu, glagola kь fïlipu:
čimъ kupimъ hlêbъï da êdętъ siï? [6] se že glagolaaše ïsku-
šaję ï; samъ bo vêdêaše čьto hotêaše sъtvoriti. [7] otъvêšta
emu filipъ: dъvêma sъtoma pênęzь hlêbъ ne dovъletъ
ïmъ, da kožьdo ïhъ malo čьto priïmetъ. [8] glagola emu

edinъ otъ učenïkъ ego, andrea bratъ simona petra. [9] estъ otročištъ edinъ sьde, iže ïmatъ pjętь hlêbь jęčьnên ï dvê rъibê; nъ si čьto sątъ selïku? [10] reče že ïsusъ: sъtvorite člověkъi vъzlešti. bê že trêva mnoga na mêstê. ï vъzleže ubo mąžь čislomъ êko 5 tъisąštъ. [11] prïjętъ že ubo hlêbъ ïsusъ ï hvalą vъzdavъ dastъ učenïkomъ, a učenïci narodomъ; takožde ï otъ rъibu eliko hotêahą. [12] ï êko nasъitišę sę, glagola učenïkomъ svoïmъ: sъberête ïzbъitъkъï ukruhъ, da ne pogъibnetъ nïcьtože. [13] sъbъrašę že, ï ïsplъnïšę dьvê na desęte košnïci ukruhъ otъ pętï hlêbь jęčъnênъïïhъ, iže ïzbъišę êdъšiïmъ. [14] člověci že vidêvъše znamenïe, eže sъtvorï ïsusъ, glagolaahą, êko sь estъ vъ ïstiną prorokъ grędъiï vъ mïrъ.

VЪ ČETVRЪTЪKЪ 5. NEDÊLĘ.

Ev. otъ ïoana, glava 89. (IX, 39-41, X, 1-9.)

[39] Reče gospodь kь prišedъšiïmъ kь nemu ïjudeomъ: na sądъ azь pridъ vъ miros, da ne vidęštï vidętъ, ï vidęštiï slêpi bądąt. [40] slъišašę že se otъ farisеï sąšteï sь nïmь, ï rê(šę) emu: eda (ï) mъï esmъ slêpi? [41] reče že ïmъ ïsusъ: ašte biste slêpi bъïli, ne biste grêha ïmêli; nъïnê že glagolete, êko vidimъ; ï grêhъ vašъ prêbъïvaetъ.
Začęlo. [1] Amïnъ amïnъ glagolją vamъ, ne vъhodęi dverьmï vъ dvorъ ovčii, nъ prêlazę ïnądê, tatь estъ ï razboïnïkъ,
[2] a vъhodęï dvermï, pastъïrь estъ ovcam. [3] semu dverьnïkъ otvrъzaetъ, ï ovcę glasъ ego slušajątъ, ï svoję ovcę glašaetъ po ïmenï, ï ïzgonitъ ję. [4] (ï) egda svoję ovcę ïždenetъ, prêdь nimi hodit; ï ovcę po nemь ïdątъ, êko znajątъ glasъ ego. [5] po tuždemъ že ne ïdątъ, nъ bêžętъ ot nego, êko ne znajątъ tuždaago glasa. [6] sïją pritčą reče ïm ïsusъ; onï že ne razumêšę čьto sątъ êže glagolaaše ïmъ. [7] reče ïmъ ïsusъ pakъi: amïnъ aminъ glagolją vamъ, azь esmъ dverь ovcamъ. [8] vъsï elikože prïde ih prêžde

mene, tatie sątъ ï razboïnïcï ; nъ ne poslušašę ïhъ ovcę.
[9] azь esmъ dverь, mnoją ašte kto vьnïdetь, sъpasetъ
sę, ï vьnïdetъ ï ïzidetъ ï pažitь obręštetъ.

VЪ PJĘTЪKЪ 5. NEDÊLĘ.

Ev. otъ ïoana, glava 92 (X, 17-28.)

Reče gospodь kь prišedъšiimъ kъ nemo *) ïjudeomъ:
[17] sego radi mę otьcь ljubïtъ, êko az polagają dušą moją,
da pakъi priïmą ją. [18] ï nïktože vъzьmetъ eję otъ mene,
nъ azь polagają ją o sebê. ï oblastь ïmamъ položiti ją,(*i*)
oblastь ïmamъ (*pakъï*) prijęti ją. sija zapovêdь prijęsъ
otъ otьca moego. [19] raspьrê že (*pakъi*) bъistъ vъ ïjudeïhъ
za slovesa si. [20] glagolaahą že mьnozï otъ nïhъ: bêsъ
ïmatъ, ï neïstovъ estъ; čьto poslušaete ego? [21] ïni že
glagolaahą: siï glagoli nêsątъ bêsъnująštaago sę. eda bêsъ
slêpъiimъ očï otvrêsti možetъ? [22] bъišę že togda svęštenïê
vъ ïerlmê, ï zima bê. [23] ï hoždaaše ïsusъ vъ crkvï vъ
pritvorê solomoni. [24] obïdą že ï ïjudeï glagoljąšte: do kolê
dušę našę ïzemleši? ašte tъï esi hъ, rьci namъ ne obï-
nuję sę. [25] ѡtъvê ïmъ ïsusъ: rêhъ vamъ, ï ne vêruete.
dêla azь êže tvorją vъ ïmę otьca moego, ta sъvêdêtelь-
stvują o mьnê. [26] nъ vъi ne vêruete; nêste bo otъ ovecь
moïhъ, êkože rêhъ vamъ. [27] ovcę moję glasa moego slu-
šajątъ ï azь znają ję, ï po mьnê grędątъ, [28] ï azь žïvotъ
vêčьnъi dają ïmъ.

Začęlo. se že ï na svęštenïe crkvï.

*) *nemu.*

SĄBOTA 5. NEDÊLĘ.

Ev. otъ ïoana, glava 102 (X, 27-38.)

Reče gospodь kь prišedъšiimъ kь nemu ïjudeomъ:
[27] ovьcę moję glasa moego slušajątъ, ï azь znają ję, ï
po mnê gredątъ, [28] ï azъ životъ vêčъnъï dają ïmъ, ï ne
pogъïbnątъ vъ vêkъ, ï ne vъshъïtiïtъ ïhъ nïktože otъ
rąkъï moeję. [29] otьcь moï, iže dastъ ję mьnê, boleï estъ
vъsêhъ, ï nïktože ne možetъ vъshъitiiï ïhъ otъ rąkъï otьca
moego. [30] azь ï otьcъ edino esvê. [31] vъzęsę že pakъï ka-
menïe ïjudeï da ï·pobïjątъ. [32] otъvêšta ïmъ ïsusъ: mnoga
dêla dobra êvïhъ vam otъ otьca moego, za koe ïhъ dêlo
kamenïe na mę metete? [33] otъvêštašę emu ïjudeï glago-
ljąšte: o dobrê dêlê kamenïê ne metemъ na tę, nъ o vla-
svïmïi, êko tъï člověkъ sъi tvorišï sę sam bogъ. [34] otъ-
vêšta ïmъ ïsusъ: nêstъ li napisano vъ zakonê vašemь,
êko azь rêhъ: bozi este? [35] ašte onъi nareče bogъi, kь
nïmъže reče slovo božie, ï ne mogątъ sę razoriti kъnï-
gъï: [36] egože otьcь svętiï ï posъla vъ mïrъ, vъï glago-
lete: vlasvïmlêeši, zane rêhъ, êko sъinъ božiï esmъ?
ašte ne tvorją dêl otьca moego, ne ïmête mï vêrъï; [38] ašte
li tvorją, ašte lï ï mnê vêrъï ne emlete, dêlomъ moïmъ
vêrą ïmête, da razumêete ï vêruete, êko vъ mnê otьcъ
ï azь vъ otьcï.

NEDÊLÊ 6.

Ev. otъ ïoana, glava 89 (IX, 1-38)

[1] Vъ ono (*vrêmę*) prêhodę ïsusъ vidê člověka slêpa
otъ rodstva. [2] ï vъprosišę ï učenïci ego glagoljąšte: učï-
telju, kto sъgrêši, sь li, ïlï roditelê ego, da slêpь rodi
sę? [3] otъvêšta ïsusъ: nï sь sъgrêši nï roditelê ego, nъ da

êvętъ sę dêla božïa na nemъ. 4 mъnê podobaetъ dêlati
dêla posъlavъšaago mę, donьdeže denъ estъ; pridetъ
noštъ egda nïktože ne mo(že)tъ dêlati. 5 egda vъ mirê
esmъ, svêtъ esmъ mirovï. 6 si rekь plïną na zemlją ï sъ-
tvori brъnïe otъ plinovenïê, ï pomaza emu oči brъniemъ,
7 ï reče emu: ïdi umъi sę vъ kąpêli siloamli, eže sъka-
zaetъ sę: posъlanъ. ïde že ï umъi sę, ï pride vidę. 8 są-
sêdi že ï i(*že*) bêahą vïdêli ï prêžde, êko prositelь bê,
glagolaahą: ne sь li estъ sêdęï ï prosę? 9 ovï glagolaahą:
êko sь estъ, a ïnï glagolaahą: podobenъ emu estъ. onъ
že glagolaaše, êko azь esmъ. 10 glagolaahą že emu: kako
tï sę otъvrêste očï? 11 otъvêšta on ï reče: človêkъ narï-
caemъi ïsusъ brъnïe sъtvori ï pomaza očï moï, ï reče mï:
ïdï v kąpelь sïloamlją, ï umъï sę. šedъ že ï umъïhъ sę,
ï prozьrêhъ. 12 rêšę že emu: kto tь estъ? glagola: ne
vêmь. 13 vêsę (*ï*) kь farïseomь, iže bê ïnogda slêpь. 14 bê
že sąbota egda stvorï brьnïe ïsusъ ï otvrъze emu očï.
15 pak(ъi) že vъprašaahą ï farïseï kako prozьrê. onъ že
reče ïmъ: brьnïe položï m'nê na očiju, ï umъïh sę ï
vïždą. 16 glagolaahą že otъ farïseï eterïï: nêstь sь otъ
boga človêkъ, êko sąbotъi ne hranït. ovï glagolaahą:
kako možetь človêkъ grêšenъ sica znamenïê tvoritï? ï
raspьrê bê vь nïhъ. 17 glagolaahą že slêpcju pakъi; tъï
č'to glagolešï o nemъ, êko otvrьze očï tvoï? onъ že reče,
êko prorokъ estъ. 18 ne jęšę že vêrъi ïjudeï o nemъ, êko
slêpь bê ï prozьrê, dondeže vъzglasïšę rodïtelê togo pro-
zьrêvъšaago, 19 ï vъpro(*sï*)šę ê glagoljąšte: sь lï estъ
sъinъ vaju, egože vъï glagoleta, êko slêpь rodï sę? kako
ubo nъinê vïdïtъ? 20 otъvêštaste ïmь rodïtelê ego ï rêste:
vê vêvê, êko sъ estь sъinъ naju ï ako slêpь rodï sę;
21 kako že nъinê vïdïtъ, ne vêvê; lï k'to emu otvrъze
očï, vê ne vêvê; samogo vъprosïte, vъzdrastь ïmatъ, samъ
o sebê da glagoletъ. 22 sïce rêste rodïtelê ego, êko boêšete
sę ïjudeï: juže bo sę bêhą sъložïlï ïjudeï, da ašte k'to
ïspovêstь ha, otъląčenъ sъnьmïšta bądetъ. 23 sego radi

roditelê ego rêste, êko vъzdrastъ ïmatъ, samogo vъpro-
sïte. 24 vъzglasïšę že vъtorïceją človêka iže bê slêpь, ï
rêšę emu: daždъ slavą bogu; mъi vêmъ, êko člověkъ
sь grêšenь estъ. 25 otъvêšta že onъ ï reče: ašte grêšь-
nïkъ estъ, ne vêmъ; edino vêmъ, êko slêpь bêhъ, nъinê
že vïždą. 26 rêšę že emu pakъï: čьto sъtvorï tebê? kako
otvrъze očï tvoï? 27 ωtъvêšta ïmъ: rêh vamъ juže, ï ne
slъïšaste. čьto pakъi hoštete slъïšati? eda ï vъï hoštete
učenïcï ego bъiti? 28 onï že ukorišę ï, ï rêšę: tъï uče-
nïkъ esï togo; mъi že moseovï esmъ učenïcï. 29 mъï vêmъ
êko kь moseovï glagola bogъ; sego že ne vêmъ otъ kądu
estъ. 30 ωtvêšta človêkъ ï reče ïmъ: o semь bo divъno
estъ, êko vъï ne vêste ot kądu estъ, ï otvrъze očï moï.
31 vêmъ že êko grêšnïkъ bogъ ne poslušaetъ, nъ ašte
kъto bogočьtecь estъ, ï volją ego tvorïtъ, togo posluša-
etъ. 32 ωt vêka nêstъ slъïšano, êko k'to otvrъze očï slêpu
roždenu. 33 ašte ne bï ot boga bъïlъ, ne moglь bï tvorïtï
nïčesože. 34 otvêštašę ï rêšę emu: vъ grêsêhъ tъï rodïlъ
sę esï vesь, ï tъï lï nъï učïšï? ïzgъnašę že ï vonъ. 35 slъï-
šavъ že ïsusъ êko ïzgъnašę ï vonъ, ï obrêtъ ï [ï] reče
emu: tъï vêrueši li vъ sъina božiê? 36 otvêšta onъ ï reče:
ï kto estъ, gospodï, da vêrą ïmą vь nъ? 37 reče že emu
ïsusъ: ï vïdêlъ ï esï, ï glagolęï sъ toboją tь estъ. 38 onъ
že reče: vêrują, gospodï, ï poklonï sę emu.

V PON(k) 6. NEDÊLĘ.

Ev. otъ ïoana, glava 94 (XI, 47-54.)

47 Vъ ono vrêmę sъbьrašję sę arhïereï ï farïseï sь nïmï
na ïsusa, ï glagolaahą: čьto sъtvorimъ, êko človêkъ sь
znamenïê mnoga tvorit? 48 ašte ostavïmъ ï tako, v'sï vêrą
ïmątъ vь nь, ï prïdątъ rïmêne ï vъzьmątъ ï mêsto ï ję-
zъïkъ (*našь*). 49 edïn že eterъ ot nïhъ kaïafa, arhïereï sъï
lêtu tomu, reče ïmъ: vъï ne vêste nïčesože, 50 nï pomъï-

šlêete, êko une estъ vam da edїnъ člověkъ umьretъ za ljudї, a ne vesь językїkъ pogъїbnetъ. [51] sego že o sebê ne reče, nъ êko arhїereї sъi lêtu tomu proreče, êko hotêše їsusь umrêtї za ljudї; [52] ї ne tъkьmo za ljudї, nъ da ї čęda božiê rastočena sъberetъ vъ edїno. [53] ѡt togo že dьne sъvêšťašę da ї bą ubїlї. [54] їsus že k tomu ne êvê hoždaaše vъ їjudeїh, nь їde otъ tądu vь stranę blїzь pustъїnję, vь efremъ narїcaemъї gradъ, ї tu žїvêaše sъ učenїkъi svoїmї.

V VЪ 6. NEDÊLĘ.

Ev. ѡtъ їoana, glava 102 (XII, 19-36.)

[19] Vъ ono vrêmę sъvêtъ sьtvorїšę arhїereї ї stareї na їsusa, ї rêšę kъ sebê: vїdїte êko nїkaêže polьza estъ; se mїrъ po nemъ їdetъ. [20] bêhą že elїnї eterї otь vъšedьšїihъ da poklonęt sę vъ prazdьnїkь. [21] sї že prїstąpїšę kь fїlїpu, iže bê ot vїdsaїdъї galїleїskъije, ї molêaha ї glagoljąšťe: gospodї, hošťem їsusa vїdêti. [22] prїde fїlїpь ї glagola andreovї; ї pakъї andrea ї fїlїpь glagolasta їsusovї. [23] їsusъ že otъvêšťa їma glagolę: prїde godїnа, da proslavїtь sę sъinъ člověčьskъї. [24] Amїnъ amїnъ glagoljа vamъ, ašťe zrьno pšenїčnoe ne umьretъ padъ vь zemї, to edїno prêbъїvaet; ašťe li umьretъ, mnogъ plodь sьtvoritъ. [25] ljubęї dušą svoją, pogubїtъ ją; ї ne navїdęї dušę svoeję vъ mїrê semъ, vъ žїvotê vêčьnêamь sьhranїtъ ją. [26] ašte kto mnê služїtъ, po mnê da hodїtъ, ї їdeže esmъ azъ, tu ї sluga moї badetъ; ї ašťe kto mnê služїt, počtetъ ї otьcь. [27] nъїnê duša moê vъzmątї sę, ї čto reką? otьče, sъpasї mę otъ godїnъї seję, nь sego radi prїdъ na godїną sїją. [28] otьče, proslavї їmę tvoe. prїde že glasъ sь nebese: ї proslavїhъ ї pakьi proslavlą.
[29] narodъ že stoję ї slъїšavъ glagolaahą: gromъ bъistъ. їnї že glagolaahą: angelъ glagola emu. [30] ѡtъvêšta їsusь

Začęlo.

Začęlo, na vъzdvig krsta, utrьnїcї se est.

ï reče: ne mene radï glasъ sь bъïstъ, nъ naroda radi.
[31] nъïnê sądъ estъ mïru; nъïnê kъnęzь mïra sego ïzgъnanъ
badetъ vonъ. [32] ï azь ašte vъznesenъ bądą otъ zemlę,
vsę prïvlêką k sebê. [33] se že glagolaaše naznamenuję
koeją sъmrъtïją hotêaše umrêtï. [34] ωtъvêšta emu
narodъ: mъï slъïšahomъ ot zakona, êko hъ prêbъïvaetъ
vъ vêkъ; ï kako tъï glagolešï: vъznesti sę podobaetъ
sъinu člověčьskumu? kto sь estъ sъinъ člověčьskъï?
[35] reče že ïmъ ïsusъ: ešte vъ malo vrêmę svêtъ vь vasь
estъ; hodïte donьdeže svêt ïmate, da tma vasъ ne ïmetъ;
ï hodęï vъ tьmê ne vêstъ kamo ïdetъ. [36] dondeže svêtъ
ïmate, vêruïte vъ svêtъ, da sъinove svêta bądete.

VЪ SRÊDĄ 6. NEDÊLĘ.

Ev. ωtъ ïoana, glava 109. (XII. 36-47.)

Reče gospodь kь prïšedъšïmъ kь nemu ïjudeomъ:
[36] donьdeže svêtъ ïmate, vêruïte vъ svêtъ, da sъinove
svêta bądete. [37] sï glagola ïsusъ, ï šedъ sъkrъï sę otъ
nïh. [37] tolïka že znamenïê sъtvorъšu emu prêdъ nïmï, ne
vêrovahą vь nь, [38] da sъbądet sę slovo ïsaïję proroka, eže
reče: gospodï, kto vêrova sluhu našemu? ï mъïšca gospodьnê
komu otkrъï sę? [39] sego radi ne možaahą vêrovati,
êko pakъi reče ïsaïê: oslêpï očï ïhъ ï okamênïlь
estъ srdca ïhъ, da ne vïdęt očïma nï razuměјątъ srdcemъ
ï obratętъ sę, ï ï(s)cêlją ję. [41] se že reče ïsaïê egda
vïdê slavą ego, ï glagola o nemъ. [42] obače ubo ï otъ
knjęzь mnozï vêrovašę vo nь; nъ farïseï radï ne ïspovêdaahą,
da ne otъ sьnьmïštъ ïzgъnani bądątъ. [43] vъzljubïšę
bo pače slavą člověčją neže slavą božïją. [44] ïsusъ že
vъzьva ï reče: vêrująï vъ mę, ne vêruetъ vъ mene, nъ
vъ posъlavъšaago mę, [45] *(ï vidjęi mę, viditъ posъlavъšaago mę).* [46] azъ svêtъ vъ mïrъ prïdъ, da vsêkъ vêrująï
vъ mę, vъ tьmê ne prêbądet. [47] ï ašte kto uslъïšïtъ gla-

golъï moję ï ne sьhranïtь ïhъ, azь že ne sąždą emu, ne prïdъ bo da sąždą mïru, nъ da sъpasą mïrь.

VЪ ČETVRЪTЪKЪ, VЪZNOŠENÏE GOSPODЬNE.

Aleluê, glasъ 2. vsï jęzъïcï vъsplešťat(e). do: radostï. Stïhъ 2. vъzïde bogъ vъ vъsklïknoven(ïï) do: trąbьnê. (ps. XLVI.)

Ev. otъ lukъi, glava 340. (XXIV. 36-53.)

36 Vъ ono vrêmę vъskrsъ ïsusъ otъ mrъtvъïhъ sta po
srêdê učenïkъ svoïhъ, ï glagola ïmъ: mïrъ vamъ, azь
esmъ, ne boïte sę. 37 uboêvъše že sę ï prïstrašьnï bъï-
vъše mьnêahą duhъ vïdęšte. 38 ï reče ïmъ: čto sъmąšťenï
este, ï po čto pomъïšlenïê vъshodętъ vъ srdca vaša?
39 vïdïte rącê moï ï nozê moï, êko samъ azъ esmъ. osę-
žate mę ï vïdïte, êko duhъ plъti ï kosti ne ïmatъ, êkože
mę vïdite ïmąšťa. 40 ï se rekь pokaza ïmъ rącê ï nozê ï
rebra svoê. 41 ešte že ne vêrująšťemъ ïmъ otь radosti ï
čjudęšťemъ sę, reče ïmъ: ïmate lï čto sъnêdno sьde?
42 onï že dašę emu rъïbъï pečenъï čęstь ï otъ bьčelъ
sьtъ. 43 ï êdъ prêdь nïmï. proče dastъ ïm. 44 ï reče ïmъ:
se sątъ slovesa, êže glagolahъ vamъ ešte živъ sъï, êko
podobaetъ sъkončati sę vъsêmъ napïsanъïïmъ vъ zakonê
moseovê ï prorocêhъ ï psalmêhъ o mьnê. 45 togda otvrъze
ïmъ umъ, da razumêjątъ kъnïgъï. 46 ï reče ïmъ: êko tako
estъ pisano ï tako podobaaše postradati hu, ï vъskrъ-
snątï otъ mrьtvъïïhъ tretiï denь, 47 ï propovêdati sę vъ
ïmję ego pokaanïju ï otъpuštenïju grêhovъ vъ vsêhъ ję-
zъïcêhъ, načenъše otъ ïerlma. 48 vъi že este sъvêdêtele
simъ. 49 ï se azь posъlją obêtovanie otьca moego na vъï.
vъi že sędête vъ gradê ïerlmstê, donьdeže oblêčete sę
sïloją sъ vъïše. 50 ïzvede že ję vonъ do vïthanïję, ï vъz-
dvïgъ rącê svoï blagoslovï ję. 51 ï bъistъ egda blagoslo-

vê(*a*)še ję, ωtъstąpï otъ nïhъ, ï vъznošaaše sę na nebo.
[52] ï tï poklonïšę sę emu, ï vъzvratišę sę vъ ïerlmъ sъ
radostiją veliieją. [53] ï bêahą vьiną vъ crkvï hvalęšte boga
ï blagoslovęšte gospoda. amïnъ.

VЪ PJĘTЪKЪ 6. NEDÊLĘ.

Ev. otъ ïoana, glava 127. (XIV. 1–11.)

Reče gospodь svoimъ učenïkomъ: [1] da ne sъmąštaetъ
sę srdce vaše ni ustrašaetъ, vêruïte vъ boga, ï vъ mę
vêruïte. [2] vъ domu otьca moego mnogъï obïtêlï sątъ; ašte
lï že nï, reklъ bïmъ vamъ; êko ïdą ugotovatï mêsto va-
mъ. [3] pakъï prïdą ï poïmą vъï kъ sebê, da ïdeže esmъ
azъ, ï vъï badete. [4] ï êmože azъ ïdą vêste, (*i*) pąt (*vêste*).
[5] glagola emu thoma: gospodï, ne vêmъ kamo ïdešï, ï
kako pątь mož mъ vêdêti? [6] glagola emu ïsusъ: azъ esmъ
pątь ï ïstina ï žïvotъ. nïktože prïdetъ kъ otьcju tьkьmo
mьnoją. [7] ašte mę biste znalï, ï otьca moego znali bïste
ubo. otъ selê poznaete ï, ï uvêste ï. [8] glagola emu fïlipь:
gospodï, pokaži namъ otьca, ï dovьletъ namъ. [9] glagola
emu ïsusъ: toliko vrêmę sь vami esmь, ï ne pozna li
mene? filipe, vïdêvъi mę, vïdê otьca, kako tъï glagolešï:
pokaži namъ otьca? [10] ne vêruešï lï êko azъ vъ otьci ï
otьcь vъ mnê estь? glagolъï,(*j*)ęže azъ glagolją vamь,
o sebê ne glagolą; otьcь že prêbъïvaęï vъ mnê, tь tvo-
rïtъ dêla. [11] vêrą ïmête mnê, êko azъ vъ otьcï i otьcь
vъ mnê.

VЪ SĄBOTĄ 6. NEDÊLĘ.

Ev. otъ ïoana, glava 127. (XIV. 10–22.)

[10] Reče gospodь svoïmь učenïkomь: glagolъï, jęže azъ
glagolą vamь, o sebê ne glagolą; otьcь že prêbъïvaęï vь
mnê, tь tvorïtь dêla. [11] vêrą ïmêïte mnê, êko azъ vь otьcï

i otьcь vo mnê. ašte lï že nï, za ta dêla vêrą emïte mï.
[12] aminь aminь glagolą vamь: vèrujęï vь mę dèla, êže
azь tvorją, ï tъ tvorïtъ, ï bolьšaa sьtvoritъ sihъ, êko
azь kь otьcju grjędą. [13] ï egože kolïždo prosïte vь ïmę
moe, to stvorą; da proslavït sę otьcь o snu. [14] i ašte česo
prosïte vь imę moe, to stvorą. [15] ašte ljubïte mę, zapo-
vêdï moję sьbljudête. [16] i azь umolją otьca i ïnogo para-
klïta dastь vamь, da bądetь s vamï vь vèkьï, [17] duhь
istinьnъï, egože mïrь ne možetь prïjętï, êko ne vïdïtь
ego nï znaetь ego. vьï že znaete ï. êko vь vasь prèbьï-
vaetь, ï vь vasь bądetь. [18] ne ostavją vasь sïrь: prïdą
k vamь. [19] ešte malo, ï mïrь k tomu ne vïdïtь mene;
vьï že vïdïte mę, êko azь žïvą, ï vьï žïvï bądete. [20] vь
tь denь razumêete vьï, èko azь vь otьcï moemь, i vьï
vo mnê, i azь vь vasь. [21] imèjęï zapovèdï moję ï sьblju-
daę ję, tь estь ljubęï mę. a ljubęï mę vьzljubenь bądetь
otьcemь moïmь, ï azь vьzljubą ï, ï èvlą sę emu samь.

NEDÊLÈ 7.

vь njaže bьïvaetъ pamęt otьcemъ iže vь nïk(e)ï

Ev. otъ ïoana, glava. (XVII. 1–14.)

Vъ ono (*vrêmę*) vъzvedъ ïsusъ očï svoï na nebo reče: otьče, prïde godina, proslavi sъina svoego. konьcь: da ïmątъ radostь moją ïsplъnena vъ sebè.

Ïšťï vъ 4ırъ, eže na mąką hvą, srèdè.

V PON^k 7. NEDÈLĘ.

Ev. otъ ïoana, glava 132. (XIV, 27–31. XV, 1–7.)

Reče gospodь svoïmъ učenïkomъ: da ne sьmąštaetъ sę vaše srdce nï ustrašaetъ. konьcь: prosïte ï bądetъ vamъ.

Ïšťï eže na mąką hvą vъ 4ırъ.

V VЪ 7. NEDÈLĘ.

Ev. otъ ïoana, glava. (XVI. 2-13.)

Reče gospodь svoïmъ učenïkomъ: prïdetъ vrêmę da vsêkъ iže ubiet vъï mnïtь sę službą prïnositi bogu. konc: nastavitъ vъï na vsêką ïstiną.

Ïšťï ï sego na mąką hvą, 1.

VЪ SRÊDĄ 7. NEDÊLĘ.

Ev. otъ ïoana, glava 148. (XVI. 15-23.)

Reče gospodь svoïmъ učenïkomъ: vsê elïko ïmatъ otьcъ, moê sąt, sego radï rêhъ (*vamъ*) êko otъ. konc: amïnъ amïnъ ašťe česo prosite otъ otьca vъ ïmę moe, dast vamъ.

ïšťï tu ïžde.

VЪ ČETVRЪTЪKЪ 7. NEDÊLĘ.

Ev. ωtъ ïoana, glava 148. (XVI. 24-33.)

Reče gospodь svoïmъ učenïkomъ: do selê ne prosiste nïčesože vъ ïmę moe. prosïte. konc: sï glagolahъ vam da vъ mnê mïrъ ïmate.

ïšťï vъ tomžde na mąką.

VЪ PJETЪKЪ 7. NEDÊLĘ.

Ev. otъ ïoana. (XVII. 18-26.)

Vъ ono vrêmę vъzvedъ ïsusъ očï na učenïkъï svoję reče. êkože tъï mę otьče posъla vъ mïrъ. konc: da ljubъï ejąže mę esï vъzljubilъ vъ nïhъ bądet ï azь vъ nïhъ.

ïšťï ï sego v tomžde.

SĄBOTA 7. NEDÊLĘ PO PASCÊ.

Ev. otъ ïoana, glava 226. (XXI. 15-25.)

15 Vъ ono vrêmę êvï sę ïsusъ učenïkomъ svoïmъ vъ-
slavъ otъ mrъtvъïïhъ. ï glagola sïmonu petru : simone
ïonïnъ, ljubiši li mę pače sihъ? glagola emu : eï gospodï,
tъï vêsï êko ljublją tę. glagola emu : pasi agnьcę moję.
16 glagola emu pakъï vъtorïceją : simone ïonïnъ, ljubišï *Se že utrъ-*
li mę? glagola emu : eï gospodï, tъi vêsi êko ljublją tę. *nici 11.*
glagola emu : pasi ovъcę moję. 17 glagola emu tretïïceją :
simone ïonïnъ, ljubiši li mę? oskrъbê petrъ êko reče emu
tretiïci : ljubïši li mę? ï glagola emu : gospodï, vьsê tъi
vêsi, tъï vêsi êko ljublją tę. glagola emu ïsusъ : pasi
ovъcę moję. 18 amïnъ aminъ glagolją tebê : egda bê junъ,
poêsaše sę samъ ï hoždaaše êmože hotêaše; egda že sъ-
starêeši sę, vъzdeždeši rącê tvoï, ï inъ tę poêšetъ ï ve-
detъ êmože ne hošteši. 19 se že reče kleplę koeją sъ-
mrъtiją proslavitъ boga. ï se rek glagola emu : ïdi po
mьnê. 20 obraštь že sę petrъ vidê učenïka egože ljublêaše
ïsusь ïdąšta vъ slêdъ, i(*že ï*) vъzleže na večeri na prьsi
ego ï reče : gospodï, kto estъ prêdajęi tę? 21 sego vidêvъ
petrъ glagola ïsusovï : gospodi, a sь čьto? 22 glagola emu
ïsusъ : ašte hoštą, da tъ prêbъivaetъ donьdeže pridą,
čьto e tebê? tъï po mnê grędi. 23 ïzide že slovo se vъ
bratiją, êko učenïkotъ ne umьretъ. ne reče že ïsusъ êko
ne umьretъ, nъ ašte hoštą da tъ prêbъïvaetъ donьdeže
pridą, čьto e tebê? 24 sь estь učenïkъ sъvêdêtelьstvujęï
o sihъ, iže ï napisa siï ; ï vêmъ êko ïstïnno estъ sъvê-
dêtelьstvo ego. 25 sątъ že ï ïna mnoga, êže sъtvorï ïsusъ,
êže ašte po edïnomu pïsana bъïvajątъ, nï samomu mьnją
vъsêmu miru vъmêstiti pišemъihь kьnigъ. amïn.

NEDÊLÊ 50ÑA'A (= *pętьdesętьnaa*).

Aleluê, glasъ 1. slovesemъ gospodьnemъ nebesa utvrъ (*dišę sę*). *do:* sila ïhъ. st(*ihъ*) 2. s nebese prïzьrêhь. *do:* člověčьskъï. (ps. XXXII, 6.)

Ev. ѡtъ ïoana, glava 81. (VII. 37-52; VIII. 12.)

[37] Vъ poslêdьnïï denъ velikъi prazdьnikъ stoêše ïsusъ
ï zьvaaše glagolę: ašte kto žęždetъ, da pridetъ ko mnê
ï pïetъ. [38] vêrujęï vъ mę, êkože kьnigъi rêšę, rêkъi otъ
črêva ego potekątъ vodъi živъi. [39] se že reče o dusê, eže
hotêahą prijęti ï vêrująštiï vъ nь. ne u bo bê duhъ svętъï
danъ, êko ïsusъ ne u bê proslavlenъ. [40] mnozi že otъ
narodъ, slъišavъše slovesa si, glagolaahą: sь estъ vъ
ïstiną prorokъ. [41] druziï že glagolaahą: sь estъ hъ. ovi
že glagolaahą: eda otъ galileję hъ pridetъ? [42] ne kьni-
gъi li rêšę êko ot sêmene davъidova ï otъ vitleomьska
grada (idežе bê davъidъ), pridetъ hъ? [43] raspъrê že bъï-
stъ vъ narodê ego radi. [44] eterïï že otъ nïh hotêahą jęti
ï; nь niktože vъzloži na nь rąku. [45] pridą že slugъi kь
arhïereomь ï fariseomъ; ï rêšę ïmъ tï: po čьto nepr(*iv*)ê
ste ego? [46] otъvêštašę slugъi: nïkoližе tako estъ glago-
lalъ člověkъ êko sь člověkъ. [47] otъvêštašę ïmъ fariseï:
eda ï vъi prêlьšteni bъïste? [48] eda kto otъ kьnęzь vêrova
vь nь, li otъ fariseï? [49] nъ narodosь iže ne vêstъ zakona
proklęti sątъ. [50] glagola nikodimъ kь nimъ, prïšedъi kь
nemu noštiją, edinъ sъi ot nihъ: [51] eda zakonъ našь
sąditъ člověku, ašte ne slъišitъ otъ nego prêžde ï razu-
mêetъ čьto tvoritъ? [52] ѡtъvêštašę ï rêšę emu: eda ï tъï
otъ galileję esi? ïspъitaï ï viždь êko otъ galileję prorokъ
ne prihoditъ. [12] pakъi že ïm reče ïsusъ glagolę: azь esmъ
svêtъ miru; hodęï po mьnê, ne ïmatъ hoditi vъ tьmê,
nъ ïmatъ životъ vêčьnъiï.

VЪ PONK NA UTRIA SVĘTOMU DUHU.

Aleluê, glasъ 4. bože ωtъrïnąlъ nъï esï ï razdrušïlъ nъï.
do: pomïlovalъ nъï esi. (ps. LIX. 1.)

Ev. ωtъ (mathea), glava 181. (XVIII. 10-20.)

[10] Reče gospodь: bljudête (*sę*) ï ne nerodite o edi-
nomъ otъ malъïïhъ sihъ. glagolją bo vamъ êko [nï] an-
ğeli ïhъ na nebesehъ vъiną vidętъ lïce otьca moego, iže
estъ na nebesehъ. [11] pride bo sъinь človêčь vъziskatъ ï
sъpastъ pogъibьšiih. [12] čьto že sę vamъ mьnitъ? ašte
bądetъ u etera člověka 100 ovecь, ï zabląditъ edino otъ
nihъ, ne ostavïtь li devętidesęt ï devętъ na gorahъ, ï
šedъ ïštetъ zabląždъšaago? [13] ï ašte obręštetъ sę, amïnъ
amïnъ glagolją vamъ, êko raduetъ sę o neï pače neže lï
o devętidesętъ ï devęti nezabląždъšiihъ. [14] tako nêstь volê
prêdъ otьcemъ vašimъ nebesьnъïïmъ da pogъïbnetъ edi-
nъ otъ malъïihъ sihъ. [15] ašte že sъgrêšitъ (*kъ tebê*) bra-
trъ tvoï, ïdi ï oblïčï i meždju soboją ï têmъ edïnêmъ. ï
ašte tebe poslušaet, priobręšteši brata svoego. [16] ašte li
tebe ne poslušaetъ, pakъi poïmï sъ soboją edinogo li
dьva, da vъ ustêhъ dьvoju li treï sъvêdêtelь stanetъ vsêkъ
glagolъ. [17] ašte že ne poslušaetъ ïh, rьci crkvi. ašte že
ï o crkvi ne roditï vъčьnetъ, da bądetъ ti êko ï ęzъïčь-
nïkъ ï mъitarь. [18] aminъ glagolją vamъ: eliko ašte sъ-
vęžete na zemï, bądetъ sъvęzano na nebesehъ, ï eliko
ašte razdrêšite na zemï, bądetъ razdrêšeno na nebesehъ.
[19] pakъi aminъ glagolją vamъ, êko ašte dъva otъ vasъ
sъvêštaete na zemï o vъsêkoï vešti, eježe kolïždo prosite,
bądetъ ïma otъ otьca moego, iže estъ na nebesehъ. [20] ïdeže
bo este dьva li trïe sъbъranï vъ ïmę moe, tu esmъ po
srêdê ïhъ.

KONЪČ(AETЪ) SJĘ ÏOANЪ EVANĜELÏSTЪ, Ï NAČĘTЪ SĘ MATHEÏ.

SĄBOTA 1. PO 50 (= PĘTЬDESĘTЬNÊÏ).

Ev. ѡtъ mathea, glava 39. (V. 42-48.)

[42] Reče gospodь: prosęštumu u tebe, daï, ï hotęštaago
(*otъ tebe*) zajęti, ne otvrati. [43] slъïšaste, êko rečeno estъ:
vъzljubi ïskrnêago svoego, ï vъznenavidi vraga (s)voego.
[44] azь že glagolją vamь: ljubïte vragъï vašę, blagoslo-
vïte klъnąštęję vъi, dobrotvorite nenavidęštïïmъ vasь, ï
molite za tvoręštę(ję) vamъ napastь, ï ïzgonęštęję vъi:
[45] da bądete sъinove otьca vašego, iže estь na nebesehь,
êkože ï slъn'ce svoe siêetъ na zьlъïję ï na blagъïję, ï
dъždïtъ na pravedъnъiję ï na nepravedъnъiję. [46] ï ašte
ljubite ljubęštęję vъi, kąją mъzdą ïmate? ne ï mъitari li
tožde tvorętъ? [47] ï ašte cêluete drugъï vašę tъkmo, čto
liho tvorïte? ne ï mъitari li takožde tvorętъ? [48] bądête
ubo vъï sъvrъšenï, êkože ï otьcь vašь nebesьnъi sъvrъ-
šenъ estъ.

NEDÈLÊ 1. PO 50.,

vъ nją že bъïvaetъ pamętъ vsêhъ svętъïhъ
iže vъ vsemъ mirê. Aleluê, glasъ 4. vъzъvašę praved.
do: ïzbavlь. (Ps. XXXIII. 18.)

Evanĝ. ѡtъ math. glava. (X. 32-33; 37-39. XIX. 27-30.)

Reče gospodь svoïmъ učenïkomъ: [32] vьsêkъ iže ïspo-
vêstъ mę prêdъ člověkъi, ïspovêmъ i ï azъ prêdъ otь-
cemъ moïmъ, iže estъ na nebesehъ. [33] a iže otъvrъžetъ
sę mene prêdъ člověkъï, otъvrъgą sę ego ï azь prêdъ
Začęlo. otьcemъ moïmъ, iže estъ na nebesehъ. [37] iže ljubïtъ otьca

li materь pače mene, nêstъ mene dostoïnъ *(ï iže ljubïtъ
sъina lï dъšterь pače mene, nêstь mene dostoïnъ)*; *) [38] ï
iže ne priïmetъ krъsta svoego ï vъ slêdь mene grędetъ,
nêstъ mene dostoïnъ. [39] obrêtъi dušą svoją, pogubitъ ją,
a iže pogubitъ dušą svoją mene radi, obręštetъ ją. [27] ωtъ-
vêštavь že petrъ reče emu: gospodi, se mъi ostavihomъ
vsê ï vъ slêdъ tebe ïdom: čto ubo bądetъ namъ? [28] ïsusъ
že reče ïmъ: amïnъ aminъ glagolją vamъ, čko vъï še-
dъšeï po mьnê, vъ pakъibъïtiï, egda sęde sъinъ člověčь
na prêstolê slavъi svoeję, sędete ï vъi na d'voju na de-
sęte prêstolu, sądęšte obêma na desęte kolênoma ïzraïle-
voma. [29] ï vьsêkь iže ostavitъ bratiją, li sestrъi, lï otьca,
lï materь, lï ženą, lï dêtï, lï sela, lï hramïnъï ïmene mo-
ego radi, sъtoriceją priïmetъ, ï žïvot vêčьnъiï naslêditъ.
[30] mnozi že bądątъ prьvii poslêdьniï, ï poslêdnïï prъvïï.

SĄBOTA 2. PO 50.

Evang. otъ Mathea, glava 5. (50. VII. 1-8.)

Reče gospodь: [1] ne osąždaïte, da ne osąždenï bądete.
[2] ïmьže bo sądomъ sądïte, sądętъ vamъ, ï vъ njąže mêrą
mêrite, vъzmêretъ vamъ. [3] čьto že vidiši sąčecь vъ očesi
brata tvoego, a brъvъna eže estь vъ ocê tvoemъ, ne čjueši?
[4] ï kako rečeši bratu tvoemu: ostavi da ïzьmą sąčecь ïzъ
očese tvoego, ï se brъvъno vъ očesi tvoemъ? [5] licemêre,
ïzьmï prъvêe brъvъno ïzъ oka tvoego, ï togda uzьrïši
ïzęti sąčecъ ïzь očese brata tvoego. [6] ne dadite svętaago
p'somъ, nï pometaïte biserь vašihъ prêdъ svïnïêmi, da
ne poperątъ ïhъ nogami svoïmi, ï vъzvraštьše sę rastrъ-
gnątъ vъi. [7] prosite, ï dastъ sę vamъ; ïštête, ï obręštete;
tlьcête, ï otъvrъzetъ sę vamъ. [8] vъsêkъ bo prosęï prie-
mletъ, ï ïštęï obrêtaetъ, ï tlъkąštumu otъvrъzet sę.

---

*) *Vidj. sąb. 7. po 50.*

NEDÈLÊ 2. PO 50.

Evang. otъ mathea, glava 20. (IV. 18–23.)

[18] Vъ ono (vrême) hodę ïsusъ prï mori galileïstêamь
vidê dъva brata, simona naricaemaago petra ï andrea
brata ego, vъmêtająšta mrêžę vъ more; bêste bo lovca.
[19] ï reče ïma: grędêta po mьnê, ï sъtvorją vы lovca člo-
vêkomъ. [20] ona že abïe ostavlъša mrêžę po nemъ ïdete.
[21] ï prêšedъ otъ tądê uzьrê ïna dъva bratra, ïakova sыna
zevedeova ï ïoana bratra ego, vъ korabï sъ zevedeomъ
otьcemъ eju zavęzająšta mrêžę svoję, ï vъzъva ê. [22] ona
že abie ostavlъša korabь ï otьca svoego po nemь ïdete.
[23] ï prohoždaaše vъsją galileją ïsusъ, učę na sьnъmïš(t)ï-
ïh, ï propovêdaję evangelïe crstvïju ï ï(z)cêlêję vъsêkъ
nedągь ï vsêką jęzą vъ ljudehъ.

SĄBOTA 3. PO 50.

Ev. otъ math., glava 61. (VII. 24–29. VIII. 1–4.)

Reče gospodь: [24] vsêkъ iže slыšit slovesa moê sï, ï
tvoritъ ê, upodoblją ï mąžju mądru, iže sъzьda hraminą
svoją na kamene. [25] ï sьnïde dьždъ ï prïdą rêkы ï vъz-
vêašę vêtrï ï napadą na hraminą tą, ï ne pade sę; osno-
vana bo bê na kamene. [26] ï vsêkь iže slыšitъ slovesa
moê sï ï ne tvoritъ ïh, upodoblją ï mąžju buju, iže sъ-
zьda hramïną svoją na pêsьcê. [27] ï sьnïde (*dь*)ždь, ï pridą
rêkы, ï vъzvêašę vêtrï, ï opьrêšę sę hramïnê toï, ï pade
sę; ï bê razdrušenïe eję velie zêlo. [28] ï bыstъ vьnegda
sьkonča ïsusъ vsê slovesa siï, dïvlêahą sę narodi o uče-
nïï ego. [29] bê bo učę ję êko vlastь ïmы, ï ne êko kьnï-
žьnïci ïhь ï fariseï. [1] sъšedъšju že emu sъ gorы, vъ slêdъ
ego ïdą narodï mnozi. [2] ï se prokaženъ pristąplь klanêaše

sę emu glagolę: gospodï, ašte hošteši, možeši mę ï(z)či-
stïti. [3] ï prostъrê rąką ïsusъ ï kosną ï glagolę: hoštą,
ï(z)čïsti sę. ï abïe ïzčistï sę otъ prokazъï. [4] ï reče emu
ïsusъ: vïždъ, nïkomuže ne povêždъ, nъ šedъ pokažï sę
arhïereovï, ï prïnesï darъ, eže povelê mosiï vъ sъvêdê-
nïe ïmъ.

NED. 3. PO 50.

Ev. ωtъ math., glava 47. (VI. 22-33.)

Reče gospodь; [22] svêtilьnikь têlu estъ oko. ašte ubo
bądetъ oko tvoe prosto, vse têlo tvoe svêtъlo bądetъ.
[23] ašte li oko tvoe ląkavo bądetъ, vъse têlo tvoe temno
bądetъ. ašte ubo svêtъ, iže vъ tebê, tъma estъ, to tьma
kolьmï? [24] nïkotože bo rabъ ne možetъ dьvêma gospo-
dinoma rabotati; ljubo edinogo vъznenavidit, a druga-
ago vъzljubitъ, lï edinogo drъžit sę, a o druzêamъ ne
brêštï vъčьnetъ. ne mo(že)te bogu rabotati ï mamonê.
[25] sego radi glagolją vamъ, ne pьcête sę dušeją vašeją
čьto êste, lï čto piete, ni têlomъ vašïm vъ čto oblêčete
sę. ne duša li bolьši estъ pištę ï têlo odeždę? [26] vъzьrite
na ptice nebesьnъïję, êko ne sêjatъ nï žьnjatъ nï sъbï-
rajątъ vъ žitьnïcą, ï otьcь vašъ nebesьnъï pïtêetъ ję. ne
vъï li pače lučьšiï ïhъ este? [27] kto že ot vasъ pekъi sę
možet prïložiti têlesi svoemu lakotь edinъ? [28] ï o odeždi
čto pečete sę? sъmotrïte krinъ selъnъïïhъ kako rastątъ,
nï truždajątъ sę nï prędąt. [29] glagolją že vamъ, êko nï
solomon vъ (vь)seï slavê svoeï oblêče sę êko edinъ ot sihъ.
[30] ašte že sêno (selьnoe) dьnesь saštee a utrê vъ ognъ
vъmêtaemo bogъ tak-o-dêetъ, kolmi pače vasъ, malo-
vêri? [31] ne pьcête sę ubo glagoljašte: čto êmъ li čto
piemъ li čimъ odeždemъ sę? [32] vsêhъ bo sihъ językъïcï
ïštątъ. vêstъ bo otьcь vašь nebesьnъï, êko trêbuete sïh
vsêhъ. [33] ïštête že prêžde crstva božiê ï pravъdъï ego, ï
sïï vsê prïložętъ sę vam.

SĄBOTA 4. PO 50.

Ev. ѡtъ math., glavъ 64. (67.) (VIII. 14–23.)

14 Vъ ono vrêmę prišed ïsusъ vъ domъ petrovъ ï vidê
tъštą ego ležęštą ognemъ žegomą. 15 ï prïkosną sę rącê ejç,
ï ostavï ją ognь. ï vъsta, ï služaaše emu. 16 pozdê že
bъivšju privêsę kь nemu bêsъnъï mnogъi, ï ïzgьna slo-
vomъ duhъi. ï vъsę nedąžьnъiję ï(s)cêli. 17 da sъbądetъ
sę rečenoe ïsaïemъ prorokomъ glagoljąštemъ: tь nedągъï
našę prijętъ ï bolêznï ponese. 18 uzьrêvъ že ïsusъ mnogь
narodъ okrъstъ sebê, povelê ïti na onъ polъ. 19 ï pristą-
plъ edinъ otъ kъnïžьnikь reče emu: učitelju, ïdą po tebê
êmože količdo ïdeši. 20 ï glagola emu ïsusъ: lïsi êzvinъi
ïmątъ ï pьtïcę nebesьnъïję gnêzda, a sъinъ človêčъ ne
ïmatъ kьde glavъï podъkloniti. 21 drugъi že otъ učenïkъ
reče emu: gospodi, poveli mi prêžde ïtï ï pogreti otьca
moego. 22 ïsusъ že glagola emu: po mьnê ïdi, ï ostavi
mrъtvъïję pogretï svoję mrъtvьcę. 23 ï vъlêzьšju emu vъ
korabъ, po nemъ ïdą učenïcï ego.

NEDÊLÊ 4.

Evanĝ. ѡtъ math., glava 64. (VIII, 5–13.)

5 Vъ ono vrêmę vъšedъšu ïsusu vъ kapernaumъ, pri-
stąpï kь nemu sьtьnïkь, molę ï 6 ï glagolę: gospodi, otrokъ
moï ležitъ vъ domu [moemъ] oslablenъ, ljutê êko stražde.
7 glagola emu ïsusъ: azь prišedъ ï(s)cêlją ï. 8 ï otъvêštavъ
sьtьnïkь reče emu: gospodï, nêsmъ dostoïnъ da vъ domъ
moï vъnideši, nъ tъkьmo rьci slovomъ, ï ï(s)cêlêetъ otrok
moï. 9 ïbo azъ človêkъ esmъ podъ vladъikoją, ïmъi podъ
soboją voïnъi, ï glagolją semu: ïdi, ï ïdetъ; ï drugumu:
pridi, ï prïdetъ; ï rabu moemu: sъtvori se, ï sъtvoritъ.

10 slъišavъ že ïsusъ divi sę emu ï reče grędąštiim po ne-
mъ: aminъ glagolją vamъ, nï vъ ïzrailï tolikъi vêrъï
obrêtъ. 11 glagolją že vamъ, êko mnoźï ωtъ vъstokъ ï otъ
zapadъ prïdątъ ï vъzlęgątъ sъ avraamomъ ï ïsakomъ ï
êkovomъ vъ crstvïï nebesьnêamъ, 12 a sъinove svêta ïzgь-
nanï bądątъ vъ tъmą kromêštъnjąją. tu bądetъ plačь ï
skrъžetъ ząbomъ. 13 ï reče ïsusъ sьtьnïku: ïdï, êkože
vêrova, bądi tebê. ï ï(s)cêlê otrokь ego vъ tь časъ.

SĄBOTA 5.

Ev. ωtъ math., glava 71 (IX, 9-13.)

9 Vъ ono (*vrêmę*) prêhodę ïsusъ vidê človêka sêdęštъ
na mъitьnïci, ïmenemъ mathea, ï glagola emu: po mьnê
grędi. ï vъstav po nemъ ïde. 10 ï bъïstъ emu vъzležęštu
vъ domu, ï se mnoźi grêšьnicï ï mъïtari prišedъše vъz-
lêžaahą sъ ïsusomъ ï sъ učenïkъi ego. 11 ï vïdêvъše ï
farisei, glagolaahą učenïkomъ ego: po čьto sъ mъitarï ï
grêšьnïkъi êstъ učitelь vašь? 12 ïsusъ že slъïšavъ reče ïmъ:
ne trêbujątъ sъdravïï vrača, nъ bolęštïi. 13 šedъše ubo
naučite sę, čьto estъ: milostъïni hoštą a ne žrъtvê. ne
pridъ pravedьnïkъ prizьvatъ, nъ grêšьnïkъi na pokaanïe.

NEDÊLÊ 5. PO 50.

Ev. otъ math., glava 69. (VIII, 28-34. IX, 1.)

28 Vъ ono vrêmę prišedъšu ïsusu vъ stranąĝergesï-
nьską, sъrêtoste ï dьva bêsъna otъ grobïštь ïshodęšta,
ljuta zêlo, êko ne možaaše minąti niktože pątemъ têmъ.
29 ï se vъzьpiste glagoljąšta: čьto estь nama ï tebê, ïsuse
sъine božiï? prišelъ esï sêmo prêžde vrêmene mąčitъ nasъ?
30 bê že daleče ot neju stado svïnii mnogo pasomo. 31 bêsï
že molêahą ï glagoljąšte: ašte ïzgonïši nъï, povelï namъ

ïti vъ stado svïnoe. [32] ï reče ïmъ: ïdête. onï že ïšedъše
vъnïdą vъ svïnïję. ï abie ustrъmï sę stado vъse po brêgu
vъ more, ï utopą vъ vodahъ. [33] a pasąštei bêžašę, ï še-
dъše vъ gradъ vъzvêstišę vъsê o bêsъnuju. [34] ï se vesъ
gradъ ïzide protivą ïsusovï, ï vïdêvъše molišę ï da bi
prêšelъ ωtъ prêdêlъ ïh. [1] ï vъlêzъ vъ korabь ïsusъ prêïde
ï pride vъ svoï gradъ.

SĄBOTA 6. PO 50.

Ev. ωtъ math., glava (IX, 18-26.)

[18] Vъ ono (*vrêmę*) kъnęzь eterъ vъšedъ kь ïsusu kla-
nêaše sę ïsusovï glagolę: êko dъšti moê (*nъinê*) umrêlъ,
nъ prišedъ vъzloži rąką tvoju (*na nją*), ï oživetъ. [19] ï vъ-
stavъ ïsusъ po nemъ ïdêaše ï učenïci ego. [20] ï se žena
krъvotočïva 12. lêtê ïmąšti, ï pristąplъši sъ zadi prikosną
sę vъskrïlïï rïzъi ego; [21] glagolaaše bo vъ sebê: ašte tъkmò
prïkosną sę rizê ego, sъpasena bądą. [22] ïsusъ že obraštь
sę ï vïdêv ją reče: drъzaï, dъšti, vêra tvoê sъpase tę. ï
sъpasena bъistъ žena ωt časa togo. [23] ï prïšedъ ïsusъ vъ
domъ kъnęžь ï vidêvъ sopьcę ï narodъ mlъvęštь, [24] ï gla-
gola ïmъ: otidête, ne umrêtъ bo dêvica, nъ sъpitъ. ï
rągaahą sę emu. [25] egda že ïzgъnanъ bъistъ narodъ, vъ-
šedъ jętъ ją za rąką, ï vъsta dêvica. [26] ï ïzïde vêstь sii
po vъseï zemi toï.

NEDÊLÊ 6. PO 50.

Ev. ωtъ math., glava 70 (IX, 1-8.)

[1] Vъ ono (*vrêmę*) vъlêzъ ïsusъ vъ korabь prêïde ï
pride vъ svoï gradъ. [2] ï se kь nemu prinêsę oslablenъ
žilamï na odrê ležęšta. ï vïdêv ïsusъ vêrą ihъ reče osla-
blenumu: drъzaï, čędo, ωtъpuštajątъ ti sę grêsi tvoï. [3] ï

se eteri ot kьnïžьnïkъ rêšę kь sebê: sь vlasfъïmlêetъ. [4] ï
vïdêvъ ïsusъ pomъïšlenïê ïhъ reče: vъs kąją vъi pomъïšlêete zьlo vъ srdcïïhъ vašïh? [5] čьto bo estъ udobêe, reštï:
otъpuštajątъ tï sę grêsi, li rešti: vъstanï ï hodi? [6] nъ
da uvêste, êko vlastь ïmatъ sъinъ člověčъ na zemi otъpuštati grêhъi, togda glagola oslablenumu: vъstanï vъzьmi lože svoe ï ïdi vъ dom svoï. [7] (ï vъstavъ ïde vъ dom
svoï). [8] vïdêvъše že narodi čjudišę sę ï proslavišę boga,
davъšaago taką vlastь človêkomъ.

SĄBOTA 7. PO 50.

Evanĝ. otъ math., glava 96. (X, 37-42. XI, 1.)

[37] Reče gospodь: ljubęï otьca li materъ pače mene,
nêstъ mъnê dostoïnъ. iže ljubïtъ sъina lï dьšterь pače
mene, nêstъ mene dostoïnъ. [38] ï iže ne priïmetъ krъsta
svoego ï vъ slêdъ me(ne) ïdetъ, nêstъ mene dostoïnъ.
[39] obrêtъi dušą svoją pogubitъ ją; (ï) iže pogubïtъ dušą
svoją mene radi, obręštetъ ją. [40] iže vъï prïemletъ, mę
prïemlet, a iže mę prïemlet, prïemlet poslavšaago mę.
[41] priemlęï proroka vъ ïmę proroče, mъzdą proročją priïmetъ; ï priemlęï pravedъnïka vъ ïmę pravedъnïče, mьzdą
pravedъnïčją priïmetъ. [42] ï iže koliždo napoïtъ edinogo ot
malъïhъ sïhъ čašą studenъï vodъi tъkmo vъ ïmę učenïka,
amïnъ glagolją vamъ, ne pogubitъ mьzdъi svoeję. [1] ï bъistъ egda sъvrъši ïsusъ zapovêdaję obêma na 10te učenïkoma (*svoïma*), prêïde ot tądu učïtъ ï propovêdatъ vъ
gradêhъ ïh.

NEDÊLÊ 7. PO 50.

Ev. otъ math., glava 75. (IX, 27-35.)

[27] Vъ ono (*vrêmę*) prêhodęštu ïsusu, po nemъ ïdoste
dъva slêpьca zovąšta ï glagoljąšta: pomiloï *) nъi, ïsuse,
sъinu davъïdovъ. [28] prïšedъšju že emu vъ domъ pristą-
pïste kь nemu slêpьca, ï glagola ïma ïsusъ: vêrueta li
êko mogą se stvorïti? glagolasta emu: eï gospodï. [29] togda
kosną ê vъ očï eju glagolę: po vêrê vaju bądi vama. [30] ï
otvrêste sę oči ïma. ï zaprêtï ïma ïsusъ glagolę: bljudêta,
da nïktože ne uvêstъ. [31] ona že ïšedъša proslaviste ï po
vьseï zemï toï. [32] têma že ïshodęštema, se privêsę (*kь
nemu*) člověka nêma ï bêsьna. [33] ï ïzgьnanu bêsu progla-
gola nêmъiï. ï dïvišę sę narodï glagoljąšte: nïkolïže tako
êvi sę vъ ïzraïli. [34] ï farïseï glagolaahą: o kьnęzi bêso-
vъstê ïzgonïtъ bêsъi. [35] ï prohoždaaše ïsusъ gradъi vъsę
ï vъsi, učę na sьnьmïštïihъ ïhъ, ï propovêdaję evanğelïe
crstviê, ï cêlę vъsêkъ nedągъ ï vsêką język vъ ljudehъ.

SĄBOTA 8. PO 50.

Ev. ωtъ math., glava 120. (XII, 30-37.)

[30] Reče gospodь: iže nêstъ sъ mnoją, na mę estъ,
ï iže ne sъbiraetъ sъ mьnoją, rastačaetъ. [31] sego radi
glagolją vamъ: vsêkъ grêhъ ï hula otъpustitъ sę člověkomъ;
a êže na duhъ hula ne ωtъpustït sę člověkomъ.
[32] ï iže kolïžJo rečetъ slovo na sъina člověčъskaago, ωtъ-
pustïtъ sę emu, a iže rečetъ na duhъ svętъï, ne ωtъpu-
stïtъ sę emu, nï vъ sь vêkъ, nï v grjędąštïi. [33] lï sъtvo-
rïte drêvo dobro ï plodъ ego dobrъ, li stvorite drêvo zьlo

---

*) *pomiluï.*

ï plodъ ego zьlъ: ѡtъ ploda bo drêvo poznano badetъ.
[34] ïštędïa ehïdьnova, kako možete dobro glagolatï, zьli
sašte? ѡtъ ïzbъïtъka bo srdcju usta glagoljatъ. [35] dobrъïï
člověkъ ѡtъ dobraago sъkrovišta ïznositъ dobraê, a zьlъïï
člověkь ѡtъ (*zь*)laago sъkrovišta ïznositъ zьlaa. [36] gla-
golja že vamъ, êko vъsěko slovo prazdьno eže ašte rekatъ
člověcï, vъzdadetъ o nem slovo vъ denъ sadъnъi. [37] ѡtъ
slovesъ bo svoïhъ opravdïši se, ï slovesъi svoïmï osadïši se.

NEDÊLÊ 8. PO 50.

Ev. ѡtъ math., glava 146. (XIV, 14-22.)

[14] Vъ ono (*vrême*) ïšedъ ïsusъ vidê narodъ, ï mïlo-
srъdova o nihъ, ï ï(s)cêli nedažьnъïje ïh. [15] pozdê že bъi-
vъšu, pristapïše kъ nemu učenicï ego, glagoljašte: pusto
estъ mêsto ï godina mina juže, otъpusti narodъï, da še-
dъše vъ blïžьneje gradъi kupetъ brašъna sebê. [16] ïsusъ
že reče ïmъ: ne trêbujatъ otïti; dadïte ïm vъi êsti. [17] oni
že glagolaše emu: ne ïmamъ sъde tъkьmo 5 hlêbъ ï dьvê
rъibê. [18] onъ že reče: prïnesête je sêmo. [19] ï povelê na-
rodomъ vъzlešti na trêvê, ï priemъ 5 hlêbъ ï dьvê rъibê,
ï vъzьrêvъ na nebo, blagoslovï, ï prêlomlъ dastъ učeni-
kom (*hlêbъï*), učenïcï že narodomъ. [20] ï êše vьsi ï nasъi-
tiše se, ï vъzešje ïzbъïtъkъï ukruhъ dьvê na desete ko-
šьnïcï ïsplъnъ. [21] êdъšiïhъ že bê mažь êko pjetь tъïsaštъ
razvê ženъ ï dêtïï. [22] ï abïe ubêdi ïsusъ učenïkъï vъlêsti
vъ korabь ï variti ï na onomъ polu, donьdeže otъpu-
stitъ narodъi.

SABOTA 9. PO 50.

Ev. ѡtъ math., glava 160. (XV, 32-39.)

[32] Vъ ono (*vrême*) prizьvavъ ïsusъ učenïkъi svoje reče:
mïlosrъduja ó narodê, êko uže tri dьni prisêdetъ mьnê,
ï ne ïmatъ česo êsti, ï otъpustitï ïhъ ne hošta neêdošъ,

da ne kako oslabêjątъ na pąti. [33] ï glagolašę emu učenïci:
ωtъ kądu vъzьmemъ na pustê mêstê hlêbъi nasъititi to-
liko naroda? [34] glagola ïmъ ïsusъ: koliko hlêbь ïmate?
onï že rêšę: sedmъ, ï malo rъibicь. [35] ï povelê narodomъ
vъzlešti na zemlï. [36] ï priemъ hlêbъ ï rъibą, hvalą vъz-
davъ, prêlomï ï dastъ učenikomъ svoïmъ, a učenïcï na-
rodomъ. [37] ï êšę vъsi, ï nasъïtišę sę; ï vъzęšę ïzbъitъkъi
ukruhъ, sedmъ košьnïcь ïsplъnь. [38] êdъšiïhъ že bê 4rï
tъisąštę mąžь razvê ženъ ï dêteï. [39] ï otъpuštъ narodъi,
vъlêze vъ korabъ, ï prïde vъ prêdêlъï magdalïnъskъi.

NEDÊLÊ 9. PO 50.

Ev. ωtъ math., glava (XIV, 22–34.)

[22] Vъ ono (*vrêmę*) ubêdi ïsusъ učenïkъï svoję vъlêsti
vъ korabь ï variti na onomъ polu, donьdeže ωtъpustitъ
narodъi. [23] (*ï otъpuštь narodъi*) vъzide na gorą edinъ po-
molitъ sę. pozdê že bъïvъšju edïnъ bê tu. [24] korabъ že
bê po srêdê morê vъlaję sę vlъnami; bê bo protivenъ
vêtrъ. [25] vъ četvrъtąją že stražą nošti ïde kъ nïmъ ïsusъ
hodę po morju. [26] ï vidêvъše ï učenici hodęšta po morju,
sъmęšę sę glagoljąšte: êko prizrakъ estъ; ï otъ straha
vъzьpišę. [27] ï abïe reče ïmъ ïsusъ glagolę: drъzaïte, ne
boïte sę, azъ esmъ. [28] ωtvêštavъ že petrъ reče emu: go-
spodï, ąšte tъi esï, poveli mï prïti kь tebê po vodamъ.
[29] onъ že reče: pridi. ï sъlêzь ïs korablê petrъ hoždaaše
na vodahъ, ï pride kь ïsusu. [30] vidêvъ že vêtrъ krêpokъ,
uboê sę. ï načenъ utapati, vьzьpi glagolę: gospodï, sъ-
pasï mę. [31] abie že ïsusъ prosterъ rąką jętъ ï glagolę:
malovêre, po čьto sę usąmъnê? [32] ï vъlêzьšema ïma vъ
korabь prêsta vêtrъ. [33] sąštï že vъ korabi prïšedъše po-
klonišę sę (*emu*) glagoljąšte: vъ ïstiną sъinъ božiï esi.
[34] ï prêêhavъše prïdą vъ zemlją ĝenïsaretьską.

SĄBOTA 10. PO 50.

Ev. otъ math., glava 177. (XVII, 24-27, XVIII, 1-4.)

24 Vъ ono (*vrêmę*) pristąpišę prïemljąštei didragma kъ
petrovi, ï rêšę: učitelь vašь ne dactъ li didragьma? 25 reče:
eï. ï egda vъnïdą vъ domъ, vari ï ïsusъ glagolę: čьto ti
sę mьnitъ, simone? cre zemьnii otъ kъïihъ priemlętъ
danï li kinos? ωtъ svoïhъ lï sъinovъ, li ot tuždiïhъ? 26 reče
emu petrъ: otъ tuždiïhъ. reče emu ïsusъ: ubo svobodъ
sątъ sъinove. 27 nъ da ne sъblaznïmъ ïh, šedъ vъ more
vъvrъzi ądïcą, ï jąže ïmeši prêžde rъibą, vъzьmi ją, ï
otvrъzь usta eï, obręšteši statirь. tь vъzem daždъ ïmъ
za mę ï za sę. 1 ï vь tъ časъ pristąpišę učenici kъ ïsusu
glagoljąšte: kto ubo bolii estъ vъ crstvi nebesьnêamъ?
2 ï prizьvavъ ïsusъ otročę ï postavlъ po srêdê ïhъ. 3 reče:
aminъ aminъ glagolją vam, ašte ne obratite sę ï bądete
êko ï dêti, ne ïmate vъnïti vъ crstvo nebesьnoe. 4 iže bo
sę sъmêritъ êko ï otročę se, tъ estъ bolii vъ crstvii ne-
besnmъ.

NEDÊLÊ 10. PO 50.

Ev. otъ math., glava 175. (XVII, 14-23.)

14 Vъ ono vrêmę člověkъ eterъ pristąpi kь ïsusu kla-
nêję sę emu, 15 ï glagolę: gospodi, pomiluï sъina moego,
êko na novъï mêsęcę bêsъnuet sę ï zьlê straždetъ; mno-
žïceją bo padaet na ognь, ï mnogašti vъ vodą. 16 ï privês
ï kь učenïkomъ tvoïmъ, ï nevzmogošę ï(s)cêliti ï. 17 ωtъ-
vêštavъ že ïsusъ reče: ω rode nevêrenъ ï razvraštenъ,
do kolê vъ vasъ bądą? do kolê trъplją vъi? privedête mï
ï sêmo. 18 ï zaprêti emu ïsusъ, ï ïzïde ïz nego bêsъ, ï
ï(s)cêlê otrokъ (*vъ*) tomъ časê. 19 togda pristąpьše učenici

kъ ïsusu edinomu rêšę: po čьto mъi ne vъzmogohomъ
ïzgьnati ego? [20] ïsusъ že reče ïmъ: za nevêrъstvo vaše.
amïnъ glagolją vamъ: ašte ïmate vêrą akъi zrъno goru-
šьno, rečete gorê seï: prêïdi otъ sądê tamo, ï prêïdetъ;
ï ničьtože ne vъzmožьno bądetъ vamъ. [21] sь že rodъ ne
ïshodit tъkьmo molïtvoją ï postomъ. [22] živąštemъ že ïmъ
vъ galileï, reče ïmъ ïsusъ: prêdanъ ïmatъ bъitï sъinъ
člověčь vъ rącê člověkomъ, ï ubïjątъ ïi, ï tretiï den vъs-
krъsnetъ.

SĄBOTA 11. PO 50.

Ev. otъ math., glava 189. (XIX, 3-12.)

[3] Vъ ono (*vrêmę*) pristąpišę fariseï kь ïsusovï ïskuša-
jąšte ï, i glagoljąšte: ašte dostoïtъ člověku pustïti ženą
svoją po vъsêkoï vinê? [4] onъ že otvêštavъ reče ïmъ: nêste
lï čьli nikolïže êko sъtvoreï ïs prъva mąžeskъ polъ ï žene-
skъ sъtvorilъ ê estъ? [5] ï reče: sego radï ostavitъ člověkъ
otьca ï materъ, ï prilêpitъ sę ženê svo(*e*)ï, ï bądete oba
vъ plъtъ edina. [6] têmъ že juže nêste dъva, nъ edina
plъtь. eže bogъ sъčeta, člověkъ da ne razlączaetъ. [7] gla-
golašę emu: čьto ubo mosiï zapovêda dati kьnïgъi raspu-
stъnъiję, ï otъpustiti ją? [8] glagola ïmъ ïsusъ: êko mosiï
po žestosrъdiju vašemu povelê vamъ pustiti ženъi vašę;
ïs prъva že ne bъistъ tako? glagolją že vamъ, êko iže
ašte pustïtъ ženą svoją razvê slovese prêljubodêïna, tvo-
ritъ ją prêljubъi tvoriti, ï ženęï sę podъbêgoją prêljubъi
tvoritъ. [10] glagola(*šę*) emu učenïci ego: ašte taka estъ
vïna sъ ženoją člověku, unêe estъ ne ženïti sę. [11] onъ že
reče ïmъ: ne vьsi vъmêstęt slovese togo, nъ ïmъže dano
estъ. [12] sątъ bo kaženïcï, jęže ïskazišę človecï; ï sątъ
kaženïci, iže ï(*s*) črêva maternê rodišę sę tako; ï sątъ
kaženïcï, iže ïskazišę (sę) samï, crstvïê radi nebesьnaago.
mogъïi vъmêštati, da vъmêstitъ.

NED. 11. PO 50.

Ev. ѡtъ math., glava 189. (XVIII, 23-35.)

[23] Reče gospodь pritъčją siją: upodobï sę crstvo ne-
besьnoe člověku crju, ïže vъshotě sъtęzatï sę o slovesï
sъ rabъi svoïmi. [24] načenъšju že emu sъtęzati sę o slo-
vesï, prïvěsę emu dlъžьnïkъ edïnъ dlъženъ tъmoją talan-
tъ. [25] ne ïmąštu že emu česo vъ(z)datï, povelě gospodь
ego da prodadętъ ï ï ženą ego ï čęda, ï vьse eliko ïměaše,
ï otъdati ï. [26] padъ že ubo rabotъ klaněaše sę glagolę:
gospodï, potrъpï na mьně, ï vьse ti vъzdamъ. [27] mïlo-
srъdovavъ že gospodь raba togo pusti ï, ï dlъgъ otъpustï
emu. [28] ïšedъ že rabot obrěte edinogo otъ klevrětъ svoïhъ,
ïže bě dlъženъ emu sъtomъ pěnęzь, ï emъ ï davlěaše
glagolę: daždъ mï, ïmъže mï esi dlъženъ. [29] padъ že
klevrětotъ molěaše ï glagolę: potrъpï na mьně, ï vьse
tï vьzdam. [30] onъ že ne hotěaše, нъ vedъ *) ï vъsadi
ï vъ temъnïcą, donьdeže vъ(z)dastъ emu dlъgъ vesь.
[31] vïděvъše že klevrětï bъïvъšaa, sъžalïšę sï zělo, ï pri-
šedъše sъkazašę gospodïnu svoemu vъsě bъivъšaa. [32] togda
prizъvavъ ï gospodïnъ ego, glagola emu: rabe ląkavъiï,
vesь dlъgъ tvoï otъpustïhъ tebě, poneže umolï mę. [33] ne
podobaaše li ï tebě pomïlovati klevrěta tvoego, ěko ï azъ
tę pomïlovah? [34] ï progněvavъ sę gospodь ego, prědastъ
ï mąčitelemъ, donьdeže vъ(z)dastъ dlъgъ vesь. [35] tako ï
otьcъ moï nebesьnъï sъtvoritъ vamъ, ašte ne otъpuštaete
kožьdo bratu svoemu otъ srdcь vašïhъ prěgrěšenïě ïhъ.

---

*) *šedъ.*

SĄBOTA 12. PO 50.

Ev. ωtъ math., glava 205. (XX, 29-34.)

29 Vъ ono vrêmę ïshodęštu ïsusu ωtъ erihona, po
nemъ ïdą narodi mьnozï. 30 ï se dъva slêpьca sêdęšta na
pąti, slъïšavъša êko ïsusъ mïmo hodit, vъzьpiste glago-
ljąšta: pomiluï nъï, gospodï, sъinu davъidovъ. 31 narodъ
že prêštaaše ïma, da umlъčita. ona že pače vъpiêaste
glagoljąšta: pomïluï nъi, sъine davъidovъ. 32 ï stavъ ïsusъ
priglasï ê, ï reče: čьto hošteta da sътvorją vama? 33 gla-
golaste emu: gospodï, da otvrъzete sę oči naju. 34 milo-
srъdovavъ že ê ïsusъ, prikosną sę očïju ïma, ï abïe pro-
zьrêste, ï po nemъ ïdete.

NEDÊLÊ 12.

Ev. ωtь math., glava 193. (XIX, 16-26.)

16 Vъ ono (*vrêmę*) junoša eterъ pristąpi kъ ïsusovï
molę ï ï glagolę: učitelju blagъï, čьto blago sътvorją, da
ïmamъ životъ vêčьnъiï? 17 onъ že reče emu: čьto mę
glagoleši blaga? niktože blagь, tъkьmo bogъ edinъ. ašte
li hošteši vъ životъ vêčьnъiï vъnïti, sъbljudi zapovêdi.
18 glagola emu: kъïję? ïsusъ že reče emu: eže ne ubieši,
ne prêljubь sътvoriši, ne ukradeši, (ne lъžesъvêdêtelь
bądi), 19 čьti otьca ï mater, ï vъzljubiši ïskrъnêago svoe-
go, êko ï samъ sę. 20 glagola emu junoša; vsê sï sъhranïh
otъ junosti moeję; češo esmъ ešte ne dokonъčalъ? 21 ï
reče emu ïsusъ: ašte (*hoštc*)ši sъvrъšenъ bъiti, ïdi ï pro-
daždъ ïmênic tvoe, ï daždъ nïštiimъ; ï ïmêti ïmašï sъ-
krovište na nebesehъ; ï pridi vъ slêdъ mene. 22 slъïšavъ
že junoša slovo se, otide skrъbę; bê bo ïmêję sъtęžanïê
mъnoga. 23 ïsusъ že reče učenikomъ svoïmъ: aminъ gla-
golją vamъ, êko neudobь vъnïdetь bogatъ vъ crstvo ne-

besьnoe. [24] pakъi glagolją vamъ, êko udobêe estъ velbądu skozê uši ïgьlinê proïtï, neže lï bogatu vъ crstvïe božie vъnïtï. [25] slъïšavъše že učenicï divlêahą sę zêlo glagoljąšte: kto ubo možetъ sъpasenъ bъïti? [26] ï vъzьrêvъ ïsusъ reče ïmъ: ωtъ člověkъ nevъzmožna, a otъ boga vsê vъzmožьna sątъ.

SĄBOTA 13. PO 50.

Ev. otъ math., glava 223. (XXII, 15-22.)

[15] Vъ ono vrêmę sъvêtъ sъtvorišę fariseï na ïsusa, da oblьstętъ ï slovomъ. [16] ï posъilająt kь nemu učenïkъï svoję sъ ïrodiênъi, glagoljąšte: učïtelju, vêmъ êko ïstinenъ esï, ï pąti božiju vъ ïstiną učiši, ï ne rodiši nï o komъže, ne zьriši bo na lica člověkomъ. [17] rьci ubo namъ, čьto ti sę mьnïtъ, dostoïtъ li dati kinosь crevi ïlï ni? [18] razumêvъ že ïsusъ ląkavestviê ïhъ reče: čьto mę ïskušaete, ypokriti? [19] pokažite mi obrazь kinosьnъï oni že prinêsę emu pênęzъ. [20] ïsusъ že glagola ïmъ: čïï estъ obrazosь ï napisanïe? [21] glagolašę emu: kesarevъ. togda glagola ïmъ ïsusъ: vъzdadite ubo kesareva kesarju ï božïa bogovï. [22] slъišavъše že divišę sę, ï ostavlъše ï otidą.

NED. 13. PO 50.

Ev. ωtъ math., glava 219. (XXI, 33-42.)

[33] Reče gospodь pritčą siją: člověkъ eterъ bê domovïtъ, iže nasadi vinogradъ, ï oplotomъ ï ogradi ï ïskopa vъ nem točilo, ï sozьda stlъpь, ï vъdastъ ï dêlatelemъ, ï otïde. [34] egda že prïde vrêmę plodomъ, posъla rabъï svoję kь dêlatelemъ, prijęti plodъi ego. [35] ï emše dêlatele rabъï ego, ovogo bišę, ovogo ubišę, ovogo že kamenïemъ pobišę. [36] pakъi posъla ïnъi rabъï množaïšę prъvъiihъ;

ï sъtvorišę ïmъ tožde. [37] poslêdъ že posьla sъina svoego
glagolę: usramlêjątъ sę sъina moego. [38] dêlatele že tï egda
uzьrêšę sъinъ, rêšę vъ sebê: sь estъ naslêdьnïkь: pri-
dête, ubïêmo ï, ï udrъžïmъ dostoênïe ego. [39] ï emъše ï
ïzvêsę vonъ ïz vinograda ï ubïšę ï. [40] egda že ubo pri-
detъ gospodь vinograda, čъto sъtvoritъ dêlatelemъ têmъ?
[41] glagola(*šę*) emu: zьlъi zьlê pogubïtъ ję, ï vïnograda
prêdastъ ïnêmъ dêlatelemъ, iže vъzdadętъ emu plodъ vъ
vrêmena svoê. [42] glagola ïmъ ïsusъ: nêste lï čьli nïkoliže
vъ kьnïgahъ:.kamenъ egože ne vъ rędu sъtvorišę zižda-
šteï, sь bъistъ vъ glavą agьlu. ωtъ gospoda bъistъ si, ï
estъ divъna vъ očïju našeju.

SĄBOTA 14. PO 50.

Evang. ωtъ math., glava 227. (XXIII, 1-12.)

[1] Vъ ono (*vrêmę*) glagola ïsusъ narodom ï učenïkomъ
svoïm. [2] glagolę: na moseovê sêdališti sêdošę kьnïžьnïcï
ï farïseï: [3] vsê ubo eliko rekątъ vam bljusti, sъbljudaïte
ï tvorite; po dêlom že ïhъ ne tvorite; glagoljątъ bo ï ne
tvorętъ. [4] sьbirajątъ bo brêmena tęžьka ï neudobъ nosï-
ma ï vъskladajątъ na plešta člověčьska, a prъstomъ svoï-
mъ ne hotętъ dvïgnąti ïhъ. [5] vьsê že dêla svoê tvorętъ
da vïdimï bądątъ člověkъï. raširêjąt že hranïlïšta svoê,
ï veličająt podъmetъi [vъskriliê]rizъ svoïhъ. [6] ljubętъ že
vъzlêganïê na večerêhъ ï prêžde sêdanïê na sьnьmïštïihъ
(ï cêlovanïê na trъžïštïihъ), ï narïcatï že sę otъ člověkъ:
učitele. [8] vъï že ne narïcaïte sę otъ člověkъ: učïtele;
edinъ bo estъ vašъ učitelъ, hrъ; vъsï že vъi bratiê este.
[9] ï otьca ne naricaïte sebê na zemi. edïnъ bo estъ otьcъ
vaš, iže estъ na nebesehъ. [10] nï naricaïte sę nastavьnïcï,
êko nastavъnïkъ vašъ estъ hrъ. [11] a bolïï vъ vasъ da
bądetъ vamъ sluga. [12] iže bo vъznesetъ sę, sъmerïtъ sę,
a sъmêrêjęï sę, vzneset sę.

NED. 14. PO 50.

Ev. otъ math., glava 120. (XXII, 2–14.)

2 Reče gospodь pritčą sïją: upodobi sę crstvo nebe-
sьnoe člověku crju, iže sъtvorï braka sъinu svoemu. 3 ï
posъla rabъi svoję prizьvatï zьvanъiję na brakь; ï ne
hotêahą priti. 4 pakъi posъla ïnъï rabъi glagolę: rьcête
zьvanъïïmъ: se obêdъ moï ugotovan, junьci moï ï upï-
tênaa ïskolena[a], ï vъsê gotova: pridête na brakъ. 5 onï
že neroždъše otïdą, ovь na selo svoe, ovъ na kuplją svo-
ją, 6 a pročiï emъše rabъi ego dosadišę ïmъ ï ïzbïšę ję.
7 slъišavъ že crъ tъ, razgnêvavъ sę ï posъla voję svoję,
ï pogubi ubiïcę tъï, ï gradъ ïhъ zažьže. 8 togda glagola
rabomъ svoïmъ: braci ubo ugotovani sątъ, a zъvaniï ne
bêšę dostoïni. 9 ïdête ubo na ïshodišta pątiï, ï eliko ašte
obrjęštete, prizovête na brakъï. 10 ï ïšedьše rabï ti na[ra-
spątiê] pątï sъbъrašję vъsę, jęže obrêtą, zьlъiję že ï
dobrъiję, ï ïsplъnïšę sę braci vъzležęštiïhъ. 11 vъšedъ že
crъ tъ vidêtъ vъzležęštiïhъ, vidê tu člověka ne oblъčena
vъ odêanie bračьnoe; 12 i glagola emu: druže, kako vъ-
nïde sêmo ne ïmъi odêanïa bračьnaago? onъ že umlъča.
13 togda reče crъ tъ slugamъ: sъvęzavъše emu rącê ï
nozê vъzьmête ï, ï vъvrьzête ï vъ tьmą kromêšьnjąją.
tu bądetъ plačь ï skrъžьtъ ząbomъ. 14 mьnozï bo sątъ
zьvanï, malo že ïzbьranъïïhъ.

SĄBOTA 15. PO 50.

Evang. ωtъ math., glava 242. (XXIV, 1–13.)

1 Vъ ono vrêmę pristąpišę učenïci kь ïsusu pokazati
emu zьdanïê crkvьnaa. 2 onъ že ωtvêštav reče ïmъ: ne
vïdite lï vъsêhъ sihъ? amïnъ glagolją vamъ, ne ïmatъ
ostati sьde kamenь na kamenï, iže ne razoritъ sę. 3 sê-

dęštu že emu na gorê eleonьstê, pristąpišę kь nemu učenïcï ego, glagoljąšte edinomu: povêždь namъ kьgda si bądątъ? ï čto estъ znamenïe tvoego prïšestviê ï konьčanïe vêka? [4] ï otъvêštavъ ïsusъ reče ïmъ: bljudête sę, da niktože vasъ ne prêlьstitъ. [5] mnozi bo pridątъ vъ ïmę moe glagoljąšte: azь esmъ hrъ. ï mnogъi prêlьstętъ. [6] uslъïšati že ïmate branï ï slъišanii (*slъïšanïê branïï*). vidite, nъ ne užasaïte sę; podobaetъ bo sïmъ vsêmъ bъiti; nъ ne tъgda estъ konьčina. [7] vъstanetъ bo jęzъikь na jęzъikь ï crъstvo na crъstvo, ï bądątъ gladi ï pagubъï ï trąsi po mêsta. [8] vъsê že sii načęlo bolêznemъ. [9] tьgda prêdadętъ vъï vъ skrъbь, ï ubijątъ vъi, ï bądete nenavidimi vsêmi jęzъikъï ïmene moego radi. [10] ï tьgda sъblaznętъ sę m'nozi, ï drugь druga prêdastъ, ï vъznenaviditъ drugь druga. [11] ï mnozi lьžiï prorocï vъstanątъ ï prêlьstętъ mnogъi. [12] ï za umnoženïe bezakonïê ïsęknetъ ljubъi mnogъiihъ. [13] pretrъpêvъï že do konьca, tь sъpasetъ sę.

NED. 15. PO 50.

Ev. ѡtъ math., glava 224. (XXII, 35-46.)

[35] Vъ ono vrêmę zakonьnïkь eterъ pride kъ ïsusu ïskušaję ï, ï glagolę: [36] učitelju, kaê zapovêdь bolьši vъ zakonê estъ? [37] ïsusъ že reče emu: vъzljubïši gospoda boga tvoego vьsêmь srdcem tvoïmъ ï vseją dušeją tvoeją ï vseją krêpostïją tvoeją ï vseją mъislïją tvoeją. [38] si estъ prъvaê ï bolьšaa zapovêdь. [39] vъtoraê že podobьna eï: vъzljubïši ïskrъnêago svoego êko ï samъ sę. [40] vъ seju oboju zapovêdiju vesь zakonъ ï proroci visętъ. [41] sъbъranomъ že fariseomъ, vъprosï ję ïsusъ. [42] glagolę: čto sę vamъ mьnïtъ o hê? čiï estъ sъinъ? glagolašę emu: davъidovъ. [43] glagola ïmъ: kako ubo davъidь duhomъ gospoda naricaetъ i glagolę: [44] reče gospodь gospodju moe-

mu: sêdi o desnaję mene, donьdeže položą vragъi tvoję podъnožie nogama tvoïma? [45] ašte ubo davъidъ duhomъ gospoda narïcaetъ i, kako sъinъ emu estь? [46] ï nïktože ne možaaše otvêštatï slovesï, nï sъmê kto otъ dъne togo vъprositi ego k tomu.

SAB. 16. PO 50.

Ev. ωtъ math., glava 259. (XXIV, 34-44.)

Reče gospodь kь svoïm učenïkomъ: [34] amïnъ glagolją vamъ, ne mïmoïdetъ rodos, donьdeže vsê si bądątъ. [35] nebo ï zemlê mimoïdete, a slovesa moê ne mïmoïdąt. [36] a o dьni tomъ ï o godinê toï nïktože ne vêstъ, ni angelï nebesьnii, tъkъmo otьcъ edinъ. [37] êko že bo vъ dьni noevъi, tako bądetъ ï vъ dьni sъina člověčьskaago. [38] êkože bo bêahą vъ dьnï prêžde potopa, êdąšte ï pijąšte, ženęšte sę ï posagająšte, do negože dьni vъnide noe vъ kovčeg, [39] ï ne oštjutišę, donьdeže prïde potopъ ï vъzętъ vsę, tako bądetъ ï prišestvie sъina člověčê. [40] togda bądete dьva na selê, edinъ poemle . . . .
(Jednoga lista nije, 50ga. A na tom bijaše česa ovdê nije, i još ovo:

NED. 16. PO 50.

Ev. ωtъ math., glava 270. (XXV, 14-29.)

Reče gospodь pritčą siją: êkože bo člověkъ otъhodę prizъva rabъi svoję. kon.: i to vъzęto bądetъ otъ nego.
ïštï vъ vъtor. svętъïję ned.

SĄB. 17. PO 50.

Ev. ωtъ math., glava 260. (XXV, 1-13.)

Reče gospodь pritčą siją: togda upodobitъ sę crstvo nebesьnoe 10tï dêvъ. kon.: êko ne vêste dьne nï časa. ïstï ï sego vъ vъtor. svętъïję ned.

NED. 17. PO 50.

Evan. otъ math., glava 150. (XV, 21-28.)

. . . .
. . . .
. . . .

KONČ. SĘ MATHEÏ EVANĜELÏSTЪ, Ï NAČĘTЪ SĘ LUKA.

SĄB. 1. NOVAAGO LÊTA.

Ev. ωtъ lukъi, glava (IV, 31-36.)

31 . . . .)leïskъ. ï bê učę vъ sąbotъï.
32 ï užasaahą sę o učenïi ego, êko sъ vlastiją bê slovo
ego. 33 ï bê vъ sьnьmišti člověkъ ïmъï bêsъ nečistъ, ï
vъzьpi glasomъ veliemъ, 34 glagolę: ostani, čto estъ
nam ï tebê, ïsuse nazarênine? prišelъ esi pogubitъ nasъ?
vêmъ tê kto esi, svętъïï božïï. 35 ï zaprêti emu ïsusъ,
glagolę: pomlъči ï ïzidi ïz nego. ï povrъgъ ï bêsъ ïzide
ïz nego, nïkako že nevrêždъ ego. 36 ï bъïstъ užasъ na
vьsêhъ. ï sъtęzaahą sę drugъ kь drugu glagoljašte: čto
estъ slovo se, êko vlastiją ï siloją velitъ nečistъiïmъ duhomъ, i ïshodętъ.

NED. 1. NOVAAGO LÊTA.

Evanĝ. ѡtъ lukъi, glava 29. (V, 1-11.)

1 Vъ ono (*vrêmę*) stoję bê ïsusъ pri ezerê ĝenisaret-
stê, 2 ï vïdê dъva korablê stoję*šta* prï ezerê ; rъibitvi že
ošedъše ot neju plakaaha mrêžę. 3 vъlêzь že vъ edinъ ot
korabicju, iže bê simonovъ, moli ï ot zemlę vъzïtï malo.
ï sêdъ ïs korablê učaaše narodъi. 4 êko že prêsta glagolę.
reče kъ simonu : vъ(z)êdi vъ glabina, ï vъmetite mrêžę
vašę vъ lovïtva. 5 ï otъvê*št*avъ simonъ reče emu : nasta-
vьnïče, ob noštь vsa truždъše sę ne jęhomъ nïčesože ; po
glagolu že tvoemu vъmetem mrêžę. 6 ï se sъtvorъše, obęsę
množъstvo rъïbъ ; protrъzaaha že sę mrêžę ïhъ. 7 ï po-
manašę pričęstьnïkomъ, iže bêaha vъ druzêmь korabi,
da prišedъše pomogatъ ïmъ. ï prida ï ïsplъnišę oba ko-
rablê, êko pogražatï sę ïma. 8 vidêvъ že simonъ petrъ
pripade kъ kolênoma ïsusovoma, glagolę : ïzidi ot mene,
êko mažъ grêšenъ esmъ, gospodi. 9 užasъ bo odrъžaaše
ï ï vsę, iže bêaha sъ nimъ, o lovitvê rъibъ, jęže jęsę ;
10 takožde ï ïakova ï ïoana sъina zevedeova, êže bêste
obeštьnïka simonovi. ï reče kъ sï(*mo*)nu ïsusъ : ne boï
sę ; ѡt selê badešï člověkъï lovę. 11 (*i*) ïzvezъše korablъ
na zemlja, ï ostavъše vъse, vъ slêdъ ego ïda.

SAB. 2. NOVAAGO LÊTA.

Ev. ѡtъ lukъi, glava 36. (V, 17-26.)

17 Vъ ono (*vrêmę*) bê učę ïsusъ, ï bêaha sêdę*št*e fari-
seï ï zakonoučitele, iže bêaha prišьli ot vъsêhъ vъsïi ga-
lïleïskъ ï ïjudeïskъ ï otъ ïerslima, ï sila gospodьnê bê
cêlitï ję. 18 ï se mažï nosęšte na odrê člověka, iže bê osla-
blenъ, ï ïskaaha vъnesti ï ï položiti ï prêdъ nïmъ. 19 ï

ne obrêtše kądu vъnesti naroda radi, vъzlêzьše na hra-
mъ, skozê skądъlъï nizьvêsišę ï sъ ložemъ ego po srêdê
prêdъ ïsusa. [20] ï vidêvъ vêrą ïhъ reče (*emu*): člověče,
otpuštajątъ sę tebê grêsi tvoï. [21] ï načęšę pomъišlêti kь-
nižьnicï ï farïseï, glagoljąšte: kto estъ sь, iže glagoletъ
vlasvimïją? kto možetъ otpuštati grêhъi, tъkъmo edinъ
bogъ? [22] razumêvъ že ïsusъ pomъišleniê ïhъ, ωtъvêštavъ
reče ïmъ: čto pomъišlêete vъ srdciïhъ vašihъ? [23] čьto
estъ udobêe, rešti oslab(*l*)enumu: otpuštajątъ ti sę grêsï
tvoï, lï rešti: vъstanï ï hodi? [24] nъ da uvêste, êko vlastъ
ïmatъ sъinъ člověčъ na zemï ωtъpuštati grêhъi, reče že
oslablenumu: tebê glagolją: vъstani, ï vъzьmï lože tvoe
ï ïdi vъ domъ svoï. [25] ï abïe vъstav prêdъ nïmi, vъzętъ
na nemъže ležaaše, ï ïde vъ domъ svoï slavę boga. [26] ï
užasъ prijęt vъsę, ï slavlêahą boga, ï ïsplьnïšę sę stra-
homъ ï glagolaahą, êko vidêhomъ divьnaa dьnesь.

NED. 2. NOVAAGO LÊTA.

Ev. ωtъ lukъi, glava 54. (VI, 31-36.)

Reče gospodь: [31] êkože hoštete da tvorętъ vamъ člo
vêci, ï vъi tvorite ïmъ takožde. [32] ï ašte ljubite ljubęštęję
vъi, kaê vamъ hvala estъ? ïbo ï grêšъnïcï ljubęštęję lju-
bętъ? [33] ï ašte blagotvorïte blagotvoręštïim vamъ, kaê
vamъ hvala estь? ïbo ï grêšьnicï tožde tvorętъ. [34] ï ašte
vъ zaemъ daete, ωtъ nïhže čaete vъsprijęti, kaê vamъ
hvala estъ? ïbo ï grêšъnïci grêšъnïkomъ vъ zaemъ da-
jątъ, da vъsprïïmątъ ravъno. [35] obače ljubite vragъï vašę,
ï dobrotvorite ïmъ, ï vъ zaïmъ dadite, nïčesože ne ča-
jąšte, ï bądetъ mъzda vaša mnoga, ï bądete sъinove vъi-
šъnêago, êko tъ blagъ estъ na nevъzblagodêtъnъiję ï zь-
lъiję. [36] bądête mïlosrъdi êko ï otьcь vašь mïlosrdъ estъ.

SĄB. 3. NOV. LÊTA.

Ev. ωtъ lukъi, glava 38. (V, 27–32.)

[27] Vъ ono vrêmę ïzide ïsusъ ï uzьrê mъitarê ïmenemъ
levgïją sêdęštъ na mъïtьnïcï, ï reče emu: ïdi po mьnê.
[28] ï ostavlъ vъsê, vъstavъ vъ slêdъ ego ïde. [29] ï sъtvorï
črêžd(e)nïe velïe levgïï emu vъ domu svoemъ, ï bê na-
rodъ mnogь mъïtarь (i) ïnêhъ, iže bêahą sь nïmъ vъzle-
žęšte. [30] ï rьpъtaahą kьnižьnïci ï fariseï kъ učenïkomъ
ego glagoljąšte: po čьto sь mъitari ï grêšьnïkъi êstъ ï
pïetъ? [31] ωtъvêštavъ ïsusъ reče ïm: ne trêbujątъ sъdra-
vii vrača, nъ bolęštiï. [32] ne pridъ prizьvatъ pravedъnikъ,
nъ grêšьnïkъi vъ pokaanïe.

NED. 3. NOV. LÊTA.

Ev. ωtъ lukъi, glava 66. (VII, 11–16.)

[11] Vъ ono vrêmę ïdêaše ïsusъ vъ gradъ naricaemъi
naïnъ, ï sь nïmъ ïdêahą učenïci ego ï narodъ mъnogъ.
[12] êko že približïšę sę kь vratom grada, ï se ïznošaahą
umerša sъina edinočęda materi svoeï; ï ta bê vъdova,
ï narodъ ot grada bê mьnogь sь neją. [13] ï vidêvъ ją go-
spodь milosrdova ją ï reče eï: ne plači sę. [14] ï prïstąplь
kosną sę vъ odrъ; nosęšteï že stašę. ï reče: junoše! tebê
glagolją: vъstanï. [15] ï sêde mrъtvъïï, ï načęt glagolati,
(ï vъdastъ ï materi ego). [16] prijętъ že strah vьsę, ï sla-
vlêahą boga glagoljąšte: êko prorokъ velïï vъsta vъ nasъ,
ï êko posêtï gospodь bogъ ljudïï svoïhъ.

SĄB. 4. NOV. LÊTA.

Ev. ωtъ lukъi, glava 41. (VI, 1-10.)

[1] Vъ ono (*vrêmę*) hoždaaše ïsusъ vъ sąbotъ skozê sêanïa; ï vъstrъгaahą učenïci ego klasъi, ï êdêahą ïstirająšte rąkama. [2] eterï že ωtъ fariseï rêšę ïmъ: čьto tvorite, egože ne dostoïtъ tvoritï vь sąbotą? [3] ï ωtъvêštavъ ïsusъ reče: nï li sego este čьli, eže sъtvori davъidъ egda vъzьalka samъ ï iže sъ nïmъ bêahą? [4] kako (*vъnïde*) vъ domъ božiï ï hlêbъi prêdъloženïê priemъ êstъ ï dastъ ï sąštïimъ sь nïmъ, ïhъže ne do(*sto*)êše êsti, tъkъmo ïereomъ edinêm. [5] ï glagolaaše ïmъ, êko gospodь estъ sъinъ človêčъ sąbotê. [6] bъistъ že vъ drugąją sąbotą vъniti emu vъ sьnьmište ï učitï. ï bê človêkь tu ï rąka emu bê desnaê suha. [7] ï naziraahą ï kьnïžьnici ašte vъ sąbotą ï(*s*)cêlitъ i, da obrjęštątъ rêčь na nь. [8] onъ že vêdêaše pomъïšlenïê ïhъ. ï reče mąževi ïmąštjumu suhąją rąką: vъstavъ ï stanï po srêdê. onъ že vъstavъ sta. [9] reče že ïsusъ kь nïmъ: vъprošą vъi: ašte dostoïtъ vъ sąbotъ dobro sъtvoriti, li zьlo sьtvoriti? dušą sъpastï lï pogubiti? [10] ï vъzьrêvъ na vъsę, reče emu: prostьri rąką tvoją. onъ že prostьrêtъ: ï utvrъdi sę rąka emu sъdrava êko ï drugaê.

NED. 4. NOV. LÊTA.

Ev. ωtъ lu. glava 76. (VIII, 5-15.)

Reče gospodь pritьčą siją: [5] ïzïde sêjęï sêatъ sêmene svoego. ï egda že sêaše e, ovo pade pri pąti, ï popьrano bъistъ, ï pticę nebesьnъïję pozobašę e. [6] a drugoe pade na kameni, ï prozębь usъše, zane ne ïmêaše vlagъi. [7] a drugoe pade po srêdê trъnïê, ï vъzraste trъnie ï podavi e. [8] a drugoe pade na zemi dobrê, ï prozębь sьtvori plodъ

sъtoriceją. [9] vъprašaahą že ï učenïcï ego glagoljąšte: čto
estъ pritъča si? [10] onъ že reče ïmъ: vam dano estъ vê-
dêti taïnъï crstvïa božïê, a pročiïmъ vъ prïtъčah, da vi-
dęšte ne vïdętъ ï (slъïšęšte) ne razumêjątъ srdcemъ. [11] estъ
že pritъča sï: sêmę estъ slovo božie. [12] a eže pri pąti, siï
sątъ slъišjęštiï slovo, ï po tomъ pridetъ diavolъ ï vъzь-
metъ slovo otъ srdcь ïh, da ne vêrъi emъše sъpasenï
bądątъ. [13] a eže na kamenï, iže egda slъïšętъ sъ rado-
stïją priemlątъ slovo; ï sï korene ne ïmątъ, iže vъ vrêmę
vêrą emljątъ, ï vъ vrêmę napasti ostąpajątъ. [14] a padъšee
vъ trъnï, sïi sątъ slъïšęštïi, ï ωtъ pečalïï, bogatъstva ï
slasti žitïïskъijç hodęšte podavlêjątъ sę, ï ne do vrъha
ploda tvorętъ. [15] a iže na dobrê zemli, siï sąt iže dobromъ
srdcemъ ï blagomъ slъïšęšte slovo drъžęt ï plodъ tvorętъ
vъ trъpênïi. si glagolę vъzglasi: ïmêjęï ušï slъišatï da
slъišitъ.

SĄB. 5. NOV. LÊTA.

Ev. otъ lu., glava 64. (VII, 1-10.)

[1] Vъ ono vrêmę vъnide ïsusъ vъ kapernaum. [2] sъtь-
nïku že eteru rabь zьlê bolę umïraaše, iže bê emu čь-
stenъ. [3] slъïšavъ že o ïsusê, posьla kь nemu starcę ljud-
skъïję, molę ï da prišedъ sъpasetъ raba ego. [4] onï že
prïšedъše kь ïsusovï, molêahą ï tьštъno glagoljąšte emu:
êko (do)stoïnъ estъ, eže ašte dasi emu. [5] ljubitъ bo ję-
zъikъ našь, ï sьnьmište tь sьzьda namъ. [6] ïsusъ že ïdêaše
sь nimi. ešte že emu ïdąštju sь nïmï ne daleče sąštu otъ
domu, posъla kь nemu sьtьnïkъ drugago, glagolę emu:
gospodï, ne dviži sę, nêsmъ bo dostoïnъ da podъ krovъ
moï vъnïdeši. [7] temь že nï sebe dostoïna sъtvorihъ priti
kь tebê, nъ rьci slovomь, (ï) ï(s)cêlêetъ otrokъ moï. [8] azь
bo člověkъ esmъ podъ vlasteli učïnenъ, ï ïmêję podъ
sobojąvoïnъi; ï glagoljąsemu: ïdi, ï ïdetъ; ï drugumu:

prïdi, ï pridet; ï rabu moemu: sьtvori se, ï sъtvorïtъ.
9 slъišavъ že se ïsusъ, čjudi sę emu, ï obraštь sę poslê-
dująštumu narodu reče: amïnъ glagolją vam, nï vъ ïzraïli
tolïkъi vêrъi obrêtъ. 10 ï vъzvraštъše sę vъ domъ posь-
lanii, obrêtą bolęštaago raba ï(s)cêlêvъša.

NED. 5. NOV. LÊTA.

Ev. ωtъ lukъi, glava 196. (XVI, 19-31.)

Reče gospodь: 19 člověkь eterъ bê bogatъ, ï oblačaaše
sę vъ porfirą ï vъ vysь, veselę sę na vъsêkъ denь svê-
tъlo. 20 ubogъ že bê eterъ ïmenem lazarъ, iže ležaase prï
vratêhъ ego gnoïïnъ. 21 ï želaaše nasъïtïtï sę otъ krupïcь
padająštïïhъ sъ trapezъi bogataago. nъ ï p'si prïhodęšte
oblïzaahą gnoï ego. 22 bъïstъ že umrêti nïštuumu ï nesenu
bъïtï anğelъï na lono avraamle. umrêtъ že ï bogatъï ï
pogrêsę ï vъ adê. 23 ï vъzvedъ oči svoï sъï vъ mąkahъ,
uzьrê avraama ïz daleče, ï lazara na lonê ego. 24 ï vьz-
glašь reče: otьče avraame, pomïluï mę ï posьli lazara,
da omočitъ konecь prъsta svoego vъ vodê ï ustudit ję-
zъikь moï, êko stražda vъ plameni semъ. 25 reče že emu
avraam: čjędo, pomêni êko vъsprijęlъ esi blagaa tvoê
vъ životê tvoemъ, ï lazarъ takožde zьlaa. nъ(i)nê že sьde
utêšaetъ sę, a tъi straždeši. 26 ï nadъ vъsêmï simï meždju
vami ï namï propastь veliê utvrъdï sę, êko da hotęštii
minąti (otъ sądê kъ vamъ) ne vъzmagajątъ, nï iže otъ
tądê kь namъ prêhodętъ. 27 reče že: molją tę ubo, otьče,
da ï posьleši vъ dom otьca moego. 28 ïmamь bo pjętь
bratiję, êko da sьvêdêtelьstvuetъ ïmъ, da ne ï tï prïdątъ
na mêsto se mąčьnoe. 29 glagola že avraamъ: ïmątъ mo-
sea ï prorokъi, da poslušajątъ ïhъ. 30 onъ že reče: nï
otьče avraame; nъ ašte kto otъ mrъtvъïïhъ ïdetъ kь
nimъ, pokajątъ sę. 31 reče že emu: ašte mosea ï prorokь
ne poslušajątъ, nï ašte kto otъ mrъtvъïïhъ vъskrъsnetъ,
ne ïmątъ vêrъï.

SĄB. 6. NOV. LÊTA.

Ev. otъ lukъi, glava 79. (VIII, 16–21.)

Reče gospodь: [16] nïktože svêtilьnïka vъžegъ pokrъi-
vaetъ ï s(ъ)sądomъ, lï podъ odromъ polagaetъ i, nъ na
svêšťьnïkъ vъzlagajątъ, da vъhodęšťïï vïdętъ svêtъ. [17] nê-
stъ bo taïno, eže ne avitъ sę, ni utaeno, eže ne bądetъ
poznano ï vъ êvlenïe pridetъ. [18] bljudête sę ubo kako
slъïšite: iže bo ïmatъ, dastъ sę emu, a iže ne ïmatъ, ï
eže mnïtъ sę ïmъï, ï to vъzęto bądetъ otъ nego. [19] prïdą
že kь nemu matï ï bratiê ego, ï ne možaahą besêdovatï
narodomъ. [20] ï vъzvêstïšę emu glagoljąšťe: mati tvoê ï
bratiê tvoê vъnê stojętъ, vidêti tę hotęšťe. [21] onъ že ωtъ-
vêšťavъ reče ïm: matï moê ï brat(iê) moê siï sątъ slъi-
šęšťïï slovo božie, ï hranęšťï e.

NED. 6. NOV. LÊTA.

Ev. ωtъ lukъi, glava 83. (VIII. 27–39.)

[27] Vъ ono vrêmę ïšedъšu ïsusu na zemlją gadarinską,
sьrête ï mążь eterъ ωtъ grada, iže ïmêaše bêsъ otъ m'nog
lêtъ, ï vъ rizą ne oblačaaše sę, ï vъ hramê ne živêaše,
nъ vъ grobêhъ. [28] uzьrêvъ že ïsusa ï vъzьpivъ pripade
kъ nemu ï glasomъ velïemъ reče: čьto estъ mьnê ï tebê,
ïsuse sъine ‡boga živaago? molją ti sę, ne mąčï mene.
[29] prêšťaaše bo duhovi nečïstumu ïziti ωtъ člověka; mno-
gъi bo lêtъi pohъitaaše ï, ï vęzaahą ï ązï želêzьnъïimï,
ï pątъï strêgąšťe ï, ï rastrъgaję ązъi, gonimъ bъivaaše
bêsomъ skozê pustъïnją. [30] vъprosi že ï ïsusъ, glagolę:
kako ti ïmę estъ? onъ že reče: legeonъ; êko bêsi mnozi
vъnïdą vъ nь. [31] ï molïšę ï, da ne povelitъ ïmъ vъ bez-
dъną ïti. [32] bê že tu stado svïnii mnogo pasomo vъ gorê:

ï molišę ï da povelïtъ ïmъ vъniti. ï povelê. [33] ï ïšedъše
bêsi otъ človêka vъnïdą vъ svïnïję. ï ustrъmï sę stado
po brêgu vъ ezero. ï ïstope. [34] vïdêvъše že pasąštii bъï-
vъšee, bêžašę, ï vъzvêstïšę vъ gradê ï vъ selêhъ. [35] ï
ïzidą vidêtъ bъïvъšaago. ï pridą kь ïsusovï, ï obrêtą člo-
vêka sêdęšta, ïz negože bêsï ïzïdą, oblъčena ï sъmъislęšta
prï nogu ïsusovu. ï uboêšę sę. [36] *(vъzvêstišę že imъ vidê-*
vъšei, kako sъpase sę bêsьnovavъïï. [37] *i molišę i vьsь na-*
rodъ oblasti gergesinьskъïję otъiti otъ nihъ, êko strahъmь
velikъmь odrъžimi bêahą. onъ že vъlêzъ vъ korablь, vъz-
vrati sę). [38] molêaše že sę emu mąžь ïz negože bêsï ïzïdą,
da bï sь nïmъ bъilъ. ωtъpustï že ï ïsusъ, glagolę: [39] vъz-
vrati sę vъ dom tvoï, ï povêdaï eliko tï sъtvorï bogъ. ï
ïde, po vъsemu gradu povêdaję, eliko sъtvorï emu ïsusъ.

SĄB. 7. NOV. LÊTA.

Ev. ωtъ lukъi, glava 86. (IX. 1-6.)

[1] Vъ ono vrêmę prïzьvavъ ïsusъ oba na desęte uče-
nïka svoê, dastъ ïmъ silą ï vlastь na vьsêh bêsêhъ, ï
nedągъï cêliti. [2] ï posьla ję propovêdatï crstvo božie, ï
cê(*litъ bo*)lęšteję. [3] ï reče kь nïmъ: nïčьtože ne vъzьmête
na pąt: nï žьzla, nï pirъi, nï hlêba, nï sьrebra, nï dь-
voju rizu ïmêïte. [4] ï vъnьže domъ vъnidete, tu prêbъi-
vaïte ï otъ tądu ïshodite. [5] ï eliko ne prïïmątъ vasъ, ïsho-
dęšte otъ grada togo prahъ otъ nogь vašïhъ ïstręsête vъ
sъvêdênïe na nę. [6] ïshodęšte že prohoždaahą skozê vьsi
blagovêštająšte ï cêlęšte vъsądê.

NED. 7. NO. LÊTA.

Ev. ωtъ lukъi, glava 85. (VIII, 41-56.)

41 Vъ ono vrêmę člověkъ eterъ prïde kь ïsusovï ïme-
nemъ aïrъ, ï tъ kъnęʒь sъnъmïštu bê. ï padъ pri nogu
ïsusovu molêaše ï vъ domъ svoï vъniti, 42 êko dъštï edi-
nočęda emu bê êko dъvoju na desęte lêtu, ï ta umiraaše.
egda že ïdêaše ïsusъ, narodi ugnêtaahą ï. 43 ï se žena
są*št*ï vъ točenii krъve ωtъ d'voju na desęte lêtu, êže vra-
čemъ ïzdaêvъši vъse ïmênïe svoe, ï nï ot edïnogo že može
ï(s)cêlêti, 44 pristąpъši že sъ zadi kosną sę vъskrïlii rizъi
ego, ï abie sta tečenïe krъve eję. 45 ï reče ïsusъ: k'to
prïkosną sę m'nê? ωtъmêtają*št*emъ že sę vъsêmъ reče
petrъ ï iže bêahą sъ nïmъ: nastavъnïče, narodi utiska-
jątъ tę ï gnetątъ, ï glagolešï k'to estъ prikosnąvъï sję
m'nê? 46 ïsusъ že reče: prikosną sę m'nê nêk'to. azъ bo
čjuhъ silą ïšedšą ïz mene. 47 ï vidêvъšï žena êko ne utaï
sę, trepe*št*ą*št*ï pripade ï padъšï prêdъ nïmъ, za njąže
viną prïkosną sę emъ, povêda prêdъ vъsêmï ljudъmï ï
êko ï(s)cêlê abïe. 48 ïsusъ že reče eï: drъzaï dъ*št*i, vêra
tvoê sъpase tę; ïdi vъ mïrъ. 49 e*št*e že emu glagolją*št*ju,
prïde eterъ ot (*arhi*)synagoga, glagolę emu: êko umъ-
rêtъ dъ*št*i tvoê, ne d'vïžï učitelê. 50 ïsusъ že slъišavъ otъ-
vê*št*a emu, glagolę: ne boï sę; tъkъmo vêruï, ï sъpasena
bądetъ. 51 prïšed že vъ domъ ï ne da nïkomuže vъnïti
sъ soboją, tъkъmo petru ï ïoan'nu ï ïakovu ï otьcju otro-
kovicę ï materï. 52 rъidaahą že vьsï ï plakaahą sę eję.
onъ že reče: ne plačite sę; nêstъ umrъla dêvïca, nъ
sъpïtъ. 53 ï rągaahą sę emu, vêdą*št*e êko umъrêtъ. 54 onъ
že ïzgъna vъ(nъ) vъsę, ï ïmъ za ręką vъzglasi ją, gla-
golę: otrokovïce, vъstani. 55 ï vъzvrati sę duhъ eję, ï
vъskrъse abïe. ï povelê datï eï êstï. 56 ï užasoste sę rodi-
telê eję. onъ že zaprêtï ïma nïkomuže povêdati bъïvъšaago.

SAB. 8. NOV. LÊTA.

Ev. otъ lukъi, glava 99. (IX. 37-43.)

[37] Vъ ono (*vrêmę*) sъšedъšu ïsusu sъ gorъi sъrête ï
narodъ mъnogъ. [38] ï se mąžь ïz naroda vъzьpiï glagolę:
učitelju, molją tę, prizьri na sъina moego, êko ïnočędъ
mï estъ, [39] ï se duhъ emletъ i, ï vъnezaapą vъpietъ, ï
prąžaetъ sę sъ pênami, ï edьva otъhodit otъ nego sъkru-
šaję ï. [40] ï molïh sę učenïkomъ tvoïmъ da ïždenątъ i, ï
ne vъzmogą. [41] otъvêštavъ ïsusъ reče: ω rode nevêren ï
raz'vraštenъ, do kolê bądą vь vasъ ï trplją vъï? prïvedi
mï sъinъ tvoï sêmo. [42] ešte že grjędąštju emu povrъže ï
bêsъ, ï sъtrjęse ï. zaprêtï že ïsusъ duhu nečïstumu, ï
ï(s)cêli otroka, ï vъdastъ i materï ego. [43] divlêahą že sę
vьsï o veličiï božiï.

NED. 8. NOV. LÊTA.

Ev. otъ lukъi, glava 121. (X, 25-37.)

[25] Vъ ono vrêmę zakonnïkь eterъ pride kь ïsusu ïsku-
šaję ï ï glagolę: učitelju, čьto sьtvorь života vêčьnaago
naslêdują? [26] onъ že reče kъ nemu: vъ zakonê čьto pi-
sano estъ? kako čьteši? [27] onъ že otъvêštavъ reče: vьz-
ljubïši gospoda boga svoego ωt vsego srdca tvoego ï
vъseją dušeją, ï ot vъseję krêposti tvoeję, ï ot vsego po-
mъišlenïê tvoego [ljubi ï]; ï ïskrъnêago svoego êko ï samъ
sę. [28] reče že emu ïsusъ: pravo otъvêšta; se sъtvorï ï
živъ bądešï. [29] onъ že hotę opravьditï sę samъ, reče kъ
ïsusu: ï k'to estъ ïskrьnïï moï? [30] ωtъvêšta ïsusъ ï reče:
člověkь eterъ sъhoždaaše ot erslma vь erihą, ï vъ razboï-
nïkъï vъpade, iže ï sъvlъkъše ï, ï êzvъi vъzložьše na nь
otidą, ostavlьše ï elê žïva. [31] po priključaju že ï ereï eterь

sъhoždaaše pątemь têmъ, ï vïdêvъ ï mimo ïde. [32] takožde
ï levğitъ bъivъ na tomьžde mêstê, prïšedъ ï vidêvъ ï,
mïmo ïde. [33] samarêninъ že eterъ grjędъi ï pride nadь
nь, ï vïdêvъ ï milosrdova. [34] ï pristąplь obęza strupъi
ego vъzlivaję olêï ï vino. vъsaždъ že ï na svoï skotъ,
privede ï vъ gostinьnïcą, ï prileža emъ. [35] ï na utria ïšedъ
vьzemъ dъva pênęza dastъ gostinnïku ï reče emu: pri-
leži emъ, ï eže ašte priïždiveši, azь egda vъzvraštą sę,
vъzdamъ ti. [36] kьto ubo otъ têh trïï mьnïtь ti sę bъïtï
ïskrьnïi vъpadьšumu vъ razboïnïkъï? [37] onъ že reče:
sъtvoreï mïlostь sь nïmъ. reče že emu ïsusъ: ïdï, ï tъï
tvorï takožde.

SĄB. 9. NO. LÊTA.

Ev. ωtъ lukъi, glava 105. (IX. 57-62.)

Vъ ono (*vrêmę*) [57] bъistъ ïdąštu ïsusu po pąti, reče
eterъ kь nemu: ïdą po tebê êmože koliždo ïdešï gospodi.
[58] ï reče emu ïsusъ: lisï êzvinъï ïmątъ, ï pticę nebesъ-
-nъïję gnêz'da, a sъinъ člověčь ne ïmatъ kьde glavъi po-
dъklonïtï. [59] reče že kь drugumu: hodï vъ slêdъ mene.
onъ že reče: gospodï, poveli mï prêžde šedъšu pogreti
otьca moego. [60] reče že emu ïsusъ: ostavi mrъtvъïję po-
(*gre*)ti svoję mrъtvьcę; tъï že šedъ vъzvêštaï crstvïe bo-
žie. [61] reče že drugъïï: ïdą po tebê, gospodï; drevle že
poveli mï otvêštati mï sę iže sątъ vъ domu moemъ. [62] reče
že ïsusъ kь nemu: nïk'tože vъzložь rąkъï svoeję na oralo,
ï zьrję vъspjętь, upravlenъ estъ vъ crstvo božïe.

NED. 9. LÊTA.

Ev. otъ lukъi, glava 149. (XII, 16-21.)

[16] Reče gospodь prit'čą siją: člověku eteru (*bogatu*)
ugobьzi sę nïva. [17] ï mъišlaaše vь sebê, glagolę: čьto
sьtvorją, êko ne ïmamъ kьde sьbьrati plodъ moïhъ?

18 reče že: se sъtvorją: razorją žitьnicą moją, i bolьšą
sъzižda. i sъberą tu vъsê žita moê i dobroe moe. 19 i
reką duši moei: duše, imaši m'nogo dobro ležješti na
lêta m'noga: počivai, êždъ, pii, i veseli sę. 20 reče že
emu bogъ: bezumьne, vъ siją noštь dušą tvoją istęzajątъ
ot tebe; a êže ugotova, komu bądątъ? 21 tako vьsêkь
sьbirajęi [vъ] sebê, a ne vъ bogъ bogatêjęi. se glagolę
vъzglasi: imêjęi uši slъišati da slъišitъ.

SĄB. 10 NOV. LÈTA.

Ev. ωtъ lukъi, glava 117. (X. 19-21.)

Reče gospodь kь učenikomъ svoimъ: 19 se dahъ vam
vlastь nastąpati na zmiję i skorpiję i na v'są silą vražiją.
i ničьtože vasъ ne vrêditъ. 20 obače o semъ ne raduite
sę, êko i dusi vamъ povinujątъ sę; raduite že sę pače
êko imena vaša napisana sątъ na nebesehъ. 21 vъ tь časъ
vъzdradova sę duhomъ isusъ i reče: ispovêdają sę tebê,
otьče, gospodi nebesi i zemi, êko utailъ esi si ωtъ prêmądrъ
i razumenъ, i otъkrъi sii mladenьcemъ. ei otьče,
êko tako bъistъ blagovolenie prêdь toboją.

NED. 10. NOV. LÊTA.

Ev. ωtъ lukъi, glava 164. (XIII. 10-17.)

Vъ ono (*vrêmę*) 10 bê uče isusъ na edinom otъ sonьmištь
vъ sąbotъi. 11 i se žena duhъ imąšti nedąženъ 18te
lêtъ, i bê sląka ne mogąšti vъskloniti sę ωtъ nądь. 12 uzьrêvь
že ją isusъ, priglasi i reče ei: ženo, ωtъpuštena esi
ωtъ nedąga tvoego. 13 i vьzloži na nją rącê; i abie prostrêtъ
sę; i slavlêaše boga. 14 ωtъvêštavь že (*arhi*)sunagogь,
ne godujęę, zane vъ sąbotą i(*s*)cêli ją isusъ, glagolaaše
narodu: šestь dьnii estь, vъ nęže dostoitъ dêlati.

vъ tъї ubo prїhodęšte cêlite sę, a ne vъ denь sąbotъ-
nъi. [15] ωtъvêštavъ že emu gospodь reče: lїcemêri, koždo
vasъ vь sąbotą ne otrêšaetъ li volu svoego, li osьla otъ
êslїї, ї vedetъ napaêt? [16] sїją že dьšterь avraamlją sąštą,
jąže sъvęza sotona se osmoe na desęte lêto, ne dostoêaše
lї razdrêšiti eję ωtъ ązъї seję vъ denь sąbotъnъi? [17] ї sї
glagoljąštu emu, stъїdêahą sę vьsi protivlê(ją)štїї sę emu,
ї vъsi ljudie radovaahą sę o vъsêhъ slavьnъihъ bъiva-
jąštїїhъ otъ nego.

SĄB. 11. NOV. L.

Ev. ωtъ lukъi, glava 151. (XII, 32-40.)

Reče gospodь: [32] ne boї sę maloe stado, êko blagoїz-
voli otьcь vašъ dati vamъ crstvie. [33] prodadite їmênіê
vaša ї dadite milostъinją, sъtvorite sebê vъlagališta ne
tьlêjąšta, sьkrovište ne oskądêjąštee na nebesehъ, їdeže
tatь ne priblїžaetъ sę nї tьlê tьlїtъ. [34] їdeže bo e sьkro-
vište vaše, tu ї srdca vaša bądątъ. [35] bądą črêsla vaša
prêpoêsana ї svêtїlьnici gorąšte, [36] ї vъї podobьnъї člo-
vêkomъ čająštemъ gospoda svoego, kogda vъzvratїtъ sę
otъ brakь, da prїšedъšu ї tlъkną vъšu abїe otvrъząlъ emu.
[37] ї blaženi rabi ti, jęže gospodь obręštetъ bьdęštę. amї-
nъ glagolją vamъ, êko poêšetъ sę ї posadїtъ ję. ї mi-
nąvъ poslužitъ їmъ. [38] ljubo vъ vъtorąją ljubo vъ tretiją
stražą pridetъ ї obręštetъ tako, blaženї rabi tї. [39] se že
vêdїte, êko ašte bi vêdê(lъ) gospodїnъ hramїnъi vъ kъ(i)
časъ tatь pridet, bьdêlъ ubo bї ї ne bi dalъ podьrъiti
domu svoego. [40] ї vъї bądête gotovi, êko vъ nь že čas
ne mъnite, sъinъ člověčь pridetъ.

NED. 11. NOV. LÊTA.

Ev. ωtъ l., glava 181. (VIV, 16-24.)

16 Reče gospodь pritčą: člověkъ eterъ sьtvori večerją veliją, ï zьva mьnogъï. 17 ï posьla raba svoego vъ godъ večerję reštï zъvanъïimъ: grjędête, êko uže ugotovana sątъ vьsê. 18 ï načęšę vъkupь otъricati sę vъsi. prъvъiï reče emu: selo kupïhъ ï ïmamъ nąždą ïzïti ï vïdêti e. molją tę, ïmêï mę otročьna. 19 ï drugъi reče emu: sąprągъ volovъnъïihъ kupïhъ pjętь, ï grjędą ïskusïtъ ïhъ. molją tę, ïmêï mę otъročna. 20 ï drugъi reče: žena pojęhъ, ï sego radi ne mogą prïti. 21 ï prïšedъ rabь tь, povêda gospodïnu svoemu siï. togda razgnêvav sę gospodïnъ domu, reče rabu svoemu: ïzidi skoro na raspątiê ï stьgnъï grada, ï ništęję ï bêdьnъiję ï hromъïję ï slêpъiję vъvedi sêmo. 22 ï reče rabь gospodïnu svoemu: bъistъ eže povelê, ï ešte mêsto estъ. 23 reče že gospodïnъ rabu: ïzidi na pątï ï halągъï, ï ubêdi vъnïti, da naplъnïtь sę domъ moï. 24 glagolją bo vamъ êko nï edinъ že mąžь têhъ zъvanъïihъ ne vъkusitъ moeję večerję. mьnozi bo sątъ zъvanii, malo že ïzbьranъïihъ.

SĄB. 12. NOV. LÊTA.

Ev. ωtъ lu., glava 167. (XIII, 19-29.)

Reče gospodь pritčą siją: 19 podobьno estъ crstvo nebesьnoe zrьnu gorušъnu, eže priemъ člověkь vъvrъže vъ vrъtogradъ svoï, ï vъstraste, ï bъïstъ vъ drêvo velïe, ï pticę nebesьnъiję vъselišę sę vъ vêtvi ego. 20 ï pakъi reče: komu upodoblją crstvïe božie? 21 podobьno estъ kvasu, iže prïemъši žena sъkrъi vъ mącê tri satъ, doïdeže vъskъisą vьsê. 22 ï prohoždaaše skozê gradъï ï vъsi,

učę ï šestvie tvorę vъ erslmъ: [23] reče že emu eterъ: gospodï, ašte malo estъ sъpasająštiihъ sę? onъ že reče kь nemu: [24] podvizaïte sę vъnïti skozê têsьnaê vrata, êko m'nozi, glagolją vamъ, vъzïštątъ vъnïti, ï ne vъzmogątъ.
[25] ѡtъ ne li ubo vъstanetъ gospodïnъ domu ï zatvoritъ dvьri, ï načьnete vъnê stoêti ï tlêšti vъ dvьri, glagoljąšte: gospodï, gospodï, otvrъzi namъ. ï otъvêštav rečetъ vam: ne vêmъ vasъ otъ kądu este. [26] togda načьnete glagolati: êhomъ prêdъ toboją ï pihomъ ï na raspątiïh našïhъ učil [nъi] esi. [27] ï rečetъ: glagolją vamъ: ne vêmъ vasъ otъ kądê este. ѡtъstąpite otъ mene vъsi dêlatele nepravъdê.
[28] tu bądetъ plačь ï skrьžьtъ ząbomъ, egda uzьrïte avraama ï ïsaaka ï êkova ï vьsę prorokъi vъ crstvïï božiï, vъï že ïzgonïmъï vonъ. [29] ï prïdąt ѡtъ vъstokь ï zapadъ ï sêvera ï juga, ï vъzljęgątъ vъ crstvïï božiï.

NED. 12. NOV. LÊTA.

Ev. ѡtъ lu., glava 201. (XVII, 12-19.)

[12] Vъ ono vrêmę vъshodęštju ïsusu vъ vesь eterą, sъrête ï desjętь prokaženъ mąžь, iže stavъše ïz daleče,
[13] ï ti vъznêsę glasь, glagoljąšte: ïsuse nastavьniče, pomïluï nъï. [14] ï vidêvъ ję, reče ïmъ: šedьše pokažïte sę ïereomъ. ï bъïstъ ïdąštemъ ïm, ïčïstišę sę. [15] edinъ že otъ nïhъ, vidêvъ, êko ïcêlê, vъzvrati sę glasomъ velïemъ slavę boga. [16] ï padъ nïcь na kolênu ego, hvalą emu vъzdastь. ï tъ bê samarênïnъ. [17] ѡtъvêštavъ že ïsusъ reče; ne desętь li ïčïstišę sę? da devętь? [18] kako ne obrêtą sę vъzvraštьše sę datï slavъi bogu, tъkьmo ïnoplemenьnïkos?
[19] ï reče emu: vьstanï, ïdï: vêra tvoê sъpase tę.

SĄB. 13. NOV. LÊTA.

Ev. ωtъ l., glava 126. (XIV. 1-11.)

[1] Vъ ono (*vrêmę*) vьnïde ïsusъ vь domъ etera kьnęza
farïseïska vъ sąbotъ êstъ hlêba, ï ti bêahą nazirająšte ï.
[2] ï se člověkь eterъ, ïmъï vodъnъi trądь, ï bê prêdь nï-
mь. [3] ï otъvêštavъ ïsusъ reče kь zakonьnïkomъ ï fari-
seomъ, glagolę: ašte dostoïtъ vъ sąbotъ [ï]cêlïti [ï]? onï
že umlъčašę. [4] ï priemъ i, ï ï(s)cêlь ï, otъpustï i. [5] ï otъ-
vêštav reče: kotoraago vasъ oselъ lï volъ vъ studenecь
vъpadetъ, ï abie ne ïstrъgnetъ li ego vъ denъ sąbotь-
nъïï? [6] ï ne vъzmogą otъvêštati emu (*kъ semu*). [7] glagola
že kь zъvanъiïmъ pritьčą, obьdrъžę, kako prêdъsêdaniê
ïzbïraahą, glagolę kь nimъ: [8] egda zьvanъ bądeši kъimъ
na brakь, ne sjędï na prêdьnïïm mêstê, eda k'to čestьnêï
tebe bądetъ zьvanъiïhъ, [9] ï prišedъ zьvavъï tę ï onogo
rečetъ ti: daždъ semu mêsto. ï togda načьneši sъ stu-
domъ poslêdьnee mêsto drъžati. [10] nъ egda zъvanъ bą-
deši, šed sjędi na poslêdъnïïmъ mêstê, da egda prïdetъ
zъvavъiï tę ï rečetъ ti: druže, posędi vъïše. togda bąde-l-i
slava prêdъ vьsêmï sêdęštïïmi sъ toboją. [11] êko vьsêkь
vъznosęï sę, sьmêritъ sę, ï sьmêrêjęï sę samъ, vъzne-
setъ sę.

NED. 13. NO. L.

Ev. ωtъ lu., glava 218. (XVIII. 18-27.)

[18] Vъ ono (*vrêmę*) člověkъ eterъ pride kъ ïsusu ïsku-
šaję ï ï glagolę: učïtelju blagъï, čьto sъtvorь životъ vê-
čьnъi naslêdują? [19] reče že emu ïsusъ: čьto mę glago-
lešï blaga? nïk'tože blagь tъkьmo edinъ bogъ. [20] zapo-
vêdi vêsi: ne ubiï, ne prêljubъi sъtvori, ne ukradi, ne
lъži sъvêdêtelь bądi, čьti otьca ï materъ tvoją. [21] onъ že

reče emu. vьsê si sъhranïhъ otъ junostï moeję. [22] slъi-
šavъ že ïsusъ reče emu: ešte edinogo ne dokonьčalъ esi:
vьse eliko ïmaši prodaždъ ï razdaï nïštïïm, ï ïmêti ïmašï
sьkrovište na nebesehъ, ï grędi po mьnê. [23] onъ že slъi-
šavъ siï, priskrъbenъ bъistъ; bê bo bogatъ ʒêlo. [24] vi-
dêvъ že ï ïsusъ priskrъbьna sąšta reče: kako neudobь
ïmąštïïm bogatstvo vъ crstvo božie vьnïti. [25] udobьnê(*e*) bo
estъ velьbądu skozê ïgьlinê ušï proïtï, neže bogatu vъ
crstvo božie vъnïti. [26] rêšę že slъišavъšeï: k'to možetъ
sъpasenъ bъiti? [27] onъ že reče: nevъzmožьna ωtъ člo-
vêkъ, a otъ boga vъsê vъzmožьna sątъ.

SĄB. 14. NOV. LÊTA.

Ev. ωtъ l., glava 190. (XVI. 10-15.)

Reče gospodь: [10] vêrnъï vъ malê, ï vъ mnoʒê vêrenъ
estъ; ï nepravedьnъi vъ malê, ï vъ mnoʒê nepravъdenъ
estъ. [11] ašte ubo vъ nepravedьnêmъ mamonê vêrnï ne
bъiste, vъ ïstïnnêmъ kьto vamъ vêrą ïmetъ? [12] ï ašte
vъ tuždemъ vêrьnï ne bъiste, vaše kьto dastь vamъ?
[13] nikъï že bo rabь ne možetь dъvêma gospodïnoma ra-
botati: ljubo edinogo vьz(*n*)enavïdit a drugago vъzlju-
bïtъ, lï edinogo drъžitъ sę a o druʒêmъ nerodïti načь-
netъ. ne možete bogu rabotati ï mamonê. [14] slъïšaahą že
si vsê farïseï sьrebroljubci sąšte, ï podražaahą ï. [15] ï reče
ïmъ: vъï este opravdająšteï sę prêdъ človêkъi, bogъ že
vêstъ srdca vaša, êko eže estъ vъ človêcêhъ vъisoko,
mrъzostь prêd bogomъ estъ.

NED. 14. NOV. LÊTA.

Ev. ωtъ l., glava 224. (XVIII. 35-43.)

Vъ ono vrêmę [35] bъistь priblïžïti sę ïsusu vъ erihą,
slêpecь eterъ sêdêaše prï pątï prosę. [36] slъišavъ že naroda
mïmohodęšta, vъpraŝaaše, č'to ubo se estъ. [37] povêdašę

že emu, êko ïsusъ nazareï mïmohoditъ. [38] ï vъzьpi gla-
golję: ïsuse sъine davъïdovъ, pomïluï mę. [39] ï prêdъïdą-
*št*ïi prêštaahą emu da mlъčitъ. onъ že pače (ʒêlo) vъ-
piêaše glagolę: sъine davъïdovъ pomïluï (*mę*). [40] stavь že
ïsusъ povelê prïvesti ï kь sebê. prïblïžьšju že sę emu kь
nemu, vъprosi ï: [41] čьto ho*št*eši da ti sьtvorją? onъ že
reče: gospodï, da prozьrją. [42] ïsusъ že reče emu: pro-
zьri: vêra tvoê sъpase tę. [43] ï abïe prozьrê, ï vъ slêdъ
ego ïdêaše slavę boga. ï vьsi ljudie vïdêvъše vъzdašę
hvalą bogu.

SĄB. 15. NOV. LÈTA.

Ev. ωtъ lu., glava 196. (XVII. 3-10.)

Reče gospodь: [3] vъnemlête sebê. a*št*e sъgrêšïtъ bratъ
tvoï, zaprêti emu, ï a*št*e pokaetъ sę, ωtъpustï emu. [4] ï
ašte sedmьkratïceją dьnemъ sъgrêšitъ kь tebê, ï sedmï-
ceją obratitъ sę kь tebê, glagolę: kają sę, ωtъpustï emu.
[5] ï rêšę apostoli kь gospodju: priložiï nam vêrą. [6] reče
že gospodь: a*št*e bïste ïmêli vêrą êko zrъno gorušъno,
glagolali bïste sykaminê seï: vъzderi sę i vъsadï sę vъ
more: poslušala bi vasъ. [7] kotorъi že otъ vasъ raba ïmêję
orą*št*ъ li pasą*št*ь, iže prišedъšju emu sъ sela rečetъ emų:
abïe minąvъ vъzljęʒi? [8] ï ne rečetъ li emu: ugotovaï
čьto večerêją, ï prêpoêsavъ sę služi mï, donьdeže êmъ
ï piją; i po tomъ êsi ï pieši tъi? [9] eda ïmatъ hvalą rabu
tomu, êko sъtvorï povelênaa? ne mьnją. [10] tako ï vъï,
egda sъtvorite povelênaa vamъ, glagolïte, êko rabï nedo-
stoïnï esmъ, ï eže dlъžьnï bêhomъ sъtvoriti, sъtvorihomъ.

NED. 15. NOV. LÊTA.

Ev. ωtъ l., glava 225. (XIX. 1–10.)

1 Vъ ono (*vrêmę*) vъnïde ïsusъ vъ eriha̧. 2 ï se ma̧žь
ïmenemъ narïcaemъi zakьheï ; (*ï*) sь bê starêï mъitarem,
ï tъ bê bogatъ, 3 ï ïskaaše vïdêti ïsusa kьto estъ, ï ne
možaaše narodomъ, êko têlomъ malъ bê. 4 ï prêdʽtekъ
vъzlêze na sukomarija̧ vidêtъ ïsusa, êko ta̧dê hotêaše mï-
moiti. 5 ï êko pride na mêsto, vъzьrêv ïsusъ vïdê ï, ï
reče kь nemu : zakьheu, potъštav sę sьlêzi ; dьnesъ bo
podobaetъ mi vъ domu tvoemъ bъïti. 6 ï potьštavь sę
sъlêze, ï prijętъ i raduję sę. 7 ï vidêvъšeï rъpьtaaha̧, gla-
golja̧šte, êko kь grêšьnu ma̧žu vъnide vitatъ. 8 stavъ že
zakьheï reče kь gospodju : se polъ ïmênïê moego, gospodï,
damъ nïštiïmъ, ï ašte esmъ kogo čimъ uobidêlъ, vъzvra-
šta̧ sedmoriceja̧. 9 reče že kь nemu ïsusъ, êko dьnesь sъ-
pasenïe domu semu bъistъ, zane ïsusь sъinъ avraamlъ
estъ. 10 pride bo sъinъ člověčь vъziskatъ ï sъpastъ pogъi-
bъšaago.

SA̧B. 16. NO. LÊTA.

Ev. ωtъ l., glava 214. (XVIII, 2–8.)

2 Reče gospodь pritʽča̧ sija̧ : sa̧dii bê eterъ vъ eterê
gradê, boga ne boję sę ï člověkъ ne sramlêję sę. 3 vъ-
dova že bê vъ gradê tomь, ï prïhoždaaše kь nemu, gla-
golja̧šti : mьsti mene otъ sa̧pьrê moego. 4 ï ne hotêaše na
dlъzê vrêmeni. po sihъ že reče vъ sebê : ašte ï boga ne
boja̧ sę ni člověkъ sramlêja̧ sę, 5 zane tvorit mi trudъ
vьdovica sï, da mьšta̧ eję, da ne do konьca prihodęšti
zastoïtъ mene. 6 reče že gospodь : slъišite čʽto sa̧dii ne-
pravedъnъï glagoletъ, 7 a bogъ ne ïmatъ lï sъtvoriti mьsti

ïzbranъiïhъ svoïhъ vъpijąštiïh kь nemu denь ï nošťь, ï trъpitъ na nihъ? [8] glagolją vamь, êko sъtvorïtъ mьstь ïhъ vъ skorê.

NED. 16. NOV. LÊTA.

Ev. ωtъ lu., glava 214. (XVIII, 10-14.)

Reče gospodь pritčą sïją: [10] člověka dъva vъnïdoste vъ crkvь pomolit sę, edinъ fariseï a drugъi mъïtarь. [11] farïseï že stavъ, sice vъ sebê molêaše sę: bože, hvalą tebê vъzdają, êko nêsmъ êko ï pročiï člověci hъïšťьnicï, nepravedьnïcï, prêljubodêï, lï êko sь mъitarь. [12] pošťą sę dъva kratъi vъ sąbotъ, desjętïną dają otъ vьsego eliko pritęžją. [13] a mъitarь ïz daleče stoję, ne hotêaše oči vъzvesti na nebo, nъ biêše vъ prъsi svoję, glagolę: bože, milostïvъ ądi mьnê grêšьniku. [14] glagolją vamъ, sьnïde sь opravъdanъ vь domъ svoï pače onogo. êko vъsêkь vъznosęï sę, sъmêrit sę, ï sьmêrêjęï sę, vъznesel sę.

SĄB. 17. NOV. L.

Ev. ωtъ lu., glava 246. (XX, 46-47. XXI, 1-4.)

Reče gospodь svoïm učenïkomъ: [46] vъnemlête ωtъ kьnïžьnikь hotęšťiïhъ vъ odeždahъ hoditi, ï ljubęšťiïhъ cêlovaniê na trъžišťihъ ï prêdъsêdaniê na sъпьmïštihъ ï prêdьzьvaniê na večerêhъ; [47] iže sьnêdająt domъi vъdovicь, ï vïnoją daleče molętъ sę, siï priïmątъ osąždenie bole. [1] vьzьrêvъ že vïdê vъmêtająštęję vъ gazofilakiją darъi svoję bogatъiję. [2] vidêvъ že eterą vъdovicą ubogą vъmêtająšťą tu dьvê leptê, [3] ï reče: vъ ïstïną glagolją vam, êko vъdovica si ubogaa bole vъsêhъ vъvrъže. [4] vьsi bo siï ot ïzbъitъka svoego vъvrъgą vъ darъi (*bogu*), a si o(*tъ*)lïšeniê svoego vьse ïmênïe, eže ïmêaše, vъvrъže, siï glagolę vъzglasi: ïmêjęï ušï slъišatï, da slъïšit.

NED. 17. NOV. L.

Ev. ωtъ l., glava 227. (XIX. 12-26, VIII. 15.)

12 Reče gospodь pritьčą siją: človêkъ eterъ dobra
roda ïde na straną daleče, prïjęti crstvo ï vъzvratiti sę.
13 prizьvavъ že 10tь rabь svoïhъ, ï vъdastъ ïmъ 10 mna-
sь, ï re(*če*) ïmъ: kuplją dêïte donьdeže pridą. 14 a gra-
ždane emu ne hotêahą ego, ï posьlašę molitvą vъ slêdъ
ego, glagolją*šte*: ne ho*št*emъ semu da crstvuet nadъ na-
mi. 15 ï bъistъ egda vъzvrati sę prïemъ crstvie, ï reče:
da prïglasętъ emu rabъi, ïmъže dastъ sьrebro, da uvê-
stъ kaką kuplją sątъ sъtvorili. 16 pride že prъvъi, gla-
golę: gospodi, mnasь tvoê desjętь prïdêla mnasъ. 17 ï reče
emu: blagъi rabe ï vêrnъi, êko o malê vêrenъ bъistъ,
bądi oblastь ïmъï nadъ desętiją gradъ. 18 ï pride vъtorъï,
glagolę: mnasь tvoê, gospodï, sъtvori pjętь mnasъ. 19 reče
že ï tomu: ï tъï bądi nad pętiją gradъ. 20 ï drugъï pride
glagolję: gospodi, se mnasь tvoê, jąže ïmêhъ položeną
vъ ubrusê. 21 uboêh bo sę tebe, êko človêkъ êrъ esi, vъz-
emlešï egože ne položь, ï žьnešï jąduže ne sêavъ. 22 ï
glagola emu: ωtъ ustъ tvoïhъ sąždą ti, zьlъiï rabe. vêdê-
aše êko človêkъ êrъ esmъ, vъzemlją egože ne položь, ï
žьnją egože ne sêahъ, 23 ï po čьto moego ne dastъ sьre-
bra pênęžьnïkomъ, ï azь prišed sъ lihvoją ïstęzalъ bimъ
e? 24 ï prêstoję*št*iïmъ reče: 25 vъzьmête otъ nego mnasь ï
dadite ïmąštumu 10tь mnasь. 26 glagolją že vamъ, êko
vьsêkomu ïmą*št*umu dadętъ, a ot ne ïmą*št*aago ï eže ïma-
tъ, otъïmątъ otъ nego. 15 se glagolę vъzglasi: ïmêjęï ušï
slъïšati da slъišitъ.

SĄB. PRÊŽDE MJĘSOPUSTA.

Ev. otъ l., glava 120. (XI, 5-13.)

[5] Reče gospodь svoïmъ učenïkomъ: k'to ωtъ vasъ
ïmatъ druga ï ïdetъ kь nemu polu nošti ï rečetъ emu:
druže, vъ zaïmъ daždъ mi trï hlêbъi, [6] ïde drugь mi pride
sь pąti kь m'nê ï ne ïmamъ eže položją prêdъ nïmъ;
[7] ï tъ ïzь ątrьjądu ωtъvêštavъ rečet: ne tvori mi truda,
uže dvъri zatvorenъï sątъ, ï dêtï moję sъ mъnoją na loži
sątъ; ne mogą vъstati ï dati tebê. [8] glagolją vamъ, ašte
ï ne dast emu vъstav zane drugь ego estъ, nъ za bezo-
čьstvo ego vъstavъ dastъ emu eliko trêbuetъ. [9] ï azь va-
mъ glagolją: prosite, ï dastъ sę vamъ; ïštête, ï obręštete;
tlъcête, ï otъvrъzetъ sę vamъ. [10] vьsêk bo prosęï prie-
mletъ, ï ïštęï obrêtaetъ, ï tlъkąštumu ωtъvrъzątъ sę.
[11] kotorago že otъ vasь u otьca sъinъ svoï vъsprosïtъ
hlêba, eda kamenь podastъ emu? li rъibъi, eda vъ rъi-
bъi mêsto zmïją podastъ emu? [12] ïli ašte prositъ aïca,
eda podastъ emu skorpiją? [13] ašte ubo vъi zьli sąšte umê-
ete daênïê blagaê daêti čędomъ vašïmъ, kolmï pače otьcъ
vašъ nebesьnъi dastъ duhъ blagь prosęštïïmъ u nego.

NED. PRÊŽDE MJĘSOPUSTA.

Ev. ωtъ lu., glava 190. (XV. 11-32.)

[11] Reče gospodь pritьčą siją: člověkъ eterъ ïmê dъva
sъinъi. [12] ï reče menъši sъinъ otьcju: ωtьče, daždъ mi
dostoïnąją čjęstь ïmênïê. ï razdêli ïma ïmênïe. [13] ï ne po
mnozêhъ dъnehъ sьbьravъ vьse mьnii sъinъ otïde na
stranąą daleče, ï tu sъi rastočï ïmênïe svoe živъi blądъ-
no. [14] ïždïvъšu že emu vьsê bъistъ gladъ krêpokъ na
stranê toï, ï tъ načętъ lišati sę. [15] ï šedъ prïlêpï sę edi-

nomъ ωtъ žitelь stranъi toję, ï posъla ï na sela svoê
pastъ svïnii. 16 ï želaaše nasъititi sę ωtъ rožecь, jęže
êdêahą svïniję, ï nik'tože daêše emu. 17 vъ sebê že prï-
šedъ reče: koliku naemъnikъ otьca moego ïzbъïvajątъ
hlêbi, az že sьde gladomъ gъiblją. 18 vъstavъ ïdą kь otь-
cju ï reką emu: otьče, sъgrêšïhъ na nebo ï prêdъ to-
boją; 19 juže ne dostoïnъ esmъ nareštï sę sъinъ tvoï;
sъtvori mę êko edinogo ωtъ naemьnïkь tvoïhъ. 20 ï vъ-
stavъ poïde kь otьcju svoemu, ešte že emu [ne] daleče
sąštu, uzьrê ï otьcь ego, ï mïlъ emu bъïstъ, ï tekь na-
pade na vъiją ego, ï oblobъiza ï. 21 reče emu sъinъ:
ωtьče, sъgrêšihъ na nebo ï prêdъ toboją; juže nêsmъ
dostoïnъ nareštï sę sъinъ tvoï; [sъtvorï mję êko edinogo
ωtъ naemъnïkь tvoïhъ]. 22 reče že otьcь ego kь rabomъ
svoïm: skoro ïznesête odeždą prъvąją, ï oblêcête ï, ï da-
dïte prъstenь na raką ego ï sapogъi na nozê; 23 ï pri-
vedъše telecь upitênъi zakolite, ï êdъše da vъzveselimъ
sę, 24 êko sъinъ moï sь mrъtvь bê, ï oživе; ïzgъïblъ bê,
ï obrête sę. ï načęšę veseliti sę. 25 bê že sъinъ ego starêï
na selê, ï êko grjędъi približi sę kь domu, slъïša pênïê
ï likъi. 26 ï prïzьvavъ edinogo otъ otrokъ, vъprašaaše ï,
čьto ubo si sątъ. 27 onъ že reče emu: bratъ tvoï pride,
ï zakьla otьcъ tvoï telecь upïtênъiï, êko sъdrava ï prï-
jętъ. 28 raz'gnêvavъ že sę, ne hotêaše vъnïti. otьcъ že
ego ïšedъ molêaše ï. 29 onъ že otъvêštavъ reče otьcju
svoemu: se koliko lêtъ rabotahь tebê ï nïkolïže zapovêdi
tvoeję ne prêstąpïhъ. ï mьnê nikolïže ne dalъ esi[ï] ko-
zьlęte da sъ drugъï moïmï vъzveselilъ sę bimъ. 30 egda
že sъinъ tvoï sь ïzêdъ tvoe ïmênie sъ ljubodêïcami pride,
ï zakьlalъ emu esi telecь pitomъ. 31 onъ že reče emu:
čędo, tъi vъsegda sъ mъnoją esï, ï vъsê moê tvoê sątъ.
32 vъzveseliti že sę ï vъzdradovatï podobaaše, êko bratъ
tvoï sь mrъtvъ bê ï oživе, ïzgъiblъ bê ï obrjęte sję.

SĄB. MJĘSOPUS(TЬ)NAA.

Ev. otъ lu., glava 227. (XXI, 8-9, 25-27, 33-36.)

8 Reče gospodь: bljudête, ne užasaïte sę; mnozi bo
pridąt vъ ïmę moe, glagoljąšte: azь esmъ, ï vrêmę[moe]
približi sę. ne ïdête vъ slêdъ ïhъ. 9 egda že uslъïšite
brani ï nestroeniê, ne uboïte sję; podobaetъ bo sim prê-
žde bъïti, nъ ne abïe konьčina. 25 ï bądątъ znamenïê vъ
slъnьcï ï lunê ï zvêzdahъ, ï na zemï tąga językomъ ωtъ
nečaaniê šjuma morъskaago ï vъzmąšteniê, 26 ïzdъïhają-
štem člověkomъ ωtъ straha ï čaanïê grędąštiïhъ na vъ-
selenąją. silъï bo nebesъnъïję dvignątъ sę. 27 ï togda uzь-
rite sъina člověčьskaago grjędąšta na oblacêhъ sъ sïlojąǫ
ï slavoją mnogoją. 33 nebo ï zemlê mïmoïdetъ, a slovesa
moê ne mimoïdątъ. 34 vъnemlête že sebê, eda kogda otję-
gočajątъ srdca vaša obêdanïemъ ï piênъstvii ï pečalьmi
žitiïskъiimï, ï naïdetъ na vъi vъnezaapą denetъ; 35 êko
sêtь bo prïdetъ na vьsę sêdęštęję na lici vъseję zemlę.
36 bьdite ubo na vьsêko vrêmę molęšte sę, da sьpodobïte
sę ubêžati sihъ vьsêhъ hotęštiïhъ bъiti, ï statï prêdъ sъi-
nomъ člověčьskomъ.

NED. MJĘSOPUS(TЬ)NAA.

Ev. otъ math., glava 174. (XXV. 31-46.)

Reče gospodь: 31 egda pridetъ sъinъ člověčь vъ slavê
svoeï ï vьsi svętiï anĝeli sъ nimъ, togda sjędetъ na prê-
stolê slavъi svo(e)ję. 32 ï sъberątъ sę prêdь nь vъsï ję-
zъicï, ï razlączitъ ję drugь ωtъ druga, êkože pastъirъ
razlęčaet ovьcę otъ kozьlištь. 33 ï postavïtъ ovьcę o de-
sną ją sebe, a kozьlištę o šjują. 34 togda rečetъ crъ sąštiï-
mъ o desną(ją) ego: pridête b(lagoslovle)nï otьca moego,

naslêduïte ugotovanoe vamъ crestvïe ωtъ sъloženiê vsego
mira. [35] vъzьalkahъ bo sę, ï daste mï êsti; vъždędahь
sę, ï napoïste mę (*stranenъ bêhъ, ï vъvêste mę*); [36] nagь,
ï odêste mę; bolêhъ, ï posêtiste mę; vъ temьnici bêhъ,
ï pridoste kь mьnê. [37] togda ωtъvêštajątъ emu pravedъnïï,
glagoljąšte: gospodï, kogda tę vidêhomъ alčąšta ï natru-
homъ? li žjęždąšta ï napoïhomъ? [38] kogda že tę vidêhomъ
stranъna ï vъvêsomъ? li naga ï odêhomъ? [39] kogda že
tę vidêhomъ bolьna li vъ temьnicï ï pridomъ kь tebê?
[40] ï otъvêštavъ crь rečetъ ïm: amïnъ glagolją vam, po-
neže sъtvorïste edinomu otъ malъiïhъ sihъ bratъ moïhъ
menьšiïh, mьnê sъtvoriste. [41] togda rečetъ ï sąštiïmъ o
šjują ego: ïdête otъ mene prokljętiï vъ ognь vêčьnъiï
ugotovanъi diêvolu ï angelomъ ego. [42] vъzalkahъ bo sę,
ï ne daste mï êsti; vъždjędahъ sę, ï ne napoïste mene;
[43] stranenъ bêhъ, ï ne vъvêste mene; nag ï ne odêste
mene; bolenъ ï vъ temьnicï, ï ne posêtiste mene. [44] togda
ωtъvêštajątъ emu ï ti, glagoljąšte: gospodï, kogda tę vi-
dêhomъ alčąšta, li žęždąšta, li stran'na, lï ąaga, li bolna,
lï vъ temьnïcï ï ne poslužihomъ tebê? [45] togda ωtъvê-
štaetъ ïmъ glagolę: amïnъ glagolją vamъ, poneže ne sъ-
tvoriste edinomo ωtъ sïhъ menьšiïh, nï mьnê sъtvoriste.
[46] ï ïdątъ sïï vъ mąką vêčьnąją, a pravedьnicï vъ žïznь
vêčьnąją.

SĄBOTA SЪÏROPUS(TЬ)NAA.

Ev. ωtъ math., glava 42. (VI. 1–13.)

Reče gospodь: [1] vъnemlête milostъinę vašę ne tvorite
prêd člověkъi da vidimi bądete ïmi; ašte li že ni, mьzdъi
ne ïmate ωtъ otьca vašego, iže estъ na nebesech. [2] egda
ubo tvorïte milostъinją, ne vъstrąbite prêdъ soboją, êkože
ï ypokriti tvorjętъ vъ sьnьmištiïhъ, da proslavętъ sę ωtъ
člověkь. aminъ glagolją vam, vъspriïmątъ mъzdą svoją.

[3] tebê že tvorjęštu milostъinją, da ne čjuetъ šjuica čьto
tvoritъ desnica tvoê. [4] da bądetъ milostъini tvoê vъ taïnê;
ï otьcь tvoï vidęï tę vъ taïnê, vъzdastъ tebê êvê. [5] ï egda
molïši sę, ne bądi êko ï licemêri, êko ti ljubętъ na sьnь-
mïštiïhъ ï vъ stьgnahъ ï na raspątiïh stojęšte molïti sę,
da êvętъ sę člověkomъ. aminъ glagolją vam, vъspriïmąt
mъzdą svoją. [6] tъi že egda molïši sę, vъnïdi vъ klêtь
tvoją, ï zatvori dvьri tvoję, ï pomoli sę otьcju tvoemu
vъ taïnê, ï otьcь tvoï vïdęï tę vъ taïnê, vъzdastъ tebê
êvê. [7] molte že sę ï ne liho glagolite êko ï jęzъïčьnïcï;
mьnętъ bo sę, êko vь mnozê glagolanii svoemъ uslъï-
šani bądąt. [8] ne podobite sę ubo ïmъ: vêstъ bo otьcь
vaš ïhъže trêbuete, prêžde prošenïê vašego. [9] sice že mo-
lite sę: ωtьče našъ, iže esi na nebesi, da svętitъ sę ïmę
tvoe, [10] da pridetъ crstvo tvoe, da bądet volê tvoê êko
na nebesi ï na zemi. [11] hlêbь našь nasąštьnъi daždъ na-
mъ dьnes; [12] ï ostavï nam dlъgъi našę êko ï mъï osta-
vlêemъ dlъžьnïkomъ našimъ; [13] ï ne vьvedi nasъ vъ ïsku-
šenïe, nъ ïzbąvi nъi ωtъ ląkavaago. êko tvoe estъ crstvo
ï sila ï slava vъ vêkъï, amïnъ.

NED. SЪÏROPUSTЬNAA.

Ev. ωtъ math., glava 41. (VI. 14-21.)

Reče gospodь: [14] ašte ωtъpustïte člověkomъ sъgrêše-
nïê ïh, ωtъpustïtъ ï vamъ otьcь vašъ nebesъnъï. [15] ašte
li ne otъpustite člověkomъ sъgrêšenïï ïhъ, ni otьcь vašъ
nebesьnъï otъpustïtъ vamъ sъgrêšenii vaših. [16] egda že
postïte sę, ne bądête êko upokriti sêtująšte; prosmražda-
jątъ bo lica svoê, da sję bą avilï člověkomъ postęšte.
amïnъ glagolją vam, êko vъspriïmątъ mьzdą svoją. [17] tъï
že postę sę pomažï glavą svòją, ï lice svoe umъiï, [18] da
ne avïši sę člověkomъ postę, nъ otьcju tvoemu, iže estъ
vъ taïnê. ï otьcь tvoï vidęï tę vъ taïnê, vъzdastь tebê

avê. [19] ne sьkrъivaïte sebê sъkrovïštъ na zemï, ïdeže črъvь
ï tьlê tьlitъ, ïdeže tatie podъkopavajątъ ï kradąt. [20] sъ-
krъivaïte že sebê sъkrovïšta na nebesï, ïdeže nï črъvъ
nï tьlê tьlïtъ, ïdeže tatie ne podъkopavajątъ nï kradątъ.
[21] ïdeže bo estъ sъkrovište vaše, tu ï srdce vaše.

KONČA(ETЪ) S(Ę) LUKA EVANĜELISTЪ, Ï NAČĘTЪ SĘ MARKO EVANĜELISTЪ.

SĄB. 1. SVĘTAAGO POSTA,

vъ njąže bъivaetъ pamjętь svętaago mąčenïka theodora.

Ev. ωtъ marka, glava 24. (II. 23–28. III. 1–5.)

[23] Vъ ono vrêmę boždaaše ïsusъ vъ sąbotъ skozê sêa-
niê, ï nače(šę) učenïcï ego pątь tvoriti, vъstrьgająšte kla-
sъi. [24] ï fariseï glagolaahą emu: vižd ь čьto tvorętъ vъ
sąbot egože ne dostoïtъ? [25] ï tъ glagola ïmъ: nêste li
nïkoliže čьli čьto sъtvori davъïdъ egda trêbova ï vъzьalka
samъ ï iže bêahą sь nïmъ? [26] kako vъnide vъ dom bo-
žiï pri avïatarê arhïereï, ï hlêbъï prêdъloženïê sъnêstъ,
ïhъže ne dostoêaše êstï tьkьmo ïereomъ edinêm, ï dastъ
ï sąštiïmъ sь nïmъ? [27] ï glagolaaše ïmъ: sąbota člověka
radъma bъistъ a ne člověkъ sąbotъi radi. [28] têmъže go-
spodь estъ sъinъ člověčь (ï) sąbotê. [1] ï vъnïde pakъï vъ
sьnьmïšte, ï bê tu člověkъ suhą rąką ïmъï. [2] ï naziraahą
ï ašte vъ sąbotą ï(s)cêlitъ ï, da na nь vъzglagolją(tъ).
[3] ï glagola člověku ïmąštjumu suhą rąką: stani po srêdê.
[4] ï glagola ïmъ: dostoïtъ lï vъ sąbotą dobro sъtvorïtï, lï
zьlo sъtvorïtï, dušą sъpastï lï pogubitï? onï že mlъčaahą.
[5] ï vъzьrêvъ na nę gnêvomъ, skrъbę o okamenenïï srdcь
ïh, glagola člověku: prostri rąką tvoją. ï prostrêtъ ï
utvrъdï sę ręka ego sъdrava êko ï drugaê.

NED. 1. SVĘTAAGO POSTA.

Ev. ωtъ ïoana, glava 18.

Vъ ono vrêmę vъshotê ïsusъ ïzïti. kon.: nadъ sъina člověča.

ïš*tï* vъ srêdą svêt. ned. srêd(ê).

SĄB. 2. SVĘTAAGO POSTA.

Ev. otъ mar., glava 17. (I, 35-44.)

[35] Vъ ono (*vrêmę*) ïzïde ïsusъ vъ pusto mêsto, ï tu
molïtvą dêaše. [36] ï gъnašę ï sïmonъ ï iže sь nïmъ bêahą,
[37] ï obrêtъše ï glagolašę emu: êko vъsï ïskątъ tebe. [38] ï
glagola ïm: ïdêmъ vъ blïžьnęję vъsï ï gradъï, da ï tu
propovêdê; na se bo prïd. [39] ï bê propovêdaję na sьnь-
miš*t*ïïhъ ïhъ vъ vъseï galïleï, ï bêsъi ïzgonę. [40] ï pride
kь nemu prokaženъ, molę ï ï na kolênu padaję ï glagolę
emu: êko aš*t*e hoš*t*eši, [gospodï], možeši mę ïčistïti. [41] ïsu-
sъ že mïlosrъdovavъ prosterъ rąką kosną ï, ï glagola emu:
hoš*t*ą, ïčistï sę. [42] ï rekъšu emu, abïe otide prokaza otъ
nego, ï čistъ bъïstъ. [43] ï zaprêštъ emu, abïe [ï] ïzgъna
ï. [44] ï glagola emu: bljudi sę, nïkomuže ničesože ne rьcï,
nъ šedъ pokažï sę ïereovi ï prïnesï za očiš*t*enïe tvoe,
êkože povelê mosiï vъ sъvêdêtelьstvo ïmъ.

NED. 2. SVĘTAAGO POSTA.

Ev. otъ mar., glava 20. (II. 1-12.)

[1] Vъ ono vrêmę vъnïde ïsusъ vъ kapernaumъ, ï sluhъ
bъïstъ, êko vъ domu estъ. [2] abïe sъbьrašę sę mnozi, êko
kь tomu ne vъmêš*t*ati sę nï pri dvьrehъ. ï glagolaaše
ïmъ slovo. [3] ï prïdą kь nemu, nosęš*t*e oslablena žilami,

nosimъ četъirьmi. 4 ï ne mogǫšte pristǫpïtï kь nemu na-
rodomъ, ωtъkrъïšę pokrovъ ïdeže bê, ï prokopavъše, sъ-
vêsïšę odrъ, na nemъže oslablenъi sъležaaše. 5 ï vïdêvъ
ïsusъ vêrǫ ïhъ, glagola oslablenumu: čędo, ωtъpuštajǫtъ
sę grêsi tvoï. 6 bêahǫ že eterï otъ kъnižьnikъ sêdęšte ï
pomъišlêjǫšte vъ srdcïhъ svoïhъ: 7 čьto sь tako glagoletъ
vlasvïmïjǫ? kьto možetъ otъpuštati grêhъi tъkьmo edinъ
bogъ? 8 ï abïe razumê ïsusъ duhomъ svoïmъ êko tako
pomъišlêjǫtъ vъ sebê, ï reče ïmъ: čьto sï pomъïšlêete
vъ srdcïïhъ vašihъ? 9 čьto estъ udobьnêe, rešti oslable-
numu: ωtъpuštajǫtъ tï sę grêsi, lï reštï: vъstani ï vъ-
zьmï odrъ tvoï ï hodï? 10 nъ da uvêste êko vlastь ïmatъ
sъinъ člověčь ωtъpuštatï na zemï grêhъi, ï glagola osla-
blenumu: 11 tebê glagoljǫ, vъstanï ï vъzьmi odrъ tvoï,
(*ï ïdï vъ domъ tvoï.* 12 *ï vъsta abïe, ï vъzьmъ odrъ*), ï ïzide
abïe predъ vьsêmï êko divili sę vъsêmъ ï slavïti boga
glagoljǫštemъ, êko nïkolïže sïce vïdêhomъ.

SǪB. 3. SVĘTAAGO POSTA.

Ev. ωtъ mar., glava 21. (II. 14–17.)

14 Vъ ono vrêmę mïmogrędъï ïsusъ vïdê levgïjǫ alfeova
sêdęštь na mъitьnïcï, ï glagola emu: po mьnê grędi. ï
vъstavъ vъ slêdъ ego ïde. 15 ï bъïstъ vъzležęštu emu vъ
domu ego, ï mьnozï mъitari ï grêšnïcï vъzležaahǫ sъ ïsu-
somъ ï učenïkъï ego; bêahǫ bo mьnozi, ï po nem ïdǫ.
16 ï kьnïžьnïcï ï farïseï, vidêvъše ï êdǫštъ sъ mъïtari ï
grêšьnikъi, glagolaahǫ učenïkomъ ego: čьto êko sъ mъï-
tari ï grêšъnïkъï êstъ ï pïetъ? 17 slъïšavъ že ïsusъ gla-
gola ïmъ: êko ne trêbujǫtъ sъdravïï vrača nъ bolęštïï.
ne pridъ prizъvat pravednïkъ nъ grêšьnïkъi na pokaanïe.

NED. 3. POSTA.

Ev. otъ mar., glava 85. (VIII, 34-38. IX, 1.)

34 Reče gospodь: iže hoštet po mnê ïti, da otъvrъ-
žetъ sę sebe ï vъzьmetъ krъstъ svoï ï po mьnê grjędet.
35 iže bo ašte hoštetъ sъpastï dušą svoją pogubïtъ ją, a
iže pogubïtъ dušą svoją mene radi ï evanĝelïa, sъpasetъ
ją, 36 kaê polьza člověku prïobrêstï vъsego mira ï otъšte-
titi dušą svoją? 37 čьto bo dastъ člověkь ïzmêną na dušï
svoeï? 38 iže bo postъiditъ sę mene ï moïhъ slovesъ vъ
rodê semъ prêljubodêïmъ ï grêšъnêamъ, ï sъinъ člověčь
postъïditъ sę ego egda prïdetъ vъ slavê otьca svoego sъ
anĝelъï svętъïïmi. 1 ï glagolaaše ïm: amïnъ glagolją vamъ,
sątъ eteri ï otъ sьde stojęštïïh, iže ne ïmątъ vъkusiti sъ-
mrъti doïdeže uzьrętъ crestvïe božie prïšedъšee vъ sïlê.

SĄB. 4. POSTA.

Ev. otъ mar., glava 74. (VII. 31-37.)

31 Vъ ono (*vrêmę*) ïšed ïsusъ ωtъ prêdêlъ tyreskъ ï
sïdoneskъ pride na more galileïsko meždju prêdêlъï deka-
polьskъï. 32 ï prïvêsę kь nemu gluha ï nêma, ï molêahą
ï da vъzložitъ na nь rąką. 33 ï poemъ ï edinogo otъ na-
roda, vъdê prъstъï svoję vъ ušï ego, ï plinąvъ kosną vъ
jęzъikъ ego, 34 ï vъzьrêvъ na nebo, vъzdъhną, ï glagola:
effata, eže estъ: razvrъzï se. 35 ï abie razvrъzoste sę sluha
ego, ï razdrêši sę ąza jęzъika ego, ï glagolaaše čisto. 36 ï
zaprêtï ïmъ, da nï(*ko*)muže ne povêdętъ. eliko že ïm za-
prêti, onï pače ïzlïha propovêdaahą. 37 ï prêïzliha divlêahą
sę glagoljąšte: dobrê vьse tvoritъ, ï gluhъiję sъtvori slъï-
šati ï nêmъiję glagolatï.

NED. 4. POSTA.

Ev. otъ mar., glava 91. (IX, 17-31.)

17 Vъ ono vrêmę člověkь eterъ pride kь ïsusovï kla-
nêję sę emu ï glagolę: učïtelju, privêsь sъina moego kь
tebê, ïmąšta duhъ nêmъ, 18 iže ïdeže ašte koližьdo ïmetъ
ï, (razbïčetъ i ï) pênъï têštïtъ, ï skrъžьštetъ ząbъï svoïmï,
ï ocêpênêvaetъ; ï rêhъ učenïkomъ tvoïmъ da ïždenątъ i;
ï ne vъzmogą. 19 onъ že otъvêštavъ glagola: ω rode ne-
vêrenъ, do kolê vъ vasь bądą? do kolê vъi trъplją? prï-
nesête ï kь mьnê. 20 ï prïnêsę ï kь nemu. ï vïdêvъ ï, duhъ
abïe sъtręse ï, ï padъ na zemï valêaše sę pênъï têštę.
21 ï vъprosi otьca ego: kolïko lêtъ estь otъ neliže se bъï-
stь emu? onъ že reče: ïzъ otročinъï. 22 ï množiceją vъ
ognъ vъvrъže ï, ï vъ vodą, da ï bi pogubïlъ. nъ ašte čьto
možešï pomozi namъ milosrъdovavъ o nasъ. 23 ïsusъ že
reče emu: eže ašte možešï vêrovatï, vьsê vъzmožьna vê-
rująštuumu. 24 ï abïe vъzьpïvъ otьcь otročïšta sъ slъzamï
glagolaaše: vêrują, gospodï, pomozï moemu nevêrïju.
25 vïdêvъ že ïsusъ êko sъrïštetъ sę narodъ, zaprêtï duhu
nečïstumu ï glagola emu: nêmъi ï gluhъï duše, azь ti velją
ïziti ïz nego ï k tomu ne vъnïti vъ nь. 26 ï vъzьpivъ ï
mnogo prąžavь sę ïzide. ï bъïstь êko mrъtvъ, êko ï mno-
gomъ glagolati, êko umьrêtъ. 27 ïsusъ že ïmъ ï za rąką
ego, vъzdvïže ï, ï vъsta. 28 ï vъšedъšu emu vъ domъ,
učenïcï ego vъprašaahą ï edinogo: kako mъi ne vъzmo-
gomъ ïzgьnatï ego? 29 ï reče ïmъ: tъ rodъ ne možetъ
nïčïmъže ïzïtï tьkmo molïtvoją ï postomъ. 30 ï otъ tądu
ïšedъše ïdêahą skozê galileją, ï hotêaše da nïktože ne
uvêstъ. 31 učaaše bo učenïkъï svoję ï glagolaaše ïmъ, êko
sъinъ člověčь prêdanъ bądetъ vъ rącê člověkomъ, ï ubi-
jątъ i. ï ubienъ bъïvъ vъ tretiï denь vъskrъsnetъ.

SĄB. 5. POSTA.

Ev. otъ mar., glava 82. (VIII, 27-31.)

[27] Vъ ono (*vrêmę*) ïzïde ïsusъ ï učenïcï ego vъ stranąkesarïję filïpovъï, ï na pąlï vъprašaaše učenïkъï svoję glagolę: kogo mę glagoljątъ člověcï bъïlï? [28] onï že otъvêštašę: ovï ïoana krъstïtelê; ïnï že ïlïją; a drugïï edinogo otъ prorokъ. [29] ï tъ glagola ïmъ: vъï že kogo mę glagolete bъiti? otъvêštavъ že petrъ glagola emu: tъï esï hъ. [30] ï zaprêti ïmъ, da nïkomuže ne glagoljątъ o nemъ. [31] ï načętъ učïtï ję, êko podobaetъ sъinu člověčju mnogo postradati ï ïskušenu bъïti ωtъ starecь ï arhïereï ï kъnïžьnïkь, ï ubïenu bъïti, ï po trehъ dъnehъ vъskrъsnąti.

NED. 5. POSTA.

Ev. otъ mar., glava 112. (X, 32-45.)

[32] Vъ ono vrêmę poem ïsusъ oba na desęte učenïka svoê, načętъ ïmъ glagola(*ti*), eže hotêaše bъïti emu, [33] êko se vъshodïmъ vъ ïerlmъ, ï sъinъ člověč'skъï prêdanъ bądetъ arhïereomъ ï kъnïžьnïkomъ. ï osądętъ ï na sъmrъtь, ï prêdadętъ i językomъ, [34] ï porągajątъ sę emu, ï utepątъ i, ï opljujątъ i, ï ubijątъ ï. ï tretï denъ vъskrъsnetъ. [35] ï prêdъ nimъ ïdete ïêkovъ ï ïoanъ sъina zevedeova, glagoljąšte emu: učitelju, hoštevê, da egože prosivê ti, da sъtvorïšï nama. [36] ïsusъ že reče ïma: čьto hošteta da sъtvorją vama? [37] ona že rêste emu: daždъ nama da edinъ o desnąją tebe ï edinъ o šują tebe sjędevê vъ slavê tvoeï. [38] ïsusъ že reče ïma: ne vêsta sę česo prosęšta. možeta lï pitï čašą, jąže az piją, li krъšteniemъ, ïmъže azъ krъštają, krъs(*tï*)ti sę? [39] ona že rêste: moževê. ïsusъ

že reče ïma: čašą ubo, jąže azь pïją, ïspieta, ï krъšte-
nïemъ, ïmъže azь krъštają, krъstïta sę, 40 a eže sêstï o
desnąją mene ï o šjują, nêstь mъnê dati, nъ ïmъže ugo-
tovano estъ. 41 slъišavъše že desjętь, načęšę negodovatï
o ïêkovê ï ïoanê. 42 ïsusъ že prïzъvavъ ję, glagola ïmъ:
vêste, êko mъnęštei sę vlastï ję zъikъï, ustojętъ ïmъ, ï
velicï ïhъ obladajątъ ïmi. 43 ne takožde estъ vъ vasъ, nъ
iže ašte hoštetъ vęštei bъiti vъ vasь, da bądetъ vъsêmъ
sluga, 44 a iže ašte hoštetъ bъïtï vъ vasъ starêï, da bądet
vъsêmъ rabь. 45 ïbo sъinъ člověč'skъi ne pride da poslu-
žętъ emu, nъ da poslužitъ, ï dati dušą svoją ïzbavlenïe
za mnogъï.

SĄB. 6. POSTA. LAZARЪ.

Ev. otъ ïoana, glava 94. (XI, 1-45.)

1 Vъ ono vrêmę bê eterъ bolę, lazarъ ωtъ vithanije,
grad'ca marïïna ï martъï sestrъï eję. 2 bê že marïa po-
mazavъšiê gospoda myromъ, ï oterъšï(ê) noʒê ego vlasъï
svoïmï, eję že bratъ bolêaše lazarь. 3 posъlaste sestrê ego
kь nemu glagoljąštï: gospodï, se, egože ljubïši, bolïtъ.
4 slъišavъ že ïsusъ reče: sï bolêznъ nêstъ kь sъmrъti,
nъ o slavê božïï, da proslavïtъ sę sъinъ božïï eją. 5 lju-
b(l)êaše že ïsusъ martą ï sestrą eję ï lazara. 6 togda že
prêbъïstъ na nemъže bê mêstê dъva dьni. 7 po tomъže
glagola učenïkomъ: ïdêmъ vъ ïjudeją pakъï. 8 glagolašę
emu učenïci: ravvï, nъinê ïskaahą tebe ïjudeï kamenïe-
mъ pobïti, ï pakъï lï ïdešï tamo? 9 ωtъvêšta ïsusъ: ne
dьvê li na desętе godïnê este vъ dьnï? ašte kto hodïtъ
vъ dьne, ne potъknetъ sę, êko svêtъ mïra sego vïdïtъ.
10 ašte lï kto hodïtъ noštiją, potъknetъ sę, êko svêta nê-
stъ o nemъ. 11 sï reče, ï po sem glagola: lazarъ drugъ
našъ usъpe, nъ ïdą, da vъzbuždą ï. 12 rêšę že emu uče-
nïcï e(go): gospodi, ašte usъpe, sъpasenъ bądetъ. 13 vêšta

že ïsusъ o smrъti ego, onï že mьnêšę, êko o usъpenïï
sъna glagoletъ. 14 togda reče ïmъ ïsusъ ne obïnuję sę:
lazarъ umьrêtъ; 15 ï radują sę vasъ radï, da vêrą ïmete,
êko ne bêhъ tu; nъ ïdêmъ kь nemu. 16 reče že thoma,
narïcaemъï blïznecь, kь učenïkomъ: ïdêm ï mъï da umь-
remъ sъ nïmь. 17 prïšedъ že ïsusъ vъ vïthanïją, obrête
ï četъïrï dьnï juže ïmąštь vъ grobê. 18 bê bo vïthanïê
blïzь ïerlma êko pętь na desęte stadïï. 19 mnozï že otъ
ïjudeï bêahą prïšьlï kъ martê ï marïï, da utêšętъ ï o bratê
eju. 20 marta že, egda uslъïša êko ïsusъ grjędet, sьrête
ï, a marïa doma sêdêaše. 21 reče že marta kъ ïsusu: go-
spodi, ašte bi sьde bъilъ, ne bï bratъ moï umrъlъ. 22 (*nъ ï*)
nъinê vêmъ, êko egože kolïždo prosïši u boga, dastъ tï
bogъ. 23 glagola eï ïsusъ: vъskrъsnetъ bratъ tvoï. 24 gla-
gola emu marta: vêmъ êko vъskrъsnetъ vъ vъskrъsenie
vъ poslêdьnïï den. 25 reče že eï ïsusъ: azь esmъ vъskrъ-
senïe ï žïvotъ. vêrujęï vъ mę, ašte umьretъ, ožïvetъ. 26 ï
vьsêkъ žïvъï i vêrujęï vъ mę, ne umьretъ vь vêkъï.
ïmešï li vêrą semu? 27 glagola emu: eï gospodï, azь vê-
rovah êko tъi esi hъ sъinъ božïï grjędъï vъ vesь mirъ.
28 ï se rekъšï, ïde ï prïglasi marïją sestrą svoją taï rekъšï:
učitelь se estъ, ï glašaetъ tę. 29 ona že, êko uslъïša, vъsta
skoro, ï ïde kь nemu. 30 neu že bê ïsusъ prïšelъ vъ vesь,
nъ bê na mêstê ešte ïdeže sьrête ï marta. 31 ïjudeï že
sąštiï vъ domu sь neją ï utêšająštiï ją, vidêvъše marïją
êko vъsta skoro ï ïzide, po neï ïdošę, glagoljąšte, êko
ïdetъ na grobъ da plačetъ sę tu. 32 marïa že, êko pride
ïdeže bê ïsusъ, vïdêvъši ï, pade emu na nogu, glagoljąštï:
gospodi, ašte bi tъi bъil sьde, ne bi bratъ moï umrъlъ.
33 ïsusъ že, vïdêvъ ją plačjąštą sę ï ïjudeję prïšedъšęję
sь neją plačąštę sę, zaprêtï duhu, ï vъzmąti sę duhomъ,
34 ï reče: kьde položiste ï? glagolašę emu: gospodï, grędi
ï vïždь. 35 ï proslъzï sę ïsusъ. 36 glagolaahą že ïjudeï:
vïždь kako ljublêaše ï. 37 eterïï že ot nïhъ rêšę: ne mo-
žaaše lï sь, otъvrъzъï oči slêpumu, sъtvoriti da ï sь ne

umьretъ? [38] ïsusъ že pakъi prêtę vь sebê pride kь grobu.
bê že peštь, ï kamenь naležaaše na neï. [39] glagola ïsusъ:
vъzьmête kamenь. glagola sestra umerъšaago marta: go-
spodï, juže smrъditъ; četvrêdьnevenъ bo estъ. [40] glagola
eï ïsusъ: ne rêhъ lï ti êko ašte vêrueši, uzьrišï slavą
božïją? [41] vъzęsę že kamenъ. ïsusъ že vъzvede očï svoï
vъ ïsprь ï reče: ωtьče, hvalą tebê vъzdają, êko uslъiša
mę. [42] azь že vêdêahъ, êko vъsegda mene poslušaešï, nъ
naroda radi okrъstъ stoję́štaago rêhъ, da vêrą ïmątъ êko
tъi mę posъla. [43] ï si rekь, glasomъ veliemъ vъzglasi:
lazare, grjędï vъnъ. [44] ï abie ïzide umerъi obęzanъ rą-
kama ï nogama ï ukroïmï, ï lïce ego ubrusomъ obęzano.
glagola ïmъ ïsusъ: razdrêšïte ï, ï ne dêïte sego ïtï.
[45] mnozi že otъ ïjudeï, prïšedъšïï kъ marïï ï vïdêvъše
eže sъtvorï ïsusъ, vêrovašę vь nъ.

NED. CVÊT(ЬNAA).

Ev. otъ ïoana, glava 97. (XII, 1–18.)

[1] Prêžde šesti denь pashъi pride ïsusъ vъ vitanïją,
ïdeže bê lazarъ umerъi, egože vъskrêsi ïz mrъtvъïïhъ
ïsusъ. [2] sъtvorïšę že emu večerją tu, marta že služaaše,
lazarъ že edïnъ bê ωtъ vъzležęštïïhъ sъ nïmъ. [3] maria
že, priemъšï lïvrą myra narda pistikiję mnogocênьnъi, po-
maza noźê ïsusovê, ï otrъ vlasъi svoïmi noźê ego. hra-
mina že ïsplъnï sę otъ vonę myrnъiję. [4] glagola že edinъ
ωtъ učenïkъ ego ïjuda ïskarïotъskъï, iže hotêaše prêdati
ï: [5] česo radi myro se ne prodano bъïstъ na trehъ sьtêhъ
pênęźь ï dano nïštïïm? [6] se že reče, ne êko o nïštïïhъ
pečaaše sę, nъ êko tatь bê, ï kovčežecь ïmъï, ï vъmê-
taemaa nošaaše. [7] reče že ïsusъ: ne dêïte eję, da vъ
denь pogrebenïê moego sъbljudet ją. [8] nïštęję bo vъsegda
ïmate sь sobоją, a mene ne vъsegda ïmate. [9] razumê že
narodь mnogь otъ ïjudeï, êko tu estь, ï prïdą ne ïsusa

radi tьkmo, nъ da ï lazara vidętъ, egože vъskrêsï otъ
mrъtvъiïhъ. 10 sъvêštašę že arhiereï, da ï lazara ubïjątъ,
11 êko mnoʒi ego radi ïdêahą otъ ïjudeï ï vêrovaahą vъ
ïsusa. 12 vъ utrêï že denь narodъ mnogь prïšedъi vъ praz-
dьnïkь, slъišavъše êko ïsusъ grjędetъ vъ ïerlmъ, 13 prï-
jęsę vaïa ωtъ fïnïkъ, ï ïzidą protïvą emu, ï zьvaahą gla-
goljąšte: ωsanna, bl(agoslovle)nъ grjędъi vъ ïmę gospo-
dьne, crь ïzraïlevъ. 14 obrêtъ že ïsusъ osьlę, vъsêde na
ne, êko že estь pisano: 15 ne boï sę dьštï sïonova: se
crъ tvoï grjędetъ sêdę na žrêbętï osьli. 16 sïhъ že ne raz-
umêšę učenïcï ego prêžde, nъ egda proslavï sę ïsusъ,
togda pomęnąšę êko si bêšę o nemъ pisana, ï si sъtvo-
rišję emu. 17 sьvêdêtelьstvovaaše že narodъ, iže bê sъ
nimъ egda lazara vъzьva ωtъ mrъtvъiïh ï vъskrêsi ï ωtъ
groba. 18 sego radi ï protivą emu ïzidą narodi, êko uslъï-
šašę ï sъtvorьša sicevo znamenïe.

VЪ PON. SVĘTЪÏJĘ NEDÊLĘ.

Ev. otъ math., glava 243. (XXIV, 3-35.)

Vъ ono (*vrêmę*) 3 sêdęštju ïsusu na gorê eleonьstê,
prïstąpišę kь nemu učenïci edinomu glagoljąšte: povêždъ
nam, kogda si bądątъ? ï čьto estъ znamenie tvoe(go)
prišestviê ï konьčanïe vêka? 4 ï otъveštavъ ïsusъ reče
ïmъ: bljudête sę da nïktože vasъ ne prêlьstïtъ. 5 mnoʒi
bo pridątъ vъ ïmę moe glagoljąšte: azъ esmъ hъ, ï mno-
gъï prêlьstętъ. 6 uslъïšati že ïmate branï ï nestroenïê ï
slъïšanïê branïï. vidïte, nъ ne užasaïte sę; podobaetъ
bo sïmъ vsêmъ bъïti; nъ ne togda estъ končïna. 7 vъ-
stanetъ bo językъ na językъ, ï crьstvo na crьstvo; ï
bądątъ gladï ï pagubъï ï trąsï po mêsta. 8 vьsê že si na-
čęlo bolêznemъ. 9 togda prêdadętъ vъï vъ skrъbъ, ï ubijątъ
vъï, ï bądete nenavïdimï vsêmï językъï ïmene moego
radi. 10 ï togda sъblaznętъ sę mnoʒï, ï drugъ druga prê-

dastъ, ï vъznenavïditъ drugь druga. 11 ï mnoʒi lъžiï pro-
rocï vъstanątъ ï prêlьstętъ mnogъï. 12 ï za umnoženiê
bezakoniê ïsęknetъ ljubъï mnogъïihъ. 13 prêtrъpêvъï že
do konca, tъ sъpasetъ sę. 14 ï propovêstь sę evanĝelie se
crstvïê po vseï vъselenêï vъ sьvêdêtelьstvo vьsêmъ jęzъï-
komъ, ï togda pridetъ končina. 15 egda uzьrite mrъzostь
zapustênïê, rečenąją danïlomъ prorokomъ, stoję*št*ą na
mêstê (*svętê*), iže čьtetъ da razumêvaet. 16 togda są*št*ïi vъ
ïjudeï da bêgajątъ na gorъï; 17 ï iže na krovêhъ, da ne
sъhoditъ vъzętъ iže estъ vъ domu ego; 18 ï iže na selê
takožde da ne vъzvratitъ sę vъspętь vъzętъ rïzь svoïhъ.
19 gore že neprazdъnъïimъ ï dojęštiimъ vъ tъi dьni. 20 mo-
lïte že sę, da ne bądetъ bêsstvo vaše zïmê ni vъ sąbotъ.
21 bądetъ bo tъgda skrъbь velïka. êka že nêstъ bъila ωtъ
načęla vsego mira do selê, nï ïmatъ bъiti. 22 ï ašte ne
bišę prêkratili sę denie ti, (*ne bi ubo sъpasla sę vьsêka
plъtь*); za ïzbranъïję že prêkratętь sę. 23 togda a*št*e kto
rečetъ vamъ: se sьde hъ, lï sьde, ne ïmête vêrъi. 24 vъ-
stanątъ bo lъžiï hstï ï lъžii prorocï, ï dadętъ znamenïê
velïê ï čjudesa, êko prêlьstitï, a*št*e estъ vъzmožьno, ï
ïzbranъïję. 25 se prêžde rêhъ vamъ. 26 a*št*e rekątъ vamъ:
se vъ pustъinï estъ, ne ïdête; se vъ krovêhъ, ne ïmête
vêrъï. 27 êkože bo mlъnï ïshodïtъ otъ vьstokь ï avlêetъ
sę do zapadъ, tako bądetъ ï prïšestvïe sъina človêča.
28 ïdeže bo a*št*e bądet trupь, tu sъberątъ sę orъli. 29 ï
abie že po skrъbï dьnïï têhъ slъn'ce mrъknetъ, ï luna
ne dastъ svêta svoego, ï ʒvêzdъi sъpadątъ sъ nebese,
silъi bo nebesьnъïję dvïgnątъ sę. 30 ï togda êvïtъ sę zna-
menïe sъina človêča na nebesï, ï togda vъsplačętъ sę vsê
kolêna zemъnaa, ï uzьrętъ sъina človêča grędąšta na
oblacêhъ nebesъnъïihъ sъ sïloją ï slavoją velïeją. 31 ï
posъletъ anĝelъï svoję sъ glasomъ velïemъ trąbьnomь, ï
sьberątъ ïzbьranъïję ego ωtъ četъirь vêtrъ ωtъ konecь
nebesъ do konecь ïhъ. 32 ωtъ smokovьnïcę že naučite sę
prit'čï: egda uže vêê eję bądetъ mlada, ï lïstvïe proʒę-

bnetъ, vêste, êko blïzь estъ žętva. [33] takožde ï vъï, egda
uzьrite vьsê si, vêdïte, êko blïzь estъ prï dvьrehъ. [34] amï-
nъ glagolją vamъ, êko ne mïmoïdetъ rodь sь donьdeže
vьsa si bądąt. [35] nebo ï zemlê mïmoïdetъ, a slovesa moê
ne mïmoïdątъ.

VЪ VЪTOR. SVĘTЪÏJĘ NED.

Ev. otъ math., glava 207. (XXIV, 36-51; XXV, 1-46; XXVI, 1-2.)

Reče gospodь kь učenikomъ svoïmъ: [36] o dьni tomъ
ï o godïnê toï nïktože ne vêstъ, nï anğeli nebesьnï, tъ-
kmo otьcь edinъ. [37] êkože bo bъistъ vъ dьni noevъï, tako
bądetъ ï vъ dьni sъina člověča. [38] êkože bo bêahą vъ
dьnï prêžde potopa êdąšte ï pijąšte, ženęšte sę ï posa-
gająšte, do negože dьne vъnide noe vъ kovъčegь, [39] ï ne
oštutïšę donьdeže pride potopь ï vъzętъ vъsę, tako bą-
detъ ï vъ prïšestvie sъina člověča. [40] togda dъva bądete
na selê; edïnъ poemlet sę, a drugъi ostavlêetъ sę; [41] dьvê
meljąšťï vъ žrъnъvah, edïna poemletъ sę, ï edïna osta-
Zač. vlêetъ sę. [42] bьdite ubo, êko ne vêste vъ kają godiną go-
spodь vašъ pridetъ. [43] se že vêdïte, êko ašte bi vêdêlъ
gospodïnъ hrama vъ kają stražją tatь pridetъ, bьdêlъ
ubo bi, ï ne bi ostavïlъ podъrъïti hraminъï svoeję. [44] sego
radi ï vъï bądête gotovï, êko vъ nь že ne mъnïte časь
sъinъ člověčь prïdetъ. [45] kto ubo estъ vêrъnъïi rabь ï
mądrъi, egože postavïtъ gospodïnъ nadъ domomъ svoïmъ,
da dastъ ïmъ vъ vrêmę pišťą? [46] blaženъ rabьt egože
prïšedъ gospodь svoï obręštetъ tako tvoręšta. [47] amïnъ
glagolją vamъ, êko nadъ vъsêmъ ïmêniemъ postavitъ i.
Konc. [48] Ašte lï rečetъ zьlъï rabot vъ srdcï svoemъ: muditъ
gospodïnъ moï prïti; [49] ï načьnet biti klevrêtъï svoję, êsti
že ï piti sъ pïênïcami, [50] prïdetъ že gospodïnъ raba togo
vъ denь, vъnьže ne ččetъ, ï vъ časъ, vъnьže ne vêstъ,
[51] ï protešetъ ï polъma, ï częstь ego sъ ypokritъï položit:

tu bądetъ plačь ï skrъžьtь ząbomъ. [1] Togda upodobitъ *Zač.*
sę crstvo nebesьnoe 10tï dêvъ, jęže prïemъšę svêtïlъnï-
kъi ïzidą protivą ženihu ï nevêstê. [2] 5 že bê otъ nïhъ buï,
ï pętь mądrъ. [3] buję bo, prïemъšę svêtïlьnïkъï svoję, ne
vъzęšę sъ soboją olêa, [4] a mądrъïję prïjęsę sь sobоją olêï
vъ sъsądêhъ sъ svêtilьnïkъi svoïmi. [5] mudęštu že ženihu,
vъzdrêmašę sę vsę, ï sъpaahą. [6] polu nošti že vьplь bъi-
stъ: se ženïhъ grędetъ, ïshodite vъ sьrêtenie emu. [7] togda
vъstašę dêvъï tьï, ï ukrasišę svêtilьnikъi svoję. [8] a buję
rêšę kь mądrъïimъ: dadïte ï namъ otъ olêa vašego, êko
svêtïlьnïcï našï ugasajątъ. [9] ωtъvêštašę že mądrъïję gla-
goljąštę: eda kako ne dostanetъ vamъ ï namъ, ïdête že
pače kъ prodająštïimъ ï kupïte sebê. [10] ïdąštamъ že ïmъ
kupit, pride ženïhъ: ï gotovъiję vъnidą sъ nïmъ na brakь,
ï zatvorenъi bъïšę dvьri. [11] poslêdъ že prïdą ï pročęję
dêvъi glagoljąštę: gospodï, gospodï, otъvrъzï namъ. [12] onъ
že ωtъvêštavъ reče: amïnъ glagoljąvamъ, ne vêmъ vasъ.
[13] bьdïte ubo, êko ne vêste dьne nï časa. [14] êkože bo
člověkь otъhodę prizъva rabъi svoję, ï dastъ ïmъ ïmênïe
svo(*e*): [15] ovomu dastъ 5 talantъ, ovomu že 2, ovomu že
edinъ, komuždе protïvą silê svoeï. ï otide abïe. [16] šedъ
že priemъï pętь talantь, dêla o nihъ, ï priobrête drugąją
pjętь talantъ. [17] takožde ï iže dьva, priobrête drugaê dь-
va. [18] a prïemъïi edinъ, šedъ raskopa zemlją, ï sъkrъï
sьrebro gospoda svoego. [19] po mnozê že vrêmenï pride
gospodь rabъ têhъ, ï sьtęza sę o slovesi sь nïmï. [20] ï prï-
stąplь prïemъï pjętъ talantъ, prinese drugąją 5 talantъ
glagolę: gospodï, pjętь talantъ mi esï dalъ, ï se drugąją
pjętь talantъ priobrêtohъ ïmï. [21] reče že emu gospodь ego:
dobrъi rabe blagъï ï vêrne, o malê bê vêrenъ, nadъ mno-
gъi tę postavlją: vъnidi vъ radostь gospoda svoego. [22] pri-
stąplь že ï prïemъi dъva talanta reče: gospodï, dъva
talanta mï esi prêdalъ, se drugaa dъva prïobrêtohъ ïma.
[23] reče že emu gospodь ego: dobrъi rabe (*blagъï ï*) vêrъ-
nъi, o malê bê vêrenъ, nadъ mnogъi tę postavlją: vъ-

nidi vъ radostь gospoda svoego. [24] prĭstąplь že ĭ priemъĭ edinъ talantъ reče: gospodĭ, vêdêahъ tę, êko žestok esi člověkъ, žьnę ĭdeže nêsi sêal, ĭ sъbiraję jąduže nêsi rastočĭlъ. [25] ĭ uboêvъ sę, šedъ sъkrъihъ talantъ tvoĭ vъ zemlĭ; se ĭmaši svoe. [26] ωtъvêštavъ že gospodь ego reče emu: zьlъiĭ rabe ĭ lênĭvъiĭ vêdêaše êko žьnją ĭdeže ne sêavъ, ĭ sъbirają jąduže ne rastočih, [27] podobaaše ti ubo vъdatĭ srebro moe trъžьnikomъ; ĭ prišedъ azъ vъzęl bĭmъ svoe sъ lĭhvoją. [28] vъzьmête ubo otъ nego talantъ ĭ dadite ĭmąštumu desętь talantъ. [29] ĭmąštumu bo vesde dano bądetъ, a otъ ne ĭmąštaago ĭ eže mьnĭtъ sę ĭmъĭ, ĭ to vъzęto bądetъ otъ nego. [30] ĭ neključimaago raba vъvrъzête vъ tъmą kromêštьnjąją. tu bądetъ plačь ĭ skrьžьtъ ząbomъ. [31] Egda pridetъ sъinъ člověčь vъ slavê svoeĭ. Pĭsana vъ nedêlją męsopustъn(*ają*) da tu ĭštĭ, a se na koncĭ priložĭ: [1] Ĭ bъistъ, egda sъkonča ĭsusъ vъsa slovesa si, reče učenĭkomъ svoĭmъ: [2] vêste, êko po dvoju dьnju pasha bądetъ, ĭ sъinъ člověčь prêdanъ bądetъ na raspętie.

Konc. / *Zač.* (margin)

VЪ SRÊDĄ SVĘTЪĬJĘ NED.

Ev. ωtъ math., glava 276.

Konc. Vъ ono (*vrêmę*) ĭsusu bъĭvъšu vъ vĭthaniĭ vъ dom(*u*). Da ĭ prêdastъ. Ĭštĭ v(ъ) četvrъ(*tъcê*) velĭc(*ĭm*), tu blizь prêdъ očima tĭ stoĭtъ.

VЪ VELĬK(ЪĬ) ČETVRЪTЪKЪ.

Ev. ωtъ math., glava 274. (XXVI. 2–20.)

Reče gospodь kь svoĭm učenikomъ: [2] vêste, êko po dьvoju dьnju pasha bądet, ĭ sъinъ člověčь prêdanъ bądetъ na raspjętie. [3] togda sьbьrašę sę arhĭereĭ ĭ starcĭ ljudьstiĭ na dvor arhiereovъ naricaemaago kaĭfa, [4] ĭ sь-

vêštašę da ïsusa lestïją ïmątъ ï ubïjątъ. [5] glagolaahą že:
nь ne vъ prazdьnikь, da ne mlъva bądetъ vъ ljudehъ.
[6] Ïsusu že bъivъšju vъ vithanii vъ domu simona proka- *Zač.*
ženaago, [7] pristąpi kь nemu žena ïmąšti alavastrъ myra
dragaago, ï vьzliê na glavą ego, vъzležęštu emu. [8] vidê-
vъše že učenïci ego, negodovašę, glagoljąšte: česo radi
gъibêlь sï? [9] možaaše bo myro se prodano bъïti na mno-
ʒê, ï dano nïštiïm. [10] razumêvъ že ïsusъ reče ïmъ: čьto
trudъi daete ženê? dêlo bo dobro sъdêlatъ mьnê. [11] vь-
segda bo nïštęję ïmate sъ soboją, mene že ne vъsegda
ïmate. [12] vъzlïêvъšiê bo sii myro se na têlo moe, na po-
grebenïe mę sъtvorï. [13] amïnъ glagolją vamъ, ïdeže ašte
propovêdano bądetъ evangelïe se vь vъsemъ mirê, rečetъ
sę ï eže sъtvori sï, vъ pamętь eję. [14] togda šedъ edïnъ
ѡtъ oboju na desęte, narïcaemъï ïjuda ïskariotъskъi, kь
arhiereomъ reče: [15] čьto mi hoštete dati, ï azь vamъ prê-
damъ ïi? onï že postavišę emu 30 srebrъnïkь. [16] ï otъ
toli ïskaaše podobьna vrêmene da ï prêdastь. [17] Vъ prъ- *Konc.*
vъii že denъ oprêsnъkъi pristąpïšę učenïci kь ïsusovï gla-
goljąšte: kьde hoštešï, ï ugotovaemъ tebê êstï pashą?
[18] onъ že reče: ïdête vъ gradъ kь dinê, ï rьcête emu:
učitelь glagoletъ: vrêmę moe blïzь estъ, u tebe sъtvorją
pashą sь učenïkъï moïmi. [19] ï sьtvorïšę učenïci êkože po-
velê ïmъ ïsusъ, ï ugotovašę pashą. [20] Večeru že bъïvьšu,
vъzleže ïsusъ sъ obêma na desęte učenïkoma.

(Joan. XIII, 3–17.)

[3] Vêdъï že ïsusъ êko vьsa dastь emu otьcь vъ rącê, *Zač.*
ï êko otъ boga ïzide ï kь bogu grjędetъ, [4] vъsta sъ ve-
čerję ï položi rïzъi svoję, ï priïmъ lentiï prêpoêsa sę. [5] po
tomьže vъliê vodą vь umъivalьnïcą, ï načjętъ umъivati
noʒê učenikomъ ï otïrati lentiemъ, ïmъže bê prêpoêsanъ.
[6] prïde že kь simonu petru, ï glagola emu tъ: gospodï,
tъï li moï umъieši noʒê? [7] ѡtъvêšta ïsusъ ï reče emu: eže

azь tvorją tъї ne vêsi nъinê, razumêeši že po sihъ. [8] gla-
gola emu petrъ: ne omъieši moeju nogu vъ vêkь. ωtъ-
vêšta emu ïsusъ: ašte ne umъïją tebê, ne ïmaši čję̨sti
sъ mьnoją. [9] glagola emu simonъ petrъ: gospodï, ne noʒê
tъkьmo, nъ ï rącê ï glavą. [10] glagola emu ïsusъ: ïzmь-
venъi ne trêbuetъ tъkьmo noʒê omъïti; estъ bo vesь
čistъ; ï vъi čisti este, nъ ne vьsi, [11] vêdêáše bo prêda-
Zač. jąšťaago ï; sego radi reče, êko ne vъsi čisti este. [12] Egda
že umъi nogъï ïhъ, prijętъ rizъi svoję ï vъzležaaše, ï reče
ïmъ: vêste li čьto sьtvorihъ vam? [13] vъi glašaete mę
učitelê ï gospoda: eï dobrê glagolete; esmъ bo. [14] ašťe
umъihъ vaši noʒê, gospodь ï učitelь, ï vъï dlъžьni este
drugь drugu umъïvati noʒê. [15] obrazь bo dahъ vamъ, da
êkože azь sьtvorihъ vamъ, i vъï sъtvorite. [16] aminъ gla-
golją vamъ, nêstъ rabь boleï gospoda svoego, nï sьlъ
boleï posъlavъšaago ï. [17] ašťe sï vêste, blaženi este, ašte
tvorite ê.

(Matth. XXVI, 21–39.)

Zač. [21] Ï êdąšťemъ ïmъ reče: aminъ glagolją vamъ, êko
edinъ ωtъ vasъ prêdastъ mę. [22] ï skrъbęšťe ʒêlo načjęšę
glagolati emu edinъ kьždo ïhъ: eda azь esmъ, gospodi?
[23] onъ že ωtъvêštavъ reče: omočiï sъ mnoją vъ solilê
rąką, tъ mę prêdastъ. [24] sъinъ že člověčьskъiï ïdetъ êkože
estъ pisano o nemь, gore že člověku tomu, ïmъže sъinъ
člověčь prêdanъ bądetъ. dobrêe emu bi bъïlo, ašťe bi ne
rodilъ sę člověkь tъ. [25] ωtъvêštavъ ïjuda, prêdajęï ego,
reče: eda azъ esmъ, učitelju? glagola emu: tъi reče.
[26] êdąšťemъ že ïmъ, priemъ ïsusъ hlêbъ, blsšťь, prêlomь,
ï daêše učenikomъ svoïmъ ï reče: priïmête êdite. se estъ
têlo moe. [27] ï priemъ čašą, hvalą vъzdavъ, dastъ ïmъ
glagolę: piïte otъ neję vьsi: [28] se estъ krъvь moê no-
vaago zavêta, prolivaema za vъï vъ ostavlenïe grêhomъ.
[29] glagolją že vamъ, êko ne ïmamь piti juže ωtъ sego
ploda lozьnaago do togo dьne, egda piją sъ vamï novь

vь crstvii otьca moego. [30] ï vъspêvъše, ïzidą vъ gorą eleon-
ską. [31] togda glagola ïmъ ïsusъ: vъsï vъï sьblaznïte sę o
mьnê vь siją nošťь. pisano bo estъ: poražą pastъirê, ï
razïdątъ sę ovecь stada. [32] po vъskrъsenïï že moemъ varją
vъi vъ galileï. [33] ωtъvêšťavъ že petrъ reče emu: ašte ï
vьsï sьblaznęt sę o tebê, a azь nikolïže ne sъblažnją sę.
[34] reče emu ïsusъ: amïnъ glagolją tebê, êko vь siją nošťъ,
prêžde daže kurъ ne vъzglasit, tri kratъi ωtъvrъžeši sę
mene. [35] glagola emu petrъ: ašťe ključitъ mi sę sъ toboją
umьrêti, ne ωtъvrъgą sę tebe. takožde ï vъsï učenicï rêšę.
[36] Togda pride sь nïmi ïsusъ vь vesь naricaemąją ĝedь- *Zač.*
simani, ï glagola učenikomъ: sjędête tu donьdeže šedъ
pomolją sę tamo. [37] ï poemъ petra ï oba sъinъi zevedeova
načętъ skrъbêti ï tąžïti. [38] togda glagola ïmъ: prïskrъ-
bьna estъ duša moê do sьmrъti; požidête sьde ï bьdite
sъ mьnoją. [39] ï prêšedь malo, pade nicь molę sę ï gla- *Zač.*
golję: ωtьče moï, ašťe vъzmožьno estъ, da mïmoïdetъ
ωtъ mene čaša siï; obače ne êkože azь hošťą, nъ êko tъi.

(Luc. XXII, 43-44.)

[43] Êvi že sę emu anĝelъ sъ nebese ukrêplêję ï. [44] ï
bъistъ vъ podviʒê priležьnêe molêaše sę, ï bъistъ potъ
ego êko kaplê krъve kapljąštę na zemlją. ï vъstavъ otъ
molitvъi.

(Matth. XXVI, 40-75.)

[40] pride kь učenikomъ ï obrête ję sьpjęšťę, ï glagola
petrovi: tako li ne vъzmože(te) ï edinogo časa pobьdêti
sь mъnoją? [41] bъdite ï molïte sę, da ne vъnidete vъ na-
pastь. duhъ bo estь bьdrъ, a plъtь nemošťьna. [42] pakъi
vъtorïceją šedъ pomoli sę glagolę: ωtьče moï, ašťe ne
vъzmožьno estъ čaši seï da mïmoïdet otъ mene, ašťe ne
piją eję, bądi volê tvoê. [43] ï prišedъ pakъi obrête ję sь-
pjęštę. bêste bo ïmъ oči tjęgotьnê. [44] ï ostavlъ ję, pakъi

šedъ pomoli sę tretiïceją, tožde slovo rekь. 45 togda pride
kь učenïkomъ ï glagola ïmъ: sъpite pročee ï počivaïte.
se prïbližï sę godina, ï sъinъ člověčskъi prêdaetъ sę vъ
rącê grêšьnïkomъ. 46 vъstanête ïdêmъ: se priblïži sę prê-
dajęï mę. 47 ï ešte glagoljąštu emu, se ïjuda (*edinъ*) ωtъ
oboju na desęti pride, ï sь nimъ narodъ mnogь sь orąžiï
ï drъkolьmi ωtъ arhiereï ï starecь ljudьskъïïhъ. 48 prê-
dajęï že (*ï*) dastъ ïmъ znamenïe glagolę: egože azь lo-
bьžją, tъ estъ, ïmête ï. 49 abie že pristąplь kь ïsusu reče
emu: raduï sę, ravvi. ï oblobъiza ï. 50 ïsusъ že reče emu:
druže, na neže esi prišelъ, tvori. togda pristąplьše vъložišę
rącê na ïsusa, ï jęsę ï. 51 ï se edinъ otъ sąštiïhъ sъ ïsu-
somъ, prosterъ rąką ïzvlêče nožь svoï ï udarь raba arhie-
reova, urêza emu uho desnoe. 52 togda glagola emu ïsusъ:
vъzvrati nožь tvoï vъ svoe mêsto. vъsï bo, prïemъšiï nožь,
nožemъ pogъibnątъ. 53 lï mьnitъ tï sę êko ne mogą nъinê
umolïti otьca moego, ï pristavitъ mnê vęšte neže li dъva
na desjęte leğeona anğelъ? 54 kako že ubo sъbądątъ sę
kьnigъï, êko tako podobaaše bъïti? 55 vъ tъ časъ reče
ïsusъ narodomъ: êko na razboïnïka li ïzidoste sъ orą-
žiemъ ï drъkolmi jętъ mene. po vьsę dьni prï vasь sê-
dêahъ vъ crkvï učę, ï ne jęste mene. 56 se že vъse bъistъ
da sъbądątъ sę kьnïgъi proročъskъïję. togda učenici vьsï,
ostavlьše ï, bêžašę.
Zač. 57 Voïnï že, emъše ïsusa, vêsę ï kь kaïafê arhiereovi,
ïdeže kьnižьnici ï starьci sъbьrašę sę. 58 petrъ že ïdêaše
po nemь ïz daleče do dvora arhïereova, ï vъšedъ vъnątrь
sêdêaše sъ slugamï, vidêti hotę konьčïną. 59 arhiereï že
ï starci ï sъnemъ vesь ïskaahą lъža sьvêdêtelьstva na
ïsusa, êko da ubijątъ ï. 60 ï ne obrêtą. mnogomъ že sъ-
vêdêtelemъ pristąpavъšemъ, poslêdь že pristąplъša dьva
lьža sьvêdêtelê 61 rêste: sь reče: mogą razoriti crkovь
božiją ï trьmï dьnьmï sъzьdati ją. 62 ï vъstavъ arhiereï ï
reče emu: nïčesože li otъvêštavaeši čto siï na tę sъvê-
dêtelьstvujątъ? 63 ïsusъ že mlъčaaše. ï otъvêštavъ arhiereï

reče emu: zaklinają tę bogomъ živъiimъ, da rečeši namъ, ašte tъi esi hъ sъinъ boga živaago. [64] glagola emu ïsusъ: tъi reče. obače glagolją vamъ: ωtъ selê uzьrite sъina člověčê sêdęšta o desnają silъi ï grjędąštь na oblacêhъ nebesьnъiïhъ. [65] togda arhiereï rastrъza rizъi svoję glagolę: êko vlasvimiją reče; čьto ešte trêbucte sьvêdêtelь? se nъinê slъïšaste vlasvimiją ego. [66] čьto sę vamъ mьnitъ? oni že otъvêštavъše rêšę: povinenъ estъ sьmrъti. [67] togda zaplьvašę emu lice ï pakosti emu dêahą, ovï i za lanitą udarišę, [68] glagoljąšte; prorьci namъ, hе, kto estъ udareï tę? [69] petrъ že vъnê sêdêaše na dvorê. ï prïstąpi kь nemu edina rabъini, glagoljąštï: ï tъi bê sъ ïsusomъ galileïskъiïmъ. [70] onъ že ωtъvrъže sę prêdъ vьsêmi, glagolę: ne vêmь čьto glagoleši. [71] ï ïšedъšu emu vъ vrata, uzьrê ï drugaê ï glagola ïmъ tu: ï sь bê sъ ïsusomъ nazareomъ. [72] ï pakъi ωtъvrъže sę sъ kljętvoją, êko ne znają člověka. [73] ne po mnozê že pristąpьše stojęštiï rêšę petrovi: vъ ïstinę ï tъi ωtъ nihъ esi, ïbo ï besêda tvoê êvê tę tvoritъ. [74] togda načętъ rotiti sę ï klęti, êko ne znają člověka. ï abïe kurъ vъzglasi. [75] ï pomęną petrъ glagolъ ïsusovъ iže reče emu, êko prêžde dažе kurъ ne vъzglasitъ tri kratъi otvrъžeši sę mene. ï ïšedъ vonъ plaka sę gorьko. *konc.* (XXVII.) [1]. Utru že bъivъšu, sъvêtъ sъtvorišę vьsi arhïereï ï starcï ljudьstiï na ïsusa, êko ubiti ï. [2] ï sъvęzavъše ï vêsę, ï prêdašę ï pontъskumu pilatu ïgemonu.

CÏNЪ NOŠTÏ SVĘTAAGO PJĘTKA.

Rečetъ diê(*konъ*): ω sъpodobïtï sę nam dostoïnomь bъitï poslušanïê glasa svętaago evanĝeliê. mïrъ vsêmъ. ljudъ: ï duhovï tv(*oemu*). ï rečetъ: pr(*ê*)mąd(*rostь*): proslъïš(*imo*).

1. ωtъ ïoana, glava 125. (XIII. 31-38. XIV. XV. XVI. 1-19, 23-33. XVII. XVIII. 1.)

[31] Reče gospodь kь svoïmъ učenikom: nъinê proslavi
sę sъinъ člověčь, ï bogъ proslavi sę o nemъ. [32] ašte bogъ
proslavitъ sę o nemъ, ï bogъ pro(*sla*)vitъ ï vъ sebê, ï
abie proslavïtъ i. [33] čęd'ca, ešte malo sъ vamï esmъ. vъz-
ïštete mene, ï êkože rêhъ ïjudeomъ, êko êmože azь ïdą
vъi ne možete priti, ï vamъ glagolją nъinê. [34] zapovêdъ
novą dają vamъ, da ljubite drugь druga: êkože vъzlju-
bihъ vъï, da ï vъi ljubite drugь druga. [35] o semь razu-
mêjątъ vьsï, êko moï učenicï este, ašte ljubovь ïmate
meždju soboją. [36] glagola emu simonъ petrъ: gospodï,
kamo ïdeši? ωtъvêšta emu ïsusъ: êmože azь ïdą ne mo-
žeši nъïnê ïti; poslêdь že po mьnê ïdeši. [37] glagola emu
petrъ: gospodi, po čьto ne mogą nъinê po tebê ïti? nъinê
dušą moją za tę položją. [38] ωtъvêšta ïsusъ: dušą li tvoją
za mę položiši? aminъ amïnъ glagolją tebê: ne vъzgla-
Zač. sitъ kurъ, donьdeže otъvrъžeši sę mene tri kratъï. [1] Da
ne sъmąštaetъ sę srdce vaše, vêruïte vъ boga, ï vъ mę
vêruïte. [2] vъ domu otьca moego mnogъi obïtêli sątъ; ašte
že ni, reklъ bïmь vamъ; êko ïdą ugotovati mêsto vamь,
[3] (*ï ašte ïdą i ugotovają mêsto vamъ*), pakъi pridą ï poïmą
vъi kь sebê, da ïdeže esmъ azь, ï vъi bądete, [4] ï êmože
azь ïdą, vêste, (*ï*) pątь (*vêste*). [5] glagola emu thoma: go-
spodï, ne vêmъ kamo ïdeši; ï kako pątь možemъ vêdêti?
[6] glagola emu ïsusъ: azь esmъ pątь ï ïstina ï životъ.

nīktože pridet kь otьcju tъkьmo mьnoją. [7] ašte mę biste
znali, ï otьca moego znali ubo bïste. ѡtъ selê poznaete
ï, ï v(*id*)êste ï. [8] glagola emu filipь: gospodï, pokaži nam
otьca, ï dovъletъ namъ. [9] glagola emu ïsusъ: tolïko vrêmę
sъ vami esmъ, ï ne pozna li mene? fïlipe, vidêvъi mę,
vidê otьca: kako tъi glagoleši: pokaži namъ otьca? [10] ne
vêrueši li, êko azь vь otьci ï otьcь vъ mьnê (estъ)? Gla- *Zač.*
golъï, jęže azъ glagolją vamъ, o sebê ne glagolją. otьcь
že prêbъivajęï vъ mьnê, tъ tvoritъ dêlo. [11] vêruïte mьnê
êko azь vъ otьcï ï otьcь vъ mьnê; ašte li že ni, za ta
dêla vêrą emlête mi. [12] aminъ aminъ glagolją vamъ, vê-
rujęï vъ mę, dêla, êže azь tvorją, ï tъ sьtvoritъ, ï bo-
lьšaa sьtvoritъ sihъ; êko azь kь otьcju grjędą. [13] ï egože
koližьdo prosite vъ ïmę moe, to sьtvorją, da proslavïtъ
sę otьcь o sъinê. [14] ašte česo prosite vъ imę moe, to sь-
tvorją. [15] a*št*e ljubite mę, zapovêdi moję sъbljudête. [16] ï
azь umolją otьca moego, ï ïnogo paraklita dastъ vamъ,
da bądet sъ vami vъ vêkь, [17] duhъ ïstinъnъi, egože vesь
mïrъ ne možetъ prijęti, êko ne viditъ ego, ni znaetъ ego;
vъi že znaete ï, êko vъ vasъ prêbъivaet ï vъ vasъ bą-
detъ. [18] ne ostavlją vasъ sïrь; pridą kь vamъ. [19] ešte
malo, ï vesь mirъ kь tomu ne viditъ mene; vъi že vï-
dite mę; ê(*ko*) azь živą, ï vъï živi bądete. [20] vъ tъ denъ
razumêete vъï, êko azь vъ otьcï moemь ï vъï vь mьnê
ï azь vъ vasь. [21] ïmêjęï zapovêdi moję ï sъbljudaję ję,
tъ estъ ljubęï mę; a ljubęï mę, vъzljubenъ bądetъ otь-
cemъ moïmъ; ï azь vъzljublją ï, ï êvlją sę emu samъ.
[22] glagola emu ïjuda, ne ïskariotьskъi: gospodï, čьto bъï-
stъ êko namъ ho*št*eši avitï sę, a ne vъsemu mïru? [23] gla-
gola emu ïsusъ: ašte kto ljubïtъ mę, ï slovo moe sьblju-
detъ; ï otьcь moï vъzljubïtъ i, ï kь nemu ïdevê, ï obitêlь
u nego sъtvorivê. [24] ne ljubęï mene, slovesъ moïhъ ne
sъbljudaetъ. ï slovo, eže slъïšaste, nêstъ moe, nъ posь-
lavъšaago mę otьca. [25] si glagolahъ (*vamъ*) vъ vasь sъi;
[26] paraklïtъ že, duhъ svętъï, egože posъletъ otьcь vъ ïmę

moe, tъ vъi naučilъ vъsemu, ï vъspomęnetъ vamъ vьsê, êže
rêhъ vamъ. 27 mirъ ostavlêją vamъ, mïrъ moï dają vamъ.
Zač. Vpo- 27 Da ne sъmąštaetъ sę vaše srdce nï ustrašaetъ. 28 slъi-
ne 7. ned. šaste, êko azь rêhъ vam : ïdą, ï pakъi pridą kь vamъ.
(popascê) ašte biste ljubïli mę, vъzdradovali sę biste ubo, êko ïdą
kь otьcju ; êko otьcъ bolïï mene estъ. 29 ï nъinê rêhъ
vamъ prêžde daže ne bądet : da egda bądet, vêrą ïmete
êko azъ rêhъ vamъ. 30 juže ne mъnogo glagolją vamъ ;
grędetъ bo sego mira kъnęzь, ï vъ mьnê ne ïmatъ nï-
česože. 31 nъ da razumêetъ vesь mïrъ, êko ljublją otьca,
ï êko zapovêda mьnê otьcь, tako tvorją. vъstanête ïdêmь
ot sądê. 1 azь esmъ loza ïstinъnaê, ï otьcь moï dêlatelь
estъ. 2 vъsêką rozgą o mьnê ne tvoręštąją ploda, ïzьmetъ
ją, ï vьsêką tvoręštąją plodъ, otrêbitъ ją, da plodъ bolьši
sьtvorit. 3 juže vъi čisti este za slovo eže glagolahъ vamъ.
4 bądête vъ mьnê, ï azь vъ vasь. êkože bo rozga ne mo-
žetъ ploda tvorïtï o sebê, ašte ne bądet na lozê, tako ï
vъï, ašte vь mъnê ne prêbądete. 5 azь esmъ loza, a vъi
roždie. iže bądetъ vъ mьnê ï azь vъ nemь, sъtvoritъ
plodъ mъnogъ ; êko bez mene ne možete sъtvorïtï nïče-
sože. 6 ašte kьto vъ mьnê ne prêbądetъ, ïzvrъžetъ sę
vonъ, êkože rozga, ï ïsъhnetъ ; ï sъbïrajątь ją ï vъ ognь
vъlagajątъ, ï sъgaraetъ. 7 ašte prêbądete vъ mьnê, ï gla-
goli moï vь vasъ prêbądątъ, ï emuže kolïždo hoštete, pro-
Konc. sïte, ï bądetъ vamъ. 8 O semъ proslavilъ sę otьcь moï,
da plodъ mnogъ sъtvorite, ï bądete mi učenici. 9 êko vъz-
ljubi mę otьcь, ï azь vъzljubihъ vъi. bądête vъ ljubьvi
moeï. 10 (*ašte zapovêdi moję sъbljudete, prêbądete vъ lju-
bьvi moei*), êkože azь zapovêdi otьca moego sъbljusъ, ï
prêbъivają vъ nego ljubьvi. 11 si glagolahъ vamъ, da ra-
dostь moê vъ vasъ bądetъ, ï radostь vaša ïsplъnitъ sę.
12 si že estъ zapovêdъ moê, da ljubite drugъ druga êkože
vъzljubïhъ vъi. 13 bolьše seję ljubьve niktože ne ïmatъ,
da kto dušą svoją položitъ za drugъi svoję. 14 vъi druzi
moï este ašte tvorite elïko azь zapovêdahъ vamъ. 15 juže

ne glagolją vasъ rabъ, rabь bo ne vêstъ čь(*to*) tvoritъ
gospodïnъ ego; vъi že rêhъ drugъi, êko vьsê, čže slъi-
šahъ ωt otьca moego, sъkazahъ vamъ. 16 ne vъi mene
ïzbъraste, nъ azъ ïzbьrahъ vъi, ï položihъ vъi, da vъï
ïdete ï plod prinesete, ï plodъ vašъ prêbądetъ, da egože
koliždo prosite u otьca vъ ïmę moe, dastъ vamъ. 17 Si *Zač.*
zapovêdają vamъ, da ljubite drugь druga. 18 ašte ï vesь
mirъ vas nenaviditъ, vêdite, êko mene prêžde vas vъzne-
navidê. 19 ašte otъ vъsego mira bïste bъili, vesь mirъ ubo
svoe ljubilъ bi, êkože otъ vъsego mira nêste, nъ azъ
ïzbьrahъ vъi ωtъ vъsego mira, sego radï nenaviditъ vasъ
vesь mïrъ. 20 pomъnïte slovo eže az rêhъ vamъ: nêstъ
rabъ bolïï gospoda svoego. ašte mję ïzgьnašę, ï vъi ïžde-
nątъ. ašte slovo moe sъbljusę, ï vaše sъbljudątъ. 21 nъ
sïï vъsê sъtvorętъ vamъ za ïmę moe, êko ne vêdętъ posь-
lavъšaago mę. 22 ašte ne bimъ prišelъ ï glagolalъ ïmъ,
grêhъ ne bą ïmêli; nъinê že ï vïnъi ne ïmątъ o grêsê
svoemь. 23 nenavidęï mene, ï otьca moego nenaviditъ.
24 (*ašte dêlъ ne bimъ sъtvorilъ vъ nïhъ, ïhъže nïktože ïnъ
ne sъtvori, grêha ne bą ïmêli; nъinê že ï vidêšę, ï vъznena
vidêšę ï mene ï otьca moego*). 25 nъ da sъbądetъ sę slovo
pisanoe vъ zakonê ïhъ, êko vъznenavidêšę mę spъiti.
26 egda že pridetъ paraklitъ egože azь posьlją vamъ ωtъ
otьca, duhъ ïstinъnъï, iže otъ otьca ïshoditъ, tъ sьvê-
dêtelьstvuetъ o mьnê. 27 ï vъï že sъvêdêtelьstvuete, êko
ïskonï sъ mьnoją este. 1 Sï glagolahъ vamъ, da ne sъ- *Zač.* vъ
blaznite sę. 2 (*otъ sъnъmïštъ ïždenątъ vъi*); nъ pridetъ *vъtor. 7.*
godina, da vъsêkъ, iže ubïetъ vъi, mьnitъ sę službą pri- *ned.* (po
nositi bogu. 3 Ï si sъtvorętъ vamъ, êko ne poznašę nï otьca pascê).
ni mene. 4 nъ si glagolahъ vamъ, da egda prïdetъ godi- *Konc.*
na, pominaïte sïï, êko azь rêhъ vamъ. sihъ že azь ne
rêhъ vamъ ïsprъva, êko sъ vami bêhъ. 5 nъinê že ïdą
kь posъlavъšumu mę, ï nïktože otъ vasъ ne vъprašaetъ
mene: kamo ïdešï? 6 nъ êko si glagolahъ vamъ, skrъbь
ïsplъni sṝdca vaša. 7 nъ azъ ïstiną glagolją vamъ: unêe

estъ vamъ da azь ïdą. ašte bo ne ïdą azъ, paraklïtъ ne
pridetъ kь vamъ; ašte li že ïdą, posьlją ï kь vamъ. [8] ï
prišedъ onъ obličïtъ vъsego mïra o grêsê ï o pravьdê ï
o sądê. [9] o grêsê ubo, êko ne vêrujątъ vъ mę; [10] o pra-
vъdê že, êko kь otьcju grjędą ï k tomu ne vïdite mene;
[11] o sądê že, êko kьnęzь mira sego osąžden bъistъ. [12] ešte
mnogo ïmamъ glagolati vamъ, nъ ne možete nositi nъi-
nê. [13] egda že pridetъ onъ, duhъ ïstinъnъï, nastavitъ
Konc. vъï na vsą ïstiną. Ne o sebê (*bo*) glagolatï ïmatъ, nъ elïko
êže (*u*)slъïšïtъ, glagolatï ïmatъ, ï grędąšťaa vъzvêstïtъ va-
mъ. [14] On mę proslavïtъ, êko ot moego priemletъ ï vъz-
Zač. vъ vêstitъ vamъ. [15] Vьsê elïko ïmatъ otьcь, moê sątъ; sego
srêd. 7. radi rêhъ vam, êko otъ moego priemletъ ï vъzvêstït va-
ned. mъ. [16] vъ malê ï kь tomu ne vïdite mene; ï pakъï vъ
malê ï uzьrite mę, êko ïdą kь otьcju. [17] rêšę že učenïci
ego kь sebê: čьto se estъ eže glagoletъ namъ: vъ malê
ï ne vïdite mene; ï pakъi vъ malê, ï uzьrite mę, (ï)
êko ïdą kь otьcju? [18] glagolaahą že: čьto estъ se eže
glagoletъ? [19] razumêvъ že ïsusъ, êko hotêahą ï vъpra-
šati, reče ïmъ: o semъ li sъtęzaete sę meždju soboją,
êko rêh: vъ malê, ï ne vïdite mene; ï pakъi vъ malê,
Konc. ï uzьrite mę? [23] amïnъ amïnъ glagolją vamъ, ašte česo
Zač. vъ prosïte u otьca vъ ïmę moe, dastъ vamъ. [24] Do selê ne
četv. 7. prosïste nïčesože vъ ïmę moe. prosïte, ï priïmete, da ra-
ned. dostь vaša ïsplъnena bądetъ. [25] sï vъ pritъčah glagolahъ
vamъ; (nъ) pridetъ godina egda kь tomu vъ pritъčahъ
ne glagolją vamъ, nъ ne obinuję sę o otьci vъzvêštają
vam. [26] vъ tъ denь vъ ïmę moe vъsprosite; ï ne glagolją
vamъ, êko azь umolją otьca o vasъ. [27] samъ bo otьcь
ljubitъ vъï, êkože vъi mę vъzljubïste ï vêrovaste êko otъ
boga ïzidъ. [28] ï ïzïdъ otъ boga ï pridъ vъ vesъ mirъ.
pakъi ostavlêją vesь mirъ ï ïdą kъ otьcju. [29] glagolašę
emu učenici ego: se nъïnê ne obinuję sę glagoleši, a
pritъčę nïkoejęže ne glagoleši. [30] nъïnê vêmъ êko vêsï
vъsê ï ne trêbueši da kto tę vъprašaetъ; o semъ vêruem

êko otъ boga esi ïšelъ. [31] ωtъvêšta ïmъ ïsusъ: nъinê li
vêruete? [32] se grjędetъ godina, ï nъinê pride, da razidetъ
sę kъždo vъ svoê si, ï mę edinogo ostavite; ï nêsmъ
edinъ, êko otьcъ sъ mnoją estъ. [33] si glagolahъ vamъ,
da vъ mьnê mirъ ïmate. vъ vъsêmъ mirê skrъbъnï bą- *Konc.*
dete, nъ drъzaïte, azъ bo pobêdihъ vъsego mïra. [1] Si gla- *Zač.n.7.*
gola ïsusъ, ï vъzvędъ oči svoï na nebo ï reče: ωtьče,
pride godina: proslavi sъina svoego, da ï sъinъ tvoï pro-
slavitъ tę. [2] êkože dalъ emu esi vlastь vьsêkoję plъti,
da vьse eže emu esi dalъ, dastъ ïmъ životъ vêčьnъiï. [3] se
že estъ životъ vêčьnъiï, da znajątъ tę edinogo ïstinnaago
boga ï egože posъla ïsha. [4] azъ proslavihъ tę na zemlï,
dêlo sъvrъšihъ eže dalъ esi mьnê da sъtvorją. [5] ï nъinê
proslavi mę, otьče, u tebe samogo slavoją, jąže ïmêhъ
prêžde daže ne bъistъ vesь mirъ u tebe. [6] êvihъ ïmę tvoe
člověkomъ, jęže dalъ esï mьnê otъ vъsego mïra. tvoï bêšę,
ï mьnê ję dal esi, ï slovo tvoe sъhranišę. [7] nъinê razu-
mêšę, êko vьsê eliko dalъ esi mnê, ωtъ tebe sątъ. [8] (*êko*)
glagolъï, jęže dalъ esi mьnê, dahъ ïmъ; ï ti prijęsę ję,
ï razumêšę vъ ïstiną êko otъ tebe ïzïdъ, ï vêrovašę êko
tъi mę posъla. [9] azъ o sihъ molją. ne o vьsemь mïrê
molją, nъ jęže dalъ esï mъnê, êko tvoï sątъ. [10] ï moê
vъsê tvoê sąt, ï tvoê moê; ï proslavihъ sę vъ nïhъ. [11] ï
kь tomu nêsmъ vъ vьsemъ mïrê, ï siï vъ vьsemъ mirê
sątъ; ï azъ kь tebê grjędą. otьče svętъï sъbljudi ję vъ
ïmę tvoe jęže dal esi mnê, da bądątъ edino êkože ï mъi.
[12] egda bêhъ sь nïmï vъ vьsem mirê, azъ sьbljudaahъ
ję vъ ïmę tvoe jęže dalъ esi mьnê, sъhranïhъ ję, ï nï-
ktože otъ nïhъ ne pogъibe, tъkьmo sъinъ pogъïbêlьnъï,
da sъbądątъ sę kьnïgъï. [13] nъïnê že kь tebê gręda, ï sï
glagolją vъ vьsemъ mïrê, da ïmątъ radostь moją ïsplъ-
nena vъ sebê. [14] Azъ dahъ ïmъ slovo tvoe, ï vesь mïrъ *Konc.*
vъznenavidê ję, êko ne sątъ otъ vьsego mïra, êko ï azъ
otъ vьsego mïra nêsmь. [15] ne molją da vьzьmešï ję otъ
vьsego mira, nъ da sъbljudeši ję otъ nepriêznï. [16] ωtъ

vъsego mïra ne sątъ, êko azь otъ vьsego mïra nêsmъ.
Zač. vъ pęt.7·ned. [17] sveti ję vь ïstiną; slovo tvoe ïstina estъ. [18] Èkože tъi
mę posьla vъ vesь mïrь, ï azь posъlahъ ję vъ vesь mï-
rъ. [19] ï zane azь svęštają sę samъ, da bądątъ ï tï svęštenï
vь ïstïną. [20] ne o sihъ molją tьkьmo, nъ ï o vêrująštïihъ
slovesemъ ïhъ vъ mę, [21] da vъsi edino sątъ; êkože ï tъï,
otьče, vь mьnê, ï azь vь tebê, da ï ti vъ nasъ edino
bądątъ, da ï vesь mirъ vêrą ïmetъ êko tъi mę posъla.
[22] ï azь slavą, jąže dalъ esi mьnê, dahъ ïmъ da bądątъ
edino, êkože ï mъï edino, [23] ï azь vь nïhъ ï ti vъ mьnê;
da bądątъ sъvrъšenï vъ edino, ï da razumêet vesь mirъ,
êko tъi mę posьla, ï vъzljubïlъ ję esi êkože ï mę vъz-
ljubï. [24] otьče, jęže dalъ esi mьnê, hoštą da ïdeže esmъ
azъ, ï ti bądątъ sъ mnoją, da vidętъ slavą moją, jąže dalъ
esï mьnê, êko vъzljubïlъ mę esi prêžde sьloženïê vъsego
mira. [25] ωtьče pravedъnъi, ï vesь mirъ tebe ne pozna,
azъ že tę poznahъ, ï sïï poznašę, êko tъï mę posьla. [26] ï
sъkazah ïmъ ïmę tvoe, ï sъkažją, da ljubъi, ejąže mę esi
vъzljubilъ, vъ nïh bąletъ, ï azъ vъ nïhъ. *Konc.* [1] Si rekъ
ïsusъ ïzïde sъ učenïkъï svoïmï na onъ polъ potoka kedrъ-
ska, ïdeže bê vrъtъ, vъ nьže vъnïde samъ ï učenicï ego.

2. evang. ωtъ ïoana, glava 156. (XVIII. 1-28.)

[1] Vъ ono vrêmę ïzide ïsusъ sъ učenikъï svoïmi na
onъ polъ potoka kedrъska, ïdeže bê vrъt, vъnьže vъnïde
samъ ï učenïci ego. [2] vêdêaše že (ï) ïjuda (*iže ï prêdaêašę*)
mêsto, êko množiceją sъbïraaše sę ïsusъ (*tu*) sъ učenï-
kъï svoïmï. [3] ïjuda že prïemъ spïrą (ï) ωtъ arhïereï ï farï-
seï slugъi ï pride tomo sъ svêtïlьnikъi ï svêštamï ï orą-
žïï. [4] ïsusъ že vêdъi vьsê grjedąštaa nanь, ïšedъ reče ïmъ:
kogo ïštete? [5] ωtъvêštašę emu: ïsusa nazarea. glagola
ïmъ ïsusъ: azь esmъ. stoêše že ïjuda sь nïmi, iže ï prê-
daêaše. [6] êko reče imъ: azь esmъ, ïdą vъspjętь ï padą
na zemï. [7] pakъi že ję vъprosi ïsusъ: kogo ïstete? onï

že rêšę: ïsusa nazarea. [8] ωtъvêšta ïmъ ïsusъ: rêhъ vamъ,
êko azь esmъ. ašte ubo mene ïštete, ne dêïte sihъ ïtï;
[9] da sъbądetъ sę slovo eže reče, êko jęže dalъ esi mьnê
ne pogubihъ nï edinogože otъ nïhъ. [10] simonъ že petrъ,
ïmъï nožь ïzvlêčė ï udarь raba arhiereova, urêza emu
uho desnoe. bê že ïmę rabu malhъ. [11] reče že ïsusъ pe-
trovi: vьnьzï nožь vъ nožьnicą. čašą, jąže dastъ mьnê
otьcъ; ne ïmamъ li pitï eję? [12] spira že ï tъïsąštъnik ï slu-
gъï ïjudeïskъi jęsę isusa ï sъvęzašę ï, [13] ï vêsę ï kь annê
prъvêe; bê bo testь kaïafê, iže bê arhiereï lêtu tomu. [14] bê
že kaïafa davъïï sъvêtъ ïjudeomъ, êko unêe estъ edïnomu
člověku umъrêtï za ljudi. [15] po ïsusê že ïdêaše sïmonъ
petrъ ï drugъi učenikь. učenik že tъ bê znaemь arhie-
reu, vъnïde že sъ ïsusomъ vъ dvorъ arhïereovъ. [16] petrъ
že stoêaše pri dvъrehъ vъnê. ïzïde že učenikь tъ iže bê
znaemъ arhiereu, ï reče dverьnïcï, ï vъvede petra. [17] gla-
gola že raba petrovi: eda ï tъi otъ učenikь esi člověka
sego? glagola onъ: nêsmъ. [18] stoêhą že rabi ï slugъï ognь
sъtvorьše, êko zima bê, ï grêahą sę. bê že sъ nimï petrъ
stoję ï grêję sę. [19] arhïereï že vъprosi ïsusa o učenïcêhъ
ï o učenïï ego. [20] ωtъvêšta emu ïsusъ: azъ ne obïnuję
sę glagolahъ vъsemu mïru; azь vъsegda učïhъ na sьnь-
mïštïhъ ï vъ crkvahъ, ïdeže vъsï ïjudeï sъnemljątъ sę, ï
taï ne glagolahъ ničesože. [21] čьto mę vъprašaeši? vъprosi
slъišavъšęję čьto glagolahъ ïmъ; se siï vêdętъ êže rêhъ
azь. [22] sï rekьšju emu, edinъ otъ prêstoję̨štiïhъ slugъ
udarï za lanïtą ïsusa rekь: tako li ωtъvêštavaeši arhie-
reovi? [23] ωtъvêšta emu ïsusъ: ašte zьlê glagolahъ, sьvê-
dêtelьstvuï o zьlê; ašte lï dobrê, čьto mę bïeši? [24] posьla
že ï anna sьvjęzana kь kaïafê arhiereu. [25] bê že sïmonъ
petrъ stoję ï grêję sę. rêšję že emu: eda ï tъï ωtъ učenïkь
ego esï? ωtъvrъže sę onъ ï reče: nêsmъ. [26] glagola edïnъ
otъ rabь arhïereovъ, ązïka sъi emuže urêza petrъ uho: ne
azь li tę vidêhъ vъ vrьtê sъ nimъ? [27] pakъi že petrъ
ωtъvrъže sę, ï abie kurъ vъzglasï. [28] vêsę že ïsusa ωtъ

kaïafa vъ pretorь. bê že za utra, ï ti ne vъnïdą vъ pretorъ, da ne oskvrъnętъ sę, nъ da êdętъ pashą.

3. evan. ωtъ mathea, glava 306.

Vъ ono vrêmę voïnï emše ïsusa vêsę ï kь kaïafê. *konьcь.* Plaka sę gorko. ïš*tï* v(ъ) velïkъï četvrъtъkъ.

4. Ev. ωtъ ïoana, gl. 156. (XVIII. 28-40. XIX. 1-16.)

28 Vъ ono (*vrêmę*) vêsę ïsusa ωtъ kaïafa vъ pretorь.
bê že za utra, ï ti ne vъnïdą vъ pretorь, da ne oskvrъ-
nęt sę, nъ da êdęt pashą. 29 ïzide že pïlatъ kь nïmъ vonъ
ï reče : kąją rêčь prinosite na člověka sego? 30 ωtъvêštašę
že ï rêšę emu : ašte ne bï sь bъïlъ zьlodêï, ne bïmъ prê-
dalï ego tebê. 31 reče že ïmъ pilatъ : poïmête ï vъï, ï po
zakonu vašemu sądite emu. rêšę že emu ïjudeï : namъ
ne dostoïtъ ubiti nïkogože. 32 Da slovo ïsusovo sьbądetъ
sę, eže reče kleplję koeją sъmrъtiją hotêaše umьrêti. 33 vъ-
nïde že pakъi pïlatъ vь pretorь, ï glasï ïsusa, ï reče emu :
tъi li esi crь ïjudeïskъ? 34 ωtъvê*šta* emu ïsusъ : o sebê
lï se tъi glagolešі, ïlï ïnï tebê rêšę o mnê? 35 ωtъvê*šta*
pilatъ : eda azь židovïnъ esmъ? rodъ tvoï (*ï*) arhïereï
prêdašę tę mъnê, čьto esi sъtvorïlъ? 36 ωtъvêšta ïsusъ :
crstvo moe nêstъ otъ sego mïra ; ašte otъ sego mira bi
bъilo crstvo moe, slugъï ubo moję podvïzalъi sę bišę, da
ne prêdanъ bimъ bъilъ ïjudeomъ. nъinê že crstvo moe
nêstъ otъ sądu. 37 reče že emu pilat : ubo crъ lï esi tъi?
ωtъvêšta ïsusъ : tъi glagoleši, êko crъ esmъ azь. azъ na
se rodih sę ï na se prid vъ vesь mirъ, da sъvêdêtelstvują
o ïstinê. vъsêkь iže estъ otъ ïstinъï poslušaetъ glasa
moego. 38 glagola emu pilatъ : čьto estъ ïstina? ï se rekъ
pakъi ïzide kь ïjudeomъ, ï glagola ïmъ : azь nï edinoję
vinъi ne obrêtają vь nemъ. 39 estъ že obъičaï vamъ, da
edinogo vamъ otъpuštą na pashą : hoš*t*ete li ubo da otъ-
puštą vamъ crê ïjudeïska? 40 vьzьpišę že (*vьsi*) glagoljąš*t*e :

ne sego, nъ varaavą. bê že varaava razboïnikъ. [1] togda pilatъ pojęt ïsusa ï tepe ï. [2] ï voïnï sъpletъše vênecь otъ trъniê vъzložïšę na glavą emu, ï vъ rizą prêprądъną oblêšję ï. ï prïhoždaahą kь nemu, [3] ï glagolaahą: raduï se crju ïjudeïskъ. ï bïêahą ï po lanïtama. [4] ïzïde že pakъi pilat vonъ ï glagola ïmъ: se ïzvoždą ï vamъ vonъ, da razumêete, êko vъ nemъ vïnъi ne obrêtają. [5] ïzïde že ïsusъ vonъ, nosę trъnovъï vênecь ï prêprądьnąją rïzą. ï glagola ïmъ: se člověkъ. [6] egda že vïdêšę ï arhïereï ï slugъi, vъzьpïšę, glagoljąšte: raspьnï ï raspьnï i. glagola ïmъ pilatъ: poïmête ï vъï, ï raspьnête; azъ bo ne obrêtają vъ nemъ vïnъi. [7] ωtъvêštašę emu ïjudeï: mъi zakonъ ïmamъ, ï po zakonu našemu dlъženъ estъ umьrêti, êko sъinъ božiï tvoritъ sę. [8] egda že slъiša pilatъ se slovo, pače uboê sę. [9] ï vъnïde vъ pretorь pakъi ï glagola ïsusovï: ωtъ kądu esi tъï? ïsusъ že ωtъvêta ne dastъ emu. [10] glagola emu pilatъ: mьnê li ne glagolešï? ne vêsi li êko vlastь ïmamъ raspjętï tę, ï vlastь imamъ pustïtï tę? [11] ωtъvêšta ïsusъ: ne ïmašï oblasti na mьnê nïkoeję̌že ašte ne bi ti dano sьvъišę; sego radi prêdavъi mę tebê boleï grêhъ ïmatъ. [12] ωtъ toli pilatъ ïskaaše pustitï ï. ïjudeï že vъpiêahą, glagoljąšte: ašte sego pustišï, nêsi drugъ kesaru. vьsêkь, iže sę tvoritъ crь, protïvïtъ sę kesaru. [13] pilatъ že slъïšavъ ta slovesa ïzvede vonъ ïsusa, ï sêde na sądištï na mêstê narïcaemêmъ litostrata, evreïskъï že gavaatha. [14] bê že paraskevĝiï pastê, godina že bê êko tretiêa. ï glagola ïjudeomъ: se crь vašъ. [15] onï že vъpiêahą: vъzьmi ï vъzьmi, raspьnï ï. glagola ïmъ pilatъ: crê li vašego raspьną? ωtъvêštašę arhiereï: ne ïmamъ crê tъkmo kesarê. [16] togda že prêdastъ ïmъ da ï raspьnątъ.

5. ev. ωtь math., glava 319.)

Vъ ono (*vrêmę*) vïdêvъ ïjuda êko osądïšę ï, rask(*aêvъ sę*). *konc.*: da ponesetъ krъstъ ego. ïštï v(*ъ*) pętъkъ velik(*ъïï*), prêd(*ï*).

6. ev. ωtъ math., gl. 207. (Mar. XV. 16-32.)

[16] Vъ ono vrêmę voïnï ïmъše ïsusa, vêsę ï nadvorъ
kь kaïafê, eže estъ pretorь, ï prizъïvajątъ vsą spïrą. [17] ï
oblêšę ï vъ prêprądь ï vъzložišę na nь sъpletъše trъnovъ
vênecь. [18] ï načęšę cêlъïvatï i: raduï sę crju ïjudeïskъ.
[19] ï bïêahą ï po glavê trъstïją, ï pljuêhą na nь, ï prê-
gъibająšte kolêna poklanêahą sę emu. [20] ï egda porągašę
sę emu, sъvlêšę sь nego prêprądь, ï oblêšę ï vъ rïzъi
svoję. ï ïzvêsę ï da raspьnątъ ï. [21] ï zadêšę mïmogrjędąštu
eteru sïmonu kyrinênïnu, grjędąštu sъ sela, otьcju ale-
ksandrovu ï rufovu, da vъzьmetъ krъstъ ego. [22] ï prïvêsę
ï na mêsto golgotha, eže estъ sьkazaemo kranïevo mêsto.
[23] ï daêahą emu pitï ozmьreno vino; onъ že ne prijętъ.
[24] ï raspenьše ï, razdêlïšę rïzъï ego, metająšte žrêbïję o
nę, kto čьto vъzьmet. [25] bê že godina tretiêa ï raspjęsę
ï. [26] ï bê napisanïe vinъi ego napisano: ïsusъ crь ïjudeï-
skъ. [27] ï sь nimъ raspjęsę dьva razboïnïka, edinogo o
desnąją a drugago o šują ego. [28] ï sъbъistъ sę pisanoe,
eže glagoletъ: ï sъ bezakonьnikoma pričьten bъistъ. [29] ï
mïmohodęštiï hulêahą ï pokъivająšte glavamï svoïmï ï
glagoljąšte: uva, razarêjęï crkvъ ï trьmï denьmï sъzidaję
ją, [30] sъpasi sę samъ ï sьnïdi sъ krъsta. [31] takožde ï arhie-
reï rągająšte sę drugь kь drugu sъ kьnïžьnikъi ï glago-
laahą: ïnъï sъpase, a sebe li ne možetь sъpasti? [32] hъ
crь ïzraïlevъ da sьnïdetъ nъinê sъ krъsta, da vidïmъ ï
vêrą ïmemъ emu.

7. ev. ωtъ math., glava 332.

Vъ ono (*vrêmę*) prïšedъše voïnï. *konc.:* sъinъ božiï bê.
ïš*tï* v(*ъ*) pętъkъ velik(*ъïï*), prêdï.

8. ev. ѡtъ lukъi, gl. 317. (XXIII. 32-49.)

[32] Vъ ono (*vrêmę*) vêsę sъ ïsusomь ïna dьva zьlodêa
ubitъ. [33] ï egda pridą na mêsto naricaemoe kranïevo, tu
raspjęsję ï ï [oba] zьlodêa, ovogo ubo o desnają a drugago
o šjują raspęsę. [34] ïsusь že glagolaaše: ѡtьče, otъpustï
ïmъ, ne vêdętъ bo sę čьto tvorjętъ. razdêlêjąšte že rizъï
ego metaahą žrêbiję. [35] ï stoêahą ljudie zьrjęšte; podrê-
žaahą že ï ï kъnjęzi, glagoljąšte sь nimi: ïnъi estъ sъ-
paslъ, da sъpasetъ ï sę, ašte tъ estъ hъ sъinъ božii
ïzbranъi. [36] rągaahą že sę emu ï voïnï prïstąpająšte, ï
ocetъ pridavająšte emu, [37] ï glagoljąšte: ašte tъï esï crь
ïjudeïskь, sъpasï sę samъ. [38] bê že napisanie napisano
nadь nimъ kъnigami elinьskamï ï rumьskamï ï evreïska-
mï: sь estъ crь ïjudeïskь. [39] edinъ že ѡtъ obêšenuju zь-
lodêju hulêaše ï glagolę: ašte tъï esï hъ, sъpasi sę samъ
ï nъi. [40] ѡtъvêštavъ že drugъiï prêštaaše emu glagolę:
nï li tъi boïšï sę boga, êko vъ tomьžde osąždenii esï?
ï vê ubo vъ pravьdą; dostoïnaê bo, êže dêlahovê, vъs-
prïemlevê, a sь ničesože zьla sьtvorь. [42] ï glagolaaše ïsu-
sovi: pomęnï mę gospodï egda prïdešï vъ crstvie si. [43] ï
reče emu ïsusъ: amïnь glagoljq tebê, dьnesь sъ mnoją
bądešï vъ raï. [44] bê že godina êko šestaa, ï tьma bъistъ
po vьseï zemlï do godinъi devjętъiję, [45] slъnьcu (*u*)mrъ-
kъšu, ï katapetazma crkovьnaa razdra sę na dvoe ѡtъ
gorъï na nïzu. [46] ï vъzglašь ïsusъ glasomь veliemъ reče:
ѡtьče, vъ racê tvoï prêdają duhъ moï. ï se rekь, ïzdъše.
[47] vidêvь že sьtьnikь bъïvъšee proslavi boga glagolę: vъ
ïstiną človêkь sь pravьdenъ bê. [48] ï vьsï prišedъšeï na
pozorosь, vidęšte bъivająštaa, biją̌šte prъsi svoję vъzvra-
štaahą sę. [49] stoêahą že vьsi znaemii emu ïz daleče, ï
ženъï vъšedъšeję sь nimь otъ galileję, ï zьrjęštę sihъ.

9. ev. ωtъ ïoana, gl. 202. (XIX. 25-37.)

25 Vъ ono (*vrêmę*) stoêhą pri krъstê ïsusovê mati ego
ï sestra matere ego, mariê kleopova ï mariê magdalъïni.
26 ïsusъ že vidêvъ materь ï učenïka stoješta, egože lju-
blêaše, glagola materï: ženo, se sъinъ tvoï. 27 potomže
glagola učenïku: se mati tvoê. ï otъ togo časa pojętъ ją
učenïkь tь vь svoê si. 28 po semъ vêdъi ïsusъ êko vьsê
juže sъvrъšišę sę, da sъbądątъ sę kъnigъi, glagola: žędą.
29 sьsąd že stoêše plъnъ ocьta; naplъnьše že gąbą ocьta
ï na ysopъ vъznezъše prïdêšę kь ustomъ ego. 30 egda že
prijętъ ocetъ ïsusъ, reče: sъvrъšišę sę, ï prêklonь glavą,
prêdastъ duhъ. 31 ijudeï že, poneže paraskevğiï bê, da ne
ostanątъ na krъstê têlesa vъ sąbotъ, bê bo veliï denь
toję sąbotъi, molišję pilata, da prêbijątъ golênï ïhъ, ï
vъzьmątъ ję. 32 pridą že voïnï, ï prъvumu prêbišę golênï
ï drugumu raspjętumu sь nïmь. 33 na ïsusa že prišedъše,
êko vidêšę ï uže umerъšъ, ne prêbišę emu golênïju, 34 nъ
edinъ ωtъ voïnъ kopiemь emu rebra probode, ï ïzide abie
krъvъ ï voda. 35 ï vidêvъi sьvêdêtelьstvova, ï ïstïnno estъ
sъvêdêtelstvo ego; ï tъ vêstъ êko ïstïną glagoletъ, da ï
vъï vêrą ïmete. 36 bъišę bo si, da sъbądątъ sę kъnïgъi:
kostь ne sъkrušitъ sę otъ nego. 37 ï pakъi drugъiję kъnï-
gъi glagoljątъ: vъzьrjętъ na nь, egože probasę.

10. ev. ωtъ mathea, glava 220.

Vъ ono (*vrêmę*) prïde ïosifь iže ωtъ arïmatheję bla(*goo-
brazenъ*). *konc.:* kьde ï polagaahą. ïšti 3. nedêlę po pastê.

11. ev. ωtъ ïoana, gl. 206. (XIX. 38-42.)

38 Vъ ono (*vrêmę*) prosi ïsusa u pilata ïosifъ iže ωtъ
arimatheję, sъï učenïkь ïsusovъ, taïmъ že za strahъ ïju-
deïskь, da vъzьmetъ têlo ïsusovo (*ï povelê pilatъ. prïde*

že ï vъzę têlo ïsusovo). [39] prïde že ï nïkodim prišedъi kь ïsusovi noštïją prêžde, nesъi sъmêšenie zmyrno ï algoïno êko ï lïvrъ sъto. [40] prijęste že têlo ïsusovo ï obiste e rizami sъ aromatъi, êkože obъičaï estъ ïjudeomъ pogrêbati. [41] bê že na mêstê, ïdeže ï raspjęsę, vrъtъ, ï vъ vrъtê grobъ novъ, vъ nemъže nïkolïže nïktože ne bê položenъ. [42] tu že za paraskevĝiją ïjudeïską, êko blizь bê grobъ, položïste ïsusa.

12. ev. ωtъ math., gl. 351.

Vъ utrêï, iže estъ po paraskevĝiï. Konc.: sъ kustodieją. ïštï sąb. velik., za utra.

VЪ PJĘ(TЪK) VELÏK(ЪIÏ).

Ev. ωtъ math., gl. 317. (XXVII. 1-43, Luc. XXIII. 39-43., Matth. 44-54., Joan. XIX. 31-37., M. 55-61.)

[1] Vъ ono (*vrêmę*) sъvêtъ sъtvorišę vъsï arhiereï ï starcï ljudstiï na ïsusa, êko da ubijątъ ï. [2] ï sъvęzavъše ï vêsę, ï prêdašę ï pilatu ïĝemonu. [3] togda vidêvъ ïjuda prêdavъiï ego, êko osądišę ï, raskaêvъ sę vъzvrati 30tï sьrebrъnïkь arhiereomъ ï starcemъ, [4] glagolę: sьgrêšihъ prêdavъ krъvь nepovïnьną. onï že rêšę: čьto estъ namь? tъi uzьriši. [5] ï povrъgь sьrebro vъ crkvi, otide. ï ošedъ udavi sę. [6] arhiereï že priemъše sьrebro, rêšę: ne dostoïtъ vъložiti ego vъ korvoną, penežc cêna krъve estъ. [7] sьvêtъ že sъtvorьše, kupïšę ïm selo skądelьnïče vъ pogrêbanie stranъnъiïmъ. [8] têmьže nareče sę selo to, selo krъve ï do sego dьne. [9] togda sьbъïstъ sę rečenoe ïeremïemъ prorokomъ, glagoljąštemъ: ï prijęsę 30 sьrebrъnïkъ, cêną cênenaago, egože cênïšę ωtъ sъinovъ ïzraïlevъ, [10] ï dašę ją na selê skądelьnïči, êkože sьkaza mьnê gospodь. [11] ïsusъ že sta prêdь ïĝemonomъ. ï vъprosi ï ïĝemonъ, glagolę: tъi li esi crь ïjudeïskъ? ïsusъ že reče emu: tъi glagoleši. [12] ï egda na nь glagolaahą arhïereï ï starcï, nïčesože

ne otъvêštavaaše. [13] togda glagola emu pilatъ: ne slъišiši
li koliko siï na tę sъvêdêtelьstvujątъ? [14] ï ne otъvêšta
emu nï kь edinomu glagolu, êko diviti sę ïgemonu ząêlo.
[15] na vsêkь že denь velikь obъičaï bê ïgemonu otъpuštati
edinogo sъvęzьnê narodu, egože hotêahą. [16] ïmêaše že
togda sъvęzьnê naročita, naricaemaago varaavą. [17] ï sъ-
bьranomь že sąštemъ ïm, reče ïmъ pilatъ: kogo hoštete
ωtъ oboju da otъpuštą vam, varaavą li ïli ïsusa naricae-
maago ha? [18] vêdêaše bo, êko zavïsti radi prêdašę ï. [19] sê-
dęštu že emu na sądištï, posъla kь nemu žena svoê gla-
goljąšti: nïčьtože tebê ï pravedьnïku tomu; mьnogo bo
postradahъ dьnesь vъ sьnê ego radi. [20] arhiereï že ï starcï
naučišę narodъi, da ïsprosętъ varaavą, ïsusa že pogubętъ.
[21] ωtъvêštavь že ïgemonъ, reče ïmъ: kogo hoštete otъ
oboju, ï ωtъpuštą vamъ? onï že rêšę: varaavą. [22] glagola
ïmъ pilatъ: čьto že sъtvorją ïsusa naricaemaago ha? gla-
golašę vьsi: da raspjętъ bądetъ. [23] ïgemonъ že reče ïmъ:
čьto ubo zъlo sъtvori? onï že ïzliha vъpïêahą glagoljąšte:
da raspętъ bądetъ. [24] vidêvъ že pilatъ, êko nïčьtože uspêe-
tъ, nъ pače mlъva bъïvaetъ, priemъ vodą, umъi rącê
prêdъ narodomъ, glagolę: ne povinenъ esmъ ωtъ krъve
sego pravedъnaago; vъï uzьrite. [25] ωtъvêštavъše vsi ïju-
deï rêšę: krъvь ego na nasъ ï na čędêhъ naših. [26] togda
ωtъpusti ïmъ varaavą, ïsusa že bivъ prêdastъ ïmъ da ï
raspьnątъ. [27] togda voïnï ïgemonovï prêïmъše ïsusa vъ
sądištï, sъbьrašę na nь vъsją spirą. [28] ï sъvlъkъše ï, hla-
midoją očrъvlenoją odêšę ï. [29] ï sъpletъše vênecь otъ trъ-
nïê vъzložišę na glavą emu, ï trъstь vъ desnicą emu; ï
poklonъše sę na kolênu prêd nïmъ, rągaahą sę emu gla-
goljąšte: raduï sę crju ïjudeïskъ. [30] ï pljunąvъše na nь,
prïjęsę trъstь ï bïêahą ï po glavê. [31] ï egda porągašę sę
emu, sъvlêkošę sъ nego hlamidą ï oblêšę ï vъ rïzъi svoję,
ï vêsę ï na raspjętie. [32] ïshodęšte že obrêtą človêka kyrï-
nêïska, ïmenemъ simona. semu zadêšę da ponesetъ krь-
stъ ego. *konc.* [33] Ï prišedъše na mêsto naricaemoe gol-

gotha, eže estъ sъkazaemo kranïevo mêsto, [34] da(šę) emu
piti ocetъ sъ zlъčiją razmêšenъ; ï vъkušь ne hotêaše
piti. [35] raspenьše že ï, razdêlišę rizъï ego, ï metaahą žrê-
bïję, [36] ï sêdъše, strêžaahą ï tu. [37] ï vъzložišę vrъhu gla-
vъï ego vïną ego napisaną: sь estъ ïsusъ crъ ïjudeïskъ.
[38] togda raspjęsę sь nimь dъva razboïnïka, edinogo o de-
snąją ï edinogo o šjują. [39] mimohodęštiï že hulêahą ï po-
kъivająšte glavami svoïmi, [40] ï glagoljąšte: uva, razarêjęï
crkovь ï trьmi denьmï sьzidaję ją, sъpasï sę, ašte sъinъ
esi božii, sъlêzï sъ krъsta. [41] takožde ï arhïereï rągająšte
sę sь kьnïžьnïkъi ï starci ï fariseï glagolaahą: [42] ïnъi sъ-
pase, a sebe li ne možetь sъpasti? ašte crь ïzraiłevъ estъ,
da sъlêzetъ nъinê sъ krъsta, ï vêrą ïmemь emu; [43] upьva
na boga; da ïzbavitъ i nъinê, ašte hoštetъ emu; reče
bo, êko sъinъ božii esmъ. [39] edinь že otъ oboju zьlodêju
hulêaše ï glagolę: ašte tъi esi hъ, sъpasi sę samъ ï nъi.
[40] ωtъvêštavъ že drugъiï prêštaaše emu glagolę: ni li tъi
boïši sę boga, êko vъ tomъžde osąždeniï esi? [41] ï vê ubo
vъ pravdą, dostoïnaê bo, êže dêlahovê, vъspriemlevê, a
sь ničesože zьla ne sьtvorï. [42] ï glagolaaše ïsusovi: pomęnï
mę gospodï egda prideši vъ crestvie si. [43] ï reče emu ïsu-
sъ: amïnъ glagolją tebê, dьnesь sь mnoją bądeši vъ raï. *Konc.*
[45] Ѡtъ šestъiję že godinъi tьma bъïstъ po vseï zemi do
devętъiję godinъi. [46] pri devętêï že godinê vъzьpi ïsusъ
glasomъ veliemь, glagolę: elli, elli, lema zavahtaniï? eže
estъ: bože moï, bože moï, vъskają mę esi ostavilъ? [47] eteriï
že otъ stoję́štïïhъ iu slъïšavъše glagolaahą: êko ïlïją gla-
šaetъ. [48] ï abïe tekь edinъ ωtъ nihъ priemъ gąbą ïsplъnь
že ocьta ï vъznezь na trьstь napaêše ï. [49] a pročiï gla-
golaahą: ostani da vïdimъ ašte prïdetъ ïlïê sьpastъ ego.
ïnъ že priemъ kopïe probode emu rebra; ï ïzïde voda ï
krъvъ. [50] ïsusъ že vъzьpïvъ glasomъ velïemъ ïspustï du-
hъ. [51] ï se katapetazma crkovьnaa razdъra sę sъ vъïšь-
nêago kraê do nïžьnêago na dvoe; ï zemlê potręse sę,
ï kamenie raspadaaše sę, [52] ï grobi otvrêsę sę, ï mnogaa

têlesa počivъšiïhъ svętъïhъ vъstašę. 53 ï ïšedъše ïz grobь
po vъskrъsenï ego vъnidą vъ svętъi gradъ, ï êvišę sę
mnogomъ. 54 sьtьnïkь že ï iže bêahą sь nïmь strêgą*šte*
ïsusa, vidêvъše trąsь ï bъïvъšaa, uboêšę sę zêlo, glago-
Konc. ljąšte : vъ ïstïną sъinъ božii bê sь. 31 Ïjudeï že, poneže
paraskevĝïi bê, da ne ostanątъ na krъstê têlesa vъ sąbot,
bê bo veliï denь toję sąbotъi, molišę pilata da prêbijątъ
golênï ïhъ, ï vъzьmątъ ję. 32 pridą že voïnï, ï prъvumu
prêbišę golênï ï drugumu raspjętumu sь nïmъ. 33 na ïsusa
že pri(*še*)dъše, êko vidêšę ï uže umerъša, ne prêbišę emu
golênïju, 34 nъ edinъ ωtъ voïnъ kopiemъ emu rebra pro-
bode, ï ïzide abie krъvъ ï voda. 35 ï vidêvъi sъvêdêtel-
stvova, ï ïstïnьno estъ sьvêdêtelьstvo ego, ï tъ vêstъ êko
ïstïną glagoletъ, da ï vъï vêrą ïmete. 36 bъïšę bo siï, da
sъbądąt sę kьnïgъi : kostь ne sъkrušitъ sę otъ nego. 37 ï
pakъi drugoe pisanïe glagoletъ : vъzьrętъ na nь egože
probasę. 55 bêahą že tu ženъi mnogъï ïz daleče zьrę*štę*,
jęže ïdą po ïsusê otъ galileję, služę*štę* emu. 56 vъ nïhъ
že bê maria magdalъinï, ï mariê ïêkovlê ï osiï(*na*) mati,
(*ï mati*) sъinu zevedeovu. 57 Pozdê že bъïvъšu, pride člo-
vêkъ bogatъ ωtъ arimatheję, ïmenemъ ïosifъ, iže ï tъ
uči sę u ïsusa. 58 sь pristąplь kь pilatu prosi têla ïsusova.
togda pilat povelê vъdati têlo ïsusovo. 59 ï priemъ têlo
ïosifъ, obitъ e pla*št*êniceją čistoją. 60 ï položi e vъ novêmъ
svoemъ grobê, iže ïsêče vъ kamenï. ï vъzvalь kamenь
veliï na dvьrih groba, ï otide. 61 bê že tu mariê magda-
lъinï ï drugaê marïê, sêdęšti prêmo grobu.

VЪ SĄB. VELÏK. NA UTRO(?).

Ev. ωtъ math., gl. 351 (XXVII. 62–66.)

62 Vъ utrê(*ï*) iže estъ po paraskevĝiï, sъbъrašę sę ar-
hiereï kъ pilatu, 63 glagolją*št*e : gospodï, pomęnąhom, êko
lьstecь onъ reče e*št*e živъ sъi : po trehъ dъnehъ vъstaną.

64 poveli ubo utvrъditi grobъ do tretiêago dьne, eda kako
prišędъše učenici ego (*noštïją*), ukradątъ i, ï rekątъ lju-
demъ: vъsta otъ mrъtvъiïh; ï bądetъ poslêdьnêa lestь
gorši prъvъiję. 65 reče že ïmъ pïlatъ: ïmate kustodiją,
ïdête, utvrъdïte êkože vêste. 66 onï že šedъše utvrъdišę
grobъ, zapečêtьlêvьše kamenь, sъ kustodïeją.

VЪ SĄB. VELÏK. VEČER NA LIT(U)RĜÏ(Ï).

Ev. ωtъ math., gl. 352. (XXVIII.)

1 Vъ večerъ sąbotъnъi, svitająšti vъ prъvąją sąbotъ,
pride mariê magdalъini ï drugaê mariê vidêtъ groba. 2 ï
se trąsъ bъistъ veleï, anĝelъ bo gospodnъ, sъšedъ sъ ne-
bese, prïstąplь ωtъvalï kamenь ωtъ dvьriï groba, ï sê-
dêaše na nemь. 3 bê že zrakь ego ĉko mlъnii, ï odĉanïe
ego bêlo êko snêgь. 4 ωtъ straha že ego sьtręsą sę strêgą-
*št*ïi, ï bъišę akъï mrъtvi. 5 ωtъvêštavъ že anĝelъ reče
ženama: ne boïta sę vъi; vêdê bo ĉko ïsusa raspętaago
ïšteta. 6 nêstъ sьde; vъsta bo êkože reče. pridêta ï vidita
mêsto ïdeže leža gospodь. 7 ï skoro šedъši rьcêta učenï-
komъ ego, êko vъsta ωtъ mrъtvъiïhъ. ï se varêetъ vъï
vъ galileï; tu ï uzьrite. se rêhъ vama. 8 ï ïšedъši jędro
otъ groba sъ strahomъ ï radostiją velieją têste vъzvêštïtъ
učenikomъ ego. 9 (*êkože idêaste vъzvêstïtъ učenikomъ ego*),
ï se ïsusъ sьrête ê glagolę: raduïta sę. onê že prïstąpьšï
jęste sę za noze ego ï pokloniste sę emu. 10 togda glagola
ïma ïsusъ: ne boïta sę, ïdêta ï vъzvêstïta bratiï moeï,
da ïdątъ vъ galïleją, ï tu mę vidętъ. 11 ïdą*št*ema že ïma,
se eteri otъ kustodïję prïšedъše vъ gradъ vъzvêstïšę ar-
hiereomъ vъsĉ bъivъšaa. 12 ï sъbьrašę sę starci, sьvêtъ
že sъtvorьše, sъrebro mnogo dašę voïnomъ, 13 glagolją*št*e:
rьcête, êko učenïcï ego, noš*t*ïją prišedъše, ukradošę ï,
namъ sьpę*št*emъ. 14 ï a*št*e se uslъïšano bądetъ u ïĝemona,
mъi utolimъ ï, ï vъi bespečalnъï sъtvorïmъ. 15 onï že,

prïemъše srebro, sъtvorišę êkože naučeni bъišę. ï pro-
Zač. mьče sę slovo se vъ ïjudeïhъ ï do sego dьne. 16 Edinъi
Se že estъ že na desęte učenikъ ïdą vъ galileją vъ gorą, êmože po-
utrъnïci. velê ïmъ ïsusъ. 17 ï vidêvъše ï, poklonišę sę emu; ovi že
usąmnêšę sę. 18 ï prïstąplъ ïsusъ reče ïmъ, glagolę: dana
mï est vьsêka vlastь na nebesï ï na zemi. 19 šedъše ubo,
naučite vъsę jęzъikъï, krъstęšte ję vъ ïmę otьca ï sъina
ï svętaago duha, 20 učęšte ję bljusti vьsê elïko zapovê-
dahъ vam. ï se azь sь vamï esmь vъsę dьni do sъko-
nьčanïa vêka amïn.

NAČĘTOKЪ MÊ(SĘ)C(E)MЪ, ÏMЪÏ SLUŽBĄ VЬSÊMЪ SVĘT(ЪÏ)MЪ.

Mês. septęb.

vъ 1. denь, načętokъ ïndiktu ï nov(umu) lêt(u), ï pamjętь prêpodobnaago symeona stlъpьn(ï)ka, ï 40 ženamъ, ï velïkumu (em)prïsmu *).

Ev. ѡtъ lu., glava 18. (IV. 16–22.)

Novu(mu) lêtu.

16 Vъ ono vrêmę pride ïsusъ vъ nazaretъ, ïdeže bê
vъspïtênъ, ï vъnïde po obъičaju svoemu vъ denь sąbo-
tьnъi vъ sьnьmïšte; ï vьsta čistь. 17 ï vъdašę emu kьnï-
gъi ïsaïję proroka. ï razgьnavъ kьnïgъï, obrête mêsto
ïdeže bê napisano: 18 duhъ gospodьnь na mьnê, egože
radi pomaza mę blagovêstiti nïštiimъ, posъla mę ï(s)cê-
litъ sъkrušenъihъ srdcemъ, propovêdatï plênьnïkomъ otъ-
puštenïe, slêpъimъ prozьrênie, otъpustïtï sъkrušenъiję vъ
otъradą, 19 propovêdatï lêto gospodьne prïjętьno. 20 ï sъ-

---

*) *požaru.*

gьnąvъ kьnigъï vъdastъ sluzê, ï sêde, ï vьsêmъ vъ sьnь-
mïšlï oči bêašete zьręšlï na nь. 21 načętъ že glagolati kь
nimъ: êko dьnesь sъbъistъ sę pïsanïe se vъ ušiju vašeju.
22 ï vьsï sьvêdêtelьstvovaahą emu ï divlêahą sę o slove-
sehъ ï blagodêti ïshodęštïïhъ ïz ustъ ego.

Ev. ωtъ math., gl. 23. (IV, 25. V. 1-12.)

Se svętumu symeonu.

25 Vъ ono vrêmę vъ slêdъ ïsusa ïdą narodi mnozï ωtъ
galileję ï dekapolê ï otъ ïerlma ï ïjudeję (ï) sъ onogo polu
ïerdana. 1 ï uzьrêvъ že narodъï vьzïde na gorą. ï êko sêde,
pristąpišę kь nemu učenïcï ego. 2 ï otъvrъzь usta svoê
učaaše ję glagolę: 3 blaženï nïštï duhomъ, êko têh estь
crstvo nebesьnoe. 4 blaženï plačęštïï sę, êko tï utêšętъ
sę. 5 blaženi krotcïï, êko ti naslêdętъ zemlją. 6 blaženi
alčąštïï ï žęždąštïï pravъdъi, êko tï nasъitętъ sę. 7 blaženï
mïlostivïï, êko ti pomilovanï bądątъ. 8 blaženi čistï srdce-
mъ, êko ti boga uzьrętъ. 9 blaženï sьmïrêjąštcï, êko tï
sъinove božiï narekąt sę. 10 blaženï ïzgьnanïï pravъdъi
radi, êko tê(hъ) estъ crstvo nebesьnoe. 11 blaženi este
egda ponesętъ vamъ člověci, ï ïzdenątъ vъi, ï rekątъ
vъsь zьlь glagolъ na vъi lъžęšte mene radi. 12 raduïte sę
ï veselïte, êko mьzda vaša mnoga estъ na nebeseh.

Mê(sę)ca sepb. 2., svętaago mąčenïka mamanta, ïu-
lьêna, fïlïpa ï teodotiję, ï svtmъ otьcemъ našïmъ crê-
grada ïoanu postьnïku ï pavlu novuumu.

Ev. ωtъ ïoana, gl. 89. (X. 9-16.)

Reče gospodь: 9 azъ esm dver; mnoją ašte kto vъ-
nïdetь, sъpasetь sę; ï vьnïdetь, ï ïzidet, ï pažitь obrę-
štetъ. 10 tatь ne prihoditъ nъ da ukradet ï ubïetъ ï po-
gubitъ; azъ prïdъ da životъ ïmątъ, ï lïše ïmątъ. 11 azъ

esmъ pastъïrь dobrъï ï dušą svoją polagają za ovcę, [12] a naïmьnïkь iže nêstъ pastъïrь, emuže ne sątъ ovъcę svoję, vidit vlъkъ grjędąštь ï ostavlêetъ ovъcę ï bêgaet, ï vlъkъ rashъititъ ję, ï raspąditъ ovъcę. [13] a naïmъnïkъ bêžïtъ, êko naïmьnïkь estъ, ï ne rodïtъ o ovъcahъ. [14] azь esmъ pastъïrь dobrъïï, ï znają moję, ï znajątъ mę moję. [15] êkože znaetъ mę otьcъ, ï azь znają otьca, ï dušą moją polagają za ovъcę. [16] ï ïnъï ovcę ïmamъ, jęže ne sątъ otъ dvora sego; ï tъiję mï podobaetъ privesti, ï glasъ moï uslъišętъ. ï badetъ edino stado ï edïnъ pastъirь.

Mê(sę)ca septęb. 3, svętaago svętïtelê mąčenïka antima epïskopa nïkomid., ï svętъiję mąčenïcę vasïlïję (*Vasïlisъi*).

Ev. ωtъ ïo. gl. 132.

Reče gospodь: azь esmъ loza. *Konc.:* ï bądetъ vam. ïšti (*vъ*) 1mъ na mąk(ą).

Mê(sę)ca sep(tę)brê 4, svętъïhъ mąčenikъ vъavïdê (*Vavïlъi*), ï eremïoni, ï teodorê, ï svętumu proroku miseoti (*Moseovi*).

Ev. ωtъ lu., gl. 107. (X. 1–3, 10–12.)

[1] Vъ ono vrêmę posьla ïsusъ učenïkъi svoję po dъvêma prêdъ licemъ svoïmъ vь vьsêkъ gradъ ï mêsto êmože hotêaše samъ ïti. [2] ï glagolaaše kь nïmъ: žętva ubo mnoga, a dêlatelь malo: molite sę ubo gospodju žętvъï, da ïzvedetъ dêlatelę na žętvą svoją. [3] ïdête, se azь posъilają vъi êko ovcę po srêdê vlъk. [10] vъnьže koliždo gradъ vъhodïte, ï ne priemljątъ vasъ, ïšedъše na raspątiê ego, rьcête: [11] ï prahъ prilepьšiï nasъ otъ grada sego vъ nogahъ naših ωtъtręsaem vamъ; obače se vêdite, êko približi sę na vъi crstvie božie. [12] glagolją že vamъ, êko sodomomъ vъ tъ denь otъradьnêe bądet neželi gradu tomu.

Mê(sę)ca sep. 5, svętaago proroka zaharïję, otьca ïoana prêdъt(e)čę krъstïtelê.

Ev. ωtъ math., gl. 240. (XXIII. 34-39.)

Reče gospodь kь ïjudeomъ: [34] se az sьlją kь vamъ
prorokъi ï prêmądrъï ï kьnigьčiję, ï otъ nihъ ubiete ï
raspьnete, ï otъ nihъ tepete na sьnьmïštïïhъ vašihъ, ï
ïždenete otъ grada vъ gradъ, [35] da prïdetъ na vъi vьsêka
krъvъ pravedъna, prolivaema na zemlją ωtъ krъve avelê
pravedъnaago do krъve zaharïję sъina varahiïna, ego(že)
ubiste meždu crkovïją ï oltaremъ. [36] amïnъ glagolją vamъ,
pridątъ vьsê siï na rodosь. [37] (*ïerslmъ*) ïerslmъ, ïzbïvъšiê
prorokъï ï kamenïemъ pobivająštï posъilanъiję kь tebê,
kolь kratъi vъshotêhъ sьbъrati čęda tvoê, êkože sъbï-
raetъ lęžaê ptencę svoję podъ krilê, ï ne vъshotêste. [38] se
ostavlêetъ sę vamъ domъ vašъ pustъ. [39] glagolją bo vamъ,
ne ïmate mene vidêti doïdeže rečete: blagoslovenъ grję-
dъï vъ ïmę gospodьne.

Mê(sę)ca sep. 6, svętaago mąčenïka evdoksia, (ï) ha-
rïtona.

Ev. otъ mar., gl. 131. (XII. 28-37.)

[28] Vъ ono (*vrêmę*) kьnïžьnikь eterъ pristąplь kь ïsusu
vъprosi ï: kaê estъ zapovêdь prъvêïši vьsêhъ? [29] ïsusъ
že otъvêšta emu: êko prъvêïšï vьsêhъ zapovêdiï: slъïši ïz-
railju, gospodь bogъ našъ, gospodь edïnъ tъ estъ. [30] ï
vъzljubïši gospoda boga svoego vьsêmъ srdcemъ svoïmъ
ï vьseją dušeją svoeją. sïi prъvêïšiï vьsêhъ zapovêdiï.
[31] vъtoraê podobьna eï: vьzljubišï ïskrъnêago svoego êko
ï samъ sę. bolьši seju ïna zapovêdъ nêstъ. [32] ï reče emu
kьnïžьnïkъ: dobrê, učitelju, vъ ïstïną glagoleši, êko edinъ
estъ (*bogъ*) ï nêstъ ïnogo razvê togo. [33] ï eže ljubiti ï
vsêmъ srdcemъ, ï vьsêmъ razumomъ, ï vъseją dušeją, ï
vseją krêpostiją, ï eže ljubiti ïskrъnêago akъi sebe bole
estъ vъse sъžagaemъiih žrьtvъ. [34] ïsusъ že, vïdêvъ ï êko
sъmъïslъno otъvêšta, reče emu: ne dalečc esi ωtъ crstvia

božia. ï nïktože ne sъmêaše ego kь tomu vьprositi. [35] ï
otъv.êšťavъ ïsusъ učç glagolaaše vъ crkvï: kako glagoljątъ
kьnïžьnicï êko hъ sъinъ davъidovъ estъ? [36] tъ bo reče
duhomъ svętъimъ: reče gospodь gospodju moemu: sêdi
o desnąją mene dondeže položą vragъï tvoję podьnožie
nogama tvoïma. [37] samъ ubo davъidъ naricaetъ i gospoda;
otъ kądu sъinъ emu estъ? ï mnogъ narodъ slušaaše ego
vъ slastь.

Mê(sę)ca togo 8, rodstvo svętъiję g(ospo)ždę b(ogorodi)cę.

Ev. ωtъ lu., gl. 122. (X. 38-42, XI. 27-28.)

[38] Vъ ono (*vrêmę*) vъnïde ïsus vъ ves eterą; žena že
etera ïmenemъ marta prijętъ ï vъ domъ svoï. [39] ï s[e]eï
bê sestra narïcaemaa marïê, êže ï sêdъši pri nogu ïsu-
sovu slъišaaše slovo ego. [40] ï marta mlъvêaše o mnozê
službbê; stavši že reče: gospodï, ne rodiši li êko sestra
moê edina mę ostavï služïti? rьcï ubo eï da mï pomo-
žetъ. [41] ωtъvêštav ïsusъ ï reče eï: martho, martho, pe-
češi sę ï mlьviši o mnozê; edino že estъ na potrêbą.
[42] marïê bo blagąją čęstь ïzbъra, êže ne otъïmet sę otъ
neję. [27] bъistъ že egda glagolaaše sii vъzdvigьšï etera
žena glas ωtъ naroda, reče emu: blaženo črêvo nošьšee
tę ï sosьca êže esi sьsalъ. [28] onъ že reče: têmъže ubo
blaženi slъišęštïï slovo božie ï hranęštiï e.

Mê(sę)ca sep. 9, svętuju pravedъnïku (*ïo*)akïma ï annъï.

Ev. ωtъ lukъi.

Reče gospodь: nïktože svêtilьnïka vъžegъ. *Konc.:* ï
hranęštïï e. ïštï sąb. 6. vъ lucê, nova(ago) l.

Sąb. prêžde vъzdvïga krъstu.

Ev. ωtъ math.

Reče gospodь: ljubei otьca li. išti sąb. 7. po 50. vъ math.

Mê(sę)ca sept. 11, pokloneni(e) drêvu čestьnumu, i svętaago avtonoma.

Ev. otъ ioana.

Reče gospodь: tako vъzljubi bogъ. išti vъ vkъ 2. ned. po pascê.

Mê(sęca sep. 12, svętaago mąčenika kornata episkopa (i)konska.

Ev. otъ ioana.

Vъ ono vrêmę sъbьrašę sę arhi(erei). išti v pok 6. ned. po pastê.

Mê(sę)ca sep. 13, vъ poklonenie čes(tь)numu drêvu. Vъ ono (*vrêmę*) sъvêtъ sьtvorišę. išti vъ vъkъ 6. ned. po pastê.

Ned. prêžde vъzdvig(a) čes(tь)naago krъsta.

Ev. otъ io., gl. 24. (III. 13–17.)

Reče gospodь: [13] niktože vъzide na nebo tъkьmo sъšedъi sъ nebese, sъinъ člověčьskъi; sъi na nebesi. [14] i êkože mosii vъznese zmiją vъ pustъini, tako podobaetъ vъznesti sę sъinu člověč'skumu, [15] da vьsêkъ vêrujei vъ nь ne pogъibnetъ, (*nъ imatъ životъ věčьnъii*). [16] tako bo bogъ vъzljubi vъsego mira, êko sъina svoego edinočędaago dalъ estъ [vъ vesь mirъ], da vъsêkъ vêrujei vъ nь ne pogъibnetъ nъ imatъ životъ vêčьnъii. [17] ne posъla bo bogъ sъina svoego vъ vesь mirь da sąditъ vъsemu miru, nъ da sъpasetъ sę vesь mirъ imъ.

Mêca sep. 14, vъzdviženie čes(tь)na(ago) životvorca krъsta gospodьnê.

Ev. ωtъ ïo. gl. 150. (XIX. 6. 9-11. 13-20. 25-28. 30-35.)

[6] Vъ ono vrêmę sъvêtъ sъtvorišę vьsï arhïereï ï starcï
ljudьstiï na ïsusa êko ubiti ï. ï vъzьpišę kь pilatu gla-
goljąšte: raspьnï i, raspьni ï. glagola ïmъ pilatъ: poï-
mête ï vъi ï raspьnête. azь bo ne obrêtają vъ nemъ vï-
nъï. [9] pïlatъ že glagola pakъi ïsusovï: ωtъ kądu esi tъi?
ïsusъ že ωtъvêta ne dastъ emu. [10] glagola emu pilatъ:
mьnê li ne glagoleši? ne vêsi lï êko vlastь ïmamъ ras-
pjętï tę, ï vlastь ïmamъ pustiti tę?. [11] ωtъvêšta ïsusъ:
ne ïmaši tъi vlasti na mьnê nïkoejęže ašte ne bi ti dano
sъ vъiše. [13] pilat že, slъišavъ ta slovesa, ïzvede vonъ
ïsusa, ï sêde na sądištï na mêstê rekomêmь litostrata,
evreïskъï že gavvatha. [14] bê že paraskevĝiï pastê; godina
že bê êko tretiêa. ï glagola ïjudeomъ: se crъ vašъ. [15] onï
že vъpiêahą: vъzьmi ï vъzьmi, raspьnï i. glagola ïmъ
pil(at)ъ: crê li vašego raspьną? ωtъvêštašę arhiereï: ne
ïmamъ crê tъkьmo kesarê. [16] togda že prêdastъ ïmъ da
ï raspъnątъ. onï že poemъše ï vêsę ï. [17] ï nosę sebê krъ-
stъ ïzïde vъ narïcaemoe kranievo mêsto, eže glagoletъ sę
evreïskъï golgotha. [18] ïdeže ï raspjęsę, ï sь nïmъ ïna
dъva sądu ï ovądu, po srêdê že ïsusa. [19] napisa že titelъ
pilatъ ï položi (*na*) krъstê. bê že napisano: ïsusъ naza-
reï, crъ ïjudeïskъ. [20] sego titъla mnozi čisę otъ ïjudeï,
êko blïzь bê mêsto grada ïdeže ï raspjęsę. bê že napi-
sano evreïskъï ï grečьskъi ï latinьskъï. [25] stoêhą že prï
krъstê ïsusovê mati ego ï sestra matere ego, mariê kleo-
pova, ï mariê magdalъïni. [26] ïsusъ že vidêvъ materь ï
učenïka stojęšta egože ljublêaše, glagola materi: ženo, se
sъinь tvoï. [27] potomъže glagola učeniku: se mati tvoê. ï
otъ togo časa pojętъ ją učenïkь tъ vъ svoê si. [28] po tomъ
vêdъi ïsusъ êko vsê južе sъvrъšišę sę êže o nemъ, [30] prê-
klonъ glavą prêdastъ duhъ. [31] ïjudeï že, poneže paraskeu-
ĝiï bê, da ne ostanątъ na krъstê têlesa vъ sąbotъ; bê

bo velii denь toję sąbotъi, molišję pilata da prêbijątъ golêni ihъ i vъzьmątъ ję. [32] pridą že voini, i prъvumu prêbišę golêni i drugomu raspjętumu sъ nimъ. [33] na isusa že prišedъše, êko vidêšę i uže umerъšь, ne prêbišę emu golêniju, [34] nъ edinъ ωtъ voinъ kopiemъ emu rebra probode, i izide abie krъvъ i voda. [35] i vidêvъi sьvêdêtelьstvova, i istinno estъ sьvêdêtelьstvo ego.

SĄB. PO VЪZDVIŽEN(II) ČES(TЬ)NA(AGO) KRЪSTA.

išti ned. 3. posta.

NED. PO VЪZDVIŽEN(II) KRЪSTA.

išti ned. 3. po pascê.

Mê(sę)ca sep. 15, svętaago mąčenika nikitъi, i obrêtenie moštemъ svętaago mąčenika stefana, i pamętь svętъimъ otьcemъ sъbьravъšiimъ sę vъ svętêmъ i vьselenstêma sъborê *).

Ev. ωtъ math., gl. 32. (V. 14–19.)

Reče gospodь svoimъ učenikomъ: " vъi este svêtъ vъsemu miru, ne možetъ gradъ ukrъiti sę vrъhu gorъi stoję, [15] ni vъžagajątъ svêtilьnika i postavlêjątъ podъ spądomъ, nъ na svêštьnicê, i svêtitъ vьsêmъ iže vъ hraminê sątъ. [16] tako da prosvêtitъ sę svêtъ vašъ prêdъ člověkъi, da uzьrętъ vaša dobraê dêla i proslavętъ otьca vašego iže estъ na nebesehъ. [17] ne mьnite êko pridъ razoritъ zakona li prorokъ; ne pridъ razoritъ nъ isplъnitъ. [18] aminъ glagolją vamъ, doideže prêidetъ nebo i zemlê, pismę edino li edina črъta ne prêidetъ ωtъ zakona, doideže vьsê bądątъ. [19] iže bo razoritъ edinq zapovêdii sihъ malъiihъ i naučitъ tako člověkъi, mьnei narečetъ sę vъ

*) *Grci spominju na 14 sept. šesti sabor (680 l.), pak držim da je ovo isti.*

crstvê nebesьnêmъ, a iže ïsplъnitъ ï naučitъ, sь veleï
narečetъ sę vъ crstvê nebesьnêmъ.

Mê(sę)ca sep. 16, svętъije mąčenicę efimiję.

Ev. ωtъ lu., gl. 74. (VII. 36-50.)

Vъ ono (*vrêmę*) 36 molêaše eterъ fariseï ïsusa, da bi
êlъ sъ nïmъ. ï vъšedъ vъ domъ fariseovъ vъzleže. 37 ï
se žena vъ gradê, êže bê grêšъnïca, vïdêvъši ï êko vъz-
ležitъ vъ hraminê fariseovê, prinesьši alavastrъ mira,
38 ï stavъšï sь zadi pri nogu ego, plačę*št*i sę, načętъ slъ-
zamï omakati nozê ego, ï vlasъi glavъi svoeję otiraaše,
ï oblobъizaaše nozê ego ï mazaaše myromъ. 39 vidêvъ že
fariseï zъvavъi ego, reče vъ sebê glagolę: sь ašte bi
bъïlъ prorokъ, vêdêlъ bi ubo kьto ï kakova žena êže
prikasaetъ sę emъ, êko grêšьnïca estъ. 40 ωtъvêštavъ že
ïsusъ reče emu: simone, ïmamъ ti nêčto re*št*ï. onъ že
reče: učitelju, rьci. 41 dъva dlъžьnïka bêste zaïmodavъcu
eteru; edinъ dlъženъ bê pjętiją sьtъ dinarь, a drugъi
pjętiją desętъ. 42 ne ïmą*št*ema že ïma česo vъdati, obêma
otъdastъ. kotorъï že eju ubo pače vьzljubitъ ego? 43 ωtъ-
vê*št*avъ že simonъ reče: nepъ*št*ują, êko emuže mьnožae
otъdastъ. onъ že reče emu; pravь sądilъ esi. 44 ï obraštъ
sę kь ženê, simonu reče: vidiši li siją żeną? vъnïdohъ
vъ domъ tvoï, vodъ(*i*) na nozê moï ne dastъ, si že slъ-
zamï omoči nozê moï i vlasъï svoïmi otrъ. 45 lobьzanïê mï
tъi ne dastъ, si že ωtъneli vъnïdъ ne prêsta oblobъiza-
ją*št*i nozê moï. 46 olêemъ glavъï moeję ne pomaza, si že
my(*ro*)mъ pomaza nozê moï. 47 egože radi, glagolją ti, ωtъ-
puštajątъ sę eï mnozïï grêsi, êko vьzljubi mnogo, a emuže
mьne otpu*št*aetъ sę, menьšiïmï ljubitъ. 48 reče že eï: ωtъpu-
*št*ajątъ sę tebê grêsï tvoï. 49 ï načęšję vъzležę*št*eï sь nimь
glagolati vъ sebê: kto estъ sь, êko ï grêhъi otъpuštaetъ?
50 reče že kь ženê: vêra tvoê sъpase tę; ïdi vъ mirъ.

Mê(sę)ca sep. 17, svętaago evlampia ï ïnêhъ.

Ev. ωtъ lukъi, gl. 96. (IX. 23-27.)

[23] Reče gospodь: iže hoštet po mъnê ïti, da otъvrъžetъ sę sebe ï da vъzьmetъ krъstъ svoï po vьsę dьni, ï hoditъ po mьnê. [24] iže bo a*št*e ho*št*etъ sъpasti dušą svoją, pogubïtъ ją; a iže pogubitъ dušą svoją mene radï, tъ sъpasetъ ją. [25] kaê polьza člověku ašte priobrę*št*etъ vesь mirъ, a sebe pogubïtъ li otъštetitъ? [26] iže bo ašte postъiditъ sę mene ï moïhъ slovesъ, sego ï sъinъ člověčь postъïditъ sę, egda pridetъ vъ slavê svoeï ï otьči ï svętъihъ anĝelъ. [27] glagolją že vamъ vъ ïstiną: sątъ eteri ωtъ sьde stoję*š*tiïhъ iže ne ïmątъ vъkusitï sъmrъtï doïdeže uzьrjętъ crstvïe božïe.

Mê(sę)ca sep. 20, svętъïhъ mąčenïkъ evstatia ï ženъi ego ï sъinovu, teopïstïję, ï teopïsta ï agapiê.

Ev. ωtъ lu., gl. 250. (XXI. 12-19.)

Reče gospodь svoïmъ učenïkomъ: vъnemlête otъ člověkъ. [12] vъzložętъ bo na vъi rąkъï svoję ï iždenątъ, prêdają*št*e na sьnьmi*št*a ï temьnïcę, vedomъi kъ cremъ ï vladъïkamъ ïmene moego radi. [13] prïključitъ že sę vamъ vъ sъvêdêtelьstvo. [14] položite ubo na srdcïïhъ vašïïhъ ne prêžde poučati sę otъvê*št*avati. [15] azь bo damъ vamъ usta ï prêmądrostь eïže ne vъzmogątъ protivitï sę nï otъvê*št*avati vsi protivlêją*št*eï sę vamъ. [16] prêdanï že bądete roditelъï ï bratiją (*i*) rodomъ ï drugъi; ï umrъtvętъ otъ vasъ; [17] ï bądete nenavidimi vьsêmï ïmene moego radi. [18] ï vlasъ otъ glavъi vašeję ne pogъibnetъ. [19] vъ trъpênïï vašemъ sъtęžite dušę vašę.

Mê(sę)ca sep. 22, svętъïhъ mąčenïkъ fokъï ï družinъï ego. ï*št*ï ned. 3. po pastê.

Mêsęca sep. 23, novo(*e*) lêto, ï začętïe ïoanu krъstïtelju. evanĝelïê ï*št*ï vъ 24 ijunê.

Mê(sę)ca sep. 24, strastь svętъïję prъvomąčenïcę apo(*sto*)lъi theklъï.

Ev. ωtъ math., gl. 268.

Reče gospodь prïtčą sïją: upodobï sę crstvo nebesьnoe 10 dêvъ. konc.: dьne nï časa vъnьže sъinъ člověčь prïdetъ. ïšti v(ъ) vъkъ velik. nedêl.

Mê(sę)ca sep. 25, svętaago mąčenïka romana, ï svętaago mąčenïka ï črъnca pafnota, ï prêpodobьnъïję efrosinъï narečenъïję ïmenemъ mąžskomъ zmarazdь.

Ev. ωtъ lu., gl. 83. (VIII. 22-25.)

22 Vъ ono vrêmę vъlêze ïsusъ vъ korabъ ï učenïcï ego, ï reče kь nïmъ: prêïdemъ na onъ polъ ezerê. ï prêïdą. 23 ïdąštemъ že ïmъ usьpe, ï sьnïde burê vêtrъna vъ ezero, ï ïskončavaahą sę, ï vьlaahą sę. 24 pristąplьše že vъzbudïšę ï glagoljąšte: nastavьniče, pogъïblemъ. onъ že vъstavъ zaprêtï vêtru ï vlъnenïju vodъnumu; ï uleže, ï bъistъ tišina. 25 ï reče ïmъ: kьde estъ vêra vaša? uboêvъše že sę čjudišę sę, glagoljąšte kь sebê: kьto ubo sь estъ, êko vêtrom velitъ ï vodê, ï poslušajątъ ego.

Mê(sę)ca sep. (кз), prêstavlenïe svętaago ïoana bogoslovca evangelista.

Ev. ωtъ ïoana, gl. 226.

Vъ ono (*vrêmę*) avï sę ïsusъ učenïkomъ svoïmъ vъstavъ otъ mrъtvъïïh. *konc.:* pïšemъïh sïh knïg amïnъ. ïšti sąb. 50nъïję.

Mê(sę)ca sep. 30, svętaago svęštenomąčenïka grigorïa hïepïskopa velïkъïję armenïję.

Ev. ωtъ math., gl. 269.

Reče gospodь svoïmъ učenïkomъ: bьdïte, êko nevêste dьne. *konc.:* postavïtъ ï. ïšti v(ъ) vъkъ svętъïję ned.

Mê(sę)ca oktob. 1, svętaago apostola ananïję, epïskopa damaskova, ï mąčenïka aretъï ï družïnъï ego, ï mąčenïka domьnina, ï pamęt prêpodobьnaago romana sъtvoršaago pêsnь vït(ï)č(ь)naa.

Ev. ѡtъ ïo., gl. 16.

Vъ ono (*vrêmę*) stoêše ïoanъ ï otъ učenïkъ ego dьva. konc. eže sъkazaetъ sę petrъ. ïš*t*ï vъ srêd. svêtъlъïję nedêl(ę).

Mêca oktob. 2, svętaago mąčenïka epïskopa kyprïêna ï (*ïo*)ystïnъï dêvъï.

Ev. ѡtъ lu., gl. 250.

Reče gospodь svoïmъ učenïkomъ: vьnemlête. konc. dušę vašę. ïš*t*ï septęb. 20, tu blïzъ.

Mês. oktob. 3, svętaago otьca našego mąčenïka ḑïonïsia areopag̃ita.

Ev. ѡtъ math., gl. 140. (XIII. 45-48, 51-54.)

Reče gospodь pritčą siją; [45] podobьno estъ crstvo nebesьnoe člověku kupcu ïštąštu dobrъ biserъ. [46] iže obrêtъ edinogo mnogocênъna bisъra, šedъ prodastъ vъse eže ïmêaše, ï kupi ï. [47] ï pakъï podobьno estъ crstvo nebesьnoe nevodu vъvrъženu vъ more ï otъ vъsego roda sъbьravъšu, [48] iže egda ïsplъni sę, ïzvlъkъše ï na suho, ï sêdъše ïzbьrašę dobrъïję vъ sъsądъï, a zьlъïję ïzvrъgą vonъ. [51] glagola ïmъ ïsusъ: razumêete li vъsê si? glagolašę emu: eï gospodï. [52] ïsusъ že reče ïmъ: sego radi vsêkь kьnižьnikь naučь sę crstvu nebesьnumu podobenъ estъ člověku domovïtu, iže ïznositъ otъ sъkrovïš*t*a svoego novaa ï vetъhaa. [53] ï bъistъ egda sъkonča ïsusъ prïtčą siją, prêïde otъ tądê. [54] ï prišedъ vъ otьčьstvie svoe učaaše ję na sьnьmïš*t*ïïhъ ïhъ.

Mê(sę)ca oktob. 6, mąčenïe svętaago apostola thomъi.

Ev. otъ ïo., gl. 113.

Sąšti pozdê vь. konc. ïmate vъ ïmę ego. ïšti ned. antïpash(ъi).

Mê(sę)ca oktob. 7, svętuju mąčenïku sergê ï vakha.

Ev. ωtъ lu., gl. 250.

Reče gospodь svoïmъ učenïkomъ: vьnemlête otъ človêkъ. konc. dušę vašę. ïšti sep. 20.

Mêca oktob. 11, svętъïhъ otecь naš(ihъ) arhïepïskopь crêgrada, nektarïa, arsaka, adïka, ï s(ï)sïna, ï svętъïhъ otecь naš(ïhъ) 367, 7go že s(ъ)n(ь)ma bъïvšaago vь nïkeï vtorïceją.

Ev. otъ math., gl. 32.

Reče gospodь svoïmъ: vъï este svêtъ. *konc.* v(ъ) crstvi nbm. ïšti 15 sep.

Mêca oktob. 13, svętъïhъ mąčenïkъ papula, raspa, (*karpa*) anavla ï družïnъï ïhъ.

Ev. otъ lu., gl. 54. (Math. VII. 12–21.)

Reče gospodь: [12] vьsê eliko hoštete, da tvorjętъ vamъ človêci, ï vъï tvorïte ïmъ takožde: se bo estъ zakonъ ï prorocï. [13] vъnïdête ązькъimï vratъi; êko prostrana[a[vrata [ï širokь pątь vъvodęï vь pagubą; ï mnoʒi sątъ vъhodęšti ïmъ. [14] kolь ązьka vrata ï têsenъ pątь vъvodęï vъ životъ, ï malo ïhъ estъ iže ï obrêtajątъ. [15] vъnemlête otъ lъžïïhъ prorokъ, iže prïhodętъ kь vamъ vъ odeždahъ ovьčïïhъ, vъ nątrьjądu že sątъ vlъcï ï hъïštьnïci. [16] ωtъ ploda ïhъ poznaïte ję. eda obьemletъ kьto ωtъ trъniê grozdъi lï otъ trivola smokьvi? [17] tako ï vьse drêvo dobroe dobrъï plodъ tvoritъ, a zьloe drêvo zьlъïï plodъ

ivoritъ. [18] ne možetъ drêvo dobro ploda zъla tvoritï, ni
drêvo zъlo ploda dobra tvoriti. [19] vsêko drêvo eže ne tvo-
ritъ ploda dobra, po(*sê*)kajątъ e (*ï vъ ognь vъmêtajątъ*).
[20] têmъže ubo otъ ploda ïhъ poznaete ję. [21] ne vъsêkъ gla-
golęï mnê: gospodï gospodï, [ne] vъnïdet vъ crstvo nebesь-
noe, nъ tvoręï volją otьca moego, iže estъ na nebesehъ.

Mê(sę)ca oktob. 18, svętaago apostola evangelista lu-
kъi. Reče gospodь: slušajęï vasъ. *konc.* ï prêdъ toboją.
ïšti dek. 12, prêdi.

Mêca oktob. 21, svętъïhъ mąčenïkъ dasïê, gasiê (*kaïê*)
ï zotïka, ï prêpodobьnaago otьca našego ïlarïona.

Ev. ωtъ lu., gl. 45. (VI. 17-23.)

[17] Vъ ono vrêmę sta ïsusъ na mêstê ravьnê, ï narodъ
učenïkъ ego, ï množьstvo mnogo ljudeï ωtъ vьsęję ïju-
dęję ï erlma ï pomoriê tyrьska ï sïdonьska, iže pridošę
poslušatъ ego ï ïcêlitъ sę otъ nedągь svoïh, [18] ï straždąštiï
otъ duhъ nečistъ cêlêahą sę. [19] ï vesь narodъ ïskaaše
prikasatï sę emъ, êko sila ïzъ nego ïshoždaaše, ï ïcêlê-
vaaše vьsę. [20] ï tъ vъzved oči svoï na učenikъi svoję gla-
golaaše: blaženï nïštiï duhomъ, êko vaše estъ crstvo ne-
besъnoe. [21] blaženï alčąštiï nъïnê, êko ti nasъitętъ sę.
blaženï plačjąštiï sę nъïnê êko vъsmêête sę. [22] blaženï
bądete egda vъznenavïdęt vъi človêci, ï egda razląčęt
vъï, ï pronesątъ ïmę vaše êko zъlo, sъina človêcê radi.
[23] vъzdraduïte sę vъ tъ denъ, ï vъzïgraïte: se mьzda vaša
mnoga na nebesehъ.

Mêca oktob. 23, svętaago apostola ïêkova brata go-
spodьnê.

Ev. ωtъ math., gl. 90. (X. 24-32.)

Reče gospodь: [24] nêstъ učenïkъ nadъ učitelemъ ni
rabъ nadъ gospodïnomъ svoïmъ. [25] dovьlet učeniku da
bądetъ êko učïtelь ego, ï rabu êkože gospodïnъ ego. ašte

bo gospodïna domu velьzêvona rekošę, kolьmi pače domašьnjęję ego? [26] ne uboïte sę ubo ïhъ. ničtože bo estъ pokrъveno eže ne otъkrъveno bądetъ, nï taïno eže ne uvêdêno bą(*detъ*). [27] eže glagolją vamъ vъ tьmê, rъcête vъ svêtê, ï eže vъ uho slъišaste, propovêdite na krovêhъ. [28] ï ne uboïte sę otъ (*u*)bïvająštiïhъ têlo, a dušę ne mogąštiïhъ ubïti. uboïte sę pače mogąštaago dušą ï têlo pogubïti vъ ĝeonê. [29] ne dьvê li pticï na asyriï vênimê este? ï nï edina padetъ na zemï bezь otьca vašego. [30] vąšï že ï vlasi glavъi ïčьteni sątъ. [31] ne uboïte sę ubo, m῾nozêhъ p῾ticь sulêïšï este vъi. [32] vьsêkь ubo iže ïspovêstъ mę prêdъ človêkъï, ïspovêmъ ï ï azъ prêdъ otьcemъ moïmъ iže estъ na nebesehъ.

Mêca oktob. 25, svętuju mąčenïku markïana ï marturïa, ï pavla ïspovêdьnïka, ï svętaago mąčenïka nestora vъ solunê, ï mąčenïka uara, ï bъïv(ъšiïhъ) 7 sь nïmъ svętъïhъ.

Ev. ωtъ ïo., gl. 138.

Reče gospodь svoïmъ učenïkomъ: Si zapovêdają. konc. službą prïnositi bogu. ïštï vъ 1mъ na mąką hvą.

Mêca oktob. 26, svętaago mąčenïka dimitria, iže vъ solunê.

Ev. ωtъ luk. gla. 142. (XII. 2–12.)

Reče gospodь svoïmъ učenïkomъ: [2] ničtože pokrъveno estъ eže ne otъkrъïetъ sę, ï taïno eže ne razumêetъ sę. [3] zane eliko vъ tьmê rêste, vъ svêtê uslъišitъ sę, ï eže vъ uho glagolaste vъ taïlïštïhъ, propovê sę na krovêhъ. [4] glagolją že vamъ drugomъ moïmъ: ne uboïte sę ωtъ ubïvająštiïhъ têlo, ï po tomъ ne mogąštemъ liha česo sъtvoriti. [5] sъkažą že vamъ kogo uboïte sę: uboïte sę ïmąštaago vlastь po ubïenii vъvrêšti vъ ĝeoną. eï glagolją vamъ, togo uboïte sę. [6] ne pętь li p῾ticь vênitъ sę pênęʒema dьvêma? ï nï edina otъ nïhъ nêstъ zabъvena prêdъ

bogomъ. [7] nъ ї vlasi glavъi vašeję vъsi ïčьtenї sątъ. ne boïte sę ubo, mnozêhъ p'ticь sulêïši este vъї. [8] glagolją že vamъ: vsêkь iže ïspovêstъ mę prêdъ člověkъї, ïspovêmъ i ї (*azь*) prêdъ anĝelъi božiї. [9] a otъvrъgъї sę mene prêdъ člověkъї, ωtъvrъženъ bądetъ prêdъ anĝelъї božii. [10] ї vьsêkь iže rečetъ slovo na sъina člověč'skaago, otъpustitъ sę emu, a iže vlasvïmïsaetъ na duhъ svętъiї, ne otъpustïtъ sę emu. [11] egda že prïvedątъ vъї na sьnьmïšta ї vlastї ї vladъїčьstva, ne pьcête sę kako lї čьto pomъislïte, li čьto rečete. [12] svętъi bo duhъ naučitъ vъї vь tъ časь êže podobaetъ glagolati.

Mêca oktob. 30, svętъїhъ mąčenïkъ zinova ї zïnovïję sestrъї ego, ї pamętь kyrïaka patrïarha, ї prêpodobьnaago otьca pavla velïkaago postьnïka. Reče gospodь: azь esmъ dverъ. їšti septę 2.

Mca nojęb. 1, svętuju čjudotvorcju bez'mezdьniku kozmъї ї damiana.

Evanĝ. ωtъ math., glava 79. (X. 1. 5-8.)

[1] Vъ ono vrêmę prizъvavъ ïsusъ oba na desęte učenika svoê, dastъ ïmъ vlastь na dusêhъ nečistъiïhъ da ïzgonętъ ję, ї ïcêlętъ vъsêkь nedągь ї vъsêką jęzą [vъ ljudehъ]. [5] siê oba na desęte posьla ïsusъ zapovêdavъ ïmъ glagolę: na pątь jęzъikъ ne ïdête ї vъ gradъ samarêнъ ne vъnïdête. [6] ïdête že pače kь ov'camъ pogъïbъšiïmъ domu ïzraïleva, [7] hodęšte že propovêdaïte glagolјąšte: êko približi sę crstvo nebesьnoe. [8] bolęštęję cêlïte, mrъtvъiję vъskrêšaïte, prokaženъiję očištaïte, bêsъi ïzgonite. tune prijęste, tune že dadite.

Mêca nojęb. 2, svętaago akyndina ї družïnъi ego. Evanĝ. otъ ioana: Si zapovêdaju. *konc.* prïnosït bogu. їšti 1. eže na mąką h.

Mêca nojęb. 6, svętaago pavla ïspovêdnïka. Ev. otъ ïoana, glava 89. Reče gospodь: azъ esmъ dver. konc. ї edïnъ pastъir. їšti septęb. 2.

Mêca nojęb. 7, svętъïhъ mąčenïkъ antona ï roditelju ego, ï svętъïhъ mąčenïkь iže vъ melitïnï 33. Ev. ωtъ luk. glava 142. Reče gospodь svoïmъ učenïkomъ. konc. êže podobaetъ glagolatï. ïšťï oktob. 25.

Mêca nojęb. 8, sьnemъ arhangela mïhaïla, ï prêpodobьnêï matronê. Ev. ωtъ ïo. gl. 38. Vъ ono (*vrêmę*) vьzïde ïsusъ vъ ïerlmъ. konc. iže ï sъtvorï cêla. ïšťï ned. 4. po pastê.

Ev. ωtъ math., gl. 131. (XIII. 24-30. 36-43.) *)

Reče gospodь svoïmъ učenïkomъ pritčą siją: [24] podobъno estъ crstvo nebesьnoe člověku sêavъšu dobroe sêmę na selê svoemъ. [25] sьpęšťemъ že člověkomъ pride vragь ego ï vъsêa plêvelъ po srêdê pšenïcę, ï otide. [26] egda že prozębe trêva ï plodъ sъtvori, togda êvišę sę ï plêveli. [27] prïšedъše že rabi gospodïna, rêšę emu: gospodï, ne dobroe lï sêmę sêalъ esi na selê svoemъ? ï otъ kądu ubo ïmatъ plêvelъi? [28] onъ že (*re*)če ïmъ: vragь člověkь to sъtvori. oni že rêšę: hošteši li da šedъše vъzberemъ ję? [29] onъ že reče: nï, eda kako vъstrъgająšte plêvelъi, vъstrъgnete sь nïmï ï pšenïcą. [30] ostavite kupno rastï oboe do žjętvъi, ï vъ vrêmę žjętvê reką žjętelênemъ: šedъše ïzberête prêžde plêvelъi, ï sъvęžate ję vъ snopъi êko sъžeštï ję; a pšenïcą sъberête vъ žïtьnïcą moją. [36] prïstąplъše že učenïci ego, rêšę emu: gospodi, sъkaži namъ prïtčą plêvelь selъnъiïhъ. [37] ωtъvêšťavъ že gospodь reče ïmъ: vъsêavъi dobroe sêmę estъ sъinъ člověčь, [38] a selo estъ vesь mïrъ. dobroe že sêmę, siï sątъ sъinove crstvïê; a plêvelï sątъ sъinove neprïêznini; [39] a vragь vьsêavъi ję, estъ diavolъ; a žjętva končanie vêka estъ; a žjęte-

---

*) *Ovo evangjelje angjelom na čast, po Ostromirovu :*

ВЪ ТЪЖДЕ ДЬНЬ ЕУ АНГЕЛОМЪ...

lêne angeli sątъ. [40] êko že ubo plêveli sъbirajątъ sę, ï ognemъ sъžagajątъ sę, tako bądetъ ï vъ sьkonьčanïe vêka sego. [41] posьletъ gospodь angelъï svoję, ï sьberątъ ѡtъ konecь zemlę vъsę sъblaznъi ï tvorjęštęję bezakonïe. [42] ï vъvrъgątъ ję vъ peštь ognьną(*ją*). tu bądetъ plačь ï skrъžetъ ząbomъ. [43] togda pravedьnïï prosvьtęt sję êko slъnce vъ crstvi otьca(ïhъ). ïmêjęï ušï slъïšati da slъïšitъ.

Mêca nojęb. 11, svętaago mąčenïka minъï ï viktora ï vikenta. Ev. ѡtъ ïo. gl. 138. Si zapovêdają. konc. mьnïtъ sę službą prinositi bogu. ïšťï vъ 1mъ na mąką hvą.

Mêca nojęb. 13, pokoï svętaago otьca našego ïoana zlatoustaago. Ev. ѡtъ ïo. gl. 89. Azь esmъ dver. konc. ï edïnъ pastъïr. ïšťï septęb. 2.

Mêca nojęb. 14, svętaago apostola fïlipa. Ev. ѡtъ ïo. gl. 18. Vъ ono (*vrêmę*) vьshotê ïsusъ ïzït. konc.: nadъ sъina člověčê. ïšťï vъ srêd. svêtъlъïję ned., srêdê.

Mêca nojęb. 15, svętaago ïêkova apostola brata svętaago ïoana evangelista, ï svętъïhъ ïspovêdьnïkъ gurïję, samonъï ï avïva. Ev. ѡtъ ïo. glava 127. Reče gospodь svoïmъ učenïkomъ: glagolъï jęže azь glagolją vamъ. konc.: ï avlją sę emu sam. ïšťï (vъ) 1mъ na mąką hvą.

Mêca nojęb. 16, svętaago apostola evangelista mathea. Ev. ѡtъ math. gl. 71. Vъ ono (*vrêmę*) prêhodę ïsusъ vïdê člověka. konc.: na pokaanïe. ïšťï sąb. 5. po 50.

Mêca nojęb. 17, svętaago glïgorïa čjudotvorca neokesarïję. ïšťï sego mêca 1. den.

Mêca togože 18, svętaago mąčenïka platona. ïšťï sąb. 3. po pas.

Mêca togo 20, svętъïhъ otecь našïhъ arhïepïskopъ bъïvъšïh vъ crïgradê, maksïmïna, prokla, anato[n]lê ï genada, ï svętaago gligora novago čjudotvorca. Reče gospodь svoïmъ učenïkomъ: vъi este svêtъ. konc.: vъ crstvê nebesьnêmъ. ïšťï septęb. 15.

Mêca nojęb. 21, vьnesenïe vъ crkvъ svętêï b(ogorodi)cï. Vъ ono (*vrêmę*) vьnïde ïsusъ vь vesь eter(ą). ïšťï sept. 8.

Mêca nojęb. 23, svętaago klïmenta papeža rïmska. Ev. ωtъ ïo. gl. 138. Si zapovêdają. konc. Prïnosïtï bogu. ïšti 1. na mąką hvą.

Mêca nojęb. 26, svętъïję mąčenïcę ekaterïnъi, ï svęštenïe svętaago ĝeorĝïa. ïšti sąb. 3. po pastê.

Mêca nojęb. 27, strastь svętъïhъ mąčenïkь kozmъi ï damïana otъ aravïję, ï svętaago mąčenïka ïêkova persênïna. ïšti sąb. 3. po pastê.

Mêca nojęb. 30, svętaago apostola andreję. Ev. ωtъ ïo., gl. 16. Vъ ono (*vrêmę*) stoêše ïoanъ ï otъ učenïkъ. konc.: nadъ sъina člověčê. ïšti srêd. svêt. ned.

Mêca dek. 1, svętaago proroka nauma. Ev. ωtъ ïo., gl. 102. Reče gospodь: ašte ne zrъno pšeničьno. Konc.: da sъinove svêta bądete. ïšti vъ vъtok 6. ned. po pastê, srêdê.

Mêca dekjęb. 4, svętъïję mąčenïcę varvarъï.

Ev. ωtъ mar., glava 48. (V. 24-34.)

[24] Vъ ono (*vrêmę*) poslêdovaaše ïsusovi narodъ mъnogь, ï ugnêtaahą ï. [25] ï se žena etera sąšti vъ tečenii krъve lêtъ 12, [26] ï mnogo postradavъši otъ mnogo vračeï, ï ïzdaêvъši vъse svoe, ï ni edinoję polьzę obrêtъši, nъ pače vъ goree vъpadъši, [27] slъišavъši o ïsusê, prišedъši vъ narodê sь zadi, prikosną sę rïzê ego. [28] glagolaaše bo êko ašte prïkosną sę ponê rizê ego, sъpasena bądą. [29] ï abie ïsękną ïstočьnnïkъ krъve eję, ï razumê têlomъ, êko cêla estъ otъ ranъi. [30] ï abïe ïsusъ oštuti vъ sebê sïlą ïšedъšą otъ nego, ï obraštь sę vъ narodê glagolaaše: kto prikosną sę rïzahъ moïhъ? [31] ï glagolaahą emu učenicï ego: vïdiši narodъ ugnêtająštъ tę, ï glagoleši: kto prikosną sę mnê? [32] ï oględaaše sę vidêti sъtvorьšąją se. [33] žena že uboêvъši sę ï trepeštąšti, vêdąšti eže bъistъ eï, pride ï prïpade kь nemu, ï reče emu vьsją ïstiną. [34] onъ že reče eï: dьšti, vêra tvoê sъpase tę; ïdï vъ mïrъ.

Mêca dek. 5, stago otьca našego prêpodobьnaago pustъinï nastavnïka bogonosca savъï.

Ev. ѡtъ math., gl. 111. (XI. 27-30.)

Reče gospodь svoïmъ učenïkomъ: [27] vьsê mnê prêdana sątъ otьcemь moïmъ, ï niktože znaetъ sъina tъkmo otьcъ; ni otьca kto znaetъ tъkmo sъinъ, ï emuže volitъ sъinъ otъkrъiti. [28] pridête kь mnê vsï truždająštei sȩ ï obrêmenenïi, ï azь vъï pokoją. [29] vьzьmête ïgo moe na sebê, ï naučite sȩ otъ mene, êko krotokь esmъ ï sьmêrenъ srdcemь, ï obrȩštete pokoï dušamъ vašïmъ. [30] ïgo bo moe blago, ï brêmȩ moe legьko estъ.

Mêca dek. 6, svȩtaago otьca našego čjudotvorca nikolъï. Ev. ѡtъ luk. gl. 45. Vъ ono vrêmȩ sta ïsusъ na mêstê ravnê. konc.: na nebesehъ. ïšti 21 oktob.

Mêca dek. 9, začȩtïe svȩtъije annъï bo(gorodï)cą. ïšti 8 septȩb.

Mêca dek. 12, svȩtaago otьca našego spirïdona episkopa, ï prêpodobьnaago otьca danïla stlъpьnïka.

Ev. otъ luk., gl. 116. (X. 16-24. Matth. XX. 16.)

Reče gospodь svoïmъ učenïkomъ: [16] slušajȩi vasъ mene slušaetъ; ï slušajȩi mene, slušaetъ posъlavъšaago mȩ. ï otъmêtajȩï sȩ vasь, mene sȩ otъmêtaetъ; a otъmêtajȩï sȩ mene, ѡtъmêtaetъ sȩ posъlavъšaago mȩ. [17] vъzvratišȩ že sȩ sedmь desȩtь sь radostïją glagoljąšte: gospodï, ï bêsï povïnujątъ sȩ namъ o ïmenï tvoemъ. [18] reče že ïmъ: vidêhъ sotoną êko mlъnïją sъ nebese sъpadъšą. [19] se dahъ vamъ vlastь nastąpati na zmijȩ ï skorpijȩ, ï na vsą silą vražiją; ï ničtože vasъ ne vrêditъ. [20] obače o semь ne raduïte sȩ, êko ï dusi vamъ povinujątъ sȩ; raduïte že sȩ pače, êko ïmena vaša napïsana sątъ na nebesehъ. [21] vъ tь časъ vъzdradova sȩ duhomъ ïsusъ ï reče:

ïspovêdaję sę tebê otьče, gospodï nebese ï zemę, êko utaïlъ esi siï ωtъ prêmądrъ ï razumenъ, ï otъkrъi siï mladencemъ. eï otьče, êko tako bъistъ blagovolenïe prêd toboją. *konc.:* [ï obraštь sę kь učenïkomъ reče]: [22] vьsê mьnê prêdana bъïšę otъ otьca moego, ï niktože ne vêstъ kto estъ sъinъ tъkьmo otьcь, ï kto estъ otьcь tьkьmo sъinъ ï emuže ašte ho*št*etъ sъinъ avitï. [23] ï obraštь sę kь učenïkomъ edïnъ reče: blaženêï očï vidę*št*ïï êže vъi vïdïte. [24] glagolją bo vamъ, êko mnozi proroci ï cre vъshotêšę vidêtï êže vъi vidite, ï ne vidêšę; ï slъišati êže slъišite vъi, ï ne slъišašę. [16] mnozï bo sątъ zьvani, malo že izbьranъiïhъ.

Vъ 2. ned. prêžde rodstva hva. pamętь prorokomъ. Ev. otъ luk. ïštï sąb. 17. nov. lêta.

Mêca dek. 13, svętъïhъ mąčenïkъ evstratia, evsesnťa, evgena, mьrdara ï oresta. Ev. ωtъ luk. gl. 250. Reče gospodь svoïmъ učenïkomъ: vьnemlête otъ člověkь. konc.: dušę vašę. ïštï sept. 20.

Mêca dek. 14, svętaago tyrsa, levka, kalïnïka, ï svętuju mąčenïku fïlïmona ï apolona. ïštï 25 sept.

Mêca dek. 17, svętъïhъ triï otrokъ ananïję, azarïję, mïsaïla, ï danïla proroka. ïštï sąb. 7. ωtъ math. po 50tъ.

Sąb. prêžde rodstva hva.

Ev. ωtъ math., gl. 119. (**XII. 15–21.**)

[15] Vъ ono (*vrêmę*) po ïsusê ïdą narodi mnozi, ï ïcêli ję vьsę. [16] ï zaprêti ïmъ, da ne avê ego (*sъ*)tvorętъ; [17] da sъbądetъ sę rečenoe ïsaïemъ prorokomъ glagoljąštemъ: [18] se otrokъ moï egože ïzvolihъ, vъzljublenъi moï, nanьže blagoïzvoli duša moê. položją duhъ moï na nemъ, ï sądъ jęzъïkomъ vъzvêstïtъ. [19] ne prêrečetъ, nï vьzьpietъ, nï uslъišitъ niktože na raspątiïhь glasa ego. [20] trьsti sьkrušenъï (*ne prêlomitъ*), ï plata vъnemъša sę ne ugasitъ, doïdeže vьzvedetъ na pobêdą sądъ. [21] ï na ïmę ego jęzъicï upъvajątъ.

Ned. prêžde rožd'stva hva, vь njąže bъivaetъ pamętь
svętъimъ otьcemъ avraamu ï ïsaku ï-akovu.

Ev. ωtъ math., gl. 1. (I. 1-25.)

1 Kьnigъi rodstva ïy hva sъina davъidova, sъina avra-
amlê. 2 avraamъ rodï ïsaaka, ïsaakь že rodi ïakova, ïa-
kovъ že rodi ïjudą ï bratiją ego, 3 ïjuda že rodi faresa ï
zara ωtъ tamarъi, faresъ že rodi esroma, esromь že rodi
araama, 4 araamъ že rodi aminadava, aminadavъ že rodi
nas'sona, nas'sonъ že rodi salьmona, 5 salьmonъ že rodi
vooza otъ rahavъi, voozь že rodi ovioda (*otъ ruti*), oviodъ
že rodi ïesea, 6 ïeseï že rodi davъida crê, davъidъ že crь
rodi solomona ωtъ uriïnъiję, 7 solomonъ že rodi rovoama,
rovoamъ že rodï aviada, aviadъ že rodi as'sa, 8 as'sь že
rodi ïoasafata, ïoasafatь že rodi ïoarama, ïoaramь že rodi
ïozijа, 9 ïoziê že rodi ïoatama, ïoatamь že rodi ahaza,
ahazь že rodi ïezekiją, 10 ïezekiê že rodi manasïją, ma-
nasiï že rodi amosa, amosь že rodi ïosiją, 11 ïosia že rodi
ïohoniją ï bratiją ego vъ prêseleniï vavilonstêamъ. 12 Po
prêseleniï že vavilonьstê ïohoniê rodï salatïlê, salatilь že
rodi zorovavelê, 13 zorovavelь že rodi aviuda, aviudъ že
rodi eliakima, eliakimь že rodi azara, 14 azarь že rodi
sadoka, sadokь že rodi ahina, ahinъ že rodi eliuda, 15 eliu-
dъ že rodi eliezora, eliezorъ že rodi mattana, mattanъ že rodi
ïakova, ïakovъ že rodi ïosifa mąža mariïna, ïz nejęže rodi
sę ïsusъ, naricaemъï hъ. 17 vьsêhъ že rodovъ, ωtъ avra-
ama do davъida rodovъ 14te, ï ωtъ davъida do prêse-
lenïê vavïlonskaago rodovъ 14te, ï ωtъ prêselenïê vavï-
lonskaago do ha rodovъ 14te.

18 Ishvo že rod'stvo sice bъistъ: obrąčenê bъïvъši ma- *Zač.*
teri ego mariï ïosifovi, prêžde daže ne sьnęste sę, obrête *Načętokъ*
sę ïmąšti vъ črêvê ωtъ duha svęta. 19 ïosifь že mąžь eję, *utrъnici*
pravьdenъ sъi ï ne hotę obličiti eję, vъshotê taï pustiti *se estъ.*
ją. 20 se že emu umъišlьšu, se anĝelъ gospodьnь vь sьnê

êvï sę emu, glagolję: ïosife sъine davъidovъ, ne uboï sę prijęti ženъi tvoeję mariję; sąštee bo vь neï ωtъ duha svęta estъ. [21] rodit že sъina, ï narečeši ïmę emu ïsusъ: tъ bo sъpasetъ ljudi svoję otъ grêhъ ïhъ. [22] se že vьse bъistъ da sъbądetъ sę rečenoe otъ gospoda ïsaïemъ prorokomъ glagoljąštemъ: [23] se dêva vъ črêvê priïmetъ ï roditъ sъina, ï narekątъ ïmę emu: enmanuïlь, eže estъ sьkazaemo: sь namï bogъ. [24] vъstavъ že ïosifь otъ sьna, sьtvori êkože povelê emu angelъ, ï prïjętъ ženą svoją. [25] ï ne znaaše eję dondeže rodi sъinъ svoï prъvênecь, ï nareče ïmę emu ïsusъ.

Mêca dek. 20, svętaago bogonosьca ïgьnatïa.

Ev. ωtъ mark., gl. 94. (IX. 33-41.)

[33] Vъ ono (*vrêmę*) pride ïsusъ ï učenïcï ego vъ kapernaumь. ï vъ domu bъivъ vъprašaaše učenïkъi svoję: čto na pąti vъ sebê pomъišlêaste? [34] oni že mlъčaahą; drugь kь drugu bêahą bo sьtęʒająšte sę na pąti, kto estъ boleï. [35] ï sêdъ priglasi oba na desęte, ï reče ïmъ: ašte kьto hoštetъ starêï bъïtï, da bądetъ vьsêhъ mьneï, ï vsêmъ sluga. [36] ï priemъ otročę, postavi e po srêdê ïhъ, ï obъemъ e reče ïmъ: [37] iže ašte edino takovъiïhъ otročętъ prïemletъ vъ ïmę moe, mę prïemletъ; a iže mę priemletъ, ne mene priemletъ, nъ posьlavъšaago mę. [38] ωtъvêšta emu ïoanъ glagolję: učitelju, vidêhomъ etera ïmenemъ tvoïmъ ïzgonešta bêsъï, iže ne hoditъ po nasь, ï v(ъ)zbranïhomъ emu. [39] ïsusъ že reče: ne branïte emu. nïktože bo estъ iže sъtvoritъ silą o ïmenï moemъ, ï vъzmožetъ vь skorê zьlo sloviti mę. [40] iže bo nêstъ na vъi, po vasъ estъ. [41] iže bo ašte napoïtъ vъi čašą vodъi vъ ïmę (*moe*), êko hvï este, amïnъ glagolją vamъ, ne pogubïtъ mьzdъi svoeję.

Mêca dek. 22, svętъïję mąčenïcę anastasiję. Vъ ono (*vrêmę*) molêaše eter. ïšti 16 septęb.

Mêca dek. 23, svętъïhъ mąčenïkъ 10, iže vъ kritê, ï prêpodobьnaago svętïtelê nïfonta. ïšti 29 ïjunê.

Mêca dek. 24, vь navečerïe rodstva hva.

Ev. ωtъ luk., gl. 3. (II. 1-20.)

[1] Vъ ono vrêmę ïzide zapovê(*dь*) otъ kesarê avgosta,
napisati vsą vьselenąją. [2] se napisanie prъvoe bъistъ vla-
dąštu surieją ï kyrinieją. [3] ï ïdêahą vьsi napisatъ sę, kьždo
vъ svoï gradъ. [4] vьzide že (ï) ïosifь ωtъ galileję ï(z) grada
nazaretьska vь ïjudeją vь gradъ davъidovъ, iže naricaetъ
sę vithleemъ, zane bêaše otъ domu ï otьčьstviê davъi-
dova, [5] napisatъ sę sъ marieją obrąčenąją emu ženoją,
sąšteją neprazdьnoją. [6] bъistъ že egda bъiste tu, ïsplъ-
nïšę sę dьnïe da roditъ. [7] ï rodi sъinъ svoï prъvênecь, ï
obïtъ iï. ï položi ï vъ êslehъ, zane ne bê ïma mêsta vъ
obïtêlï. [8] ï pastъïri bêahą vъ toïžde stranê bъdęšte ï strê-
gąšte stražą noštьnąją o stadê svoemъ. [9] ï se angelъ go-
spodьnь sta vь nïhъ, ï slava gospodьnê osiê ję, ï uboêšę
sę strahomъ velïemъ. [10] ï reče ïmъ angelъ: ne boïte sę.
se bo blagovêštają vamъ radostь veliją, êže bądet vьsêmь
ljudemъ, [11] êko rodi sę vamъ(*dьnesь*) sъpasъ, iže estъ
hъ gospodь, vъ gradê davъidovê. [12] ï se vamъ znamenïe:
obręštete mladьnecь povitъ ï ležęštь vь êslehъ. [13] ï vъ
nezaapą bъistъ sъ angelomъ množьstvo voï nebesьnъiïhъ
hvalęštiïhъ boga ï glagoljąštь: [14] sla(*va*) vъ vъišniïh bogu,
ï na zemï mïrъ, vъ člověcêhъ blagovolenïe. [15] ï bъistъ
êko otidą otь nihъ angeli na nebo, ï člověcï pastъïri rêšę
drugь kь drugu: prêïdêmъ ubo do vithleoma ï vidimъ
glagolь sь bъivьšiï, egože gospodь sъkaza namъ. [16] ï prêïdą
podvigьše sę, ï obrêtą mariją ï ïosïfa ï mladьnecь ležęštь
vь êslehъ. [17] vïdêvъše že sьkazašę o glagolę glagolanêmь
o otročęti semъ. [18] ï vъsi slъišavъše divišę sę o glagola-
nъiïhъ otъ pastъïrь kь nimъ. [19] mariê že vьsę sъbljudaaše
glagolъi siï vъ srdcï svoemъ. [20] ï vъzvratišę sę pastъiri

slavęšte ï hvalęšte boga o vsêhъ êže slъišašę ï vidêšę êkože glagolano bъïstь kь nïmъ.

Mêca dek. 25, rodstvo gospoda našego ïsha.

Ev. ωtъ ïoana, gl. 4. (math. II. 1-12.)

[1] Ïsusu roždьšju sę vъ vithleemï ïjudêïstêmъ vъ dьni ïroda crê, se vlъsvi otъ vъstokь pridą vъ ïerlmъ glagoljąšte: [2] kьde estъ roždeï sę crь ïjudeïskь? vïdêhomъ bo ʒvêzdą ego na vъstocê, ï pridomъ poklonitъ sę emu. [3] slъišavъ že ïrodъ crь sьmęte sę ï vesь ïerlmъ sъ nimъ, [4] ï sъbьravъ vьsę arhïereję ï kьnižьnïkъi ljudьskъiję vъprašaaše ję, kьde hъ raždaetъ sę. [5] onï že rêšę emu: vъ vithleomï ïjudêïstêï. Tako bo pisano estъ: [6] ï tъi vithleeme, zemle ïjudova, nïčimъže menьši esi vь vladъikahъ ïjudovahъ; ïs tebe bo ïzidetъ voždъ, iže upasetъ ljudi svoję ïzraïlê. [7] togda ïrodъ taï prizьvavъ vlьhvъï ïspъita ωtъ nihъ vrêmę êvlьšęję sę ʒvêzdъi. [8] ï posьlavь ję vъ vithleomъ reče: šedьše ïspъitaïte ïzvêstъno o otročęti. ï egda obręštete, vьzvêstite mi, da ï azь šedъ poklonją sę emu. [9] onï že poslušavъše crê ïdą. ï se ʒvêzda, jąže vidêšę na vьstocê, ïdêaše prêdъ nimi, doïdeže prišedši sta vrъhu ïdeže bê otročę. [10] vidêvъše že ʒvêzdą vъzdradovašę sę raďostiją veliejąʒêlo. [11] ï vъšedъše vъ hraminą (v)ïdêšę otročję sъ mariejąmaterïjąego, ï padъše poklonišę sę emu. ï otvrъzьše sъkrovišta svoê prinêsą emu darъï, zlato ï lïvanъ ï zmyrną. [12] ï otъvêtъ priemъše vъ sьnê, ne vъzvratišę sę kь ïrodu, nъ ïnêmъ pąlemъ otidą vъ stranąsvoją.

Mêca dek. 26, sъnemъ svętъïję bogorodicę.

Ev. ωtъ math., glava 6. (II. 13-23.)

[13] Ošedъšemъ vlъhvomъ, se angelъ gospodьnь êvï sę vъ sьnê ïosïfu glagolę: vъstavъ poïmï otročę ï materь

ego, ï bêžï vъ eĝypetъ, ï bądï tu doïdeže reką ti. ho-
štetъ bo ïrodъ ïskati otročjęte da pogubitъ e. [14] onъ že
vъstavъ pojętъ otročę ï materъ ego noštïją, ï otide vъ
eĝypetъ. [15] ï bê tu do umrъtvïê ïrodova; da sъbądetъ sę
rečenoe otъ gospoda prorokomъ glagoljąštemъ: ѡtъ eĝy-
pta vъzъvahъ sъinъ moï. [16] togda ïrodъ vidêvъ êko po-
rąganъ bъïstъ otъ vlъhvъ *(razgnêva sę zêlo, ï posъlavъ)*,
ïzbï vsę otrokъï sąštęję vъ vïthleemï ï vъ vsêhъ prêdê-
lêhъ eję ѡtъ dvoju lêtu ï nïže, po lêtu eže ïspъïta otъ
vlъhvъ, [17] togda sъbъïstъ sę rečenoe ïeremïemъ proroko-
mъ glagoljąštemъ: [18] glasъ vъ ramê slъïšanъ bъistъ, plačь
ï rъïdanïe ï vъplь mnogь: rahïlь plačąštï sę čjędъ svoïhъ
ï ne hotêaše utêšïti sę, êko ne sątъ. [19] umeršu že ïrodu,
se anĝelъ gospodьnъ vъ sьnê êvï sę ïosïfu vъ eĝyptê,
[20] glagolę: vъstavъ poïmï otročę ï materь ego, ï ïdï vъ
zemlją ïzraïlevą. ïzmrêšę bo ïskąštïï dušę otročęte. [21] onъ
že vъstavъ pojętъ otročę ï materъ ego, ï vъnïde vъ zemlją
ïzraïlevą. [22] slъïšavъ že êko arhïlaï crstvuetъ vъ ïjudeï vъ
ïroda mêsto otьca svoego, uboê sę tamo ïti. vêstь že prie-
mъ vъ sъnê otide vъ stranų galïleïską. [23] ï prišedъ vъselï
sę vъ gradъ narïcaemъï nazaretъ: da sъbądetъ sę reče-
noe prorokomъ, êko nazareï narečetъ sę.

Mêca togo 27, stago prъvomąčenïka arhïdïêkona ste-
fanà. Reče gospodь prïtč(ą): člověkъ eterъ bê domovïtъ.
konc.: ï estъ divna vъ očiju našeju. ïštï otъ math. ned. 13,
po 50t.

Mêca dek. 28, stago otьca našego theodora arhïeppa
crïgradê. ïštï septęb. 2.

Mêca dek. 29, stъïh mladъnec ïzbïenъïhъ ha radï vъ
vïthleemï ïrodomъ. ïštï segože mêsęca 26: Ošedъšem.

MÊCA ENUAR. 1.

Obrêzanie osmodьnevnoe gospoda našego ïsha, ï staago otьca našego svętïtelê velikag vasïlïa kesarï(ïska).

Ev. otъ luk., glava 3. (II. 20-21. 40-52.)

[20] Vъ ono vrêmę vъzvra(*tï*)šę sę pastъïrï slavęšte ï hvalę*št*e boga o vsêhъ êže slъïšašę ï vïdêšę êkože glagolano bъïstъ kь nïmъ. [21] ï egda ïsplъnï sę osmъ dьnïï da ï obrêžątъ, narečeno bъïstъ ïmę emu ïsusъ, narečenoe otъ angela prêžde daže ne začętъ sę vъ črêvê. [40] otročę že rastêaše ï krêplêaše sę duhomъ ïsplъnêję sę prêmądrostï, ï blagodêtь božiê bê na nemъ. [41] ï hoždaašete rodïtelê ego po vъsê lêta vъ ïerlmъ vъ prazdъnïkъ pastê. [42] ï egda bъïstъ dъvoju na desęte lêtu, vъshodę*št*emъ ïmъ vъ ïerlmъ po obъïčaju prazdьnïka, [43] ï končavъšemъ dъnï, vъzvra*št*ająštemъ sę ïmъ, osta otrokъ vъ ïerlmê. ï ne čjuste rodïtelê, [44] mъnêvъša že ï vъ družinê są*št*ь, prêïdoste dьnï pątь, ï ïskaašete že ego vъ roždenïï ï vъ znanïï. [45] ï ne obrêtъša ego, vъzvratiste sę vъ ïerlmъ vъzïskają*št*a ego. [46] ï bъistъ po trehъ dъnehъ obrêtete ï vъ crkvï sêdę*št*ь po srêdê učitelь, ï poslušają*št*ь ïhъ, ï vъprašają*št*ъ ję. [47] užasaahą že sę vъsï poslušają*št*eï ego o razumê ï o otъvêtêhъ ego. [48] ï vïdêvъša ï divïste sę. ï kь nemu matï ego reče: čjędo, čьto sъtvorï nama tako? se otьcь tvoï ï azъ skrъbę*št*a ïskaahovê tebe. [49] ï reče kь nïma: čьto êko ïskaašeta mene? ne vêdêasta lï êko vъ têhъ êže sątъ otьca moego dostoïtъ mï bъitï? [50] ï ta ne razumêsta glagola iže reče ïma. [51] ï sъnïde sъ nïma ï prïde vъ nazaretъ, ï bê povïnuję sę ïma. ï matï ego sъbljudaaše vsę glagolъï si vъ srdcï svoemъ. [52] ïsusъ že spêaše prêmądrostïją ï têlomъ ï blagodêtïją otъ boga ï člověkь.

Mêca enuar. 2, svętaago selïvestra papeža rïm'ska. ïš*t*ï septęb. 15.

Se že vêdêtï, aš*t*e bądetъ 1. sąb., ï ned. meždu rodstvomъ ï prosvêš*t*enïemъ, rečetъ sę sii :

Sąb. prêžde prosvêš*t*enïê.

Ev. ωtъ math., gl. 7. (III. 1-11.)

1 Vъ ono (*vrêmę*) prïde ïoanъ krъstïtelь propovêdaję
vъ pustъïnï ïerdan'stê, 2 ï glagolę : pokaïte sę ; priblïžï
bo sę crstvo nebesьnoe. 3 sь bo estъ rečenъïï ïsaïemь
prorokomъ glagoljąš*t*emъ : glasъ vъpijąš*t*aago vъ pustъïnï :
ugotovaïte pątь gospodьnь, pravъï tvorïte stьzę ego. 4 samъ že ïoanъ ïmêaše rïzą svoją otъ vlasъ velьbąždъ, ï
poêsъ usnïênъ o črêslêhъ svoïhъ. êdь že ego bê akridi
ï medъ divïï. 5 togda ïshoždaaše kь nemu vesь ïerlmъ ï
ïjudeï ï vsê strana ïerdan'ska, 6 ï krъš*t*aahą sę otъ nego
vъ ïerdanъstêï rêcê, ïspovêdająš*t*e grêhъi svoję. 7 vïdêvъ
že mnogъï fariseję ï sadukeję grjędąš*t*ę na krъš*t*enïe ego,
reče ïmъ : ïš*t*ędïê ehïdъnova, kto sъkaza vamъ bêžati otъ
grjędąš*t*aago gnêva? 8 sъtvorïte ubo plodъi dostoïnъï pokaanïju. 9 ï ne načïnaïte glagolatï vъ sebê : otьca ïmamъ
avraama. glagolją bo vamъ êko možetъ bogъ otъ kamenïê sego vъzdvïgnąti čjęda avraamu. 10 juže bo ï sekъïra
prï korenï drêva ležitъ. vsêko ubo drêvo, êže ne tvoritъ
ploda dobra, posêkaemo bъïvaetъ, ï vъ ognь vъmêtaemo.
11 azъ ubo krъš*t*ają vъï propovêdaję pokaanïe ; grjędъi že
po mnê krêpleï mene estъ, emuže nêsmъ dostoï(*nъ*) sapogu ponestï ; tъ vъi krъstïtъ duhomъ svętъïmъ.

Aš*t*e bądetъ ï drugaa ned. meždu r(o)dstvomъ ï prosvêš*t*enïemъ, rečetъ sę sï ned. začęlo evangelïê ïshva :

Ned. prêžde prosvêš*t*enïê.

Ev. ωtъ math., gl. 1. (Mar. I. 1–8.)

1 Začęlo evangeliê ïshva, sъina božiê. 2 êkože estъ pisano vъ prorocêhъ: se azъ posъlją angelъ moï prêdъ licemъ tvoïmъ, ï ugotovitъ pątь tvoï (*prêdъ tobojq*). 3 glasъ vъpijąštaago vъ pustъïni: ugotovaïte pątь gospodьnъ, pravъï tvoiite stьzę ego. 4 bъïstъ ïoanъ krъstę vъ pustъïnï, propovêdaję krъštenïe vъ ostavlenïe grêhovъ. 5 ïshoždaaše že kь nemu vsê ïjudeïska strana ï (*ï*)erlmlêne, ï krъštaahą sę v'sï ot nego vъ erdanstêï rêcê, ïspovêdająšte grêhъi svoję. 6 bê že ïoanъ (*oblъčenъ*) vlasъï velьbąždï, ï poêsъ usnïênъ ïmъï o črêslêhъ svoïhъ, ï êdъï akrïdi ï medъ divïï. 7 ï propovêdaaše glagolę: grjędetъ krêpleï mene, emuže nêsmъ dostoïnъ poklon sę razdrêšïtï remene sapogu ego. 8 azь ubo krъstih vъ(*ï*) vodoją, a tъ krъstïtъ vъï duhomъ svętъïïmъ.

Mêca enuar. 5, navečerïe svętaago bogoavlenïê.

Ev. otъ luk., gl. 6. (III. 1–18.)

1 Vъ pjętoe na desęte lêto vladъičьstvïê tiverïê kesarê, obladająštu pon'tъskumu pilatu ïjudeją, ï četvrъtovlastьstvująštu galïleją ïrodu, filipu že bratu ego četvrъtovlastьstvująštu (*ï*)tyrïeją ï[s]trahonïtъskoją stranoją, ï ljusanïju četvrъtovlastьstvująštu avilïnïeją, 2 prï arhïereu annê ï kaïafê, bъistъ glagolъ božiï kь ïoanu sъinu zaharïïnu vъ pustъini. 3 ï pride vъ vsją strang ïerdanьską propovêdaję krъštenïe (*pokaanïê*) vъ ostavlenïe grêhomъ, 4 êkože estъ pisano vъ kьnïgahъ slovesъnъïïhъ ïsaïję proroka, glagoljąšta: glasъ vъpijąštaago vъ pustъïnï: ugotovaïte pątь gospodnь, pravъï tvorite stьzę ego. 5 vьsêka debrь ïsplъnïtъ sę, ï vьsêka gora ï hlъmъ sьmêrïtъ sę; ï bądątъ strъpъtъnaa vъ pravaa, ï ostrïï vъ pąti gladъkъï.

[6] ï uzьrïtъ vьsêka plъtь sъpasenïe božie. [7] ï glagolaaše
ïshodęštïïmъ narodomъ krъstitъ sę otь nego: ïštędï(ê) ehï-
dьnova, k'to sъkaza vamъ bêžatï ot grjędąštaago gnêva?
[8] sъtvorite ubo plodъi dostoïnъi pokaanïê, ï ne načïnaïte
glagolatï vъ sebê: êko otьca ïmamъ avraama, glagolją
bo vamъ, êko možetъ bogъ otъ kamenïê sego vъzdvïgnątï
čęda avraamu. [9] uže ï sekъira prï koreniï drêva ležïtъ.
vъsêko ubo drêvo ne tvoręšte ploda dobra posêkajątъ ï
vъ ognь vъmêtająt. [10] vъprašaahą že ï narodï glagoljąšte:
učitelju, čьto (*ubo*) sъtvorimъ? [11] otъvêštavъ že glagolaaše
ïmъ: ïmêjęï dьvê rizê da dastъ ne ïmąštumu; ï ïmêjęï
brašno takožde da tvorïtъ. [12] pridą že ï mъïtare krъstitъ
sę, ï rêšę kь nemu: učitelju, čьto sъtvorimъ? [13] onъ že
reče: nïčesože bole povelênaago vamъ tvorïte. [14] vъpra-
šaahą že ï ï voïnï glagoljąšte: ï mъï čьto sъtvorïmъ? ï
reče kь nïmъ: nïkogože ne obidite nï oklevetaïte, ï do-
volnï bądête obrokъi vašimï. [15] čająštemъ že ljudemъ ï
pomъišlêjąštemъ vь sebê vъ srdcïïhъ svoïhъ o ïoanê, eda
tъ estъ hъ, [16] ωtъvêštavaaše ïoanъ vъsêmъ glagolę: azъ
ubo krъštają vъï vodoją; grjędetъ že krêpleï mene, emuže
nêsmъ dostoïnъ otrêšïti remene sapogu ego, tъ vъi krъ-
stïtъ duhomъ svętъïïmъ ï ognemъ. [17] emuže lopata vъ
ręku ego, ï potrêbitъ gumno svoe, ï sъberetъ pšenïčą vъ
žitьnïcą svoją; a plêvъi sъžežetъ ognemъ negasęštïïmъ.
[18] mnoga že ïna utêšaję blagovêstьstvovaaše ljudemъ.

Mêca enuar. 6, svętoe bogoavlenïe gospoda našego ïsha.

Ev. ωtъ math., glava 13. (III. 13-17.)

[13] Vъ ono vrêmę pride ïsusъ otъ galileję na ïerdanъ
(*kь ïoanu*), krъstit sę ot nego. [14] ïoanъ že vъzbranêaše
emu glagolę: azъ trêbują toboją krъstïti sę, a tъï lï grję-
dešï kь mъnê? [15] ωtъvêštavъ že ïsusъ reče kь nemu:
ostanï nъïnê; tako bo podob'no estъ namъ ïsplъnïtï vь-

sją pravъdą. togda ï ostavï. [16] krъštъ že sę ïsusъ vъzïde
abie otъ vodъï : ï se ot‘vrêsję sę emu nebesa, ï vïdê duhъ
božii sъhodęštъ êko goląbъ ï grjędąštь nanь. [17] ï se glasъ
sъ nebese glagolę : sь estъ sъinъ moï vъzljublenъïï o
nemъže blagovolïhъ.

Mêca enuar. 7, sьnemь svętaago ïoana krъstïtelê.

Ev. otъ luk., glava 13. (Joan. I. 29-34.)

[29] Vъ ono (*vrêmę*) vidêvъ ïoanъ ïsusa grjędąšta kъ
sebê, ï glagola: se agnecь božiï vъzemlęï grêhъï vъsego
mïra. [30] sь estъ o nemъže azъ rêhъ: po mьnê grjędetъ
mąžь iže prêdъ m‘noją bъistъ, êko prъvêï mene bê. [31] ï
azь nevêdêhъ ego, nъ da êvïtъ sę ïzraïlevï, sego radï
pridъ azъ vъ vodahъ krъstę. [32] ï sъvêdêtelьstvova ïoanъ
glagolę: êko vïdêhъ duhъ sъhodęštъ êko goląbъ sъ nebese,
ï prêbъistъ na nemъ. [33] ï azъ ne vêdêhъ ego, nъ
posъlavъï mę krъstïtъ vъ vodê, tъ mnê reče : nadь nьže
uzьrïši duhъ sъhodęštъ ï prêbъïvająštъ na nemъ, tъ estъ
krъstęï duhomъ sv(ę)t(ъïï)mъ. [34] ï azъ vidêhъ, ï sъvêdêtelьstvovahъ êko sь estъ sъinъ božiï.

SĄB. PO PROSVÊŠTENÏÏH.

Ev. otъ math., gl. 15. (IV. 1-11.)

[1] Vъ ono vrêmę vъzvedenъ bъïstъ ïsusъ duhomъ vъ
pustъïnją, ïskusïtъ sę otъ dïêvola. [2] ï posti sę dьnïï 40 ï
noštïï 40te, poslêdi že vъzьalka. [3] ï pristąplь ïskusitelь
reče emu: ašte sъinъ esi božiï, rьcï da kamenïe se hlêbï
bądątъ. [4] onъ že vstavь reče : pisano estъ : ne o hlêbê
edinomъ žïvъ bądetъ človêkъ, nъ ï o vьsêkomъ glagolê
ïshodęštïïmъ ïzъ ustъ božiï. [5] togda pojętъ ï dïêvolъ vъ
svętъi gradъ, ï postavï ï na krïlê crkovьnêam, [6] ï reče
emu: ašte sъinъ esi božiï, vrъzi sę nïzu; pisano bo estъ,

êko angelomъ svoïmъ zapovêstъ o tebê, ï na rąkahъ vъ-
zьmątъ tę, da ne prêtъkneši o kamenь nogъï tvoeję. [7] reče
emu ïsusъ: pakъï pïsano estъ: ne ïskusïši gospoda boga
svoego. [8] pakъi poj̨ętъ i diêvolъ na gorą vъïsoką zêlo, ï
pokaza emu v'sê crstvïê vъsego mïra ï slavą ïhъ, [9] ï reče
emu: vъsa siï tebê damъ, ašte padъ poklonïši mï sę.
[10] togda reče emu ïsusъ: otidï sotono, pïsano bo estъ:
gospodju bogu svoemu poklonïši sę, ï tomu edinomu po-
služïši. [11] togda ï ostavï diêvolъ. ï se pristąpišę angelï
božiï ï služaahą emu.

NED. PO PROSVÊŠTENÏÏ.

Ev. otъ math., glava 18 (IV. 12–17.)

[12] Vъ ono vrêmę slъïšavъ ïsusъ êko ïoanъ prêdanъ
bъïstъ, otide vъ galïleją. [13] ostavlь nazaretъ ï prïšedъ
vъselï sę vъ kapernaumъ vъ pomorïe, vъ prêdêlêhъ za-
vьloniïhъ ï nevtalimlïhъ: [14] da sъbądetъ sę rečenoe ïsaïe-
mъ prorokomъ glagoljąštemъ: [15] zemlê zavlona ï zemlê
nevtalimê, pątъ morê obonъ polъ ïordana, galilea językъï-
kъ, [16] ljudie sêdęštïï vъ tьmê vidêšę svêtъ velïï, ï sêdę-
štïï vъ stranê (*ï sênï sъmrъtьnêï*) svêtъ vъsiê ïmъ. [17] ωtъ
tolê načętъ ïsusъ propovêdatï ï glagolatï: pokaïte sę;
priblïžï bo sę crstvo nebesьnoe.

Mêca enuar. 8, strastь svętuju mąčenïku teofïla dïa-
kona ï elda. ïštï 1. sept. vъ slêdъ ïsusa ïdą.

Mêca enuar. 11, svętaago theodosïa. ïštï v(ъ) vъtor. 4.
ned. po pas.

Mêca enuar. 14, svętъïhъ otecь našïhъ ï mąčenïkъ
ïzbienъïhъ na sïnaïstêï gorê. Ev. Vъ slêdъ ïsusa ïdą.
ïštï 4. septę.

Mêca togo 16, cêlovanïe ï poklanênïe verïgam svę-
taago apostola petra. Ev. Vъ (*ono vrêmę*) êvï sę ïsusъ.
ïštï sąb. 50nъije (*7. po pascê*).

Mêca togo 17, stago otьca našego prêpodobьnaago Antonïê nastavьnïka pustъinьnïkomъ. Ev. sta ïsusъ na mêstê. ïš*t*ï 21 oktob.

Mêca togo 18, svętuju otьcju našeju athanasïė ï kyrïla arhïeppa aleksandrïję. Reče gospodь svoïmъ učenïkomъ: vъï este svêtъ. ïš*t*ï 15 sept.

Mêca togo 20, prêpodobьnaago otьca našego eytymia. ïš*t*ï 5. dekęb.

Mêca togo 21, stago mąčenïka neofïta. ïš*t*ï 29 ïjunê.

Mêca enuar. 22, stago apostola timothea. ïš*t*ï ned. 1. po 50. otъ mathea.

Mêca enuar. 23, stago mąčenïka klïmenta eppa ankyrska. Ev. otъ mar., gl. 85. ïš*t*ï sąb. 3. posta.

Mêca enuar. 25, stago otьca našego gligora bogoslovca eppa bъïvša (vъ) nanzïanzïï. ïš*t*ï 6 dekęb.

Mêca enuar. 27, svętъïhъ mąčenïkъ ananïję prozvytera ï petra klučarê ï ïnêhъ 9 voïnъ, ï vъzvraš*t*enïe moš*t*em stago ïoana zlatousta(a)g(o). ïš*t*ï 2 septęb.

Mêca enuar. 28, svętaago otьca našego efrema syrênïna. ïš*t*ï 5. dekę.

Mêca enuar. 29, pa(mę)t vъzvraš*t*enïê moš*t*emъ svęš*t*enomąčenïka bo(go)nosca ïgnьatïê. ïš*t*ï sąb. po pas(tê) 3.

Mêca togo 30, obrêtenïe čestьnъïhъ moš*t*ïï svętaago klïmenta papeža rïmska. ïš*t*ï sąb. 5. posta.

Mêca togo 31, svętuju čjudotvorcju kyra, (ï) ïoana. ïš*t*ï 1. nojęb.

MÊ(SE)CA FEVA (=FERЪVARÊ)

1. strast stago mačenïka trïfona. Ev. otъ luk., gl. 117. Reče gospodь svoïmъ učenïkomъ: se dahъ vamъ. konc. prêdъ toboją. ïšti sąb. 10 (*novaago lêta otъ*) luk.

Mêca fervar. 2, sьrêtenïe gospoda našego ïsha.

Ev. otъ luk., gl. 3. (II. 22-40.)

22 Vъ ono vrême vъznêse otroče ïsusa vъ erlmъ po-
staviti ï prêdъ g(ospodo)mъ, 23 êkože estъ pïsano vъ za-
konê gospodьnï, êko vsêkъ mladьnecь mąžьska polu,
razvrъzaje ložesna, sveto gospodevi narečetъ se, 24 ï datï
žrъtvą po rečenumu vъ zakonê moseovê dьvaka grъlïčï-
šta lï d'va p'ten'ca goląbïna. 25 ï bê člověkь vъ ïerlmê Zač.
emuže ïme symeonъ. ï člověkь sь pravьdïvъ ï bogočь-
stïvъ, čaje utêhъi ïzraïlevъi. ï duhъ svetъi bê vъ nemъ·
26 ï bê emu otъvêštano duhomъ svetъimъ ne vïdêti sъ-
mrъti prêžde daže viditъ ha gospodьnê. 27 ï pride duho-
mъ vъ crkovъ. ï egda vъznêste roditelê otroče ïsusa,
sъtvorïti ïma po obъičaju zakon'numu o nemъ, 28 ï tъ
prïjetъ e na rąku svoeju, ï blagoslovi [symeonъ] boga, ï
reče: 29 nъinê otъpustïšï raba tvoego, vladъiko, po gla-
golu tvoemu sъ miromъ, 30 êko vidêste očï moï sъpasenïe
tvoe, 31 eže esi ugotovalъ prêdь licemь vьsêhъ ljudiï tvoï-
hъ, 32 svêtъ vъ otъkrъvenïe jezъïkъ, ï slavą ljudiï tvoïhъ
ïzraïlê. 33 ï bê otьcь ego ï mati čjudešta se o glagole-
mъiïhъ o nemъ. 34 ï blagoslovï ê symeonъ, ï reče marïi
materï ego: se ležito sь na padanïe ï na vъstanïe m'no-
gomъ vъ ïzraïli ï vъ znamenïe prêročno. 35 tebê že samoï
proïdetъ dušą orąžïe, da otъkrъijątъ se otъ mnogь srdcь
pomъïšlênïê. 36 ï bê anna proročïca, dьšti fanuïleva, ωtъ
kolêna asyrova. sï zamatorêvъšï vъ dьneh mnozêh, žï-

vъšī sъ mąžemъ 7 lêtъ otъ dêvъstva svoego. [37] ī ta vъdova do osmīdesjętъ ī 4 lêtъ, êže ne ohoždaaše otъ crkve postomъ ī molītvamī denь ī noštь rabotająštī gospodevi. [38] ī ta vъ tъ časъ prīstavъšī īspovêdaše sę gospodevī, ī glagolaaše o nemъ vъsêmъ čająštiimъ īzbavlenīê vъ īerlmê. [39] ī êko sъkon'čašę sę v'sê po zakonu gospodьnju, vъzvratišę sę vъ galīleją vъ gradъ svoī nazaretъ. [40] otročę že rastêaše ī krêplêaše sę duhomъ īsplъnêję sę prêmądrostī, ī blagodêtь božiê bê na nemъ.

Mêca fer. 3, stago symeona bogoprīemca. Ev. Ī bê člověkъ vъ īerlmê. konc. bê na nemъ. īštī 2 segožde.

Mêca togo 11, stago svęštenomąčenīka vlasīê. īštī 2 sep.

Mêca togo 14, staago otьca našego kyrīla fīlosofa. Vъ ono (*vrêmę*) vъ slêdъ īsusa īdą narod(i). īštī dekębr. 6.

Mêca togo 16, svętъīhъ mąčenīkъ pamfīla, ualenta, pavla, porfīla, selevka, īulana, ī īnêhъ. īštī septęb. 20.

Mêca fer. 17, staago mąčenīka theodora. īštī sąb. 1 posta.

Mêca fer. 23, svętaago svęštenomąčenīka polykarpa eppa zmyrnьska. īštī v(ъ) vъt. 6 ned. po pastê.

Mêca fer. 24, obrêtenīe glavъī staago īoana prêdъtečę.

Ev. ωtъ math., gl. 102. (XI. 2-15.)

[2] Vъ ono (*vrêmę*) slъīšavъ īoanъ vъ ązīlištī dêla hva posъlavъ učenīkъī svoīmī [3] reče emu: tъi lī esī grędъī, īli īnogo čaemъ? [4] ωtъvêštavъ īsusъ reče īmъ: šedъše vъzvêstīte īoanu êže slъīšīte ī vidite: [5] slêpiī prozīrają(tъ), hromiī hodętъ, glusī slъīšętъ, prokaženī očīštajątъ sę, mrъtvii vъstajątъ, ī nīštii blagovêstьstvujątъ. [6] ī blaženъ estъ iže ne sъblaznītъ sę o mьnê. [7] têmьže īshodęštemъ načętъ īsusъ glagolatī o īoanê narodom: česo īzīdoste vъ pustъīnją vīdêtъ? trьstī lī vêtromъ kolêblemъī? [8] nъ česo īzīdoste vīdêtъ? člověka lī vъ mękьkъī rīzьi oblъčena? se, iže mękьkaê nosętъ, vъ domohъ crīīhъ sątъ. [9] nъ česo

ïzïdoste vïdêtъ? proroka li? cï glagoljạ vamъ, ï lïše pro-
roka. [10] sь bo estь, o nemьže estъ pisano: se azь posьljạ
anĝelъ moï prêdь licemъ tvoïmъ, ï ugotovïtъ pạtь tvoï
prêdъ tobojạ. [11] aminъ glagoljạ vamъ, ne vъstanetъ vъ
roždenъihъ ženami bole-ï-oana krъstïtelê: mьnii že vъ
crstvê nebesьnêmъ bolïi ego estъ. [12] ωtъ dьnei že ïoana
krъstïtelê do selê crstvo nebesьnoe nạdïtъ sẹ, ï nạždъ-
nïcï vъshъïtajạtъ e. [13] vьsi bo prorocï ï zakonъ do ïoana
prorêšẹ. [14] ï ašte hoštete prijẹti, tъ estъ ïlïê hotẹï prïtï.
[15] ïmêjẹï ušï slъïšati, da slъïšitъ.

MÊ(SẸ)CA MART(A)

9, svẹtъïhъ 40 mạčenïkъ.

Ev. ωtъ math., gl. 200. (XX. 1–16.)

[1] Reče gospodь pritčạ sïjạ: podobьno estъ crstvo ne-
besьnoe člověku domovïtu, iže ïzide kupъno utro najẹtъ
dêlatelь vъ vinogradъ svoï. [2] sьvêštavъ že sъ dêlatelъi
po pênẹzu na denь, posьla jẹ vъ vinogradъ svoï. [3] ï ïšedъ
vъ tretïjạ godinạ vidê ïnъï na trъžïšti stojẹštẹ prazdъnъi.
[4] ï têmь reče: ïdête vъ vinogradь moï, ï eže bạdetъ pra-
vъda, damъ vamъ. [5] onï že ïdạ. pakъi že ïšedъ vъ še-
stạjạ ï vъ devẹtạjạ godïnạ, sьtvorï takožde. [6] vъ edinạjạ
že na desjẹte godïnạ ïšedъ, obrête drugъïjẹ stojẹštẹ (*praz-
dъnъi*), ï glagola ïmь: čьto stoïte sьde vesь denь praz-
dъnï? [7] ï glagolašẹ emu: êko niktože ne najẹtъ nasъ. ï
glagola ïmъ: ïdête ï vъï vь vïnogradъ moï, ï eže bạdetъ
pravъda, vъspriïmete. [8] večeru že bъivšu, glagola gospo-
dïnь vinograda kь pristavъnïku svoemu: prizovi dêlatelẹ,
ï daždь ïmъ mъzdạ, načenъ otъ poslêdьnïhъ do prъ-
vъïihъ. [9] prišedъšiï že vъ edinạ(*jạ*) na desẹte godinạ pri-
jẹsẹ po pênẹzu. [10] ï prišedъšcï prъvêe mъnêahạ sẹ vẹšte
prijẹti, ï prïjẹsẹ ï ti po pênẹzu. [11] ï priemъše rъptaahạ

na gospodïna, [12] glagoljąšte: êko siï poslêdъnii edinъ časъ
sъtvorïšę, ï ravъnъï ję namъ sъtvorilъ esi ponesъšiïmъ
tęgotą dьne ï varъ? [13] onъ že otъvêštavъ reče kь edino-
mu ïhъ: druže, ne obiždą tebe: ne po pênęʒu li sъvê-
štahъ sъ toboją? [14] vьzьmi svoe ï ïdi. hoštą že ï semu
poslêdъnjumu dati êko ï tebê; [15] ïlï nêstъ mï lêtь sъ-
tvoritï, eže hoštą, vъ svoïhъ mï? ašte oko tvoe ląkavo
estъ, nъ azь blagь ęsmь? [16] tako bądątъ poslêdъnii prъvii
ï prъvii poslêdьnii. mnoʒï bo sątъ zьvani, malo že ïzbra-
nъïïhъ.

Mêca mar. 22, stago otьca našego tomъï arhïeppa crê-
grada. ïšti evangelïê 3. septęb.

Mêca mar. 24, navečerïe blagovêštenïê.

Ev. ѡtъ luk., glav. 3. (I. 39-49. 56.)

[39] Vъ ono (*vrêmę*) vъstavъšï marïê ïde vъ podъgorïe
sъ tьštanïemъ vъ gradъ ïjudovъ. [40] ï vъnïde vъ domъ
zaharïïnъ, ï cêlova elïsavethь. [41] ï bъïstъ êko uslъïša elï-
savethь cêlovanïe marïïno, vъzigra sę mladъnecь rado-
štami vъ ątrobê ejç. ï ïsplъnï sę duhomъ svętъïïmъ eli-
savethь, [42] ï vъzьpïi glasomъ velïemь, ï reče: bl(agoslo)-
v(le)na tъï vъ ženahъ, ï bl(agoslovle)nъ plodъ črêva tvoe-
go. [43] ï otъ kądu se m'nê, da pridetъ mati gospoda moego
kь m'nê? [44] se bo, êko bъistъ glas cêlovanïê tvoego vъ
ušïju moeju, vъzïgra sę mladъnecъ radoštami vъ črêvê
moemъ. [45] ï blažena, êže vêrujętъ, êko bądetъ sъvrъšenïe
glagolanъimъ eï otъ gospoda. ï reče marïê: veličitъ duša
moê gospoda, [47] ï vъzdradova sę duhъ moï o boʒê sъpasê
moemъ; [48] êko prozьrê na sъmêrenie rabъi svoeję. se bo
otъ selê blažętъ mę vьsï rodi. [49] êko sъtvorï mnê veličie
silъnъi-ï-svęto ïmę ego. [56] prêbъïstъ že marïê sъ neją êko
trï mêsęcję, ï vъzvratï sę vъ domъ svoï.

Mêca mart. 25, blagovêštenïe svętêï b(ogorodï)ci marïï.

Ev. otъ luk., gl. 1. (I. 24–38.)

24 Vъ ono (*vrêmę*) začętъ elisaveth žena zahariïna, ï
taêše sę mêsęcъ 5, glagoljąšti, 25 êko tako sъtvorï mьnê
gospodь vъ dьnï, vъ nęže prïzьrê otъjęti ponošenïe moe
vъ člověcêhъ. 26 vъ šestъï že mêsęcь posъlanъ bъïstъ
[arh]ang̃elъ gavriïlъ otъ boga vъ gradъ galïleïskъ, ïmę
emu nazarethъ, 27 kь dêvê obrąčenê mąžju, emuže ïmę
ïosïfъ, ωtъ domu davъidova, (ï) ïmę dêvê marïê. 28 ï vъ-
šedъ kь neï ang̃elъ reče: raduï sę blagodêtьnaê, gospodь
sъ toboją. bl(agoslove)na tъï vъ ženahъ. 29 ona že vïdê-
vъši ï sъmęte sę o slovesï ego, ï pomъišlêaše, kakovo se
bądetъ cêlovanïe. 30 ï reče ang̃elъ kь neï: ne boï sę, ma-
rïe; obrête bo blagodêt otъ boga. 31 ï se začьnešï vъ črêvê
ï rodiši sъinъ, ï narečešï ïmę emu ïsusъ. 32 sь bądetъ
velïi ï sъinъ vъišьnêago narečetъ sę. ï dastъ emu gospodь
bogъ prêstolъ davъida otьca ego. 33 ï vъcrïtъ sę vъ domu
ïêkovlï vъ vêkъi, ï crstvu ego ne bądetъ konьca. 34 reče
že marïê kъ ang̃elu: kako se bądetъ, ïde mąža ne znają?
35 ï ωtъvêštavъ ang̃elъ reče eï: duhъ svętъï naïdetъ na
tę, ï sïla vъišьnêago osênïtъ tę. têmьže ï eže roditъ sę
svęto, narečetь sę sъinъ božiï. 36 ï se elisavethь ąžika
tvoê, ï ta začętъ sъina vъ starostь svoją, ï se mêsęcь
šestъï eï estъ, naricaemêï neplodьvi; 37 êko ne ïznemo-
žetъ otъ boga vьsêkь glagolъ. 38 reče že marïê: se raba
gospodьnê; bądï mъnê po glagolu tvoemu. 39 ï otide otъ
neję ang̃elъ.

MÊ(SĘ)CA APRÏL(Ê)

6. svętъïhъ mąčenïkъ 120, iže vъ persêhъ, ï pa(mę)t stago otьca našego evtyha arhïeppa crïgrada, ï pa(mę)t usьpenïê prêpodobьnaago otьca našego methodia arhïeppa vъišnęję moravъï, brata prêpodobьnaago kyrïla filosofa. Ev. ïšťï 2 septęb.

Mêca aprïl. 11, stago antïma (*antïpa*). ïšťï 2 sep.

Mêca aprïl. 22, prêpodobьnaago theodora sïk(ï)ot(a). ïšťï 23 nojęb.

Mêca aprïl. 23, svętaago velïkago mąčenïka ĝeor'ĝïa. Ev. ωtъ ïoana, glava 138. Reče gospodь svoïmъ učenïkomъ: sï zapovêdają vamъ. konc. prïnosïtï bogu. ïšťï sąb. 3. po pastê.

Mêca aprïl. 25, stago apla evanĝelista marka. ïšťï 12 dek.

Mêca togo 26, svęštenomąčenïka vasïlia eppa amasïska. ïšťï 23 segože mêca.

MÊ(SĘ)CA MAÏÊ

1. svętaago proroka ïeremïję. ïšťï 29 ïjun.

Mêca maïê 2, staago athanasïa eppa. ïšťï 1. okt.

Mêca togo 8, stago apla bo(go)slovca evanĝelista ïoana.

Ev. otъ ïoana, glava 22. (202.) (XIX. 25–27. XXI. 24–25.)

25 Vъ ono (*vrêmę*) stoêahą pri krъstê ïsusovê mati ego ï sestra matere ego marïê kleopova ï marïa magdalъini.
26 ïsusъ že, vïdêvъ materъ ï učenïka stoješťa, egože ljublêaše, glagola materi: ženo, se sъinъ tvoï. 27 potomъ glagola učenïku: se matï tvoê. ï otъ togo časa pojetъ ją učenïkь vъ svoê si. 24 sь estъ učenïkь sъvêdêtelьstvujęï

o sïhъ, iže ï napisa siï. ï vêmь êko ïstïn'no estъ sьvêdêtelьstvo ego. [25] sątъ že ï ïna mnoga êže sъtvori ïsusъ, êže ašte po edinomu pisana bъivają(tъ), nï samomu mьnją vъsemu miru vъmêstïti pïšemъïhъ kьnïgъ. amïnъ.

Mêca maïê 9, stago proroka ïsaïję, ï mąčenïka hrstofora. ïšti 1. avgos.

Mêca maê 11, stago mąčenïka mokïa. Ev. otъ ïo., gl. 134. Reče gospodь svoïmъ učenïkomъ: êkože vъzljubi mę otьcь. konc. vъ ïmę moe dastъ vamъ. ïšti vъ 1mъ, eže na mąką hvą.

Mêca maïê (ві.) stago otьca našego epïfanïa. ïšti 2 septęb.

Mêca maïê 14, stago pahomïê (ï) ïsïdora. ïšti sąb. 3. posta.

Mêca maïê 15, stago otьca našego svętïtelê ahïlia. ïšti 2 sept.

Mêca maïê 21, pamętь stumu ï velïkumu blagovêrnomu konstatïnu crju, ï matere ego elenъï. ïšti pęt. 4. ned. po pastê.

Mêca maïê 23, stago symeona bъïvšago na dïvnêï gorê. ïšti septęb. 15.

MÊ(SĘ)CA ÏJUN(Ê)

2, stago nïkïfora patrïarha crêgrada, ï stago erazma eppa. ïšti 2 sept.

Mêca togo 4, stago otьca našego mitrofana arhïeppa crêgrada. ïšti 6 aprilê.

Mêca ïjun. 8, stago mąčenïka nïkandra markiana, ï stago mąčenïka theodora voïna na vstocê. Ev. otъ ïoana: Sï zapovê(dają). konc. prïnosïtï bogu. ïšti sąb. 3. po pastê.

Mêca (togo) 11, svętuju apostolu vartholomea ï varnavъï, ï stago otьca našego pustъïn'nïka onofrïa. Ev. Reče gospodь svoïmъ učenïkomъ: slušajęï. ïšti 12 dekęb.

Mêca ïjun. 14, stago proroka elïsea.

Ev. ωtъ luk., gl. 19. (IV. 22-32.)

[22] Vъ ono (*vrêmę*) divlêahą sę narodi o slovesehъ (*blă-*
godêti) ïshodęštiihъ ïzь ustъ ïsusovъ, ï glagolaahą: ne sь
lï estъ sъinъ ïosïfovъ? [23] ï reče kь nïmъ: vsêko rečete
mï prïtčą siją: vračju, ïcêli sę samъ. [ï rêšę emu] eliko
slъišahomъ bъivъšiihъ vъ kapernaumê, sъtvorï ï sьde vъ
oteč'stvïï svoemъ. [24] reče zê: aminъ glagolją vamъ, êko
nïktorъiže prorokъ ne prïjętenъ estь vъ ot(*e*)č'stvïï svoemъ.
[25] vъ ïstiną že glagolią vamъ, êko mъnogъï vъdovïcę bêšę
vъ dьnï ïliïnъï vъ ïzraïlï egda zaključï sę nebo trï lêta
ï šestь mêsęcь, êko bъïstъ gladъ veleï po vъseï zemï;
[26] ï nï kь edïnoïže ïhъ posъlanъ bъïstь ïliê, tъkmo vъ
sarevtą sïdonъskąją kь ženê vъdovïcï. [27] ï mnoʒï bêšję pro-
kaženï vъ ïzraïlï prï ïeliseï prorocê: ï nï edinъže ot nihъ
očïstï sę, tьkmo nemmanъ asyrskъïi. [28] ï ïsplъnïšę sę vъsï
êrostï na sьnьmïštiihъ slъïšęšte sïï. [29] ï vъstavъše ïzgь-
našę ï ïz grada, ï vęsę ï do vrъha gorъi na neïže gradъ
ïhъ sъzьdanъ bêaše, da bą ï nïzьrinąli. [30] onъ že prošedъ
po srêdê ïhъ ïdêaše. [31] ï vъnïde vъ kapernaumъ vъ gradъ
galïleïskь; ï bê učę vъ sąbotъi. [32] ï užasaahą šę o učenïï
ego, êko sъ vlastiją bê slovo ego.

Mêca ïjun. 15, stъïhъ mąčenïkъ vïta ï modesta pêstu-
na ego, ï krъstanïcę babъï ego. ïšti sąb. 3. po pastê.
Mêca ïjun. 19, stago apla tadêa. ïštï 18 oktob.
Mêca ïjun. 24, roždьstvo svętaago ïoana prêdъtečę
kr(ъstite)lê.

Ev. otъ luk. gl. 1. (I. 1-25, 57-68, 76-80.)

[1] Poneže ubo mnoʒi na(*čę*)šę činiti povêstь o ïzvê-
stьnъïihъ vъ nas veštehъ, [2] êkože prêdašę namъ bъivъšeï
ïs prъva samovïdьcï ï slugъi slovesï: [3] ïzvolï sę ï mъnê

hoždъšu po vъsêhъ vъ ïstïną po rędu pisati tebê, slavъnъi o teofile, [4] da razumêeši o nihъže naučilъ (sę) esi slovesehъ utvrъždenïe. [5] bъistъ vъ dьnï ïroda crê ïjudeïska ïereï eterъ ïmenemъ zaharïa ѡtъ efimerïję aviane, ï žena emu otъ dъšterь aronь, ïmę eï elisavetъ, [6] bêšete že oba pravedъna prêdъ bogomъ, hodęšta vъ zapovêdehъ vьsêhъ ï opravdanïïhъ gospodьnïhъ bes poroka. [7] ï ne bê ïma čęda, poneže bê elisavethь neplodъi, ï oba zamatorêvъša vъ dьnehъ svoïhъ bêsta. [8] bъïstъ že služęštu emu vъ činu črêdъï svoeję prêdъ bogomъ, [9] po obъičaju ïereïskumu ključi sę emu pokadïti, vъšedъšu [že] vъ crkvъ gospodьnją. [10] ï vse množьstvo ljudiï bê molïtvą dêję vъnê vъ godъ timiana. [11] avi že sę emu angelъ gospodьnь stoję o desnąją oltarê kadilъnaago. [12] ï sьmęte sę zahariê vidêvъ, ï strahъ napade na nь. [13] reče že kь nemu angelъ gospodьnь: ne boï sę, zaharïe; zane uslъïšana bъistъ molïtva tvoê, ï žena tvoê elisavethь roditъ sъinъ tebê, ï narečeši ïmę emu ïoanъ. [14] ï bądetъ radostь tebê veliê, ï mnozï o rodьstvê ego vъzdradujątъ sę. [15] bądetъ bo veli prêdъ bogomъ; ï vina ï sikera ne ïmatъ piti; ï duhomъ svętomъ ïsplъnïtъ sę ešte ï(š) črêva matere svoeję. [16] mnogъï sъinovъ ïzraïlevъ obratitъ kъ gospodju bogu ïhъ. [17] ï tъ prêdъïdetъ prêdъ nïmъ duhomъ ï sïloją ïlïïnoją, obratiti srdca otecъ na čęda, ï protivъnъiję vъ mądrostь pravedъnъïïhъ, ugotovati *(gospodevi)* ljudï sъvrъšenъï. [18] ï reče zaharïê kъ angelu: po česomu razumêją se? azъ bo esmъ starъ ï žena moê zamatorêvъši vъ dьnehъ svoïhъ. [19] ï ѡtъvêštavъ angelъ reče emu: azъ esmъ gavriilъ prêstojęï prêdъ bogomъ, ï posъlanъ esmъ glagolati kъ tebê, ï blagovêstïti tebê sïï. [20] ï se bądeši mlъčę ï ne mogъï proglagolati do negože dьne bądątъ sïï, zane ne vêrova slovesem moïmъ, êže sъbądątъ sę vъ vrêmę svoe. [21] ï bêšę ljudïe židąšte zaharïję, ï čjuždaahą sę eže muždaaše vъ crkvï. [22] ï ïšedъ že ne možaaše glagolati kъ nïmъ. ï razumêšę êko vidênïe vidê

vъ crkvi. ï tъ bê pomaję ïmъ, ï prêbъivaaše nêmъ. [23]
ï bъistъ êko ïsplъnïšę sę denïe službъï ego, ïde vъ domъ
svoï. [24] po sïhъ že dъnehъ začętъ elïsavethь žena ego,
ï taêše sę mêsęcь 5, glagoljąšti: [25] êko tako sъtvorï mьnê
gospodь vъ dьni, vъ nęže prizьrê ωtъjęti ponošenïe moe
Zač. vъ člověcêhъ. [57] Elïsaveti že ïsplъnïšę sę denïe roditï eï,
ï rodi sъinъ. [58] ï slъišašę okrstъ živąštïï roždenïe eję,
êko vъzveličilъ estъ gospodь milostь svoją sъ nejǫ, ï
radovaahą sę sъ nejǫ. [59] ï bъïstъ, vъ osmъi denь pridą
obrêzatъ otročęte, ï narïcaahą e ïmenemъ otьca svoego,
zaharïê. [60] ï otъvêštavъšï matï ego re(*če*): nï, nъ da na-
rečetъ sę ïmę emu ïoanъ. [61] ï rêšę kь neï: êko nïktože
estъ otъ roždenïê tvoego iže naricaetъ sę ïmenemъ têmь. [62]
pomavaahą že otьcju ego kako bi hotêlъ narešti è. [63]
ï ïsprošь dъštïcą napisa glagolę: ïoanъ estъ ïmę emu. ï
čjuždaahą sę vъsi. [64] otvrêsę že sę usta ego abïe ï ję-
zъikъ ego, ï glagolaaše, bl(agoslo)vją boga. [65] ï bъïstъ na
vъsêh strahъ živąštïïhъ okrstъ; ï vъ v'seï gornïi ïjudeï-
stêï povêdaemï bêahą vъsï glagolï si. [66] ï položïšę vsi
slъišęštъiï na srdcïïhъ svoïhъ, (*glagoljąšte*): čьto ubo
otročę se bądetъ? ï rąka gospodьnê bê sъ nïmъ. [67] ï za-
harïê otьcь ego ïsplъnï sę duhomъ svętъïïmъ ï proro-
čьstvova glagolę: [68] blagoslovenъ gospodь bogъ ïzraïlevъ
êko posêti ï sьtvori ïzbavlenïe ljudemъ svoïmъ. [76] ï tъi
otročję prorokъ vъïšnêago narečeši sę; prêdъïdeši bo prêdъ
licemъ gospodьnemъ, ugotovatï pątï ego. [80] otročę že ra-
stêaše ï krêplêaše sę duhomъ, ï bê vъ pustъïnêhъ do
dьne êvlenïê svoego kъ ïzraïlju.

Mêca ïjun. 27, stago otьca našego Kyrïla arhïeppa
aleksandrъska. ïštï są. 11 nov. lêt. otъ lukъï.

Mêca ïjun. 28, obrêtenïe moštïï kyra (ï) ïoana. ïštï
1. nojęb.

Mêca ïjun. 29, svętuju vrъhov'nuju apostolu petra ï
pavla.

Ev. ѡtъ math., gl. 166. (XVI. 13–19.)

13 Vъ ono (*vrêmę*) prišedъ ïsusъ vъ strangą kesarïję
filïpovъï, vъprašaaše učenïkъi svoję glagolę: kogo glago-
lją(*tъ*) mę člověcï bъiti, sъina člověčьskaago? 14 oni že
rêšę: ovi ïoana krъstïtelê, onï že ïliją, druzi že ïeremïją,
li edïnogo otъ prorokъ. 15 glagola ïmъ ïsusъ: vъi že kogo
glagolete mę bъiti? 16 ѡtъvêštavъ že sïmonъ petrъ reče:
tъï esï hъ, sъinъ boga živaago. 17 ï otъvêštavъ ïsusъ reče
emu: blaženъ esï, simone varïona, êko plъtь ï krъvь ne
avi tebe, nъ otьcь moï, iže estъ na nebesehъ. 18 ï azь
že tebê glagolją, êko tъi esi petrъ, ï na semъ petrê sъzi-
ždą crkovь moją, ï vrata adova ne udoblêjątъ eï. 19 ï
damъ tebê ključę crstvïê nebesъnaago. ï eže sъvęžeši na
zemï, bądetъ sъvęzano na nebesehъ; ï eže ašte razdrêšïšï
na zemï, bądetъ razdrêšeno na nebesehъ.

MÊ(SĘ)CA ÏJULÊ

1, svętuju bezmezdъnïku kozmъi ï damïana. ïštï 1. noję.

Mêca ïjul. 2, položenïe čestьnъïję ï svętъïję rïzъï svę-
tъïję bogorodïcę. ïšti 24 marta.

Mêca ïjul. (3), svętъïhъ mąčenïkъ eustata, polykarpa,
ï euvagê, ï ïnêhъ. ïštï 23 ferʽvarê.

Mêca ïjul. 8, stago mąčenïka prokopïa.

Ev. ѡtъ luk., gl. 45. (VI. 17–19. IX. 1–2.)

17 Vъ ono (*vrêmę*) pridą narodi otъ učenikъ ïsusovъ,
ï množьstvo mʽnogъ ljudeï ѡtъ vьseję ïjudeję (ï) ïerslma
ï pomorïê tyrьska ï sïdonьska, iže pridą poslušatъ ego ï
ïcêlïtъ sę otъ nedągь svoïhъ, 18 ï straždąštiï otъ nedągь
svoïhъ cêlêahą sę. 19 ï vъsь narodъ ïskaaše prikasatï sę

emъ, êko sila iz nego ishoždaaše, i icêlêaše vsę. [1] i sьzьvavъ oba na desęte učenika svoê, dastъ imъ silą i vlastь na vsêhъ bêsêhъ, i nedągъi cêliti. [2] i posъla ję propovêdati crstvie božie i cêliti bolęštęję.

Mêca ijul. 11, stago mąčenika markiana i svętъije efimije. išti 16 septęb.

Mêca ijul. 15, stago mačenika kyrika (i) iulitъi matere ego. išti 1. avgos.

Mêca ijul. 16, sьnmъ svętъihъ ocь iže vъ halkidonê 630. išti 15 septęb.

Mêca ijul. 20, stago proroka iliję. išti 6 avgos.

Mêca ijul. 25, usьpenie stъiję an'nъi matere bogorodičinъi, i stъiję evpraksiję, i prêpodobьnъiję olympiadъi. išti są 6. nov. lêta otъ lukъi.

Mêca ijul. 27, stago panteleimona mąčenika, i stago s(vętite)lê otьca našego klimenta episkopa veličskago. išti są. 3. po pastê, a stumu klimentu septęb. 2.

Mêca ijul. 31, svęštenie crkve stъije b(ogoredi)cę êže vъ vlahernahъ, i poklonenie čestъnumu i životvoręštumu krъstu hvu. Ev. otъ ioana: Bъišę svęštenie. išti vъ pętъkъ 5. ned. po pastê, srêd(ê).

MÊ(SĘ)CA AVGOS

1. svętъihъ makavei.

Ev. ωtъ math., glava 36. (X. 16-22.)

Reče gospodь kь svoimъ učenikomъ: [16] se azь sъlją vъi êko ovcę po srêdê vlъkъ; bądête že mądri êko zmiję, i cêli êko goląbie. [17] vъnemlête že otъ člověkъ: prêdadętъ bo vъi na sьn'mъi, i na sъnьmištiihъ vašihъ utepątъ vъi. [18] i prêdъ vladъikъi i crę vedomi bądete mene radi, vъ sъvêdênie imъ i językomъ. [19] êkože vedomi bą-

dete, ne pьcête sę kako, lï čьto ïmate glagolati. dastъ bo sę vamъ vъ tь časъ čto glagolete. [20] ne vъï bo este glagoljąšte(ï), nъ duhъ otьca moego glagolęï vъ vasъ. [21] prêdastъ že bratъ brata na sъmrъtь ï otьcь čędo; ï vъstanątъ čęda na roditelę ï ubïjątъ ję. [22] ï bądete nenavïdimï vsêmï ïmene moego radi; prêtrъpêvъï že do kon'ca, sъpasenъ bądetъ.

Mêca avgo. 5, stago mąčenïka eusigna. ïsti ned. 5. otъ luk.

Mêca avgo. 6, v(ъ) svętoe prêobraženïe gospoda našego ïyha.

Ev. ωtъ math., glava. 172. (XVII. 1-9.)

Vъ ono (*vrêmę*) pojętъ ïsusъ petra ï ïêkova (ï) ioana brata emu, ï vъzvede ję na gorą vъisoką edinъï. [2] ï prêobrazï sę prêdъ nimï; ï prosvъtê sę lïce ego akъï slъn'ce, a rïzъi ego bъišę bêlъi ako snêgъ. [3] ï se êvïste sę ïmъ moïsïï ï ïlïê sь nimъ glagoljąšta. [4] ωtъvêštavъ že petrъ reče ïsusovï: gospodï, dobro estъ namъ sьde bъïtï; ašte hošteši, da sъtvorïmъ sьde tri krovъï, tebê edinъ ï moïsïï edinъ ï ïlïï edinъ. [5] edïnače že emu glagoljąštju, se oblakъ svêtelъ osïê ję, ï se glasъ ïzъ oblaka glagolę: sь estъ sъinъ moï vъzljublenъïï; togo poslušaïte. [6] ï slъïšavъše učenïcï padą nicï, ï uboêšę sę ʒêlo. [7] ï prïstąplь ïsusъ prïkosną sę ïh ï reče: vъstanête, ne boïte sę, [8] vъzvedъše že oči svoï nïkogože ne vïdêšę tъkьmo ïsusa edinogo. [9] ï sъhodęštemъ ïmъ sъ gorъi, zapovêda ïmъ ïsusъ glagolę: nïkomuže ne povêdïte vïdênïê donьdeže sъinъ (*človêčь*) ïzъ mrъtvъïïhъ vъskrъsnetъ.

Mêca avgo. 14, stago svęštenomąčenïka markela eppa, ï navečerïe usьpenïju stъïję b(ogorodi)cę. ïsti 24 marta.

Mêca avgo 15, usьpenïe pr(ê)svętъije vladъičicę našeję b(ogorodï)cę. ïšťï 8 septęb.

Mêca avgo 18, stuju mąčenïku flora ï lavra. ïšťï 25 oktob.

Męca avgo 20, stago apostola tadea ï proroka samoïlê. ïšťï 5 septęb.

Mêca avgo. 22, stago agatonïka. ïšťï sąb. 3. po pastê.

Mêca avgo. 24, stago otьca našego kalïnika. ïšťï evangelïê 3 septęb.

Mêca avgo 25, stago apostola tita eppa, učenïka velïkag apla pavla, ï stuju otьcju našeju arhïeppu crêgrada efïfana ï mïnъï. Reče gospodь: vъï este svêtъ. ïšťi septęb. 15.

Mêca avgo 26, sta(go) mąčenika adrïana ï iže sь nïmъ 23, ï ženъï ego natalije. ïšťï sąb. 3. po pastê.

Mêca avgs 29, usêknovenïe staago ïoana prêdъtečę ï krъstitelê. vъtъžde deň pa(mętь) stъïmъ iže na strumïcï: timoteu, teodoru, evsevïju ï družinê ïh ï stê theodorê solunênъïnï.

Ev. ωtъ luk., gl. 57. (Mar. VI. 14-30.)

14 Vъ ono vrêmę slъïšavъ ïrodъ crъ sluhъ hvъ, êvê bo bъïstъ ïmę ego, glagolaaše, êko ïoanъ vъsta otъ mrъtvъïïhъ, ï sego radï silъi dêjątъ sę o nemъ. 15 ïnï že glagolaahą, êko ïliê estь; ïnï že glagolaahą, êko prorokъ estь, êko edinъ otъ prorokъ estь. 16 slъïšavъ že ïrodъ reče: êko egože usêknąhъ ïoana, sь estь; tъ vъsta otъ mrъtvъïïhъ. 17 tъ bo ïrodъ posъlavъ jętъ ïoana, ï sъvęza ï vъ temъnicï ïrodïadъï radi, ženъï filipa brata svoego, êko ôženi sę eją. 18 glagolaaše bo ïoanъ ïrodu: êko ne dostoïtъ tebê ïmêti ženъï brata svoego. 19 ïrodïa

že gnêvaaše sę na nь, ï hotêaše ubitï ï; ï ne možaase.
[20] ïrodъ bo boêaše sę ïoana, vêdъ ï mąža pravedъna ï
svęta, ï hranêaše ï, ï poslušavъ ego mnogo tvorêaše, ï
vъ slastь poslušaaše ego. [21] ï prïključьšju sę dъni po-
trêbьnu, egda ïrodъ roždъstvu svoemu večerją tvorêaše
kъnęzem svoïmъ ï tъisąštъnikomъ ï starêïšïnamъ galï-
leïskъïïmъ, [22] ï vъšedъšï dъšteri eję ïrodïadê, plęsavъšï,
ï ugoždьšï ïrodu ï vъzležęštïïmъ sъ nïmъ, reče crъ dêvicï:
prosï u mene emuže hošte(ši), ï damъ ti. [23] ï klętъ sę
eï, êko egože prosiši, damъ tï, do polъ crъstva moego.
[24] ona že šedъši reče materi svoeï: česo prošą? ona že
reče: glavъi ïoana krъstïtelê. [25] ï vъšedъši sъ tъštaniemъ
kъ cru, prosï, glagoljąštï: hoštą da mi dasi seïcï na bljudê
glavą ïoana krъstïtelê. [26] ï priskrъbenъ bъïvъ crъ, za
klętvą ï vъzležęštïï sъ nïmъ ne vъshotê otъrešti sę eï.
[27] ï abïe posъlavъ crъ spekylatora povelê prïnesti glavą
ego. [28] onъ že šedъ usêkną ï vъ temьnïcï, ï prïnese gla-
vą ego na bljudê, ï dastъ ją dêvïcï, ï dêvïca dastъ ma-
terï svoeï. [29] ï slъišavъše učenicï ego prïdą ï vъzęšę têlo
ego, ï položïšę ï vъ grobê. [30] ï sъbъrašę sę apostoli kъ
ïsusu, ï vъzvêstïšę (*emu*) vьsê eliko sъtvorïšę ï eliko
naučïšę.

Mêca avgo 30, stago svęštenomąč. fïlonda. ïštï 2. septę.
Mêca avgo 31, vьloženïe poêsa čestьnaago pr(ê)svę-
tъïję b(ogorodï)cę, ležęštaago vъ stê krabïï vъ halkopra-
tïïhъ. ïštï ned. 15. otъ luk. nov. lêt(a).

EVANGELÏÊ VЪSKRÊSЬNAA UTRЪNÊA NEDÊLЬNAA

1. Ev. otъ math., gl. 356.

Vъ ono vrêmę edïnъi na desęte učenïk. konc. do
skončanïê vêka, amïnъ. ïštï sąb. velik. za utra.

2. Ev. ѡtъ marka, gl. 230.

Vъ ono vrêmę bъïvši sąbotê marïa magdalъïni ï
marïa. konc. boêhą bo sę. ïšti ned. 3. po pastê, ѡtъ
polu.

3. Ev. otъ mar., gl. 234. (XVI. 9-20.)

9 Vъ ono vrêmę vъskresь ïsusъ za utra vъ prъvąją
sąbotъ êvi sę prêžde marïï magdalъïnï, ïz neję̂že ïzgьna
sedmъ bêsь. 10 ona že šedъši vъzvêstï bъivъšïïmъ sь
nïmъ, plačąštem sę ïmъ ï rъïdająštemъ. 11 oni že slъïšavъ-
še êko živъ estъ ï vidênъ bъïstъ otъ neję, ne jęsę vêrъï.
12 po (sï)hъ že dъvêma otъ nïhъ grjędąštema êvi sę ïnêmъ
obrazomъ, ïdąštema na selo. 13 ï ta šedъša vъzvêstïsta
procïïmъ; nï têmaže vêrъi jęsę. 14 poslêdъ že vъzležę-
štemъ ïmъ edïnomu na desęte êvï sę, ï ponosi nevêrïju
ïhъ ï žestosrъdïju, êko vidêvъšïïmъ ï vъstavъša otъ
mrъtvъïïhъ ne jęsę vêrъï. 15 ï reče ïmъ: šedъše vъ vesь
mïrъ propovêdite evangelie vseï tvarï. 16 [ï] iže vêrą
ïmetъ ï krъstïtъ sę, sъpasenъ bądetъ; a iže ne ïmetъ
vêrъi, [to] osąždenъ bądetъ. 17 znamenïê že vêrovavъšïïmъ
sï poslêdьstvujątъ: ïmenemъ moïmъ bêsъi ïždenątъ ; ję-
zъïkъi vъzglagoljątъ novъi. 18 ï vъ rąkahъ zmïję vъzь-
mątъ; ašte ï sъmrъtno čto ïspijątъ, nïčesože ïhъ ne vrê-
ditъ; na nedąžьnъiję rąkъï vъzložętъ, ï sъdravï bądątъ.
19 gospodь že ïsusъ po glagolanïju ego kь nïmъ vъznese
sę na nebo, ï sêde o desnąją boga. 20 onï že šedъše
propovêdašę vъsądu, gospodju pospêšьstvująštu ï slovo
utvrъždająštju poslêdьstvująštïïmъ znamenïemъ. amïnъ.

---

4. Ev. otъ luk., glava 336. (XXIV. 1–12.)

1 Vъ edïną sąbotъ zêlo rano pridą ženъï na grobъ
nosęštę jęže ugotovašę aromatъi, ï etcrъï sъ nïmi. 2 ï
obrêtą kamenь otъvalenъ otъ groba. 3 ï vъšedьšę ne obrê-
tą tu têlese gospoda ïsusa. 4 ï bъïstъ ne domъïslęštamъ
sę ïmъ o semъ, ï se mąža dьva staste vь nïhъ vъ rizahъ
blьštęštah sę. 5 pristrašъnamъ že bъïvъšamъ ïmъ ï po-
klonьšamъ lïca na zemlją, rêste kь nïmъ: čьto ïštete ži-
vaago sъ mrъtvъïïmi? 6 nêstъ sъde, vъsta bo. pomęnête
êkože glagola vamъ ešte sъi vъ galïleï, 7 glagolę, êko
podobaetъ sъinu človêčьskumu prêdanu bъïti vъ rącê
človêkъ grêšьnïkъ, ï raspjętu bъïtï, ï tretïï denь vъskrъ-
snąti. 8 ï pomęnąšę glagolъï ego. 9 ï vъzvraštъšę sę otъ
groba vъzvêstïšę vьsè sïï edinomu na desęte ï vsêmъ
pročïïmъ. 10 bê že marïa magdalъïni (ï) ïoan'na ï marïê
ïêkovlê ï pročęję sь nïmï, jęže ï glagolaahą kь apostolomъ
sïï. 11 ï avišę sę prêdь nïmï êko blędi glagolï ïhъ, i ne
ïmaahą vêrъï ïmъ. 12 peterъ že vъstavъ teče kь grobu,
ï prinïkь vidê rïzъi ležęštę edïnъi; ï ïde, vъ sebê dïvę
sę bъivъšumu.

5. Ev. otъ luk., gl. 239.

Vъ ono vrêmę petrъ v(ъ)stavъ teče kь grob(u). konc. Vъ prêlomlenïï hlêb(a). ïšti v(ъ) v(ъtor.) svêt. ned.

6. Ev. otъ luk., glava 340.

Vъ ono (*vrêmę*) vъskrsъ ïsusъ otъ mrъtvъïhъ. konc. bl(agoslovę)šte boga, amïnъ. ïšti (vъ) če(tvrъtъ)kъ 6. ned. vъznošenïe.

7. Ev. ωtъ ïoana, gl. 209. (XX. 1–10.)

1 Vъ edinъ sąbotъ mariê magdalъini pride za utra,
ešte sąšti tьmê, na grobъ, ï vïdê kamenъ vъzęt otъ gro-
ba. 2 teče že ï pride kъ simonu petru ï kъ drugumu
učenïku egože ljublêaše ïsusъ, ï glagola ïma: vъzęsę go-
spoda otъ groba, ï ne vêmъ kъde položïšę ï, 3 ïzïde že
petrъ ï drugъïï učenïkъ, ï idêašete kъ grobu. 4 tečaašete
že oba vъ kupê; drugъï že tъ učenï(*kъ*) teče skorêe petra
ï pride prêžde kь grobu, 5 ï prinik vïdê rïzъî ležęštę
[edinъï], obačenъ ne vъnïde. 6 pride že ï sïmonъ petrъ
vъ slêdъ ego, ï vъnïde prêžde vъ grobъ, ï vidê rïzъ(*i*)
ležęštę, 7 ï sydar, iže bê na glavê ego, ne sъ rizamï
ležęštь nъ osobъ sьvïtъ na edïnomъ mêstê. 8 togda že
vъnïde ï drugъi učenïkъ, prišedъi prêžde kъ grobu, ï vï-
dêvъ ï vêrova. 9 neu bo vêdêahą kьnigь, êko podobaetъ
emu otъ mrъtvъïïhъ vъskrsnąti. 10 ïdete že pakъi kъ
sebê učenïka [divęšta sę].

8. Ev. ωtъ ïoana. gl. 211. (XX. 11–18.)

11 Vъ ono vrêmę marïê stoêaše u groba vъnê plačjąštï
sę. (*êko že plakaaše sę*), priničе vъ grobъ, 12 ï vïdê dъva
anĝela vъ bêlahъ rïzahъ sêdęšta, edinogo u glavъi, i
edinogo u nogu, ïdeže bê ležalo têlo ïsusovo. 13 ï glago-
laste eï: ženo, čьto sę plačeši? glagola ïma, êko vъzęsę
gospoda moego, ï ne vêmъ kьde položïšę ï. 14 (ï) si rekъšï,
obrati sę vъspjętъ, ï vïdê isusa stojęšta, ï ne vêdêaše
êko ïsusъ est. 15 glagola eï ïsusъ: ženo, čьto sę plačeši?
kogo ïšteši? ona že mьnęštï êko vrъtogradarь estъ, glagola
emu: gospodï, ašte tъi esï vъzęlъ ïï, povêždъ mi kъde ï
esi položilъ, ï azь vъzъmą ï. 16 glagola eï ïsusъ: marïe.
obraštьšï že sę ona glagola emu evreïskъï: rav'vï, eže
marïcaetъ sę, učitelju. 17 glagola eï ïsusъ: ne prikasaï

sę mnê, neu bo vъzidъ kъ otьcju moemu. idi že kь bra-
tii moeï i rъci imъ: vъshoždą kъ otьcju moemu i otьcju
vašemu, i bogu moemu i bogu vašemu. 18 pride maria
magdalъinï vъzvêštająšti učenikomъ êko vidê gospoda i
si reče eï.

9. Ev. otъ ïoana, gl. 213.

Sąšti pozdê. konc. imate vъ imę eg(o). išti ned. 1.
antipas(hъi).

10. Ev. ωtъ ïoana, gl. 219. (XXI. 1–14.)

1 Vъ ono vrêmę êvi sę isusъ učenikomъ svoimъ vъ-
stavъ otъ mrъtvъiihъ na mori tiveriadьstêmь. êvi že sę
imъ sice. 2 bêhą v'kupê simonъ petrъ i thoma naricaemъi
bliznecь i nathanaïlь, iže bê otъ kana galileiskъiję, i oba
sъina zevedeôva, i ina ot učenikъ ego dьva. 3 glagola imъ
(*simonъ*) petrъ: idą rъibъ lovitъ. glagolašę emu: idemъ
i mъi sъ toboją. i izidą i vъsêdą vъ korablь, i vъ tą
noštъ ne jęšę ničesože. 4 utru že abie bъivъšju sta isusъ
pri brêzê. ne poznašę že učenici êko isusъ estъ. 5 gla-
gola že im isusъ: dêti, imate li čьto snêdьno? ωtъvêštašę
emu: ni. 6 onъ že reče imъ: vъvrъzête o desnąją stranąą
(*korablê*) mrêžę, i obręštete. vъvrъgą že, i kь tomu ne
možaahą privlêšti eję otъ množьstva rъibъ. 7 glagola že
učęnikь egože ljublêaše isusъ petrovi: gospodь estъ. si-
monъ že petrъ, slъišavъ êko gospodь estъ, ependitomъ
prêpoêsa sę, bê bo nagь, i vъvrъže sę vъ more. 8 a dru-
zi učenici korabicemъ pridą, ne bêšę bo daleče otъ zemę,
nъ êko dьvê sьtê lakotь, vlêkąšte mrêžą rъibъ 9 i êko
izvlêšę na zemlją, vidêšę ognь ležęštь i rъibą na nemъ
ležęštą, i hlêbъ. 10 glagola imъ isusъ: prinesête otъ rъibъ
jęže jęste nъinê. 11 vъlêzь že simon petrъ, izvlêče mrêžją
na zemlją plъną velihъ rъibъ sьto i pjętьdesętъ i tri. i

tolïku sąštu ne protrъže sę mrêža. [12] glagola (*ïmъ*) ïsusъ: pridête, obêduïte. ï nïktože ne sъmêaše otъ učenïkь ego ïstęzati ego: tъï kto esi? vêdąšte êko gospodь estъ. [13] prïde že ïsusъ ï prijętъ hlêbъ ï dastъ ïmъ, ï rъïbъï takožde. [14] se uže tretiïci ïsusъ êvï sę učenïkomъ svoïmъ vъstavъ otъ mrъtvъiïhъ.

11. Evanĝ. ωtъ ïoana, gl. 220.

Vъ ono (*vrêmę*) êvï sę ïsusъ učenikomъ svoïmъ vъstavъ otъ mrъtvъiïhъ. konc. pïšemъïh kьnïgь. amïnъ. ïš*t*ï sąb. 7. po pas(cê) 50nъïję.

KONČAŠĘ SĘ NAROČЬNЪÏJĘ M(ÊSĘ)ČЬNЪÏJĘ SLUŽЬB(ЪI) V'SÊMЪ S(VĘ)TЪÏMЪ.

EGDA HOŠTEŠÏ KOTORUMU S(VĘ)TUMU SLUŽBĄ TVORÏTÏ.

Aš*t*e hoš*t*ešï proroku, lï apostolu, lï mąčenïku 1, lï svęš*t*enïku, lï otьcemъ, lï ïspovêdьnïku, lï pr(êpo)d(o)bьnu, lï ženamъ svętamъ, lï mąčenïkъ mnozêhъ ne naročitu tvorïtï, sъde ïš*t*ï, ukažemъ:
mprorokomъ ïš*t*ï 5 septęb., apostolu ïš*t*ï 1. nojęb., mąčenïkъ mnogь ïš*t*ï 20 septęb., mąčenïku edinom(u) ïš*t*ï sąb. 3. po pastê, svęš*t*enïku ïš*t*ï 2 septęb., otьcemъ sьnmu ïš*t*ï 15 septęb., prêpodobьnu ïš*t*ï oktęb. 21, ženamь svętamъ ïš*t*ï 4 dekęb.

EVANĜELÏÊ NA UTRЬNÏCÏ VЪ PRAZ(DЬ)NÏKЪ G(OSPO)DЬSKЪÏ.

Na blagovêš*t*enïe svętêï b(ogorodi)cï. prok(*ïmenъ*) glasъ 4. blagovêstïte den otъ dьne. do: našego. stïhъ:

vъspoïte gospodevï. do: dïvna stvorï gozpodь. (Ps. XCVII. 1.)

Ev. ωtъ luk. glava 3. Vъ ono vrêmę vъstavъšï marïê. konc. vъzvrati sę vъ domъ svoï. ïšťï marta 24.

Na r(o)dьstvo hvo. prok(*ïmenъ*) glasъ 4. i(*š*) črêva prêžde. do: ï ne raskaet sę. stïhъ: reče gospodь gospodju moemu. do: nogama tvoïma. (Ps. CIX.)

Evan. ωtъ math. glava 3. ïshvo že rodьstvo sïce. konc. ï nareče ïmę emu ïsusъ. ïšťï ned. prêžde rod'stva.

Na bogoavlenïe, prok. glasъ 6. glasъ gospodьnъ na vo(dahъ), do: mnogahъ. stïhъ: prinesête gospodevï sъinove. do: ï čestь. (Ps. XXVIII.)

Ev. ωtъ math., glava 5. (III. 13, 16, 17.)

Vъ ono vrêmę prïde ïsusъ ωtъ nazareta galïleïskaago ï krъstï sę ωtъ ïoana vъ erdanê. ï abïe vъshodę otъ vodъï vïdê razvodęšťa sę nebesa, ï duhъ êko goląbь sъhodęštъ na nь. ï glasъ bъïstъ sъ nebese: tъï esï sъinъ moï vъzljubenъïï, o tebê blagovolïhъ.

Na sьrêtenïe gospodьne. prok. glasъ 4. sъkaza gospodь sъpasenïe. do: prav'dą svoją. (*stihъ*): vъspoïte gospodevï pês(*nь*). do: stvori gospodь. Evang. ωtъ luk. glava 3. Vъ ono (*vrêmę*) v'stavšï marïê. konc. vъ domъ svoï. ïšťï 24 marta.

Na cvêtną(*ją*) ned. prok. glasъ 4. bl(agoslove)nъ grędъï. do: ï avï sę namъ. stïhъ: hvalite otrocï gospoda. do: sïone.

Ev. ωtъ math., gl. 206. (XXI. 1-8.....)

¹ Vъ ono vrêmę egda priblïži sę ïsusъ vъ erslmъ pride (*vъ*) vitthagïją kь gorê eleonstê, togda [ïsusъ] posъla d'va učenïka, ² glagolę ïma; ïdêta vъ vesь êže estъ prêmo vama, ï (*abïe*) obręšťeta osьlję privęzano ï žrêbę

sь nïmъ. ï otrêšьša privedêta mï. [3] ï ašte rečetъ kьto vama čьto, rьcêta, êko gospodь trêbuetъ eju; ï abïe posьletъ ê. [4] se že vse bъïstъ da sьbądetъ sę rečenoe prorokomъ glagoljąštemъ: [5] rьcête dьšteri sïonovê; se crь tvoï grędetъ tebê krotokъ, ï vьsêdъ na osьlę ï žrêbę sъina êremъnïča. [6] šedъša že učenïka, ï sъtvorša êkože povelê ïma ïsusъ, [7] prïvêste oslę ï žrêbę, ï vъzložïšę vrъhu (eju) rïzъï svoję, ï vъsêde vrъhu ïhъ. [8] množaïši že narodï postьlašę.......... *)

*) *V Ostromirovu je ovoga evang. 17 stihov, i to nije ovako na kraju, nego na svojem pravom městu, kadě je v našem: Nedělja Cvět'naa (na 97 s.).*

NIHIL OBSTAT
Carolus A. Parcić Canonicus.

IMPRIMATUR
P. Fr. Vincentius M. Gatti O. P. S. P. A. Magister.

IMPRIMATUR
Iulius Lenti Archiep. Sid. Vicesgerens.

KAZALO

MAT.

MAR.

LUK.

IOAN.